Sfântul Arhanghel Mihail

(6/19 septembrie, 8/21 noiembrie)

Index

Acatistul Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil cu canon 4
Acatistul Sfântului Arhanghel Mihail.....24
În această lună (septembrie), ziua a şasea - Pomenirea minunii ce s-a făcut în Colose, adică în Hones, de Arhanghelul Mihail (Minei).....36
Canon de rugăciune la Sărbătoarea pomenirii minunii Sfântului Arhanghel Mihail în Colose (1) 59
Canon de rugăciune la Sărbătoarea pomenirii minunii Sfântului Arhanghel Mihail în Colose (2).....67

Rugăciune către Sfântul Arhanghel Mihail....78
Rugăciune către Sfântul Arhanghel Mihail, voievodul cetelor cereşti....80
Rugăciunea Sfântului Sofronie al Ierusalimului către Sfântul Arhanghel Mihail.82
Rugăciunea de luni către Sfântul Arhanghel Mihail....84
Imnografie....86
Vieţile Sfinţilor - Pomenirea prea slăvitei minuni a Sfântului Arhanghel Mihail, care s-a făcut în Colose (6 septembrie)....88
Sinaxar - Pomenirea minunii celei mari ce s-a făcut în Colose (Frigia) de arhistrategul Mihail....101
Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Pomenirea minunii Sfântului Arhanghel Mihail în Colose....103
Calendar Ortodox - Pomenirea minunii Sfântul Arhanghel Mihail în Colose....104
Proloagele din 6 septembrie....106
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida – Pomenirea minunii Sfântului Arhanghel Mihail din Colose [Hones]....110
Cântare de laudă la Sfântul Arhanghel Mihail....111
Arhanghelul Mihail....113
Arhanghelul Mihail - Prezentare amplă....118
Mihail, Arhanghelul salvator....138
Arhanghelul Mihail în diverse tradiţii religioase....145
Arhanghelul Mihail (Michael)....156
Ierarhii angelice - Arhanghelul Mihail....158
Apariţia Sfântului Arhanghel Mihail în Muntele Gargano - Italia....163
Mănăstirea Mont Saint Michel - Abbey, Normandy, France....182
Abaţia Saint Michel – minunea din largul oceanului....193
Castelul Sfântului Înger - Castel Sant Angelo (Mausoleul lui Hadrianus), Roma....211
Sfântul Arhanghel Mihail din Mantamados (Mandamad)....234
O imagine impresionantă a icoanei Sfântului Arhanghel Mihail....244
Măcelul piraţilor....246
Silviu Cluci - Minunea Sfântului Arhanghel Mihail de la Mănăstirea Dohiariu din Sfântul Munte (6 septembrie)....248
O icoană care plânge a Sfântului Arhanghel Mihail din Rodos....250
Pronia şi iubirea lui Dumnezeu....252
Petru Movilă - Proloagele de la Pecerska. Minuni din secolul al XVII-lea - Ajutorul Sfântului Arhanghel Mihail....254
Sfântul Arhanghel Mihail „a operat” asupra mea!....256

Pr. Evstratie Dissos - Lacrimile Sfântului Arhanghel Mihail și minunea vindecării unei fetițe surdo-mute 258
Poezie - Povaţă către Mihail! 261
Radu Alexandru - O icoană inedită a Sfântului Arhanghel Mihail 267
Leon Magdan - Semnificaţia numelui Mihai 276
Cristina Șveț - Reprezentarea arhanghelilor în icoane 277
(Foto) Acatistul Sfântului Arhanghel Mihail - fresce din Biserica „Sfântul Haralambie” - Flămânda din Bucureşti 281
Icoane 286

Acatistul Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil cu canon

[Preotul: face obişnuitul început, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru.]

Citeţul: Amin. Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Rugăciunile începătoare:

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;

Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm la Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi:

Psalmul 142

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.

7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori), *apoi:*

Şi **Troparele** acestea, glas 4:

Mai-marilor Voievozi ai oştilor cereşti, rugămu-vă noi, nevrednicii, ca, prin rugăciunile voastre, să ne acoperiţi pe noi cu acoperământul aripilor slavei voastre celei netrupeşti, păzindu-ne pe noi, cei ce cădem cu de-adinsul şi strigăm: ***Izbăviţi-ne din nevoi, ca nişte mai-mari peste cetele Puterilor celor de sus.*** (de 2 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Taina cea din veac ascunsă şi de Îngeri neştiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat, Dumnezeu întru împreunare neamestecată întrupându-Se şi Crucea de bunăvoie pentru noi luând; prin care, înviind pe cel întâi-zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Psalmul 50
1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.

3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canonul

facerea lui Ioan, monahul

Cântarea I

Irmos: Să cântăm Domnului, celui ce a povăţuit pe norodul Său prin Marea Roşie, cântare de biruinţă, că S-a proslăvit.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Bucură-te, Gavriile, de taină vestitorule al Întrupării lui Dumnezeu, şi Mihaile, mai marele cetelor celor fără de trup, care neîncetat strigaţi: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeule, Atotţiitorule.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Voievozii Îngerilor, şi cei mai aleşi, şi căpeteniile cetelor cei luminaţi, pe minţile cele fără de trup astăzi le ridică spre săvârşirea de praznic a pomenirii lor celei strălucite, cu care împreună se bucură oamenii, cântare Treimii aducând.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Să ne veselim împreună cu Îngerii noi, oamenii, duhovniceşte, întru bucurie; că Gavriil iarăşi acum binevesteşte unirea Bisericii şi surparea a tot eresul celui potrivnic, întru venirea pomenirii lor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Născut-ai pe Cuvântul Tatălui - Cel ce mai presus de fire, Preacurată, întru tine S-a sălăşluit întru Duhul Sfânt - pe Cel ce este aşadar cu două firi şi cu două voiri într-un Ipostas neschimbat, al Căruia şi chipul sărutăm.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti lumina celor întunecaţi, şi pe Tine te laudă duhul meu.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Îngerilor cea dintâi, şi, de la Treime, a doua Lumină te-ai arătat, Mihaile voievodule, nouă, celor ce cu credinţă te lăudăm pe tine.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu raza dumnezeiescului dar, Gavriil prin credinţă a umplut tot pământul, propovăduind cea în trup a lui Dumnezeu pogorâre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Împreunare pururea slăvită şi însoţire luminoasă fără materie, lumini dumnezeieşti, pe cei ce săvârşesc cu credinţă pomenirea voastră arătaţi-i.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Lăudat-a Isaia, Naşterea ta cea mai presus de minte, Curată; o laud şi eu, ca să dobândesc curăţia aceluia.

Sedealna, glas 8, **Podobie:** Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă, cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe Care şi văzându-L în pântecele Tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: ***Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.***

Cetele celor fără de trup dorind a le lăuda, noi, cei de pe pământ, să urmăm cât se poate a lor sfinţenie, omorându-ne toate mădularele trupului, rugându-i ca pe nişte apărători şi păzitori să ne izbăvească de toată înşelăciunea nevăzutului vrăjmaş pe noi, cei ce-i lăudăm pe dânşii, ca să aflăm milă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Mulţumim ţie pururea, de Dumnezeu Născătoare, şi te slăvim pe tine, curată, şi ne închinăm ţie, lăudând pe Cel născut al tău, ceea ce eşti plină de dar, şi strigând neîncetat: ***Mântuieşte-ne pe noi, Fecioară prea milostivă, ca o bună, şi de la draci ne scoate şi din răspunsul cel înfricoşat în ceasul întrebării, ca să nu ne ruşinăm noi, robii tăi.***

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu şi puterea mea; Tu -Dumnezeul meu; Tu - bucuria mea, Cel ce n-ai lăsat sânurile părinteşti, şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum, strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

În Ierihon s-a arătat mai-marele voievod al Puterilor, oştindu-se de demult Iisus al lui Navi, biruinţă făcând şi izbândind marele Mihail, voievodul celor fără de

trupuri; de la care luând putere, sluga Domnului prin armă robi a luat pe cei potrivnici.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Mai-marele Puterilor celor fără de trupuri oarecând s-a arătat, aducând bunele vestiri de fiu Zahariei preotului, marele Gavriil, dumnezeiescul cu adevărat Arhanghel. Pentru aceasta, născându-se Ioan, glasul Cuvântului, părintelui său glas i-a dat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Bucură-se cu bucurie toate marginile astăzi, prăznuind cuvioasă pomenirea Arhanghelilor Tăi, Dumnezeule, a dumnezeiescului Mihail şi a lui Gavriil, de Dumnezeu înţelepţitul; împreună se bucură şi toată ceata îngerească, căci se mântuieşte lumea prin acoperământul lor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Numai tu, una, curată ai fost şi după Naştere; numai tu te-ai arătat, fără de bărbat, cu lapte hrănind pe Cuvântul cel adevărat al Tatălui, care prin Duhul Sfânt a luat chip de rob precum suntem noi, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, pe care Îl lăudăm, cinstind dumnezeiasca asemănare a chipului Lui.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cela ce ce eşti Lumină neapusă, şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine, ticălosul? Ci mă întoarce şi, la lumina poruncilor Tale, îndreptează căile mele, rogu-mă.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Neplecându-se de demult minunilor lui Dumnezeu celor negrăite şi dumnezeieşti Valaam vrăjitorul, în răspântii Îngerul arătându-se asinului, înfricoşat l-a mustrat şi, cuvântător pe dobitoc arătându-l, cunoştinţa firii i-a schimbat.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Prins fiind Petru şi în temniţă rămânând, i s-a arătat Îngerul lui Dumnezeu, din mâinile lui Irod, şi din legături, şi din moarte izbăvindu-l. Pentru aceasta, veniţi toţi

şi, ca pe nişte Dumnezeieşti păzitori ai sufletelor, pe înţelepţii Arhangheli să-i cinstim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Împerecherile războaielor, şi eresurile Bisericii, şi toate smintelile stricaţi-le voi, Îngeri, Arhangheli, dumnezeieşti Puteri ale lui Dumnezeu, cu rugăciunile voastre cele de-a pururea către Dumnezeu, şi pe noi în pace ne păziţi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

În două firi pe Tine, unul Dumnezeul făpturii, Te ştim, întru amândouă lucrările şi voile fiind neamestecat Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ai luat trup din Fecioară, al Căruia chip pe icoane îl cinstim.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, şi mă ridică dintru adâncul răutăţilor, rogu-mă, căci către Tine am strigat, şi mă auzi, Dumnezeul mântuirii mele.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe cei fără de trupuri, pe cei fără de materie, ce sunt ca nişte foc, şi văpaie, şi lumină, din stricăciunea cea trupească mintea ridicându-ne, cu buze de lut, cu frică întru cântări să îi cinstim.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Potoliţi viforele patimilor, Arhangheli, şi alinaţi împreună cu acelea toate smintelile Credinţei, Sfinţilor mai-mari voievozi ai Treimii, cei ce sunteţi în chipul focului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Arhanghelii lui Dumnezeu, căpeteniile celor fără de trupuri, cu folosirile voastre de tot eresul mântuiţi-ne pe noi, Mihaile voievodule şi Gavriile, mai-marii oştilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Din pântecele celei neştiute de bărbat Te-ai arătat de bunăvoie întrupat, Cel ce eşti fără de trup ca un Dumnezeu, Hristoase, şi purtător de trup ca un om ai fost, al Căruia chipul asemănării noi, credincioşii, îl cinstim.

[Icoase,după Alfaviton. Care se citesc în ziua praznicului dumnezeieştilor şi prea marilor Voievozi Mihail şi Gavriil. Facerea lui Ioan Evghenicul, Hartofilakos al Bisericii celei mari, şi fratele Sfântului Marcu al Efesului.]

Podobie: Apărătoare Doamnă, pentru biruinţă mulţumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăveşte-ne din toate nevoile, ca să strigăm ţie: ***Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.***

Condacul întâi

Pe Începătorii Îngerilor Treimii bine să îi cuvântăm, pe Mihail şi Gavriil, toţi iubitorii de praznice, care ne acoperim cu aripile amândorura şi din nevoile cele de multe feluri ne izbăvim, unul strigând: ***Bucură-te, Slujitorule al Legii***, iar altul zicând: ***Bucură-te, Îngere al darului.***

Icosul întâi

Arhanghel Începător cetei Îngerilor celor fără de trup te-ai zidit de pricinuitorul tuturor, Dumnezeu, cu tăcere de minte închipuită, Mihaile, lumină cu adevărat a doua din Lumina cea dintâi. Pentru aceasta, veselindu-mă, laude de acest fel zic ţie:
Bucură-te, zidirea Minţii celei făcătoare de lume;
Bucură-te, vărsarea Luminii celei mai înainte de lumină;
Bucură-te, cel de foc, care stai aproape de Dumnezeire;
Bucură-te, slujitorule neostenit al Treimii;
Bucură-te, duh, cel după asemănarea lui Dumnezeu, înfocate nematerialnicule;
Bucură-te, al doilea între cei fără de moarte, lăudătorule al lui Dumnezeu;
Bucură-te, apărătorule al Cerului cel înfocat;
Bucură-te, începătorule al podoabei celei gândite;
Bucură-te, luminătorule al cetelor celor bine-mulţumitoare;
Bucură-te, arzătorule al duhului celui nemulţumitor;
Bucură-te, prin care firea Îngerilor a stătut;
Bucură-te, prin care satana s-a surpat;
Bucură-te, slujitorule al Legii.

Condacul al 2-lea

Văzând pe îngerii cei nemulţumitori trufindu-se şi din Cerul cel înfocat căzând - o, dumnezeiescule Mihaile! - ca o mulţumitoare slugă stând, ai strigat: Să stăm bine şi să luăm aminte, cântând Treimii lauda: ***Aliluia.***

Icosul al 2-lea

Gavriile, al minţilor celor ascunse şi tainelor Celui Preaînalt te-ai arătat tăinuitor, arătând mai înainte cunoştinţa celor ce vor să fie şi bunele vestiri de bucurie oamenilor tâlcuind. Pentru aceasta mă sârguiesc cu dorinţă a cânta ţie cele de acest fel:

Bucură-te, văzătorule al Luminii celei neştiute;
Bucură-te, tăinuitorule al tainelor lui Dumnezeu;
Bucură-te, arătătorule de departe al ascunselor voinţe;
Bucură-te, vestitorul lui Dumnezeu de cele negrăite;
Bucură-te, că te străluceşti cu mintea în ştiinţa cea tăinuită;
Bucură-te, cel ce înveţi pe oameni aceasta întru lumină;
Bucură-te, slujitorule al dumnezeieştilor bune vestiri;
Bucură-te, proorocule al lucrurilor celor veselitoare;
Bucură-te, arătarea multelor neştiute;
Bucură-te, mai-nainte cunoştinţa multora ce vor să fie;
Bucură-te, prin care bucuria înlăuntru s-a adus;
Bucură-te, prin care întristarea afară s-a gonit;
Bucură-te, Îngere al darului.

Condacul al 3-lea

Lui Daniil proroocul, mai mult decât tuturor proorocilor, ai arătat taina cea străină a venirii lui Hristos celei înfricoşate şi a Iconomiei, prea mare Gavriile, şi pe acela l-ai înţelepţit cu bucurie a cânta lui Dumnezeu: ***Aliluia.***

Icosul al 3-lea

Fost-ai arătat având numele puterii lui Dumnezeu, Mihaile, dumnezeiască minte, puternic întru războaie pururea, şi pe Iacov întru luptă l-ai întărit, biruind el neamuri străine. Pentru aceasta puterea ta slăvesc:

Bucură-te, lucrătorule mai mult decât focul;
Bucură-te, mai ascuţitule decât văpaia;
Bucură-te, cel ce ai înecat oştile egiptenilor;
Bucură-te, cel ce ai biruit cetele hananeilor;
Bucură-te, că pe Moisi şi Aaron i-ai întărit;
Bucură-te, că pe Iisus al lui Navi îndrăzneţ l-ai făcut;
Bucură-te, cel ce deodată ai tăiat oştirea asirianilor;
Bucură-te, cel ce ai lovit pe Sion al amoreilor;

Bucură-te, pierzarea lui Og, împăratul Vasanului;
Bucură-te, păzirea mortului Moisi;
Bucură-te, prin care se pierd rău credincioşii;
Bucură-te, prin care se înalţă ortodocşii;
Bucură-te, slujitorule al Legii.

Condacul al 4-lea
Mihaile, începătorul Îngerilor, pleacă pe Dumnezeu cu solirile tale, întru fapte bune zilele noastre a vieţui noi, cei ce prea-cinstit soborul tău din dor îl săvârşim; şi ne învredniceşte, viaţa mai bună dobândind, împreună cu tine lui Dumnezeu a cânta laudă: ***Aliluia.***

Icosul al 4-lea
Ivindu-te, ai venit de la Cel prea-înalt, Gavriile, minte dumnezeiască, bunele vestiri ale bucuriei aducând către Ana şi Ioachim şi dezlegând sterpiciunea cea nenăscătoare a acestora. Pentru aceea, veselindu-ne, ţie din credinţă strigăm:
Bucură-te, purtătorule de vestire a bunătăţilor;
Bucură-te, bucuria sterpilor, aducătorule de prunci;
Bucură-te, rodire dată de Dumnezeu celor neroditori;
Bucură-te, naştere plăcută lui Dumnezeu a celor fără de copii;
Bucură-te, că dumnezeiescului strămoş ai adus naştere cinstită;
Bucură-te, că dumnezeieştii strămoaşe pe a pântecului odraslă ai dat;
Bucură-te, cel ce legăturile nenaşterii de prunci le dezlegi;
Bucură-te, cel ce darul celor ce se nasc mai înainte îl vesteşti;
Bucură-te, lauda multor părinţi;
Bucură-te, mângâierea bunelor maici;
Bucură-te, prin care neamul oamenilor se înmulţeşte;
Bucură-te, prin care naşterea mai înainte se vesteşte;
Bucură-te, Îngere al darului.

Condacul al 5-lea
Născătoarea de Dumnezeu Maria, Doamna lumii, venind în biserica Domnului, te-ai trimis tu - o, Gavriile! - aducându-i cu sârguire hrană cerească; şi totdeauna sculând-o pe ea, lui Dumnezeu striga aşa: ***Aliluia.***

Icosul al 5-lea
Pe strămoşii cei ce de demult se rugau lui Dumnezeu, din multe rele i-ai izbăvit, Mihaile, şi norodului Iudeilor ai fost pururea înainte-mergător. Pentru aceasta, cele de acest fel grăiesc ţie:
Bucură-te, cel ce de junghiere pe Isaac l-ai izbăvit;

Bucură-te, cela ce pe Avraam de bucurie l-ai umbrit;
Bucură-te, răcorirea însetatului Ismail;
Bucură-te, străină mângâiere a Agarei celei ce plângea;
Bucură-te, stâlpul cel în chipul focului, care pe Israil povăţuiai;
Bucură-te, norul cel înaurit, care pe el în cale acopereai;
Bucură-te, că pe cele întâi-născute ale evreilor ai păzit;
Bucură-te, că pe cele întâi-numite ale Egiptului ai omorât;
Bucură-te, lauda strălucită a Iudeilor;
Bucură-te, îngrădirea tare a Legii;
Bucură-te, că ai scos pe norod din Egipt;
Bucură-te, că pe dânsul la pământul bun l-ai adus;
Bucură-te, slujitorule al Legii.

Condacul al 6-lea

Când S-a pogorât în muntele Sinai, Marele Dumnezeu, vrând a da lege evreilor, prin slujirea ta şi mijlocirea, mare Mihaile, pe aceasta lui Moisi a grăit-o şi l-a învăţat a cânta aşa: ***Aliluia.***

Icosul al 6-lea

Lui Zaharia celui sfinţit, care cerea scăpare şi mântuire norodului oarecând în biserica lui Dumnezeu - o, Gavriile! - naşterea dumnezeiescului Înainte-mergător i-ai vestit. Pentru aceea, de bunele tale vestiri înspăimântându-mă, strig:
Bucură-te, cel ce ai vestit lucruri peste omenire;
Bucură-te, cel ce l-ai arătat pe Înger tatălui;
Bucură-te, veselitoare grăire Zahariei;
Bucură-te, dulce auzire a Elisavetei;
Bucură-te, că ai binevestit pe Botezătorul lui Hristos;
Bucură-te, că pe cel al doilea Ilie mai înainte l-ai propovăduit;
Bucură-te, propovăduitorul propovăduitorului pocăinţei;
Bucură-te, trâmbiţa cea bine-glăsuitoare a sfeşnicului Luminii;
Bucură-te, glăsuirea începăturii darului;
Bucură-te, vestirea zorilor zilei;
Bucură-te, semnul mântuirii oamenilor;
Bucură-te, temelia Împărăţiei Cerurilor;
Bucură-te, Îngere al darului.

Condacul al 7-lea

Mai înainte, vrând Dumnezeu-Cuvântul pentru noi a Se întrupa, ţie numai taina aceasta a încredinţat - o, Gavriile! - şi slujitor acesteia te-a ales pe tine, care socoteai minunea întru sine-ţi şi cântai aşa: ***Aliluia.***

Icosul al 7-lea

Numărul celor trei tineri de demult din văpaia cuptorului ai izbăvit, Mihaile Voievodule, arătându-te întru aceasta prea-slăvit, şi luminat cu chipul, şi după asemănarea lui Dumnezeu, încât se spăimânta tiranul de minune. Pentru aceasta strig ţie:

Bucură-te, stingerea focului celui neobosit;
Bucură-te, suflarea văpăii celei pururea vii;
Bucură-te, izbăvirea feciorelnicilor tineri;
Bucură-te, păzirea trupurilor celor neîntinate;
Bucură-te, că tu ai înfricoşat cu a ta închipuire pe tiranul;
Bucură-te, că tu ai împuternicit pe Daniil proorocul;
Bucură-te, cel ce ai răpit pe Avacum Proorocul;
Bucură-te, că în grabă la Babilon l-ai adus pe dânsul;
Bucură-te, biruinţa tare a lui Ghedeon în război;
Bucură-te, înfrângerea luminată al lui Madiam;
Bucură-te, prin care se întăresc împăraţii;
Bucură-te, prin care se înfricoşează tiranii;
Bucură-te, slujitorule al Legii.

Condacul al 8-lea

Străină minune văzând Valaam vrăjitorul şi, în urmă, David proorocul, la tine în grabă căzând - o, dumnezeiescule Mihaile! - s-au închinat ţie, unul cu frica legându-se, iar celălalt lui Dumnezeu strigând aşa: ***Aliluia.***

Icosul al 8-lea

Ostaş tot purtător de fulger, tot strălucit şi tot vesel, ai venit către cea plină de dar, Gavriile, bunele vestiri de bucurie aducând. Pentru aceasta, bucurându-mă, cu heretesire te heretisesc pe tine:

Bucură-te, propovăduitorule al bucuriei celei nesfârşite;
Bucură-te, tăietorule al blestemului celui de demult;
Bucură-te, ridicarea lui Adam celui căzut;
Bucură-te, mângâierea întristării Evei;
Bucură-te, înalt-tâlcuitorule al Întrupării Cuvântului;
Bucură-te, slăvite tăinuitorule al pogorârii lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce, bucurându-te, celei pline de dar ai zis: «Bucură-te».
Bucură-te, cel ce cu «Bucură-te» toată întristarea ai dezlegat;
Bucură-te, stea, care pe Soare ai vestit;
Bucură-te. luminătorule, cel ce ai arătat Lumina cea neapropiată;
Bucură-te, prin care s-a luminat lumea;
Bucură-te, prin care s-a stricat întunericul;

Bucură-te, Îngere al darului.

Condacul al 9-lea

Păstorilor ce privegheau, Naşterea Mântuitorului ai vestit-o, Gavriile, bucurându-te, şi pe Magi ca o stea luminoasă ai povăţuit spre închinăciunea Acestuia, şi pe toţi ai înţelepţit a cânta Celui născut aşa: ***Aliluia.***

Icosul al 9-lea

Râvnitor şi tare apărător Legământului celui Nou te-ai arătat, Mihaile, purtătorule de lumină, şi al norodului credincioşilor creştini ajutător mare te cunoşti pururea, de multe nevoi izbăvindu-ne şi îndemnându-ne a cânta ţie:
Bucură-te, zidul norodului celui nou;
Bucură-te, tăria neamurilor celor după Hristos numite;
Bucură-te, cel ce ai izbăvit pe apostoli de multe ori;
Bucură-te, cel ce pe purtătorii de nevoinţe tari i-ai făcut;
Bucură-te, că pe Petru l-ai mântuit din legături şi din temniţă;
Bucură-te, că tu ai omorât pe Irod îndată;
Bucură-te, păzitorule al Bisericii nebiruite;
Bucură-te, securea cea cu două ascuţişuri asupra ereticilor;
Bucură-te, întărirea puternică a cuvioşilor;
Bucură-te, sprijinirea luminată a ierarhilor;
Bucură-te, prin care se lăţeşte credinţa;
Bucură-te, prin care se micşorează rătăcirea;
Bucură-te, slujitorule al Legii;

Condacul al 10-lea

Sfârşitul a toată lumea, Mihaile, făcându-se, trâmbiţa cea mai de pe urmă vei trambiţa, de care morţii din pământ, sculându-se, cu frică vor sta înaintea nemateria-lnicului Divan, strigând împreună cu tine cântare: ***Aliluia.***

Icosul al 10-lea

Totdeauna numele tău arată luminat - o, Gavriile! - purtătorule de lumină, înălţimea rânduielii tale; căci îndestulat fiind după chemarea Dumnezeu-Omului, cu cuviinţă slujitor vrednic te-ai arătat Cuvântului, Dumnezeu-Omului. Pentru aceea, îţi răsplătesc cu laude:
Bucură-te, prin care s-a învăţat logodnicul tăinuit;
Bucură-te, prin care Fecioara de dânsul s-a luat;
Bucură-te, cel ce ai chemat numele lui Iisus;
Bucură-te, cel ce ai vestit mântuirea lumii;
Bucură-te, că lui Iosif logodnicului i-ai făcut descoperire;

Bucură-te, că pe Iisus în Egipt L-ai scăpat;
Bucură-te, cel ce pe Hristos din Egipt înapoi L-ai chemat;
Bucură-te, cel ce în cetatea Nazaret a locui I-ai vestit;
Bucură-te, cel ce pe credincioşii Magi taina i-ai învăţat;
Bucură-te, că pe dânşii de Irod i-ai scăpat;
Bucură-te, prin care Iisus S-a păzit;
Bucură-te, prin care Irod s-a batjocorit;
Bucură-te, Îngere al darului.

Condacul al 11-lea

Asupra Dumnezeieştii pietre a primitorului de Viaţă Mormânt luminat şezând, Gavriile, şi ca fulgerul strălucind, Învierea lui Hristos ai binevestit femeilor: «Nu plângeţi» - strigând lor şi cântând cântarea: ***Aliluia.***

Icosul al 11-lea

Făclia lumii eşti, Mihaile Voievodule, strălucind minţile credincioşilor, şi povăţuindu-le către Dumnezeiasca cunoştinţă, şi către mântuire luminând pe toţi, şi de răutatea vrăjmaşilor izbăvindu-i pe ei, care strigă:
Bucură-te, apărătorule al tuturor credincioşilor;
Bucură-te, făcătorule a feluri de minuni;
Bucură-te, necheltuită tămăduire bolnavilor;
Bucură-te, grabnică izbăvire robiţilor;
Bucură-te, că ai apărat pe a Dohiarului Mănăstire;
Bucură-te, că pe aceasta ai mântuit-o de a saracinilor năvălire;
Bucură-te, izbăvirea tânărului celui afundat;
Bucură-te, arătarea aurului celui ascuns;
Bucură-te, cel ce izvor de aghiasmă ai făcut să izvorască;
Bucură-te, cel ce săvârşeşti minuni prin apă;
Bucură-te, Dumnezeiescule împodobitor al bisericii acesteia;
Bucură-te, ajutătorule al acestei mănăstiri;
Bucură-te, slujitorule al Legii;

Condacul al 12-lea

Dar dumnezeiesc dăruieşte celor ce săvârşesc cu dor soborul tău, Mihaile, şi celor ce te cheamă pe tine; întru ieşirea din viaţă ajutător arată-te şi mai ales păzeşte pe cei ce în mănăstirea ta aceasta strigă: ***Aliluia.***

Icosul al 12-lea

Psalmiceşte a cânta Dumnezeieştii Întrupări prea cu întocmire veselitoare slavoslovii, de la tine - o, dumnezeiescule! - învăţându-ne, ţie cele de mulţumire cu dor cântăm şi - pe tine mărindu-te, ca pe un bun vestitor - aşa strigăm:
Bucură-te, bucuria celor scârbiţi;
Bucură-te, păzitorul celor dosădiţi;
Bucură-te, bogăţia săracilor cea nefurată;
Bucură-te, liman de mântuire înotătorilor pe mare;
Bucură-te, armă prea puternică a credincioşilor împăraţi;
Bucură-te, laudă prea slăvită a evlavioşilor preoţi;
Bucură-te, întăritorule al Mănăstirii Dohiarului;
Bucură-te, minunat chivernisitorule al corabiei acesteia;
Bucură-te, apărătorule al celor ce pe tine te cinstesc;
Bucură-te, prea bunule, aducătorule al sufletelor ca de mireasă;
Bucură-te, cea de la Dumnezeu blagoslovenie a credincioşilor;
Bucură-te, bună povăţuire călugărilor;
Bucură-te, Îngere al darului.

Condacul al 13-lea (de 3 ori)
O, dumnezeieşti începători ai Îngerilor! - Mihaile şi Gavriile, care staţi aproape de Scaunul lui Dumnezeu, primind laudele acestea ale noastre ca pe banii văduvei, de gheenă izbăviţi-ne pe noi, ca împreună cu voi să cântăm: ***Aliluia.***

Apoi, iarăşi zicem:

Icosul întâi
Arhanghel Începător cetei Îngerilor celor fără de trup te-ai zidit de pricinuitorul tuturor, Dumnezeu, cu tăcere de minte închipuită, Mihaile, lumină cu adevărat a doua din Lumina cea dintâi. Pentru aceasta, veselindu-mă, laude de acest fel zic ţie:
Bucură-te, zidirea Minţii celei făcătoare de lume;
Bucură-te, vărsarea Luminii celei mai înainte de lumină;
Bucură-te, cel de foc, care stai aproape de Dumnezeire;
Bucură-te, slujitorule neostenit al Treimii;
Bucură-te, duh, cel după asemănarea lui Dumnezeu, înfocate nematerialnicule;
Bucură-te, al doilea între cei fără de moarte, lăudătorule al lui Dumnezeu;
Bucură-te, apărătorule al Cerului cel înfocat;
Bucură-te, începătorule al podoabei celei gândite;
Bucură-te, luminătorule al cetelor celor bine-mulţumitoare;
Bucură-te, arzătorule al duhului celui nemulţumitor;
Bucură-te, prin care firea Îngerilor a stătut;

Bucură-te, prin care satana s-a surpat;
Bucură-te, slujitorule al Legii.

Condacul întâi

Pe Începătorii Îngerilor Treimii bine să îi cuvântăm, pe Mihail şi Gavriil, toţi iubitorii de praznice, care ne acoperim cu aripile amîndorura şi din nevoile cele de multe feluri ne izbăvim, unul strigând: ***Bucură-te, Slujitorule al Legii***, iar altul zicând: ***Bucură-te, Îngere al darului.***

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii, cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu cetele celor fără de trupuri, şi noi, neamul omenesc veniţi să ne veselim întru această vestită zi, săvârşind pomenirea înţelepţilor Arhangheli ai lui Hristos, cântând: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca nişte iubitori de străini, de demult Avraam, de Dumnezeu văzătorul, şi Lot slăvitul au ospătat pe Îngeri şi au aflat împărtăşire cu Îngerii, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Lui Manoe viteazului şi lui Tovit prea înţeleptului s-au arătat Îngerii, răsplătindu-le nevoinţele vieţii după vrednicie; şi tinerilor ce erau în cuptorul cu foc, Îngerul oarecând le-a stins văpaia.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Toată firea noastră, din Fecioară ai purtat-o fără schimbare, Iisuse, cu firile îndoit şi cu un Ipostas; ca Părinţii pe Tine Te mărturisim, al Căruia şi chipul cu credinţă îl cinstim, zugrăvindu-Te.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori, cuptorul, muncitorul haldeilor l-a ars nebuneşte cinstitorilor de Dumnezeu. Iar văzându-i pe aceştia cu putere mai bună mântuiţi de Făcătorul şi Mântuitorul, a strigat: Tineri, binecuvântaţi-L; preoţi, lăudaţi-L; noroade, prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Mai-mare Îngerilor este Mihail Arhanghelul, dar se proslăveşte împreună cu dânsul mai luminat tăinuitorul darului şi vestitorul Fecioarei cel cinstit, voievodul celor fără de trupuri după vrednicie, Gavriil, mai înainte bucurie vestind celor ce strigă: Noroade, prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cetele Îngerilor în multe feluri de chipuri văzându-le Iezechil, mai-nainte spunând a propovăduit; între care Serafimii cei cu câte şase aripi înainte stăteau şi Heruvimii cei cu ochi mulţi înconjurau, cu care pe Arhanghelii cei prea luminaţi a văzut, pe Hristos slăvind întru toţi vecii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Folositori tuturor arătându-vă, Mihaile cu Gavriil, cercetaţi pe cei ce, din dragoste, cinstesc întru-tot prăznuită pomenirea voastră şi pe cei ce cântă cu credinţă mântuiţi-i de toată înconjurarea.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pe Cuvântul cel fără de început ai primit, Cel ce a voit firea mea a o înnoi, şi pe Acesta întrupat ai născut, Fecioară. Pentru aceasta pe tine, de Dumnezeu Născătoare, neîncetat te mărim.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine Fecioară curată, noi, cei mântuiţi prin tine, cu cetele celor fără de trupuri mărindu-te.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Celor ce bolesc, şi celor ce umblă pe ape, şi celor din nevoi, spre mântuire ajutători v-aţi arătat, mai marii celor fără de trupuri, Mihaile şi Gavriile.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Împreună cu cetele Puterilor şi ale Scaunelor dănţuind, ca un voievod al Îngerilor şi tăinuitor al lui Dumnezeu, Gavriile, roagă-te pentru noi Mântuitorului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca nişte păzitori ai lumii şi ai Bisericii şi mai marii cetelor Puterilor celor de sus, pentru noi Mântuitorului rugaţi-vă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cu un glas, de Dumnezeu Născătoare, pe tine te slăvim, că din patimi şi din primejdii ne mântuieşti pe noi şi rugăciunile noastre întru cele bune le plineşti.

Luminânda

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Stăpâniilor, Puterilor, Arhanghelilor, Îngerilor, Domniilor, Scaunelor şi Căpeteniilor, mai mare de la Dumnezeu eşti pus, dumnezeiescule voievod, Mihaile prea slăvite. Deci, stând înaintea Scaunului celui nesuferit, acoperă, apără, păzeşte, mântuieşte pe toţi cei ce cu credinţă te cinstesc pe tine, folositorul lumii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Mai cinstită eşti decât slăviţii Heruvimi şi înfricoşaţii Serafimi, prea lăudată, şi fără asemănare mai slăvită, şi decât toţi Sfinţii Îngeri mai sfântă, prea curată, că pe Ziditorul tuturor negrăit cu trup L-ai născut, de Dumnezeu Născătoare, pe care roagă-L să dăruiască robilor tăi izbăvire de greşeli.

La Laude

Stihirile pe 4, glas 1:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor, tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi, cei ce scăpăm la tine; că nădejdile după Dumnezeu întru tine, Născătoare de Dumnezeu ne-am pus.

Ca pe un povăţuitor al cetelor cereşti şi al oamenilor celor de pe pământ tare folositor, păzitor şi izbăvitor, pe tine te lăudăm cu credinţă, Mihaile, mai marele voievod, rugându-ne să ne izbăveşti pe noi de toată durerea cea făcătoare de stricăciune. (de 2 ori)

Mai marele cetelor dumnezeieştilor Puteri celor de sus astăzi cheamă cetele oamenilor, împreună cu Îngerii prăznuire luminată să facă, a Soborului lor celui dumnezeiesc, şi împreună să cânte lui Dumnezeu cântare întreit sfîntă.

Sub acoperământul dumnezeieştilor tale aripi, pe noi, cei ce alergăm cu credinţă, Mihaile, dumnezeiască minte, păzeşte-ne şi ne acoperă în toată viaţa; şi în ceasul morţii, Arhanghele, tu fii ajutor milostiv nouă tuturor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Unde umbreşte darul tău, Arhanghele, de acolo se goneşte puterea diavolului, că nu suferă să rabde lumina ta luceafărul cel căzut. Pentru aceasta te rugăm: Săgeţile lui cele de foc purtătoare, pornite asupra noastră, stinge-le cu mijlocirea ta, izbăvindune pe noi de smintelile lui, vrednicule de laudă, Mihaile Arhanghele.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Fericimu-te pe tine, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, şi te slăvim noi, credincioşii, după datorie, cetatea cea neclintită, zidul cel nesurpat, folositoarea cea tare şi scăparea sufletelor noastre.

Şi otpustul.

Acatistul Sfântului Arhanghel Mihail

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te

sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Alesule voievod al Puterilor cereşti şi apărător al neamului omenesc, această cântare de mulţumire aducem ţie noi, cei izbăviţi prin tine din necazuri; ci tu, ca unul care stai înaintea scaunului Împăratului Slavei, slobozeşte-ne pe noi din toate nevoile, ca lăudându-te să strigăm ţie, cu credinţă şi cu dragoste: ***Bucură-te, Mihaile, mare arhistrateg, cu toate Puterile cereşti!***

Icosul 1

Cu limbi îngereşti s-ar cădea să te lăudăm, Mihaile, după cuviinţa datorată întâistătătorului cetelor îngereşti cu chip de foc; dar până când vom deprinde, înţelepţiţi de tine, grăirea celor netrupeşti, auzi din guri mulţumitoare - deşi omeneşti - unele ca acestea:
Bucură-te, stea strălucinătoare a lumii cereşti;
Bucură-te, făclie cu strălucire de aur a adevărului şi a dreptăţii;
Bucură-te, care primeşti razele luminii de taină;
Bucură-te, voievoade al îngerilor celor fără de număr;

Bucură-te, în care se descoperă cel mai limpede slava dreptei Ziditorului;
Bucură-te, prin care saltă soboarele făpturilor netrupeşti;
Bucură-te, Mihaile, mare arhistrateg, cu toate Puterile cereşti!

Condacul 2
Întrevăzând cu ochii credinţei mărirea frumuseţii tale duhovniceşti şi puterea dreptei tale purtătoare de fulgere, Arhanghele al lui Dumnezeu, ne umplem de uimire, de bucurie şi de mulţumire către Atoatefăcătorul, ca unii ce suntem pământeşti şi îmbrăcaţi în trup, strigând cu toate Puterile cereşti: ***Aliluia!***

Icosul 2
Înţelegere curată şi nerobită patimilor cere pentru noi, prea minunate Mihaile, alesule al cetelor îngereşti, ca noi, înălţându-ne cu gândul de la cele pământeşti la cele cereşti, să-ţi cântăm ţie cântare de laudă precum aceasta:
Bucură-te, că vezi îndeaproape negrăita frumuseţe şi buna întocmire dumnezeiască;
Bucură-te, prea credinciosule tăinuitor al prea bunelor sfaturi ale Preasfintei Treimi;
Bucură-te, de care se minunează cu dragoste oştirile cereşti;
Bucură-te, pe care cu credinţă îl măresc pământenii;
Bucură-te, de care se tem puterile iadului;
Bucură-te, fulger duhovnicesc aducător de bucurie;
Bucură-te, Mihaile, mare arhistrateg, cu toate Puterile cereşti!

Condacul 3
Arătând în tine puterea nebiruită a râvnei pentru slava dumnezeiască ai stat în fruntea cetelor îngereşti, Mihaile, împotriva celui ce sufla răutatea, prea trufaşului Luceafăr de dimineaţă, pe care, văzându-l aruncat împreună cu cei de aproape ai săi din înălţimea cerului intru cele mai de jos ale pământului, oştirile cereşti, în chip prea slăvit călăuzite de tine în luptă, înaintea Scaunului dumnezeirii au strigat cu veselie şi cu o singură gură: ***Aliluia!***

Icosul 3
Pe tine, Arhanghele Mihaile, tot neamul creştinesc te are mare apărător şi mare ajutător în războaiele cu cei potrivnici; dorind pentru aceasta a ne învrednici de prea minunatul tău ajutor, în ziua prăznuirii tale îţi strigăm unele ca acestea:
Bucură-te, prin care satana a fost aruncat ca un fulger din Cer;
Bucură-te, prin care neamul omenesc, fiind păzit, se înalţă;
Bucură-te, prea luminată podoabă a prea luminatei lumi de Sus;
Bucură-te, prea slăvită ocrotire a lumii de jos;

Bucură-te, care niciodată nu ai fost biruit de puterile răului;
Bucură-te, cel întărit pe veci în adevăr şi dreptate, împreună cu toţi îngerii lui Dumnezeu, prin harul dumnezeiesc;
Bucură-te, Mihaile, mare arhistrateg, cu toate Puterile cereşti!

Condacul 4
Izbăveşte-ne de viforul ispitelor şi al nevoilor, cela ce eşti între îngeri întâi stătător, pe noi care săvârşim cu dragoste şi bucurie praznicul tău prea luminat, că tu eşti în nevoi mare ajutător şi în ceasul morţii aperi şi ocroteşti de duhurile rele pe toţi cei care strigă împreună cu tine Stăpânului şi Dumnezeului nostru: ***Aliluia !***

Icosul 4
Văzând îndrăznirea ta asupra cetelor diavoleşti, toate ierarhiile îngereşti s-au avântat cu bucurie, urmându-te în lupta pentru numele şi slava Stăpânului lor, strigând: ***"Cine este ca Dumnezeu?"*** Iar noi, cunoscând pe satana biruit sub picioarele tale, strigăm ţie, ca unui biruitor:
Bucură-te, prin care pacea şi liniştea în cer s-au sălăşluit;
Bucură-te, prin care duhurile răutăţii au fost aruncate în iad;
Bucură-te, care călăuzeşti oştirile cereşti şi puterile lumii nevăzute pentru nimicirea răului;
Bucură-te, care îmblânzeşti în chip nevăzut mânia şi zbuciumul stihiilor lumii;
Bucură-te, minunăţiile impreună luptător cu cei ce se luptă cu duhurile răutăţii;
Bucură-te, tare ajutător al celor ce slăbănogesc în ispitele şi necazurile veacului acesta;
Bucură-te, Mihaile, mare arhistrateg, cu toate Puterile cereşti!

Condacul 5
Izvor de Dumnezeu dăruit cu minuni prea mărite te-ai arătat în biserica ta din Hone; căci nu numai balaurul cel mare şi înfricoşat care petrecea în locul acela a fost nimicit cu puterea ta, ci şi ape au izvorât, tămăduind toată neputinţa trupească, pentru ca toţi să strige cu credinţă Stăpânului îngerilor, celui ce te-a proslăvit pe tine: ***Aliluia !***

Icosul 5
Auzindu-te şi cunoscându-te pe tine, prea minunate Mihaile, ca pe un mare luminător, strălucind în mijlocul cetelor îngereşti, la tine alergăm, după Dumnezeu şi Maica Domnului, rugându-te cu prisos de nădejde să ne ajuţi cu puterea ta pe toţi cei ce-ţi strigăm unele ca acestea:
Bucură-te, cel ce ai călăuzit şi ocrotit în pustie poporul ales de Dumnezeu;
Bucură-te, înaltule mijlocitor al Legii date în Sinai prin mâna lui Moise;

Bucură-te, la care judecătorii şi căpeteniile lui Israel au aflat putere şi acoperământ;
Bucură-te, prin care proorocii şi arhiereii iudeilor au primit darul cunoştinţei de la Dumnezeu Atotcunoscătorul;
Bucură-te, cel ce ai într-armat cu tainică înţelepciune pe legiuitorii cei temători de Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce ai pus judecată şi dreptate în inima celor ce fac binele;
Bucură-te, Mihaile, mare arhistrateg, cu toate Puterile cereşti!

Condacul 6

Când te-a văzut Manoe pe tine, înainte-vestitorul judecăţilor dumnezeieşti, s-a umplut de mirare şi frică, socotind că pentru aceasta nu va mai trăi; ci învăţat fiind de femeia sa despre rostul cel bun al arătării şi blândeţea cuvintelor tale, bucurându-se pentru fiul său Samson, care avea să se nască după cuvântul tău, mulţumind a strigat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 6

Răsărit-ai întru slavă, Mihaile, în chip prea minunat, când ai stătut în chip omenesc înaintea lui Iisus al lui Navi, grăind: ***"Scoate încălţămintea din picioarele tale, că eu sunt arhistrategul Puterilor Domnului".*** Minunându-ne de o astfel de arătare a ta, cu dragoste strigăm ţie:
Bucură-te, neadormitule păzitor al capetelor de Dumnezeu încoronate;
Bucură-te, că degrabă umileşti pe cei ce se împotrivesc stăpânirilor drepte, ca pe unii ce se împotrivesc poruncii lui Dumnezeu;
Bucură-te, că smereşti răzvrătirile noroadelor;
Bucură-te, că ruşinezi în chip nevăzut obiceiurile cele rău credincioase;
Bucură-te, că tu luminezi în ceasul grelelor frământări pe cei ce se îndoiesc;
Bucură-te, că pe cei încercaţi îi scapi din ispite păgubitoare;
Bucură-te, Mihaile, mare arhistrateg, cu toate Puterile cereşti!

Condacul 7

Voind Stăpânul tuturor să arate că trecerea vieţii omeneşti nu este întâmplătoare, ci pururea este ţinută în mâna Sa, te-a dăruit apărător şi ocrotitor împăraţilor pământului, ca să găteşti neamurile pentru veşnica împărăţie a lui Dumnezeu; pentru aceasta, toţi care cunosc înalta ta slujire spre mântuirea oamenilor, cu mulţumire strigă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 7

Făcătorul tuturor minunilor şi Stăpânul a toate prin tine minune nouă ne-a arătat pe pământ, Arhistrategule, când ai mântuit în chip minunat de potopirea apelor râului biserica înălţată întru cinstirea numelui tău în Colose, poruncind şuvoaielor să se

reverse în sânurile pământului. Şi văzând aceasta, fericitul Arhip, cu fiii săi duhovniceşti, mulţumind, a strigat ţie:
Bucură-te, îngrădire nestricată a sfintelor biserici ale lui Dumnezeu;
Bucură-te, zid neclintit împotriva vrăjmaşilor credinţei creştineşti;
Bucură-te, la a cărui poruncă se pleacă stihiile;
Bucură-te, prin care se nimicesc cugetele rele;
Bucură-te, cel ce aduci credincioşilor bucurie de la Scaunul Atotţiitorului;
Bucură-te, cel ce-i aduci pe necredincioşi pe calea dreptăţii şi adevărului;
Bucură-te, Mihaile, mare arhistrateg, cu toate Puterile cereşti!

Condacul 8
Minunea străină a puterii tale, Arhistrategule al lui Dumnezeu, a cunoscut-o asupra sa Avacum atunci când, potrivit chemării lui Dumnezeu, l-ai răpit şi l-ai dus degrabă din Iudeea în Babilon, ca să-l hrănească pe Daniil, care era întemniţat în groapa leilor; drept pentru care, minunându-se de prea mărita lucrare a puterii tale, a strigat cu credinţă: ***Aliluia !***

Icosul 8
Cu totul eşti întru cei de sus, Mihaile, stând înaintea scaunului Împăratului slavei, iar de cei de jos nu te depărtezi, luptând pururea cu vrăjmaşii mântuirii oamenilor; drept care toţi cei ce vor să ajungă în dorita Împărăţie cerească îţi strigă ţie într-un glas:
Bucură-te, începătorul întreit-sfintei cântări îngereşti;
Bucură-te, cel ce eşti pururea gata să stai înainte, apărând neamurile omeneşti;
Bucură-te, că ai pierdut în chip străin pe faraonul cel prea trufaş şi pe necredincioşii egipteni;
Bucură-te, că ai călăuzit în chip prea slăvit în pustie pe iudeii cei credincioşi;
Bucură-te, că i-ai acoperit pe ei cu norul cel dumnezeiesc;
Bucură-te, prin care s-a stins văpaia cuptorului celui din Babilon;
Bucură-te, Mihaile, mare arhistrateg, cu toate Puterile cereşti!

Condacul 9
Toţi monahii Sfântului Munte Athos au venit cutremuraţi de bucurie, văzând cum ai mântuit pe tânărul cel temător de Dumnezeu, pe care necredincioşii iubitori de avuţii, cuprinşi de nebunie, îl aruncaseră legat de o piatră în adâncurile mării; pentru aceasta, mănăstirea care l-a primit pe acela, împodobindu-se cu numele tău, cu mulţumire strigă către Domnul: ***Aliluia!***

Icosul 9

Graiurile ritoriceşti şi cugetele înţelepţilor nu pot a spune puterea ta, Mihaile, cum ai omorât într-o singură noapte o sută optzeci şi cinci dintre ostaşii împăratului asirian Senaherim, ca să se înveţe a nu mai huli numele Domnului; iar noi, cinstind sfânta ta râvnă pentru slava Dumnezeului celui Adevărat, cu veselie îţi strigăm unele ca acestea:
Bucură-te, nebiruitule Voievod al oştirilor dreptmăritoare;
Bucură-te, spaima şi umilirea oştirilor rău credincioase;
Bucură-te, că sădeşti dreapta credinţă a cinstirii lui Dumnezeu;
Bucură-te, că dezrădăcinezi eresurile şi schismele pierzătoare de suflet;
Bucură-te, că de multe ori ai întărit pe câmpul de luptă pe binecredincioşii Macabei;
Bucură-te, că ai pierdut chiar în templu pe Iliodor, necredincioasa căpetenie a lui Antioh;
Bucură-te, Mihaile, mare arhistrateg, cu toate Puterile cereşti!

Condacul 10
Ajutor tare fii celor ce vor să se mântuiască, arhistrategule al lui Dumnezeu, izbăvindu-ne şi păzindu-ne de necazuri şi de nevoi, încă şi de oamenii răi şi de păcatele noastre, ca noi, înaintând în credinţa, nădejdea şi dragostea către Hristos, cu bucurie pentru ocrotirea ta prea minunată mulţumind, să strigăm Stăpânului îngerilor şi al oamenilor: ***Aliluia!***

Icosul 10
Zid eşti oamenilor credincioşi, arhistrategule al lui Dumnezeu, şi stâlp tare în luptele cu vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi; pentru aceasta, izbăviţi fiind prin tine din cursele diavolilor, cu inimă şi gură mulţumitoare îţi strigăm unele ca acestea:
Bucură-te, nebiruitule luptător împotriva vrăjmaşilor credinţei şi a celor ce se împotrivesc Sfintei Biserici;
Bucură-te, neobositule împreună luptător cu smeriţii înainte vestitori ai Evangheliei;
Bucură-te, că pe cei ce stau întru întunericul necredinţei îi luminezi cu lumina credinţei în Hristos;
Bucură-te, că povăţuieşti pe calea adevărului şi a pocăinţei pe cei înnebuniţi de înţelepciunea cea mincinoasă;
Bucură-te, înfricoşatule mustrător al celor ce iau numele lui Dumnezeu în deşert;
Bucură-te, purtătorule de fulgere, pedepsitor al celor ce nebuneşte batjocoresc tainele sfintei credinţe;
Bucură-te, Mihaile, mare arhistrateg, cu toate Puterile cereşti!

Condacul 11

Toată cântarea de laudă se biruieşte de mulţimea minunilor tale, arhistrategule al lui Dumnezeu, că săvârşite sunt de tine nu doar în Ceruri şi pe pământ, ci şi în beznele celor mai de dedesubt, unde ai legat pe şarpele cel din adâncuri cu legă-turile puterii Domnului, ca toţi cei izbăviţi de răutatea lui să binecuvânteze pe Stăpânul Cerurilor şi al pământului, strigând: ***Aliluia !***

Icosul 11

Slujitor minunat al adevărului şi curăţiei cinstirii lui Dumnezeu te-ai arătat, Arhistrategule, când, mai înainte văzând meşteşugurile duhului întunericului, l-ai oprit cu numele lui Dumnezeu, ca să nu îndrăznească a scoate la iveală trupul ascuns al răposatului povăţuitor al lui Israel, Moise, ca să nu fie cinstit ca Dumne-zeu de fiii lui Israel cei robiţi simţurilor; pentru aceasta, cinstind acum praznicul tău cel frumos luminat, mulţumind strigăm ţie:

Bucură-te, că ai păzit între iudei curăţia cunoaşterii lui Dumnezeu, în zilele vechiu-lui Legământ;

Bucură-te, că ai dezrădăcinat de multe ori neghinele rătăcirii în zilele harului adus de Hristos;

Bucură-te, că ai pierdut oracolele şi idolii neamurilor;

Bucură-te, că întăreşti pe creştinii nevoitori şi purtători de chinuri;

Bucură-te, că umpli cu puterea harului dumnezeiesc pe cei neputincioşi cu duhul;

Bucură-te, că îmbraci cu armele credinţei pe cei slăbănogiţi cu trupul;

Bucură-te, Mihaile, mare arhistrateg, cu toate Puterile cereşti!

Condacul 12

Har din ceruri cere de la Dumnezeu, Mihaile, pentru noi, cei ce cântăm întru lauda prea cinstitului tău nume, ca umbriţi fiind de ocrotirea ta, să trăim în toată evlavia şi curăţia, până ce, dezlegaţi fiind prin moarte din legăturile trupului, să ne învrednicim să stăm dinaintea Scaunului de foc al Împăratului slavei şi să strigăm cu cetele îngereşti: ***Aliluia !***

Icosul 12

Cântând feluritele tale minuni, Mihaile, lucrate spre mântuirea noastră, îl rugăm pe Domnul şi Stăpânul tuturor ca duhul râvnei pentru slava lui Dumnezeu, care este întru tine, să nu se împuţineze vreodată în noi, cei ce strigăm ţie unele ca acestea:

Bucură-te, cel ce la vremea potrivită aşezi în chip prea minunat la locuri de cinste pe robii credincioşi ai lui Dumnezeu;

Bucură-te, cel ce arunci în chip nevăzut din înălţimea puterii şi slavei pe cei neruşinaţi şi nevrednici;

Bucură-te, care vei aduna pe cei aleşi din cele patru colţuri ale pământului;

Bucură-te, prin care, la porunca lui Dumnezeu, cei păcătoşi vor fi predaţi focului veşnic;
Bucură-te, prin care satana cu îngerii lui vor fi ferecaţi pe veci în iad;
Bucură-te, prin care drepţii se sălăşluiesc în chip prea slăvit în locaşurile Tatălui Ceresc;
Bucură-te, Mihaile, mare arhistrateg, cu toate Puterile cereşti!

Condacul 13 (de 3 ori)
O, prea minunatule întâi-stătător al arhanghelilor şi al îngerilor, primeşte pentru prea minunata ta slujire spre mântuirea neamului omenesc, glasul de laudă şi de mulţumire pe care îl înălţăm spre tine, şi, ca unul ce eşti plin de puterea lui Dumnezeu, acoperă-ne cu aripile tale cele nematerialnice de toţi vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi, ca să strigăm pururea Domnului, celui ce te-a proslăvit şi S-a proslăvit prin tine: ***Aliluia!***

Apoi se zic din nou:

Icosul 1
Cu limbi îngereşti s-ar cădea să te lăudăm, Mihaile, după cuviinţa datorată întâi-stătătorului cetelor îngereşti cu chip de foc; dar până când vom deprinde, înţelepţiţi de tine, grăirea celor netrupeşti, auzi din guri mulţumitoare - deşi omeneşti - unele ca acestea:
Bucură-te, stea strălucinătoare a lumii cereşti;
Bucură-te, făclie cu strălucire de aur a adevărului şi a dreptăţii;
Bucură-te, care primeşti razele luminii de taină;
Bucură-te, Voievoade al îngerilor celor fără de număr;
Bucură-te, în care se descoperă cel mai limpede slava dreptei Ziditorului;
Bucură-te, prin care saltă soboarele făpturilor netrupeşti;
Bucură-te, Mihaile, mare Aarhistrateg, cu toate Puterile cereşti!

Condacul 1
Alesule voievod al Puterilor cereşti şi apărător al neamului omenesc, această cântare de mulţumire aducem ţie noi, cei izbăviţi prin tine din necazuri; ci tu, ca unul care stai înaintea scaunului Împăratului slavei, slobozeşte-ne pe noi din toate nevoile, ca lăudându-te să strigăm ţie, cu credinţă şi cu dragoste: ***Bucură-te, Mihaile, mare arhistrateg, cu toate Puterile cereşti!***

După care se citeşte această rugăciune:

Rugăciune către Sfântul Arhanghel Mihail

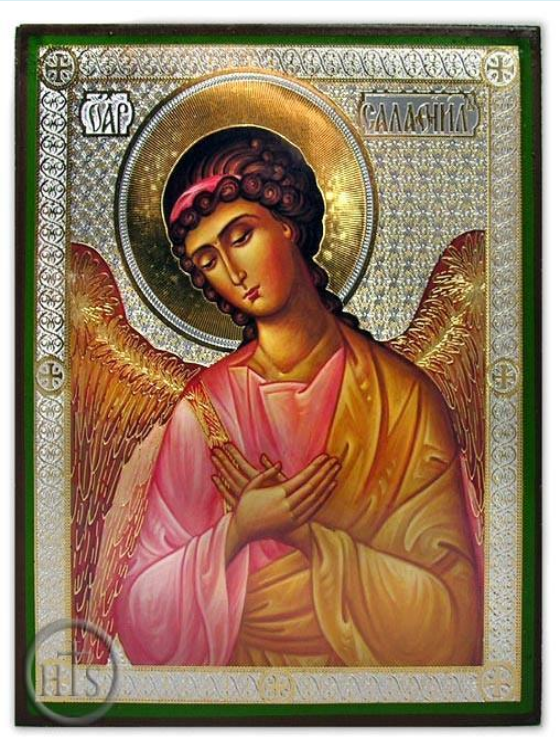

Sfinte şi mare Arhanghele al lui Dumnezeu, Mihaile, care cel dintâi între îngeri stai dinaintea Treimii celei negrăite, sprijinul şi păzitorul neamului omenesc, care ai zdrobit în Ceruri cu oştile tale capul prea trufaşului diavol şi ruşinezi pururea pe pământ răutatea şi viclenia lui, la tine alergăm cu credinţă şi ne rugăm ţie cu dragoste: fii pavăză nestricată şi coif tare Sfintei Biserici şi neamului nostru dreptcredincios, păzindu-ne cu spada ta purtătoare de fulgere de toţi vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi.

Nu ne lasă pe noi, o, Arhanghele al lui Dumnezeu, fără ajutorul şi ocrotirea ta, pe cei ce lăudăm astăzi sfântul tău nume. Iată că, deşi mult greşim, nu voim să pierim întru fărădelegile noastre, ci să ne întoarcem la Domnul, ca să ne călăuzească spre lucruri bune. ***Luminează minţile noastre cu lumina feţei lui Dumnezeu, care străluceşte totdeauna pe fruntea ta ca un fulger la arătare, ca să putem pricepe care este voia lui Dumnezeu, bună şi desăvârşită, în ceea ce ne priveşte, şi să cunoaştem toate câte se cuvine nouă să le facem şi câte să le trecem cu vederea şi să le părăsim.***

Întăreşte-ne cu harul Domnului voinţa slabă şi dorirea lipsită de vlagă, ca întărindu-ne în legea Domnului, să încetăm a ne mai primejdui cu cugetele pământeşti şi cu poftele trupeşti, aplecându-ne, după asemănarea copiilor lipsiţi de

minte, către frumuseţile degrabă pieritoare ale lumii acesteia şi uitând în chip nesăbuit cele veşnice şi cereşti de dragul celor stricăcioase şi pământeşti.

Mai presus de toate acestea, cere de Sus pentru noi duhul adevăratei pocăinţe, întristarea cea nefăţarnică după Dumnezeu şi zdrobirea pentru păcatele noastre, ca zilele ce ne-au mai rămas din această viaţă trecătoare să le cheltuim nu spre plăcerea simţurilor şi hrănirea patimilor noastre, ci întru îndreptarea cu lacrimi de credinţă şi zdrobire a inimii, cu nevoinţele curăţiei şi cu bineplăcutele fapte ale milostivirii.

Iar când se va apropia ceasul sfârşitului nostru, al slobozirii din legăturile acestui trup pieritor, ***nu ne lăsa pe noi, Arhanghele al lui Dumnezeu, fără de apărare împotriva duhurilor răutăţii care sunt în văzduhuri şi obişnuiesc a împiedica urcuşul sufletului omenesc la cele de Sus, ca păziţi fiind prin tine, fără împiedicare să ajungem în sălaşurile prea slăvite ale Raiului, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viaţă fără de sfârşit.***

Şi învrednicindu-ne a vedea prea luminatul chip al Preabunului nostru Domn şi Stăpân, şi căzând cu lacrimi la picioarele Lui, cuprinşi de bucurie şi umilinţă să strigăm: slavă Ţie, Preaiubitul nostru Mântuitor, care pentru prea multa dragoste pe care o ai faţă de noi, nevrednicii, ai binevoit a trimite pe îngerii Tăi ca să slujească mântuirii noastre. Amin !

În această lună (septembrie), ziua a şasea - Pomenirea minunii ce s-a făcut în Colose, adică în Hones, de Arhanghelul Mihail (Minei)

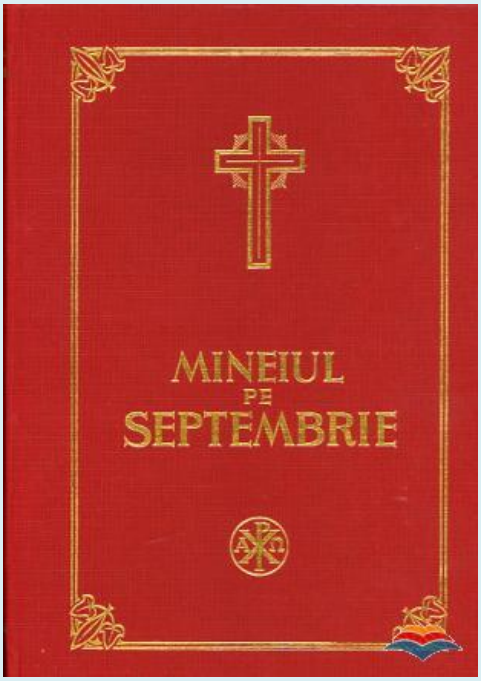

La Vecernie

La Doamne, strigat-am..., se pun **Stihirile** pe 6, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Al dumnezeirii celei întreit luminătoare, înainte-stătător prea luminat, Mihaile mai-mare voievodule arătându-te, cu puterile cele de sus strigi bucurându-te: Sfânt eşti Părinte, sfânt eşti Cuvinte Cel împreună fără de început, sfânt eşti şi Duhule Sfinte; o mărire, o împărăţie, o fire, o dumnezeire şi o putere!

Şi chipul tău de foc, şi frumuseţea minunată, Mihaile întâiule îngere; că cu firea cea fără materie străbaţi marginile, plinind poruncile Făcătorului tuturor, puternic întru tăria ta cunoscut fiind, şi izvor de tămăduiri Biserica ta făcându-o, ceea ce cu chemarea ta cea sfântă se cinsteşte.

Cela ce faci pe îngerii Tăi, precum este scris duhuri, şi pe cei ce slujesc Ţie pară de foc, în mijlocul cetelor Tale celor îngereşti, mai întâi a fi ai arătat Doamne, pe Mihail mai-marele voievod, cel ce se supune voilor Tale Cuvinte, şi cântare întreit sfântă, cu frică strigă măririi Tale.

Slavă..., glas 6, a lui Vizantie

Bucuraţi-vă dimpreună cu noi toate căpeteniile cetelor îngereşti, ca cel mai-nainte stătător al vostru, şi al nostru folositor, marele arhistrateg, în ziua de astăzi, întru cinstită Biserica lui, cu prea mărire arătându-se sfinţeşte. Pentru aceasta după datorie cântându-i să-i strigăm: Acoperă-ne pe noi cu acoperământul aripilor tale, mai-mare Mihaile Arhanghele.

Şi acum..., al Născătoarei, asemenea

Bucuraţi-vă dimpreună cu noi toate cetele fecioarelor; că folositoarea noastră şi mijlocitoarea, şi acoperământul şi scăparea cea mare, în ziua de astăzi, întru cinstită Biserica ei, cu prea mărire arătându-se sfinţeşte; pentru aceasta după datorie cântându-i ei, să-i strigăm: Acoperă-ne pe noi cu acoperământul aripilor tale, prea curată, de Dumnezeu Născătoare Stăpână.

La Stihoavnă

Stihirile glasul 1:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi cei ce scăpăm la tine. Că nădejdile noastre, după Dumnezeu, întru tine le-am pus, Născătoare de Dumnezeu.

Ca pe un povăţuitor al cetelor cereşti, şi al oamenilor celor de pe pământ tare folositor, păzitor şi izbăvitor, pe tine te lăudăm cu credinţă, Mihaile mai-marele voievod, rugându-ne: Din toată durerea cea de stricăciune făcătoare, să ne izbăveşti pe noi.

Stih: Cela ce face pe îngerii săi duhuri, şi slugile Sale pară de foc.

Mai-marele cetelor dumnezeieştilor puteri celor de sus, astăzi împreună cheamă cetele omeneşti, împreună cu îngerii să facă, o prăznuire luminată a soborului lor celui dumnezeiesc şi împreună să cânte lui Dumnezeu cântare întreit sfântă.

Stih: Lăudaţi pe El toți Îngeri Lui, lăudaţi pe El toate Puterile Lui.

Sub acoperământul dumnezeieştilor tale aripi, pe noi cei ce cu credinţă cădem, Mihaile dumnezeiască minte, păzeşte-ne şi ne acoperă în toată viaţa, şi în ceasul morţii Arhaghele, tu ne fii ajutător milostiv nouă tuturor.

Slavă..., Şi acum..., glasul al 8-lea

A lui Ioan Monahul: Ca cela ce eşti mai-mare cetelor şi apărător, şi îngerilor povăţuitor, şi mai-mare voievod, mântuieşte din toată nevoia şi necazul, din boli şi din cumplitele păcate, pe cei ce te laudă cu adevărat, şi te roagă pe tine, mărite. Că fără materie fiind, cu adevărat vezi pe Cel fără de materie, şi eşti strălucit cu lumina cea neapropiată a măririi Stăpânului. Că Acela cu iubire de oameni trup pentru noi din Fecioară a luat, vrând să mântuiască pe om.

Troparul, glasul al 4-lea: Mai-mare voievodule al oştilor cereşti Mihaile, rugămute pe tine noi nevrednicii, ca cu rugăciunile tale să ne acoperi pe noi, cu acoperământul aripilor măririi tale celei netrupeşti; păzindu-ne pe noi cei ce cădem cu dinadinsul şi strigăm: Mântuieşte-ne din nevoi, ca un mai-mare peste cetele puterilor celor de sus.

La Utrenie

După întâia Catismă. **Sedealna**, glasul al 2-lea:

Podobie: Ceea ce eşti izvorul milei, învredniceşte-ne pe noi milostivirii, Născătoare de Dumnezeu; caută spre poporul cel păcătos; arată, precum de-a pururea; puterea ta, că întru tine nădăjduind, strigăm ţie: Bucură-te, ca şi oarecând Gavriil, mai-marele voievod al celor fără de trup.

Preasfintele cete ale celor fără de trupuri, rugaţi-vă lui Dumnezeu şi Stăpânului, să ne fie nouă milostiv la ceasul judecăţii, şi să ne izbăvească de iadul cel amar, de răutatea dracilor, şi de întunericul patimilor şi de toată îngrozirea, pe noi care cu dragoste alergăm către acoperământul vostru.

Slavă..., glasul al 4-lea

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Arhistrategule al slujitorilor celor fără de trup, cela ce stai înaintea lui Dumnezeu, şi strălucindu-te cu strălucirea cea de acolo, luminează, sfinţeşte, pe cei ce cu credinţă te laudă. Izbăveşte de toată tirania vrăjmaşului, şi cere viaţă paşnică, celor ce împărăţesc şi tuturor marginilor.

Şi acum..., al Născătoarei

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu nevoinţă să alergăm noi păcătoşii şi smeriţii, şi să cădem cu pocăinţă, strigând dintru adâncul sufletului: Stăpână ajută-ne, milostivindu-te spre noi, sârguieşte că pierim de mulţimea păcatelor, nu întoarce pe robii tăi deşerţi, că pe tine una nădejde te-am câştigat.

A Crucii, a Născătoarei asemenea

Stând lângă Crucea Fiului tău, de Dumnezeu dăruită prea curată Născătoare de Dumnezeu, cu plângere suspinând şi tânguindu-te ziceai către El: Cum te-ai pironit pe lemn? Cum primeşti patimi, de la oamenii cei fărădelege? Lumea vrând să o izbăveşti din stricăciune; măresc Mântuitorule pogorârea Ta.

După a doua Catismă, **Sedealna**, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Noi cei ce năzuim la cinstită Biserica ta, şi cu bunăcredinţă te mărim pe tine într-însa, ca pe unul ce eşti mai mare cetelor celor fără de materie, ne rugăm ţie dumnezeiescule Arhistratege, scoate-ne pe noi din toată tirania vrăjmaşului, şi ne mântuieşte de îngrozirea cea viitoare, şi din gheenă, cu rugăciunile tale.

Slavă..., glasul acelaşi

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Cu guri fără de materie neîncetat Te laudă cetele cele fără de trup, pe Tine Treimea cea mai presus de Dumnezeire, şi cu frică stau înainte strigând: Sfântă fire în trei Ipostasuri, milostiveşte-te spre zidirea mâinilor Tale, unule Iubitorule de oameni.

Şi acum..., al Născătoarei, asemenea

Ceea ce singură ai născut pe Făcătorul a toată lumea, ceea ce singură ai împodobit omenirea cu naşterea ta, Preacurată, izbăveşte-mă de cursele vicleanului veliar, întăreşte-mă pe piatra voinţelor lui Hristos, rugându-te neîncetat Celui ce din tine S-a întrupat.

Al Crucii, Născătoarei

Maica Ta cea fără de mire, dacă Te-a văzut pe Tine înălţat pe Cruce, plângând cu amar, acestea grăia: Ce minune nouă şi străină, şi prea mărită este aceasta? Cum Te-a pironit pe Tine poporul cel fărădelege pe Cruce, pe însuţi Dătătorul de viață, lumina mea cea prea dulce.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.

20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canoanele - Al Născătoarei de Dumnezeu sau al Octoihului pe 6, şi ale Arhistrategului două pe 8.

Canonul Arhistrategului

facere a lui Iosif

Cântarea 1-a, glasul al 4-lea,

Irmos: Deschide-voi gura mea, şi se va umplea de Duh, şi cuvânt voi răspunde împărătesei Maicii, şi mă voi arăta luminat prăznuind, şi voi cânta minunile ei bucurându-mă.

Cela ce te luminezi totdeauna cu dumnezeieştile străluciri, luminează gândul meu, ca să te laud pe tine Arhistrategule al oştilor celor de sus, cela ce eşti întărirea tuturor celor ce aleargă către tine.

Gândul Cel mai-nainte fără început, te-a arătat pe tine începător cetei celei mai presus de lume Arhistrategule şi lumină celor din întuneric, şi dumnezeiască strălucire Bisericii Lui pururea pomenite.

Fiind povăţuitor minţilor celor îngereşti întru Duhul, prea bunule Mihaile, te-ai dat celor de jos ocrotire, şi tărie, şi sabie, junghiind şi pierzând pe vrăjmaşi.

Al Născătoarei

Fecioară fără prihană, podoaba îngerilor, ajutătoarea oamenilor, tu îmi ajută mie celui ce mă primejduiesc în marea vieţii, şi pururea cad în viforul păcatului.

Alt Canon

facere a lui Iosif,
glas acelaşi.

Irmos: Cela ce a povăţuit...

Pe mai-marele îngerilor, pe soarele cel strălucit, care luminează pământul cu strălucirile minunilor şi goneşte negura supărărilor totdeauna, cu bucurie să-l lăudăm.

Doamne, Cela ce ai făcut pe îngeri văpaie de foc, care împlinesc pe cât se poate voirea Ta cea prea sfântă, în mijlocul lor, ai arătat strălucind ca o stea pe Mihail mai-marele voievod.

Să lăudăm toţi pe Domnul cel bun, carele ne-a dăruit nouă zid nebiruit de vrăjmaşi, şi întărire nemişcată, totdeauna mântuindu-ne pe noi de primejdii, pe Mihail Arhistrategul.

Cu dumnezeieştile tale folosiri, totdeauna faci dumnezeiască casa ta aievea, curăţitoare păcătoşilor, scăpare celor năpăstuiţi, izgonitoare tuturor bolilor, cela ce eşti mai marele îngerilor lui Dumnezeu.

Slavă...
Zdrobeşte pe cei necredincioşi totdeauna, mărite, care se ridică asupra noastră, şi ne izbăveşte pe noi de năvălirea şi de necazul lor, ca să te cinstim pe tine pururea, ca pe un bun al nostru părtinitor.

Şi acum..., al Născătoarei

Minune nepricepută! Cum Dumnezeu cel necuprins S-a unit cu oamenii, cu trup după Ipostas; ceea ce eşti neispitită de nuntă, mântuieşte-mă pe mine cel supus stricăciunii, din înşelăciunea şarpelui.

Canonul Arhistrategului

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu întru înţelepciune, şi în putere, şi în bogăţie ne lăudăm; ci întru Tine înţelepciunea Tatălui cea Ipostatică, Hristoase. Că nu este sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Cu putere dumnezeiască prea lăudate voievodule al oştilor înconjuri tot pământul, scoțându-ne din răutăţi pe noi, care chemăm dumnezeiesc numele tău.

Arătatu-te-ai oglindă curată dumnezeieştii lumini, primind luminat arătările cinstitului Duh, Mihaile întâiule îngere, vrednicule de minuni.

Al Născătoarei

Cel ce a alcătuit minţile cele fără de materie, S-a sălăşluit în pântecele tău cel de materie, cu bunăvoie Preacurată, arătându-se cu trup Cel nevăzut.

Alt Canon

Irmos: Doamne cel ce întăreşti...

Cela ce stai înaintea scaunului Treimii, şi eşti îndumnezeit după împărtăşire, şi te luminezi cu razele care strălucesc de acolo; luminează pe cei ce te laudă pe tine Arhistrategule al lui Dumnezeu.

Dacă te-a văzut Isus oarecând pe tine ţinând în mână sabie, spăimântându-se de înfricoşata ta vedere, strigă: Ce porunceşti acum, Doamne mie slugii tale să fac ?

Pusu-te-ai odinioară de Dumnezeu mai mare neamului iudeilor, iar acum ajutor creştinilor, şi izbăvitor Arhanghele, izbăvindu-i pe ei de nevoi şi de necazuri.

Să dăm mărire Domnului celui ce ne-a dat nouă înainte apărător, şi întru scârbe ajutor pe marele Arhanghel; prin care totdeauna ne izbăvim de cei fără de Dumnezeu.

Slavă...

Pe cei ce sunt duşi cu sila la limbi de alt neam, şi robiţi ticăloşeşte, întoarce-i degrab rugând pe Dumnezeu Cel Preaînalt, Arhanghele.

Şi acum..., al Născătoarei

Munte mare te-a scris Daniil, Preacurată, iar Avvacum munte umbrit cu bunătăţile, şi David munte închegat. Din tine Dumnezeu s-a întrupat mântuind lumea.

Irmosul: Cela ce întăreşti tunetul, şi zideşti duhul întăreşte-mă Doamne, ca să Te laud pe Tine adevărat, şi să fac voia Ta; că nu este sfânt afară de Tine Iubitorule de oameni.

Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe înțelepciunea...

Povăţuitor cetelor cereşti, slujitor măririi dumnezeieşti după vrednicie făcându-te, cu porunca Ziditorului tău eşti mijlocitor de mântuirea creştinilor, cercetând pe oameni cu mărirea ta cea fără de materie; pentru aceea după datorie toţi te lăudăm, mărindu-ţi astăzi dumnezeiasca ta prăznuire Mihaile Arhanghele. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască lăsare greşalelor, celor ce cu credinţă prea măresc dumnezeieştile tale minuni.

Slavă..., Şi acum...

Pe înţelepciunea şi Cuvântul, în pântecele tău zămislind, fără de ardere Maica lui Dumnezeu, lumii ai născut pe Cela ce ţine lumea, şi în braţe ai avut pe Cela ce cuprinde toate, pe Dătătorul de hrană al tuturor, şi Făcătorul făpturii. Pentru aceasta te rog pe tine Preasfântă Fecioară, şi cu credinţă te măresc, ca să mă izbăvesc eu de greşale, când voi stă înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână, Fecioară curată, al tău ajutor atunci să-mi dăruieşti; că poţi câte voieşti.

Al Crucii, Născătoarei

Pe Mieluşelul şi Păstorul şi Mântuitorul, dacă l-a văzut mieluşeaua pe Cruce, s-a tânguit lăcrimând, şi cu amar strigând: Lumea se bucură luând mântuire, iar pântecele meu se, aprinde văzând răstignirea Ta, care rabzi pentru milostivirea milei, îndelung-răbdătorule Doamne, adâncule al milei; milostiveşte-te şi dăruieşte iertare de greşale, celor ce laudă cu credinţă dumnezeieştile Tale patimi.

Canonul Arhistrategului

Cântarea a 4-a

Irmos: Cela ce şade întru mărire pe scaunul Dumnezeirii, pe nor uşor, a venit Iisus Cel mai presus de dumnezeire prin palmă curată, şi a mântuit pe cei ce strigă: Mărire Hristoase, puterii Tale.

Gândul cel fără început cu voire alcătuind gândurile dumnezeieşti, a pus în mijlocul lor mai mare pe Mihail, fiind luminat cu împărtăşirile prea fericitul. Şi strălucit cu înţelegeri de la dumnezeiasca stăpânire.

Dimpreună cu Scaunele, şi Căpeteniile, şi Puterile, şi Stăpânirile, şi cu sfinţitele Domnii, glăsuieşti Treimii cântarea cea sfântă pururea pomenite Mihaile, mântuindu-ne pe noi cei ce te lăudăm pe tine.

Mărim pe Domnul Făcătorul tuturor, care pentru milostivire ne-a dat nouă pază mare şi zid şi întărire nesurpată pe Mihail Arhanghelul cel luminos.

Al Născătoarei

Minunea naşterii tale Fecioară se învăţa cu Duhul odinioară grăitorul de cele sfinte, aievea văzându-te munte umbros pe tine, dintru care a venit Sfântul Dumnezeu întrupându-se.

Alt Canon

Irmos: Auzit-a proorocul de...

Precum odinioară ai surpat multă oaste a lui Senaherib cu dumnezeiasca poruncă, întru acelaşi chip sfărâmă pe cei ce ne dau război, şi asupresc poporul cel credincios, Mihaile.

Foarte înfricoşat îţi este chipul tău, şi frumuseţea cu adevărat foarte minunată, foarte prea luminată este mărirea ta, care arăţi tuturor celor ce doresc de tine Mihaile, cel ce săvârşeşti minuni nenumărate.

Înconjurând cele de sus cercetezi neîncetat şi cele de jos, scăpând din multe primejdii, şi din scârbe, şi din nevoi, pe toți cei ce te cheamă pe tine, slujitorule al lui Dumnezeu.

Iată locul cel dumnezeiesc, iată scăparea scârbiţilor, iată casa cea prea sfântă, care cu adevărat o arată liman spre mântuirea multora, marele Arhanghel.

Slavă...

Stâlp de foc te-ai arătat lui Arhip celui cinstitor de Dumnezeu, când mulţimea poporului celui fărădelege, se nevoia să înece cu apă Biserica ta, povăţuitorule al puterilor celor de sus.

Şi acum...

Gavriil a venit aducându-ţi ţie Preacurată din înălţime bucurie, cu care dimpreună strigăm: Bucură-te, uşă prin care a trecut însuşi Hristos Dumnezeu, mântuind neamul omenesc.

Canonul Arhistrategului

Cântarea a 5-a

Irmos: Necredincioşii nu vor vedea mărirea Ta, Hristoase, dar noi pe Tine, Unul-Născut strălucirea măririi durnnezeirii Tatălui, de noapte mânecând Te lăudăm, Iubitorule de oameni.

Mihaile cel fără trup, Arhanghele al oştirilor îngereşti, arătatu-te-ai povăţuitor lui Israil celui de demult, cu porunca Celui ce a odrăslit din Iacov, şi S-a arătat oamenilor trupeşte.

Îndumnezeindu-te pururea cu strălucirile cele fără de materie prin împărtăşirea dumnezeirii, şi nouă ne dai strălucirea cea dătătoare de lumină, mai marele îngerilor.

Înfrumuseţa-tu-s-a dumnezeiască Biserica ta cu darul, că pogorându-te într-însa, o arăţi noian de tămăduiri, şi izbăvitoare patimilor, Mihaile întâiule îngere.

Al Născătoarei

Arătatu-te-a pe tine Dumnezeu mai aleasă decât gândurile îngerilor, intrând în pântecele tău cel fără prihană Preacurată; pe care roagă-L totdeauna să Se milostivească către cei ce te laudă.

Alt Canon

Irmos: Răsare-mi mie Doamne lumina...

Propovăduitorii Cuvântului, cunoscând minunile care vreai să faci la Biserica ta întâiule îngere, tuturor le-au vestit mai-nainte, cărora noi acum le vedem săvârşirea de faţă.

Cel ce odinioară hulea darurile tale, văzând tămăduirea ficei sale, cu povăţuirea ta Arhanghele a ridicat casă de rugăciune în locul apei, care a izvorât darul tămăduirii.

Apropiaţi-vă de luaţi dar şi milă, căci izvorul tămăduirilor cel neîmpuţinat stă de faţă înaintea tuturor, care Arhanghelul ni l-a arătat nouă, din voirile cele dumnezeieşti.

Orbilor se dă vedere, surzilor auzire, şi tuturor ologilor bună umblare, muţilor bună glăsuire, la dumnezeiască casa ta, Mihaile cela ce eşti mai-mare îngerilor, dătătorule de cele bune.

Slavă...

Zdrobeşte trufia vrăjmaşilor celor ce caută să prăpădească turma ta Arhanghele şi pe cei ce i-au prins aceia robi mântuieşte-i, ca totdeauna să te laude împreună cu noi.

Şi acum..., al Născătoarei

Fecioară ceea ce întreci pe puterile cele îngereşti, şi ai născut pe Dumnezeu Împăratul tuturor, roagă-te dimpreună cu ei Preasfântă Stăpână, să ne mântuim noi.

Canonul Arhistrategului

Cântarea a 6-a

Irmos: Strigat-a mai-nainte închipuind îngroparea Ta cea de trei zile, proorocul Iona în chit rugându-se: Din stricăciune mă izbăveşte Iisuse, Împărate al puterilor.

Veselească-se mulţimea credincioşilor, lăudându-te pe tine Mihaile, şi măreşte pe Preasfântul Cuvânt, care dintru a Sa bunătate a împreunat pe oameni cu îngerii.

Taberele lui Israil le-ai mântuit arătându-te, şi dând dumnezeieştile porunci Arhanghele, ai surpat pe vrăjmaşi, şi de tot i-ai pierdut pe ei.

Dacă te-a văzut Isus al lui Navi, fiind cuprins de frică şi de cucernicie ţi s-a închinat, întrebând cinstitul şi Sfântul tău nume, cela ce eşti mai marele îngerilor.

Al Născătoarei

Fericit este poporul cel ce te fericeşte pe tine cea pururea fericită, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cel fericit, care pentru milostivirea Sa cu negrăită unire pe oameni i-a îndumnezeit.

Alt Canon

Irmos: Viforul gândurilor apucând...

Pe cei ce odinioară au îndrăznit să piardă cu abaterile de gârle apa binecuvântării, care ai dat credincioşilor Arhanghele, i-ai arătat nelucrători, spăimântându-i cu starea ta de faţă cea înfricoşată.

Lovit-a odinioară Moise piatra şi au curs ape, iar tu acum spărgând piatra, s-au înghiţit râuri de gârle, care şi până acum, mărturisesc minunea dumnezeiescule Arhanghele.

Cei ce odinioară erau cuprinşi de întunericul necredinţei, din tulburarea închinăciunii idolilor, venind la dumnezeiască casa ta, au primit luminat cunoştinţa credinţei cu rugăciunile tale.

Chipul şi firea ta este de foc, care pe cei credincioşi îi luminează, iar pe cei necredincioşi îi arde, Arhistrategule al dumnezeieştilor slujitori, părtinitorule al celor ce cu credinţă curată te laudă pe tine.

Slavă...

Urmând întru toate dumnezeieştii îndurări a Stăpânului, dai celor umiliţi mână de ajutor, şi vindeci zdrobirile sufletelor, şi încetezi durerile celor ce năzuiesc la tine Sfinte.

Şi acum..., al Născătoarei

Carte te-a văzut pe tine mai-nainte proorocul, întru care era scris Cuvântul cu degetul Tatălui, Fecioară; pe care roagă-L să ne scrie în cartea vieţii, pe noi cei ce cu bunăcredinţă te mărim.

Irmosul: Viforul gândurilor apucându-mă, întru adâncul greşalelor celor nemăsurate mă trage; ci tu ocârmuitorule bune, mai-nainte apucând ocârmuieşte-mă, ca pe proorocul, şi mă mântuieşte.

Condacul, glasul al 2-lea: Arhanghele al lui Dumnezeu, slujitorule al dumnezeieştii măriri; apărătorul oamenilor, şi mai marele celor fără de trup, cere ce este de folosul nostru, şi mare milă, cela ce eşti Voievod mai mare al celor fără de trupuri.

Icos: Zis-ai Iubitorule, de oameni în Scripturi, că mulţime de îngeri se bucură în Cer, pentru un om ce se va pocăi. Drept aceea noi păcătoşii, cei ce suntem întru nelegiuiri, îndrăznim totdeauna a ne ruga Ţie, Cela ce însuţi eşti fără de păcate, şi

ca un bun să Te înduri, şi să ne trimiţi nouă nevrednicilor, umilinţă, Stăpâne, dându-ne iertare. Căci pentru noi toţi se roagă Ție, mai marele voievod al celor fără de trupuri.

Sinaxar

Întru această lună, în 6 zile, pomenirea minunii celei prea mari ce s-a făcut în Colossele Frigiei de Arhistrategul Mihail.

Stih: Mihaile gândule, la Biserica ta tânăr te-ai arătat,
Şi potopul gârlelor cel de cufundare ai încetat.
Mihail povăţuitorul gândurilor,
A şasea zi a mistuit curgerea gârlelor.

Oarecari elini topindu-se de zavistie spre minunile cele prea mărite ce se făceau în Biserica Arhistrategului Mihail, au vrut să abată râul care curgea acolo aproape, să-l pornească asupra Bisericii, ca să înece şi Biserica, şi să piardă şi pe Arhip cinstitul bărbat ce se ţinea acolo. Iar dumnezeiescul Arhistrateg, însuşi arătându-se şi poruncind lui Arhip să se îmbărbăteze, lovi cu un toiag piatra, şi făcând cale apei printr-însa, de atunci până în ziua de astăzi, se vede cum se înghite apa şi se mistuie.

Tot în această zi, pătimirea Sfinților mucenici Eudoxie, Zinon, Romil, Macarie.

Stih: Eudoxie, Romil şi Zinon s-au tăiat,
Şi Macarie fericiţii, fericit sfârşit au aflat.
Acestui Sfânt Romil i s-a tăiat capul în zilele lui Traian, care a trimis la oarecare cetăţi în izgonire unsprezece mii de creştini, şi cu amară moarte i-a omorât.

Iar în zilele lui Diocleţian, Eudoxie primind pe slujitorii care îl căutau, le spuse că el este Eudoxie, şi aceia îl sfătuiau să fugă; iar el uitându-şi de femeie, de copii, de rude, de casă, şi de celelalte, se aduse înaintea Domnitorului din Melitin, şi întâi scoţându-şi brâul de la sine, care era semn de dregătoria comiţiei, îl aruncă în obrazul domnitorului, şi împreună cu dânsul mulţimea ce sta împrejur, toată ceata lui o mie o sută şi patru de ostaşi, asemenea făcură. După aceea pe dumnezeiescul Eudoxie îl întinseră patru slujitori şi-l bătură pe coaste, şi-l strujea, şi apoi primi moarte prin sabie.

Însă când a sosit la locul săvârşirii, întorcându-se înapoi îşi văzu soţia, şi aducându-i aminte de cele ce o învăţase mai-nainte, şi poruncindu-i să pună sfârşit

bun la toate, cea de pe urmă învăţătură i-a dat, să nu plângă pentru moartea lui, ci să-i facă în sat un mormânt fără de semn, şi să-i bage trupul acolo, şi să cinstească mai mult ziua aceea cu luminată bucurie. Deci, îndată mucenicul ridicându-şi ochii şi mâinile la Cer i se tăie cinstitul cap, împreună cu iubitul său Zinon, care plângând de despărţirea Sfântului, că îi spusese mai-nainte, că nu se va despărţi de dânsul ci dimpreună se vor săvârşi, precum a şi fost. Că şi lui i s-a tăiat capul cu ceilalţi Sfinţi mucenici, împreună cu Sfântul Eudoxie.

Deci, trecând şapte zile, arătându-se Sfântul Eudoxie în vis soţiei sale, îi porunci ei ca să zică Sfântului Macarie să meargă la divan, unde mergând, şi nevrând să se supună a face jertfă la idoli, i s-a tăiat şi lui fericitul cap.

Tot în această zi, 1104, ostaşi, şi Sfânta Calodota de sabie s-au săvârşit.

Stih: Mia de mucenici şi zecimea cea înzecită.
De sabie s-au săvârşit împreună cu cea împătrită.

Stih: De sabie capul Calodotei s-a tăiat.
Şi înaintea ta Cuvinte dătătorule de bunătăţi s-a arătat.

Tot în această zi, Sfinţii Faust presbiterul, Macarie, Andrei şi Viv monahul. Chiriac, Dionisie, Andronic, şi Sfintele: Andropelaghia şi Tecla şi Teoctist corăbierul, şi alt Chiriac, Dimotul, ţăranul, de sabie s-a săvârşit.

Stih: Faust prin sabie pământul a lăsat.
Şi spre lumina lăcaşului de sus s-a înălţat.

Stih: Macarie, Andrei, de sabie au murit.
Amândoi pe calea cea fericită s-au călătorit

Stih: Viv cununa bunătăţii o tăgăduia.
De nu şi cununa cea prin sabie lua.

Stih: Pe doi Dionisii care la cuget s-au unit.
Cu Dionisie împreună sfârşit prin sabie au primit.

Stih: Andropelaghia a fost ca un bărbat...
Ca şi Tecla spre tăierea capului a alergat.

Stih: Teoctist corăbierului capul i s-a tăiat...

Şi corabia sufletului către Cer s-a îndreptat.

Stih: Chiriac a fost ţăran, dar prin sabie s-a arătat,
Dănţuitor şi împreună cu ceata mucenicilor numărat.

Aceşti sfinţi au fost pârâţi că sunt creştini, în zilele împăratului Deciu, către Valerie domnitorul Alexandriei. Deci, aducându-se Sfinţii de faţă, şi cutremurându-se Valerie de întărirea şi nespăimântarea lor, i-a osândit la moarte prin sabie. Şi luându-şi ei sfârşitul aşa, iubitorii de Hristos ce erau în Alexandria, le-au luat trupurile şi le-au băgat în cetate, întru mărirea lui Hristos adevăratului Dumnezeului nostru.

Tot în această zi, Sfântul Sarapavon senatorul, de sabie s-a săvârşit.

Tot în această zi, s-a întâmplat şi înnoirile Bisericii Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei la Deuteron în casa Sfintei Irina.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Canonul Arhistrategului

Cântarea a 7-a

Irmos: Cela ce ai mântuit în foc pe tinerii lui Avraam, şi ai ucis pe haldei, care fără dreptate vânau pe cei drepţi, prea lăudate Doamne, bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Pe căpeteniile îngerilor, pe cei cu chipul dumnezeiesc, şi purtători de lumină, pe Mihail şi pe Gavriil, pe mângâietorii noştri cei buni şi părtinitori şi păzitori, cu mare glas prin credinţă să-i lăudăm.

Fiind frumos, şi prea cu bună cuviinţă, şi cu chip dumnezeiesc, te-ai făcut căpetenie celor fără de materie, Mihaile prea luminate; deci rugaţi-vă dimpreună pentru noi.

Al Născătoarei

Văzând Gavriil Arhanghelul că s-a sălăşluit întru tine Fecioară, Cuvântul cel veşnic al Tatălui, a strigat: Bucură-te, scaunul Celui Preaînalt, binecuvântată.

Alt Canon

Irmos: Neînchinându-se chipului...

Dacă te-a văzut Daniil stând dimpreună cu dânsul odinioară, cuprinzându-se cu totul de frică, s-a spăimântat, şi căzând la picioarele tale se învăţa luminat descoperirea tainelor celor nevăzute, strigând: Bine este cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Pe cei duşi legaţi din năpădirea limbilor, în locuri depărtate, chemându-te pe tine întru ajutor Arhistrategule al lui Dumnezeu, i-ai întors înapoi cu bucurie strigând: Bine este cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Cetele îngerilor înţelegând că cu dragoste te laudă mulţimile oamenilor, pe tine Arhangele Mihaile, se umplu de bucurie necontenită, şi măresc pe Dumnezeu, care pentru milostivirea îndurărilor, tăinuit a unit pe cei de jos cu cele cereşti.

Care loc nu se împărtăşeşte de minunile tale cele nemărginite? Care cetate nu te are pe tine părtinitor? Care suflet al celor asupriţi nu te cheamă întru ajutor pe tine Arhanghele al lui Dumnezeu ? Cu bucurie strigând: Bine este cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Celor rătăciţi povăţuitor, celor năpăstuiţi ocrotitor, celor întristaţi mângâiere, celor înviforaţi de vânturi liman foarte lin, păcătoşilor chezaş, bolnavilor purtător de grijă, celor întunecaţi luminător, tu eşti Arhanghele al lui Dumnezeu.

Şi acum..., al Născătoarei

Preacurată Stăpână ceea ce cu trup ai născut pe Mântuitorul şi Dumnezeu, pe Ziditorul şi Stăpânul, pe Dânsul pururea roagă-L prea curată, ca câştigând noi dezlegare, şi iertare de cumplitele şi multele păcate, să lăudăm milostivirile Lui cele mai presus de gând.

Canonul Arhistrategului

Cântarea a 8-a

Irmos: Mântuitorul tuturor, Atotputernice, pe cei ce se ţineau de buna credinţă, în mijlocul văpăii pogorându-te, i-ai rourat, şi i-ai învăţat să cânte: Toate lucrurile binecuvânţaţi şi lăudaţi pe Domnul.

Voievod cetelor celor fără de materie, solitor de mântuire oamenilor, dumnezeiesc slujitor al lui Dumnezeu, te-ai arătat Mihaile, cântând neîncetat: Toate lucrurile binecuvântaţi şi lăudaţi pe Domnul.

Doi luminători prea luminaţi, Mihaile şi Gavriile Arhanghelilor, care luminaţi lumea cu lumina Dumnezeirii Celei cu trei lumini, goniţi de la noi negura răutăţii.

Ca nişte ocârmuitori buni Arhanghelilor, îndreptaţi luntrea sufletului meu către limanul voirii celei dumnezeieşti; căci a căzut în viforul păcatelor, şi este în primejdie.

Al Născătoarei

Fiind dumnezeiescul Arhanghel împodobitor de mire, strigă ţie: Bucură-te, mireasă a lui Dumnezeu nenuntită, mărirea îngerilor, mântuirea şi apărarea oamenilor.

Alt Canon

Irmos: Pământul şi toate...

Pământul îl străbaţi ca fulgerul, împlinind voia cea dumnezeiască, înconjori cerurile înaintea îngerilor, lauda ta este mare, şi minunile tale cele necuprinse sunt mai presus de gând, care le săvârşeşti înfricoşat în toată lumea.

Însuşi văzătorii celuia ce pentru noi s-a arătat cu trup pe pământ, prea lăudatul Filip, şi prea marele cuvântător de Dumnezeu, cu învăţături dumnezeieşti, înţelepţeşte spun mai-nainte de darul cel pururea curgător al tămăduirilor tale, cela ce eşti mai mare îngerilor.

Cu toiagul a tăiat Moise odinioară marea, şi acum Arhistrategul lui Dumnezeu, cu putere nevăzută, ca cu un toiag arătându-se, trimite în piatră ca într-o pâlnie apele care se purtau fără de rânduială.

Ca un Cer foarte mare se arată casa cea cinstită a mai marelui Îngerilor, întru care cu minunile ca cu nişte stele se luminează toate inimile credincioşilor, mărind pe Dătătorul de bine Dumnezeu în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Precum de demult ai oprit pornirea cea fără de socoteală a lui Valaam, cu starea cea înfricoşată a dobitocului prin cuvânt, voievodule al îngerilor; cu rugăciunile tale opreşte pe vrăjmaşii, care totdeauna se pornesc asupra noastră cu năvălire.

Şi acum..., a Născătoarei

Foc ai născut, Fecioară, nearzându-ţi-se nicidecum pântecele, născând pe Cuvântul Tatălui, Care a scos din necuvântare pe cei ce au ascultat cuvintele înşelătorului, şi au călcat porunca Iubitorului de oameni Dumnezeu, care i-a zidit.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pământul şi toate cele ce sunt pe dânsul, mările şi toate izvoarele, cerurile cerurilor, lumina şi întunericul, gerul şi arşiţa, fiii oamenilor şi preoţii binecuvântaţi pe Domnul, şi-L prea înălţaţi pe El întru toţi vecii.

Canonul Arhistrategului

Cântarea a 9-a

Irmos: Eva adică prin boala neascultării, blestem înăuntru a adus; iar tu, Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, prin Odrasla purtării în pântece, lumii bine-cuvântare ai înflorit. Pentru aceasta toţi te mărim.

Iată bună podoaba dumnezeieştii tale case străluceşte, Arhanghele, cu venirea ta cea luminată, şi varsă fulgere de minuni, iar cu dumnezeiescul dar, goneşte totdeauna mulţimea bolilor.

Ca o însoţire frumoasă şi veselă fiind, Arhanghelilor, împliniţi poruncile Stăpânului la cei de pe pământ, scoţându-i din nevoi şi trimiţând tuturor lumină de mântuire cu Dumnezeiescul Duh.

Astăzi se bucură împreună cu noi cetele celor fără de trup, văzând că de toţi este lăudat acest mare şi luminat Arhistrateg, care cere pentru noi luminare şi iertare de păcate.

Dumnezeiască şi luminată doime a Arhanghelilor, Mihaile prea cinstite şi Gavriile prea mărite, stând înaintea cinstitei Treimi, mântuiţi-ne pe noi de vina greşalelor şi de chinul cel veşnic.

A Născătoarei

Prin glasul îngerului Gavriil ai zămislit pe Dumnezeu Cuvântul, Preacurată, care cu cuvântul a alcătuit oştile cele de sus, şi ne-a dat nouă cuvânt a lăuda sfânta Lui pogorâre, cea mai presus de cuvânt şi de gând.

Alt Canon

Irmos: Făcut-a tărie cu braţul Său...

Dacă Te-ai arătat oamenilor pentru milostivirea îndurărilor, le-ai pus lor îngeri păzitori, cu care dimpreună ai orânduit şi pe Mihail cel minunat, ca să ferească de stricăciunea vicleanului; deci rugămu-te, prin rugăciunile îngerilor, dăruieşte-ne nouă tuturor curăţire de păcate.

Având-te credinciosul popor putere şi tărie, pe tine mai marele îngerilor, şi împreună luptător către limbi vrăjmaşe şi cumplite, totdeauna surpă mândria lor, şi prin tine trimite cântări de mulțumire Ziditorului.

Tot credinciosul pururea glăsuieşte cântare, ție celui ce neîncetat cânţi întru înălţime, împreună cu multe milioane, glasul cel întreit sfânt; şi te roagă ca să ne scapi pe noi pe toţi din primejdii şi din dureri, mai marele îngerilor.

Să salte zidirea lăudând tăinuit pe marele Arhanghel al Domnului; că este liman oamenilor celor rătăciţi, care pururea sunt înviforați de multe primejdii, de supărări totdeauna, şi bolnavilor doctor, şi izvor de minuni.

Slavă...

Sfinţit-ai această cinstită biserică, şi o ai făcut pe dânsa izvor de minuni, întru care stând împreună cu credinţă strigăm: Cere-ne nouă dezlegare de păcate, izbăvire din primejdii, şi multă linişte Arhanghele.

Şi acum..., al Născătoarei

Arătându-te Fecioară mai desfătată decât cerurile, negrăit ai născut pe Dumnezeu pe care tăinuit Îl laudă cetele cele fără de trup; ci dar roagă-L pe Dânsul, prea curată să ne mântuim toţi cei ce te fericim cu glasuri netăcute.

Irmosul: Făcut-a tărie cu braţul Său, pentru că a surpat pe cei puternici de pe scaune, şi a înălţat pe cei smeriţi, Dumnezeul lui Israil, întru care ne-a cercetat pe noi Răsăritul cel dintru înălţime, şi ne-a îndreptat pe calea păcii.

Luminânda

Podobie: Femei ascultaţi...

Slavă...

Adunaţi-vă şi vedeţi toţi oamenii, priviţi minune străină care s-a săvârşit în Hones, de Mihail cel fără de trup; a despicat piatra cu toiagul, şi a împins gârlele care se pogorau fără de rânduială asupra apei celei sfinte.

Şi acum..., al Născătoarei, asemenea

De la chipul cel mai bun care am luat, din dumnezeiască lucrare am fost lepădat, vai mie ticălosul, pentru neînfrânarea cea de demult. Iar Tu, Hristoase ca un milostiv împărtăşindu-Te mie negrăit, ai luat din firea cea mai proastă, înnoindu-mă Mântuitorul meu din sângiurile cele fecioreşti.

A Crucii, Născătoarei

Dacă ai văzut răstignit pe Fiul tău, Preacurată, ţi s-a cutremurat cele dinlăuntru, şi scoţând glasuri curgătoare de lacrimi, zicea-i: Fiul meu! Ce răsplătire Ţi-au dat Ţie vrăjmaşii acum, în loc de binele ce au luat? Mărescu-ţi darul cel dumnezeiesc, şi fără de asemănare.

La Laude

Stihirile pe 4 glasul 1:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi cei ce scăpăm la tine. Că nădejdile noastre, după Dumnezeu, întru tine le-am pus, Născătoare de Dumnezeu.

Îngereşte prăznuind cei din lume, lui Dumnezeu, Celui ce se poartă pe Scaunul Măririi, să-i strigăm cântarea: Sfânt eşti cerescule Părinte, Cuvântule cel întocmai, sfânt eşti şi Duhule cel Preasfânt.

Cela ce eşti mai întâi cetelor cereşti, şi în mărire multă stai înaintea Scaunului Măririi Celui necuprins, şi vezi cele negrăite, mântuieşte-ne pe noi Mihaile Arhistrategule, pe cei ce în nevoi de ispite şi de necazuri, cerem rugăciunile tale.

Cela ce eşti mai întâi arătat, al îngerilor celor fără de trup, şi slujitor dumnezeieştii strălucirii aceleia, singur văzător şi tainic, mântuieşte-ne pe noi Mihaile Arhistrategule, pe cei ce în toţi anii te cinstim cu evlavie şi lăudăm Treimea cu credinţă.

Slavă..., glasul 1

Începătorul cetelor puterilor celor de sus, Mihail înainte-stătătorul cetelor celor dumnezeieşti, astăzi pe noi ne cheamă la prăznuire. Cela ce călătoreşte cu noi în toate zilele, şi păzeşte pe toţi de toată asupreala diavolului. Veniţi dar iubitorilor de praznice şi iubitorilor de Hristos, secerând florile faptelor bune, cu cuget curat, şi cu ştiinţă îmbunătăţită, să cinstim soborul Arhanghelului; că acela neîncetat stând înaintea lui Dumnezeu, şi întreită cântare cântând, se roagă să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum..., al Născătoarei

Preasfântă Fecioară primeşte rugăciunile păcătoşilor, şi nu te întoarce de către suspinurile celor scârbiţi; ci roagă-te Celui ce s-a întrupat din tine fără de sămânţă, să ne mântuiască pe noi.

A Crucii, Născătoarei

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Sabie a trecut prin inima mea o Fiule, Fecioara zicea, când a văzut pe Hristos spânzurând pe lemn, şi o rupe Stăpâne, precum de demult mi-a zis Simeon. Ci Te scoală, şi împreună prea măreşte, nemuritorule, pe Maica şi roaba Ta rogu-mă.

Stihoava din Octoih.

Slavă..., glasul al 5-lea

Unde umbrează darul tău Arhanghele, de acolo se goneşte puterea diavolului; că nu suferă să rabde lumina ta, luceafărul cel ce a căzut. Pentru aceasta te rugăm; săgeţile lui cele de foc purtătoare, cele pornite asupra noastră, stinge-le cu mijlocirea ta, izbăvindu-ne pe noi de smintelile lui; vrednicule de laudă Mihaile Arhanghele.

Şi acum...,

Ceea ce eşti plină de dar, mijloceşte cu rugăciunile tale, şi cere sufletelor noastre mulţime de îndurări, şi curăţire greşalelor celor multe, rugămu-ne.

A Crucii, Născătoarei

Mieluşeaua văzându-şi mielul mergând către junghiere, şi răbdând patimile pe Cruce de bunăvoie, lăcrimând striga: Fiul meu prea iubite, scoală-te cu puterea Ta, şi mântuieşte pe cei ce laudă răstignirea Ta.

Şi cealaltă slujbă a dimineţii după rânduială şi Apolis.

La Liturghie

Fericirile din Canon, Cântarea a 3-a, şi a 6-a; Prochimenul, glasul al 4-lea; Cel ce faci pe îngerii tăi... Stih: Binecuvântează suflete al meu pe Domnul... Apostolul către Evrei: Fraţilor de vreme ce s-a făcut adevărat cuvântul ce, s-a grăit prin îngeri... Începutul 305, Aliluia, Lăudaţi pe Domnul din ceruri. Evanghelia de la Luca: Zis-a Domnul cel ce vă ascultă pe voi... Începutul, 51. Chinonicul: Cel ce face pe îngerii săi duhuri..., şi celelalte.

Canon de rugăciune la Sărbătoarea pomenirii minunii Sfântului Arhanghel Mihail în Colose (1)

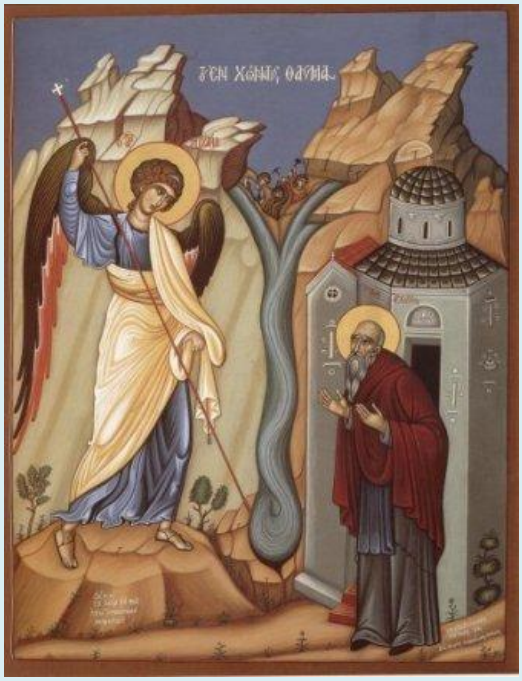

Tropar la Sărbătoarea pomenirii minunii Sfântului Arhanghel Mihail în Colose, glasul al 4-lea: Mai mare voievodule al Oştilor Cereşti, Mihaile, rugămu-te pe tine noi, nevrednicii, ca să ne acoperi pe noi cu rugăciunile tale şi cu acoperământul aripilor măririi tale celei netrupeşti. Păzeşte-ne pe noi cei ce cădem cu de-adinsul şi strigăm: mântuieşte-ne din nevoi, ca un mai mare peste Cetele Puterilor celor de sus.

Cântarea 1

Irmos: Deschide-voi gura mea şi se va umple de Duhul; şi cuvânt voi răspunde Împărătesei Maici; şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce eşti luminat totdeauna cu dumnezeieştile străluciri, luminează gândul meu, ca să te laud pe tine, Arhistrategule al Oştilor celor de sus, cel ce eşti întărirea tuturor celor ce aleargă către tine.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Gândul cel mai înainte fără de început te-a arătat pe tine începător cetei celei mai presus de lume, Arhistrategule, lumină celor din întuneric şi dumnezeiască strălucire Bisericii Lui, pururea pomenite.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind povăţuitor minţilor celor îngereşti întru Duhul, prea bunule Mihaile, te-ai dat celor de jos ocrotire, tărie şi sabie, înjunghiind şi pierzând pe vrăjmaşi.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Fecioară fără prihană, podoaba îngerilor, ajutătoarea oamenilor, tu îmi ajută mie celui ce sunt primejduit în marea vieţii şi pururea cad în viforul păcatului.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu întru înţelepciune şi în putere şi în bogăţie ne lăudăm; ci întru Tine, Înţelepciunea Tatălui cea Ipostatică, Hristoase. Că nu este sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu putere dumnezeiască, prea lăudate voievodule al Oştilor, înconjori tot pământul, scoţându-ne din răutăţi pe noi, care chemăm dumnezeiesc numele tău.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătatu-te-ai oglindă curată dumnezeieştii Lumini, primind luminat arătările cinstitului Duh, Mihaile întâiule Înger, vrednicule de minuni.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cel ce a alcătuit minţile cele fără de materie, S-a sălăşluit în pântecele tău cel de materie, de bunăvoie, Preacurată, Cel Nevăzut arătându-Se cu Trup.

Cântarea a 4-a

Irmos: Cel ce şade întru mărire pe Scaunul Dumnezeirii pe nor uşor a venit, Iisus cel mai presus de toate prin palmă curată şi a mântuit pe cei ce strigă: Slavă Hristoase puterii Tale.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Gândul cel fără de început, cu voire alcătuind gândurile dumnezeieşti, a pus în mijlocul lor mai mare pe Arhanghelul Mihail, fiind luminat cu împărtăşirile, prea fericitul şi strălucit cu înţelegeri de la dumnezeiasca Stăpânire.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dimpreună cu Scaunele şi cu Căpeteniile, cu Puterile, cu Stăpânirile şi cu Sfinţitele Domnii, glăsuieşti Treimii cântarea cea sfântă, pururea pomenite Mihaile, mântuindu-ne pe noi cei ce te lăudăm pe tine.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Slăvind pe Domnul, Făcătorul tuturor, care pentru milostivire ne-a dat nouă pază mare şi zid şi întărire nesurpată pe Mihail arhanghelul cel luminos.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Minunea naşterii tale Fecioară, se învăţa cu Duhul odinioară grăitorul de cele sfinte, aievea văzându-te munte umbros pe tine, din care a venit Sfântul, Dumnezeu Întrupându-Se.

Cântarea a 5-a

Irmos: Necredincioşii nu vor vedea mărirea Ta, Hristoase, dar noi pe Tine, Unul Născut, strălucirea măririi Dumnezeirii Tatălui, de noapte mânecând, Te lăudăm Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mihaile cel fără de trup, Arhanghel al Oştirilor Îngereşti, arătatu-te-ai povăţuitor lui Israel cel de demult, cu porunca Celui ce a odrăslit din Iacov şi S-a arătat oamenilor trupeşte.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Îndumnezeindu-te pururea cu strălucirile cele fără de materie prin împărtăşirea Dumnezeirii şi nouă ne dai strălucirea cea dătătoare de lumină, mai marele Îngerilor.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înfrumuseţatu-s-a dumnezeiască biserica ta cu darul, că, pogorându-te într-însa, o arăţi noian de tămăduiri şi izbăvitoare patimilor, Mihaile întâiule Înger.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Arătatu-te-a pe tine Dumnezeu mai aleasă decât gândurile îngerilor, intrând în pântecele tău Cel fără prihană, Preacurată. Pe Acela roagă-L totdeauna să Se milostivească spre cei ce te laudă pe tine.

Cântarea a 6-a

Irmos: Strigat-a, mai înainte închipuind îngroparea ta cea de trei zile, proorocul Iona în chit rugându-se: din stricăciune mă izbăveşte Iisuse, Împărate al Puterilor.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mulţimea credincioşilor se veseleşte, lăudându-te pe tine, Mihaile şi măreşte pe Preasfântul Cuvânt, care din a Sa bunătate a împreunat pe oameni cu îngerii.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Taberele lui Israel le-ai mântuit arătându-te şi dând dumnezeieşti porunci, Arhanghele şi ai surpat pe vrăjmaşi şi de tot i-ai pierdut pe ei.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dacă te-a văzut Isus al lui Navi, fiind cuprins de frică şi de cucernicie, ţi s-a închinat, întrebând cinstitul şi sfântul tău nume, cel ce eşti mai marele Îngerilor.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Fericit este poporul care te fericeşte pe tine, Ceea ce eşti pururea fericită, care ai născut pe Dumnezeu. Acela pentru milostivirea Sa cu negrăită unire pe oameni i-a îndumnezeit.

Condac, glasul al 2-lea: Arhanghele al lui Dumnezeu şi slujitorule al dumnezeieştii măriri, apărătorul oamenilor şi mai marele celor fără de trup, cere pentru noi ce este de folos şi mare milă, cel ce eşti voievod mai mare al celor fără de trup.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cel ce ai mântuit în foc pe tinerii lui Avraam şi ai ucis pe caldeii, care fără dreptate vânau pe cei drepţi, Prea lăudate Doamne, binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe căpeteniile Îngerilor, pe cei cu chipul dumnezeiesc şi purtători de lumină, pe Mihail şi pe Gavriil, pe mângâietorii noştri cei buni, părtinitori şi păzitori, cu mare glas prin credinţă să-i lăudăm.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind frumos, cu bună cuviinţă şi cu chip dumnezeiesc, te-ai făcut căpetenie celor fără de materie, Mihaile prea luminate; deci rugaţi-vă împreună pentru noi.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Văzând Gavriil Arhanghelul că s-a sălăşluit întru tine, Fecioară, Cuvântul cel Veşnic al Tatălui, a strigat: Bucură-te, scaunul Celui Preaînalt, binecuvântată.

Cântarea a 8-a

Irmos: Mântuitorule al tuturor, Atotputernice, pe cei ce se ţineau de dreapta credinţă, în mijlocul văpăii pogorându-Te i-ai rourat şi i-ai învăţat să cânte: toate lucrurile, binecuvântaţi şi lăudaţi pe Domnul.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Voievod al Cetelor celor fără de materie, solitor de mântuire al oamenilor, dumnezeiesc slujitor al lui Dumnezeu te-ai arătat, Mihaile, cântând neîncetat: toate lucrurile, binecuvântaţi şi lăudaţi pe Domnul.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Doi luminători prea luminaţi, Mihaile şi Gavriile, Arhanghelilor, care luminaţi lumea cu lumina Dumnezeirii celei cu Trei Lumini, goniţi de la noi negura răutăţii.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca nişte ocârmuitori buni, Arhanghelilor, îndreptaţi luntrea sufletului meu către limanul Voirii celei dumnezeieşti; căci a căzut în viforul păcatelor şi este în primejdie.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Fiind dumnezeiescul Arhanghel împodobitor de mire, striga ţie: Bucură-te, Mireasă a lui Dumnezeu nenuntită, mărirea Îngerilor, mântuirea şi apărarea oamenilor.

Cântarea a 9-a

Irmos: Eva aşadar prin boala neascultării, blestem înăuntru a adus; iar tu, Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, prin Odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântare ai înflorit. Pentru aceasta, toţi te mărim.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Iată bună podoaba dumnezeieştii tale case străluceşte, Arhanghele, cu venirea ta cea luminată şi varsă fulgere de minuni, iar cu dumnezeiescul dar, goneşte totdeauna mulţimea bolilor.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca o însoţire frumoasă şi veselă fiind, Arhanghelilor, împliniţi poruncile Stăpânului la cei de pe pământ, scoţându-i din nevoi şi trimiţând tuturor lumină de mântuire cu Dumnezeiescul Duh.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Astăzi se bucură împreună cu noi Cetele celor fără de trup, văzând că de toţi este lăudat acest mare şi luminat arhistrateg, care cere pentru noi luminare şi iertare de păcate.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dumnezeiască şi luminată doime a Arhanghelilor, Mihaile prea cinstite şi Gavriile prea mărite, stând înaintea Cinstitei Treimi, mântuiţi-ne pe noi de vina greşelilor şi de chinul cel veşnic.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Prin glasul Îngerului Gavriil ai zămislit pe Dumnezeu Cuvântul, Preacurată, care cu cuvântul a alcătuit Oştile cele de sus şi ne-a dat nouă cuvânt a lăuda Sfânta Lui Pogorâre, cea mai presus de cuvânt şi de gând.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind, fără ardere, Maica lui Dumnezeu, lumii ai născut pe Cel ce ţine lumea şi în braţe ai avut pe Cel ce cuprinde toate, pe Dătătorul de hrană al tuturor şi Făcătorul făpturii. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară şi cu credinţă te măresc, ca să mă izbăvesc eu de greşeli. Când voi sta înaintea Feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, al tău ajutor atunci să-mi dăruieşti; că poţi câte le voieşti.

Povăţuitor cetelor cereşti, slujitorul Măririi dumnezeieşti după vrednicie făcându-te, cu porunca Ziditorului tău eşti mijlocitor de mântuirea creştinilor, cercetând pe oameni cu mărirea ta cea fără de materie. Pentru aceea, după datorie, toţi te lăudăm, mărindu-ţi astăzi dumnezeiasca ta prăznuire, Mihaile Arhanghele. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să dăruiască lăsare greşelilor celor ce cu credinţă prea măresc dumnezeieştile tale minuni.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă, cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe care şi văzându-L în pântecele Tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind, fără ardere, Maica lui Dumnezeu, lumii ai născut pe Cel ce ţine lumea şi în braţe ai avut pe Cel ce cuprinde toate, pe Dătătorul de hrană al tuturor şi Făcătorul făpturii. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară şi cu credinţă te măresc, ca să mă izbăvesc eu de greşeli. Când voi sta înaintea Feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, al tău ajutor atunci să-mi dăruieşti; că poţi câte le voieşti.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă, cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe care şi văzându-L în pântecele Tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Pe Mieluşelul şi Păstorul şi Mântuitorul, dacă L-a văzut Mieluşeaua pe Cruce, s-a tânguit lăcrimând şi cu amar striga: lumea se bucură luând mântuire, iar pântecele meu se aprinde văzând Răstignirea Ta, pe care o rabzi pentru milostivirea milei, Îndelung Răbdătorule Doamne, Adâncul milei. Milostiveşte-Te şi dăruieşte iertare de greşeli celor ce laudă cu credinţă Dumnezeieştile Tale Patimi.

Canon de rugăciune la Sărbătoarea pomenirii minunii Sfântului Arhanghel Mihail în Colose (2)

Tropar la Sărbătoarea pomenirii minunii Sfântului Arhanghel Mihail în Colose, glasul al 4-lea: Mai mare voievodule al Oştilor Cereşti, Mihaile, rugămu-te pe tine noi, nevrednicii, ca să ne acoperi pe noi cu rugăciunile tale şi cu acoperământul aripilor măririi tale celei netrupeşti. Păzeşte-ne pe noi cei ce cădem cu de-adinsul şi strigăm: mântuieşte-ne din nevoi, ca un mai mare peste Cetele Puterilor celor de sus.

Cântarea 1

Irmos: Să cântăm Domnului, cel ce a povăţuit pe poporul Său prin Marea Roşie, cântare de biruinţă, că S-a prea slăvit.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe mai marele Îngerilor, pe soarele cel strălucit, care luminează pământul cu strălucirile minunilor şi goneşte negura supărărilor întotdeauna, cu bucurie să-l lăudăm.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Doamne, cel ce ai făcut pe îngeri văpaie de foc, care împlinesc Voirea Ta cea Preasfântă, în mijlocul lor ai arătat strălucind ca o stea pe Mihail, mai marele voievod.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Să lăudăm toţi pe Domnul cel Bun, care ne-a dăruit nouă zid nebiruit de vrăjmaşi şi întărire neclintită, întotdeauna mântuindu-ne pe noi de primejdii, pe Mihail arhistrategul.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu dumnezeieştile tale folosiri, totdeauna faci dumnezeiască casa ta aievea curăţitoare păcătoşilor, scăpare celor năpăstuiţi, izgonitoare tuturor bolilor, cel ce eşti mai marele Îngerilor lui Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Zdrobeşte pe cei necredincioşi totdeauna mărite, care se ridică asupra noastră şi ne izbăveşte pe noi de năvălirea şi de necazul lor, ca să te cinstim pe tine pururea, ca pe un bun părtinitor al nostru.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Minune neînţeleasă! Cum Dumnezeu cel Necuprins S-a unit cu oamenii, cu Trup după Ipostas? Ceea ce eşti neispitită de nuntă, miluieşte-mă pe mine cel supus stricăciunii, din înşelăciunea şarpelui.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce întăreşti...

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce stai înaintea Scaunului Treimii şi eşti îndumnezeit după împărtăşire şi te luminezi cu razele care strălucesc de acolo, luminează pe cei ce te laudă pe tine, arhistrategule al lui Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dacă te-a văzut Isus al lui Navi oarecând pe tine ţinând în mână sabie, înspăimântându-se de înfricoşătoarea ta vedere, striga: ce porunceşti acum, Doamne, mie slugii Tale, să fac?

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ai fost pus odinioară de Dumnezeu mai mare neamului iudeilor; iar acum ajutor şi izbăvitor creştinilor, Arhanghele, izbăvindu-i pe ei de nevoi şi de necazuri.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Să dăm mărire Domnului, Celui ce ne-a dat nouă înainte apărător şi întru necazuri ajutor pe marele Arhanghel; prin care totdeauna ne izbăvim de cei fără de Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe cei ce sunt duşi cu sila la limbi de alt neam şi robiţi ticăloşeşte, întoarce-i degrabă rugând pe Dumnezeu Cel Prea înalt, Arhanghele.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Munte mare te-a scris Daniel, Preacurată; iar Avacum, munte umbrit cu bunătăţile; şi David, munte închegat. Din tine Dumnezeu S-a Întrupat, mântuind lumea.

Irmosul: Cel ce întăreşti tunetul şi zideşti duhul, întăreşte-mă, Doamne, ca să Te laud pe Tine cu adevărat şi să fac voia Ta, că nu este sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-a proorocul de venirea Ta, Doamne, şi s-a temut: că aveai să Te naşti din Fecioară, şi oamenilor să Te arăţi, şi a grăit: Auzit-am auzul Tău şi m-am temut; slavă puterii Tale, Doamne

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Precum odinioară ai surpat multa oaste a lui Sanherib din dumnezeiască poruncă, în acelaşi chip sfărâmă pe cei ce ne dau război şi asupresc poporul cel credincios, Arhanghele Mihail.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Foarte înfricoşător este chipul tău şi frumuseţea cu adevărat foarte minunată şi prealuminată este mărirea ta, pe care o arăţi tuturor celor ce te doresc pe tine, Sfinte Arhanghele Mihaile, cel ce săvârşeşti minuni nenumărate.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înconjurând cele de sus, cercetezi neîncetat şi cele de jos, scăpând din multe primejdii, din necazuri şi din nevoi pe toţi cei ce te cheamă pe tine, slujitorule al lui Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Iată locul cel dumnezeiesc, iată scăparea celor mâhniţi, iată casa cea preasfântă, pe care cu adevărat o arată liman spre mântuirea multora, marele Arhanghel.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Stâlp de foc te-ai arătat lui Arhip celui cinstitor de Dumnezeu, când mulţimea poporului celui fărădelege se nevoia să înece cu apă biserica ta, povăţuitorule al puterilor celor de sus.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Gavriil a venit aducându-ţi ţie, Preacurată, din înălţime bucurie; cu acela împreună strigăm: Bucură-te, uşa prin care a trecut Însuşi Hristos Dumnezeu, mântuind neamul omenesc.

Cântarea a 5-a

Irmos: Răsare-mi mie, Doamne, lumina poruncilor Tale, că la Tine mânecă duhul meu şi Te laudă pe Tine, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi la Tine scap, Împăratul păcii.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Propovăduitorii Cuvântului, cunoscând minunile pe care voiai să le faci la biserica ta, întâiule Înger, tuturor le-au vestit mai înainte, a căror săvârşire noi acum o vedem lămurit.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce odinioară hulea darurile tale, văzând tămăduirea fiicei sale cu povăţuirea ta, Arhanghele, a ridicat casă de rugăciune în locul apei, care a izvorât darul tămăduirii.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Apropiaţi-vă de luaţi dar şi milă, căci izvorul tămăduirilor cel neîmpuţinat stă de faţă înaintea tuturor, pe care Arhanghelul ni l-a arătat nouă, din voirea cea dumnezeiască.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Orbilor se dă vedere, surzilor auzire, tuturor ologilor bună umblare, muţilor bună glăsuire la dumnezeiască casa ta, Mihaile, cel ce eşti mai marele Îngerilor, dătătorule de cele bune.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Zdrobeşte trufia vrăjmaşilor celor ce caută să prăpădească turma ta, Arhanghele şi pe cei ce i-au prins aceia robi mântuieşte-i, ca totdeauna să te laude împreună cu noi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fecioară, ceea ce întreci Puterile cele îngereşti şi ai născut pe Dumnezeu, Împăratul tuturor, roagă-te împreună cu ei, Preasfântă Stăpână, să ne mântuim noi.

Cântarea a 6-a

Irmos: Viforul gândurilor apucându-mă...

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe cei ce odinioară au îndrăznit să piardă cu abaterea apa binecuvântării, pe care ai dat-o credincioşilor, Arhanghele, i-ai arătat nelucrători, înspăimântându-i cu starea ta de faţă cea înfricoşătoare.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Lovit-a odinioară Moise piatra şi au curs ape; iar tu acum spărgând piatra, au fost înghiţite râurile. Minune care şi până acum se mărturiseşte, dumnezeiescule Arhanghele.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cei ce odinioară erau cuprinşi de întunericul necredinţei, din tulburarea închinării la idoli, venind la dumnezeiasca ta casă, au primit luminat cunoştinţa credinţei cu rugăciunile tale.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Chipul şi firea ta de foc pe cei credincioşi îi luminează, iar pe cei necredincioşi îi arde, arhistrategule al dumnezeieştilor Slujitori, părtinitorule al celor ce cu credinţă curată te laudă pe tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Urmând întru toate dumnezeieştii îndurări a Stăpânului, dai celor umiliţi mână de ajutor, vindeci zdrobirile sufletelor şi încetezi durerile celor ce năzuiesc la tine, sfinte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Carte te-a văzut pe tine mai înainte proorocul, în care era scris Cuvântul cu Degetul Tatălui, Fecioară. Pe Acela roagă-L să ne scrie în cartea vieţii pe noi, cei ce, cu bună credinţă, te mărim.

Irmosul: Viforul gândurilor apucându-mă, în adâncul greşelilor celor nemăsurate mă trage; ci Tu, Ocârmuitorule bun, mai înainte apucând, ocârmuieşte-mă, ca pe proorocul şi mă mântuieşte.

Condac, glasul al 2-lea: Arhanghele al lui Dumnezeu şi slujitorule al dumnezeieştii măriri, apărătorul oamenilor şi mai marele celor fără de trup, cere pentru noi ce este de folos şi mare milă, cel ce eşti voievod mai mare al celor fără de trup.

Cântarea a 7-a

Irmos: Neînchinându-se chipului celui de aur, cei trei tineri au dispreţuit porunca celui necredincioşi, aruncaţi în mijlocul focului, cântau răcorindu-se: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dacă te-a văzut Daniel stând împreună cu dânsul odinioară, cuprinzându-se cu totul de frică, s-a înspăimântat; şi căzând la picioarele tale, se învăţa luminat descoperirea tainelor celor nevăzute, grăind: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe cei duşi legaţi din năpădirea limbilor în locuri îndepărtate, chemându-te pe tine într-ajutor, arhistrategule al lui Dumnezeu, i-ai întors înapoi cu bucurie grăind: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cetele Îngerilor înţelegând că te laudă cu dragoste mulţimile oamenilor pe tine, Arhanghele Mihaile, se umplu de bucurie necontenită şi măresc pe Dumnezeu, care pentru milostivirea îndurărilor, tăinuit a unit pe cei de jos cu cele cereşti.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Care loc nu se împărtăşeşte de minunile tale cele nemărginite? Care cetate nu te are pe tine părtinitor? Care suflet al celor asupriţi nu te cheamă întru ajutor pe tine, Arhanghele al lui Dumnezeu? Cu bucurie grăind: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Celor rătăciţi povăţuitor, celor năpăstuiţi ocrotitor, celor întristaţi mângâiere, celor înviforaţi de vânturi liman foarte lin, păcătoşilor chezaş, bolnavilor purtător de grijă, celor întunecaţi luminător tu eşti, Arhanghele al lui Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Preacurată Stăpână, Ceea ce cu Trup ai născut pe Mântuitorul şi Dumnezeu, pe Ziditorul şi Stăpânul, pe Dânsul pururea roagă-L, prea curată, ca, dobândind noi

dezlegare şi iertare de cumplitele şi multele păcate să lăudăm milostivirile Lui cele mai presus de gând.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pământul şi toate...

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pământul îl străbaţi ca fulgerul, împlinind Voia cea dumnezeiască şi înconjori cerurile înaintea Îngerilor. Iar lauda ta este mare şi minunile tale cele necuprinse, pe care le săvârşeşti înfricoşător în toată lumea, sunt mai presus de gând.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Însuşi văzătorii Celui ce pentru noi S-a arătat cu Trup pe pământ, prea lăudatul Filip şi marele cuvântător de Dumnezeu, cu învăţături dumnezeieşti, înţelepţeşte spun mai înainte de darul cel pururea curgător al tămăduirilor tale, cel ce eşti mai marele Îngerilor.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu toiagul a tăiat Moise odinioară marea şi acum arhistrategul lui Dumnezeu cu putere nevăzută, arătându-se ca şi cu un toiag, trimite în piatră ca într-o pâlnie apele care se purtau fără de rânduială.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un cer foarte mare se arată casa cea cinstită a mai marelui Îngerilor, întru care cu minunile, ca şi cu nişte stele, se luminează toate inimile credincioşilor, mărind pe Dătătorul de bine Dumnezeu, în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Precum de demult ai oprit pornirea cea fără de socoteală a lui Valaam, cu oprirea cea înfricoşată a dobitocului prin cuvânt, voievodule al Îngerilor şi acum cu rugăciunile tale opreşte pe vrăjmaşii, care întotdeauna se pornesc asupra noastră cu năvălire.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Foc ai născut, Fecioară, nearzându-ţi-se nicidecum pântecele, Născând pe Cuvântul Tatălui, care a scos din necuvântare pe cei ce au ascultat cuvintele înşelătorului şi au călcat porunca Iubitorului de oameni Dumnezeu, care i-a zidit.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pământul şi toate cele ce sunt pe dânsul, mările şi toate izvoarele, cerurile cerurilor, lumina şi întunericul, gerul şi arşiţa, fiii oamenilor şi preoţii, bine-cuvântaţi pe Domnul şi-L prea înălţaţi pe El întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Făcut-a tărie cu braţul Său...

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dacă Te-ai arătat oamenilor pentru milostivirea îndurărilor, le-ai pus lor îngeri păzitori, cu care dimpreună ai orânduit şi pe Mihail cel minunat, ca să ferească de stricăciunea vicleanului. Pentru aceea, Te rugăm, prin rugăciunile îngerilor, dă-ruieşte-ne nouă tuturor curăţire de păcate.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Având-te dreptcredincioşii, putere şi tărie, pe tine, mai marele Îngerilor şi împre-ună luptător împotriva asemuirilor vrăjmaşe şi cumplite, totdeauna surpă mândria lor şi prin tine trimite cântări de mulţumire Ziditorului.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tot credinciosul pururea glăsuieşte cântare ţie, celui ce neîncetat cânţi întru înălţime împreună cu multe milioane, cântarea cea întreit sfântă. Şi te roagă ca să ne scapi pe noi pe toţi din primejdii şi din dureri, mai marele Îngerilor.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Mihail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Să salte zidirea lăudând tăinuit pe marele Arhanghel al Domnului; că este liman oamenilor celor rătăciţi, care pururea sunt înviforaţi de multe primejdii, de supărări totdeauna şi bolnavilor doctor şi izvor de minuni.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfinţit-ai această cinstită biserică şi ai făcut-o izvor de minuni, în care stând, împreună cu credinţă strigăm: cere pentru noi dezlegare de păcate, izbăvire din primejdii şi multă linişte, Arhanghele.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Aratându-te, Fecioară, mai desfătată decât cerurile, în chip de negrăit ai născut pe Dumnezeu, pe care tăinuit Îl laudă Cetele cele fără de trup; pe Dânsul roagă-L prea curată, să ne mântuim toţi cei ce te fericim fără încetare.

Irmosul: Făcut-a tărie cu braţul Său, pentru că a surpat pe cei puternici de pe scaune şi a înălţat pe cei smeriţi, Dumnezeul lui Israel, în Care ne-a cercetat pe noi Răsăritul cel dintru înălţime şi ne-a îndreptat pe calea păcii.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind, fără ardere, Maica lui Dumnezeu, lumii ai născut pe Cel ce ţine lumea şi în braţe ai avut pe Cel ce cuprinde toate, pe Dătătorul de hrană al tuturor şi Făcătorul făpturii. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară şi cu credinţă te măresc, ca să mă izbăvesc eu de greşeli. Când voi sta înaintea Feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, al tău ajutor atunci să-mi dăruieşti; că poţi câte le voieşti.

Povăţuitor cetelor cereşti, slujitorul măririi dumnezeieşti după vrednicie făcându-te, cu porunca Ziditorului tău eşti mijlocitor de mântuirea creştinilor, cercetând pe oameni cu mărirea ta cea fără de materie. Pentru aceea, după datorie, toţi te lăudăm, mărindu-ţi astăzi Dumnezeiasca ta prăznuire, Mihaile Arhanghele. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să dăruiască lăsare greşelilor celor ce cu credinţă preamăresc dumnezeieştile tale minuni.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă, cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe care şi văzându-L în pântecele Tău, luând

chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind, fără ardere, Maica lui Dumnezeu, lumii ai născut pe Cel ce ţine lumea şi în braţe ai avut pe Cel ce cuprinde toate, pe Dătătorul de hrană al tuturor şi Făcătorul făpturii. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară şi cu credinţă te măresc, ca să mă izbăvesc eu de greşeli. Când voi sta înaintea Feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, al tău ajutor atunci să-mi dăruieşti; că poţi câte le voieşti.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă, cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe Care şi văzându-L în pântecele Tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Pe Mieluşelul şi Păstorul şi Mântuitorul, dacă L-a văzut Mieluşeaua pe Cruce, s-a tânguit lăcrimând şi cu amar striga: lumea se bucură luând mântuire, iar pântecele meu se aprinde văzând Răstignirea Ta, pe care o rabzi pentru milostivirea milei, Îndelung Răbdătorule Doamne, Adâncul milei. Milostiveşte-Te şi dăruieşte iertare de greşeli celor ce laudă cu credinţă Dumnezeieştile Tale Patimi.

Rugăciune către Sfântul Arhanghel Mihail

Doamne, Dumnezeule, mare Împărat şi fără de început, trimite, Doamne, pe Mihail Arhanghelul Tău în ajutorul meu, ca să mă apere de vrăjmaşii cei văzuţi şi nevăzuţi.

O, Mihaile, mare Arhanghele, întâi stătător şi voievod al puterilor cereşti, fii mie ajutor în toate: în boli, în strâmbătăţi, în mâhnire, în pustiu, pe cale, pe apă, în călătorie, căsătorie, serviciu, şcoală, şi mă izbăveşte de toată înşelăciunea cea diavolească.

Iar când mă vei auzi pe mine, robul tău, rugându-mă ţie şi chemând numele tău, grăbeşte spre ajutorul meu şi auzi rugăciunea mea.

Aşa, mare Arhanghele, biruieşte pe toţi care se împotrivesc mie, mă apără şi mă acoperă de cel viclean cu puterea cinstitei Cruci şi cu solirile marilor Arhangheli: Gavriil, Rafail, Uriil, Varahiil, Salatiil şi Egudiil şi ale puterilor cereşti, totdeauna, acum şi pururi şi în veci, Amin.

Rugăciune către Sfântul Arhanghel Mihail, voievodul cetelor cereşti

Această rugăciune, de o va citi credinciosul o dată în zi toată viaţa lui, diavolul nu se va atinge de dânsul, nici răutatea oamenilor nu-l va sminti, iar când va să iasă din viaţa aceasta, sufletul lui nu va merge în muncile iadului.

Doamne, Dumnezeule, Împărate Prea mare şi fără de început, trimite, Doamne, pe Arhanghelul Tău Mihail spre ajutorul meu ca să mă scoată de la vrăjmaşii mei cei văzuţi şi nevăzuţi.

O, dumnezeiescule Mihaile, mare Arhanghele cel cu şase aripi, întâiule domn şi voievod al Cereştilor Puteri. O, minunatule mare Arhanghele Mihaile, păzitor al celor negrăite, fii mie ajutător întru toate nevoile: întru scârbe, întru mâhniri, în căi, în râuri şi în mare-liman. Şi mă izbăveşte, mare Arhanghele Mihaile, de toată înşelăciunea diavolească, când mă vei auzi pe mine, robul tău, rugându-mă ţie şi chemând numele tău cel sfânt! Grăbeşte spre ajutorul meu şi auzi rugăciunea mea. O, mare Arhanghele Mihaile, biruieşte pe toţi cei ce se împotrivesc mie! O, mare Arhanghele Mihaile, ajută mie, păcătosului robului tău, şi mă izbăveşte de cutremur, de potop, de foc, de sabie şi de năprasnica moarte şi de tot răul, de înşelătorul vrăjmaş şi de furtuna cea fără de veste şi de cel viclean mă izbăveşte, cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci a Domnului, cu rugăciunile Preasfântei Născătoare de Dumnezeu, cu ale Sfinţilor îngeri şi apostoli, cu ale Sfântului marelui făcător de minuni Nicolae şi cu ale Sfântului proroc Ilie; cu ale Sfinţilor marilor mucenici Gheorghe, purtătorul de biruinţă şi Dimitrie, izvorâtorul de mir,

Teodor Tiron, Teodor Stratilat şi Ioan cel nou; cu ale Sfinţilor marilor mucenici Nichita, Evstratie, Mercurie şi Hristofor; cu ale cuvioşilor Părinţi şi cu ale cuvioşilor ierarhi, mucenici şi muceniţe şi cu ale Sfintelor Cereştilor Puteri.

O, mare arhistrategule al Domnului, ajută-mi totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

(din "Rugăciunile cele mai folositoare, Ed. Scara Print, Bucureşti, 2015, pag. 93-94)

Rugăciunea Sfântului Sofronie al Ierusalimului către Sfântul Arhanghel Mihail

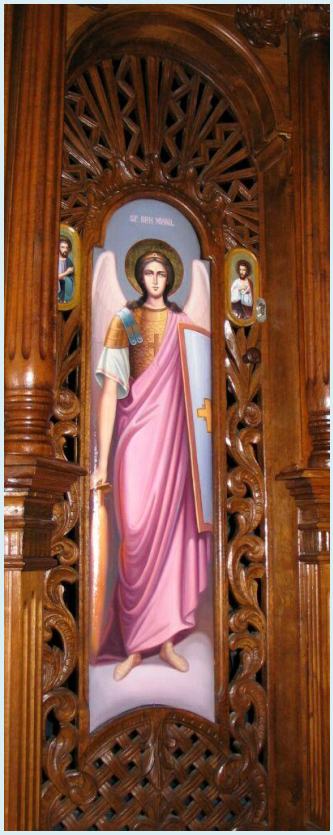

O, de trei ori sfinte, prea vrednic de iubit şi de cinstit, căpetenie a sfintei oştiri, slujitorule al lui Dumnezeu, Mihaile, fruntaş al îngerilor, prea vrednicule de toată închinarea şi laudă şi prăznuirea! Tu, cel ce odinioară ai fost conducător al poporului iudeu, arătându-le, cu cea mai adâncă credinţă, calea cea dreaptă şi cele folositoare pentru mântuire; tu, iarăşi, când va fi să fie, vei trâmbiţa cu vuiet mare, în tot pământul, de-a lungul şi de-a latul lumii […], Sfinte arhistrategule Mihaile, îndreptătorule al celor ce greşesc, trezitorule al celor ce o iau pe calea rea, apărătorule al sufletelor, păzitorule al trupurilor, nimicitorule al demonilor, luminătorule a toată făptura! Fii-mi mie în ceasul acela, rogu-te fierbinte, ocrotitor credincios, stându-mi alături şi apărând pricina mea, ca să nu fiu asuprit!

O, Preasfinte Mihaile, tu, care, din porunca lui Dumnezeu, pe poporul israelitean l-ai trecut marea şi l-ai rânduit în pământul făgăduinţei; tu, care ai înarmat pe Iosua al lui Navi împotriva vrăjmaşilor săi şi ai izbăvit Cortul sfânt al lui Moise de tiranul însetat de sânge; tu, care ai luminat sufletele atâtor mulţimi de sfinţi! Luminează şi simţirile, şi ochii sufletului meu! Întăreşte inima mea cea tulburată de

valurile acestei vieţi! Mintea mea cea plecată către cele pământeşti înalţ-o sus, la înţelepciunea cerească! Întăreşte braţele mele cele slăbănoage împotriva vrăjmaşilor care mă războiesc! Întremează picioarele cele neputincioase, ca să nu mă abat din calea care duce la cer! Îndreaptă grumazul meu cel împovărat de păcate şi tămăduieşte rănile cele vechi, care duhnesc de putoare şi putreziciune! Stinge văpaia poftelor ce mă mistuie, şi mă păzeşte de tot necazul, de toată supărarea şi durerea!

Încă te rog pe tine, cel cu nume de mare vază, Mihaile, în numele lui Dumnezeu te rog, cu tot sufletul, când va fi să ies cu trupul din această viaţă, la moartea mea, tu, vesel şi blând, vino de mă acoperă cu cinstitul văl al aripilor tale, şi mă smulge din sălaşele cele strâmte şi întunecate ale iadului, şi du-mă la locurile Cortului celui minunat, în sălaşul Domnului, în glas de bucurie, de laudă şi cântare a celor care prăznuiesc sfântă sărbătoarea ta (Ps. 62, 2)!

[extras din Cuvântul la arhangheli şi îngeri şi la celelalte cete ale puterilor cereşti (din volumul Sfântul Sofronie al Ierusalimului - Viaţa şi scrierile, ed. Sophia, Bucureşti, 2012, p. 181-183)]

Sursa:
https://manastirea.petru-voda.ro/2015/03/11/rugaciunea-sfintului-sofronie-al-ierusalimului-catre-sfintul-arhanghel-mihail/

Rugăciunea de luni către Sfântul Arhanghel Mihail

Sfântul Chiril al Turovului, numit și „Hrisostomul Rusiei Kieviene”, este autorul a mai multor rugăciuni și canoane de pocăință care aduc mult folos sufletesc celor care le citesc. Acestea au fost frumos înmănunchiate și așezate într-o carte tradusă din rusa veche, apărută în 2015 la Editura Sophia.

Cei interesați pot găsi în această carte rugăciuni pentru fiecare zi a săptămânii, precum și trei Canoane de Pocăință către Mântuitorul.

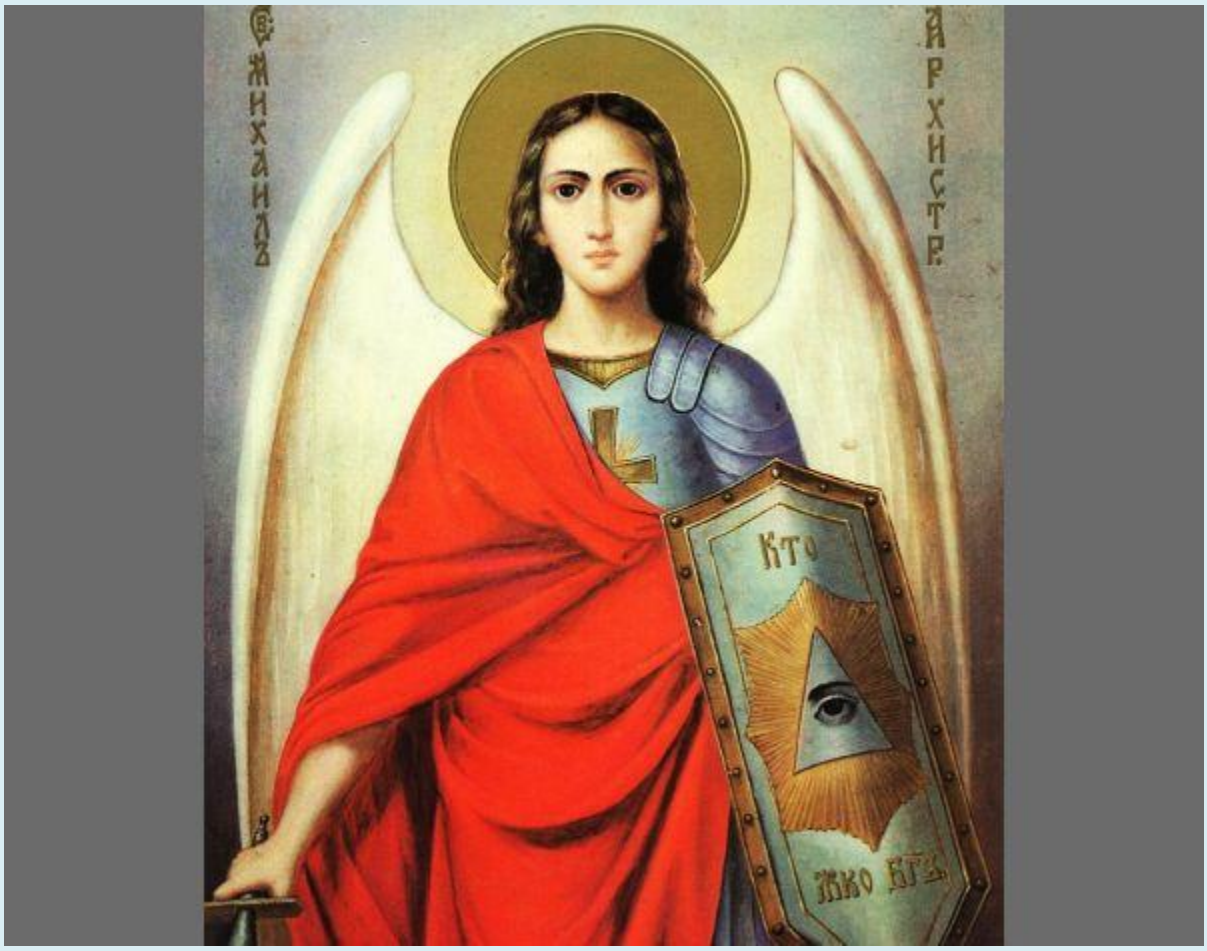

Sfântul Arhanghel Mihail

Rugăciunile sale poartă în ele același duh puternic al pocăinței sincere și curate pe care îl găsim în Canonul cel mare al Sfântului Isac Sirul, aceleași cuvinte profunde care pătrund până în adâncimile necunoscute ale inimii și ne aduc într-o stare de umilință și cugetare la propriile păcate și fărădelegi.

Sfântul Chiril al Turovului a trăit în secolul al 12-lea, în Bielorusia de azi. Scrierile sale pline de Duh Sfânt au fost la fel de apreciate și puse alături de scrierilor marilor Părinți ai Bisericii.

Rugăciune pentru ziua de luni, după Utrenie

La voi, ca la niște apărători și păzitori ai vieții mele, eu ticălosul și mult-greșitul (numele), cad rugându-mă și cerând de la mila voastră, văzători ai măriri dumnezeiești, sfinților îngeri, care cu cutremur înconjurați cinstitul tron al Preasfintei Treimi și sunteți luminați de strălucirea cea negrăită a slavei dumnezeiești! Rugați pe Atotmilostivul și Atotînduratul și de oameni iubitorul Dumnezeu să mă izbăvească de tot răul care se abate asupra mea.

Mihaile, sfinte mai-marele voievod, întâiule închinător al Sfintei Treimi, asupraveghetorul și păzitorul neamului omenesc, care luminezi cu minunile lumea! Dămi și mie a săvârși în chip plăcut lui Dumnezeu petrecerea zilei, neispitit de gânduri rele și fapte viclene. Deschide urechile auzului meu, ca să aud și să pricep cuvintele cele bune și de suflet folositoare ale lui Dumnezeu și să văd cu ochii lăuntrici că încă sunt cuprins de benza păcatului în care, petrecând în toate zilele vieții mele, L-am mâniat pe Bunul și Cel fără de răutate și Îndelung-răbdătorul Făcător și Stăpân al meu, căruia stând înainte cu frică, puteri cerești. Și înălțându-I cântare, rugați-vă pentru mine, cela ce în tot ceasul păcătuiesc, ca să nu mă mănânce pe mine sabia iuțimii Domnului, că fărădelegile mele foarte au covârșit capul meu, ca o sarcină grea apăsat-au grumazul meu. Și încă voi pomeni vremea trecută a vieții mele, că mă știu călcător de lege, pricepând că mai mult decât orice om am făcut cele rele și necuvioase și neplăcute lui Dumnezeu, și mă tem ca nu cândva foc din cer pogorându-se, să mă ardă ori să mă înghită de viu prăpasta cea mai dedesubt. Dar știind îndelungă-răbdarea și adâncul iubirii de oameni dumnezeiești, nu deznădăjduiesc de sinemi, că nu trimite caznă după vrednicie, ci așteaptă pocăința mea.

Sursă: Sfântul Chiril al Turovului, Rugăciuni pentru fiecare zi a săptămânii și canoane de pocăință, Editura Sophia, 2015, Rugăciune după Utrenie, pp. 19-21

Imnografie

Condac la Sărbătoarea pomenirii minunii Sfântului Arhanghel Mihail în Colose: Arhanghele al lui Dumnezeu şi slujitorule al dumnezeieştii Măriri, apărătorul oamenilor şi mai marele celor fără de trup, cere pentru noi ce este de folos şi mare milă, cel ce eşti Voievod mai mare al celor fără de trup.

Tropar la Sărbătoarea pomenirii minunii Sfântului Arhanghel Mihail în Colose: Mai mare Voievodule al Oştilor Cereşti, Mihaile, rugămu-te pe tine noi, nevrednicii, ca să ne acoperi pe noi cu rugăciunile tale şi cu acoperământul aripilor măririi tale celei netrupeşti. Păzeşte-ne pe noi cei ce cădem cu deadinsul şi strigăm: mântuieşte-ne din nevoi, ca un mai mare peste Cetele Puterilor celor de sus.

Sinaxar - Pomenirea minunii Sfântului Arhanghel Mihail în Colose - 6 septembrie
https://www.trinitas.tv/pomenirea-minunii-sfantului-arhanghel-mihail-in-colose-6-septembrie/

SFINȚII ZILEI
DIN CELE MAI VECHI TIMPURI
SFÂNTUL ARHANGHEL MIHAIL
A FOST CINSTIT CA UN MARE
OCROTITOR AL CREȘTINILOR.
POMENIREA MINUNII
SFÂNTULUI ARHANGHEL
MIHAIL ÎN COLOSE
6 SEPTEMBRIE

TRINITASTV
SFINȚII ZILEI
ÎN CARTEA APOCALIPSEI
SE PROFEȚEȘTE FAPTUL
CĂ SFÂNTUL ARHANGHEL MIHAIL
VA LUPTA ÎMPOTRIVA SATANEI.
POMENIREA MINUNII
SFÂNTULUI ARHANGHEL
MIHAIL ÎN COLOSE
6 SEPTEMBRIE

Vieţile Sfinţilor - Pomenirea prea slăvitei minuni a Sfântului Arhanghel Mihail, care s-a făcut în Colose (6 septembrie)

Mănăstirea Agapia Veche are un hram mai puţin obişnuit, un hram sihăstresc - Minunea Sfântului Arhanghel Mihail din Colose

În Colose din Frigia, aproape de Ierapole, era o biserică a Sfântului Arhanghel Mihail, deasupra izvorului cu apă făcătoare de minuni, din care bolnavii primeau multe tămăduiri, mai multe decât din scăldătoarea Siloamului, pentru că acolo, o dată pe an, se pogora îngerul Domnului şi tulbura apa, iar aici, totdeauna era darul Începătorului de cete îngereşti. Acolo, cel ce intra întâi, după tulburarea apei, în scăldătoare, se făcea sănătos; aici, toţi, şi cei dintâi şi cei de pe urmă primeau sănătate. Acolo era trebuinţă de pridvoare spre petrecerea bolnavilor pentru a-şi căpăta sănătatea pe care nu o luau şi cineva în treizeci şi opt de ani a câştigat-o; aici într-o zi sau într-un ceas bolnavul câştiga sănătatea.

Despre începutul acelui izvor se pomeneşte aşa: ***Când toată lumea era umbrită cu întunericul neîndumnezeitei mulţimi de idoli şi oamenii se închinau făpturii, nu***

făcătorului, în acea vreme în Ierapole, cei necredincioşi cinsteau o viperă mare şi înfricoşată, căreia i se închinau toată noaptea, orbindu-se cu diavolească înşelăciune. Pe ea o ţinea poporul sălbatic încuiată într-o casă zidită în cinstea ei şi aducând multe feluri de jertfe, hrănea acea viperă plină de otravă, care vătăma pe mulţi. Singurul Dumnezeu adevărat, vrând ca lumina cunoştinţei Sale să lumineze lumea şi să-i povăţuiască pe oamenii cei rătăciţi de la calea adevărată, a trimis pe sfinţii Săi ucenici şi Apostoli în tot pământul ca să propovăduiască Evanghelia la toată făptura. Dintre aceştia, doi: Sfântul Ioan Teologul şi Sfântul Filip, ajungând unul în Efes, iar altul în Ierapole, se osteneau întru bună vestire a lui Hristos. Atunci era în Efes o capişte minunată şi un frumos idol al neslăvitei zeiţe păgâne Artemida, faţă de ai cărei slujitori şi închinători Sfântul Ioan s-a arătat biruitor, luptându-se cu sabia cea duhovnicească a cuvântului lui Dumnezeu, căci, cu puterea numelui lui Hristos, a făcut să cadă şi capiştea şi idolul şi ca praful să se risipească şi toată cetatea a adus-o la sfânta credinţă întru Hristos.

După risipirea idolului Artemidei, Sfântul Ioan a venit de la Efes în Ierapole ca să ajute împreună slujitorului său, Sfântul Apostol Filip, întâmplându-se atunci acolo şi Sfântul Apostol Bartolomeu şi sora lui Filip, Mariami. Cu dânşii împreună, slujea la mântuirea oamenilor şi Sfântul Ioan Teologul. Mai întâi, ei s-au ridicat asupra viperei căreia oamenii cei necredincioşi îi aduceau jertfe, având-o pe ea în loc de Dumnezeu, şi au ucis-o cu rugăciunea. Apoi au arătat popoarelor pe unul adevăratul Dumnezeu, Cel ce a făcut cerul şi pământul. Apoi, stând la un loc care se numea Herotop, proorociră că darul lui Dumnezeu va străluci peste dânsul şi sfântul Arhanghel Mihail, voievodul puterilor cereşti, va cerceta locul acela şi multe minuni se vor săvârşi acolo.

Acest lucru s-a şi împlinit curînd. Pentru că, ducându-se Sfântul Ioan în alte cetăţi la propovăduire, iar Sfântul Filip pătimind de la păgâni, asemenea şi Bartolomeu şi Mariami ducându-se în alte ţări, a izvorât din locul acela apă făcătoare de minuni, după proorocia Sfinţilor Apostoli, şi s-a împlinit scriptura, care zice: "S-a vărsat apă în pustie şi vale în pământul cel însetat şi cele fără de apă vor fi bălţi şi pe pământul cel însetat va fi izvor de apă. Acolo va fi veselia păsărilor şi sălaş de trestie şi baltă. Şi acolo va fi cale curată şi cale sfântă se va numi".

Deci începură a veni la izvorul acela mulţi, nu numai credincioşii, ci şi necredincioşii, pentru că minunile cele ce se făceau îi chemau ca nişte trâmbiţe cu glas mare şi toţi cei ce beau şi se spălau din izvorul acela se tămăduiau de neputinţele lor, şi, primind sănătate, se botezau mulţi în numele Sfintei Treimi.

Deci a fost oarecare elin din Laodichia, a cărui fiică, una născută, era mută din naştere. De acest lucru era foarte supărat tatăl ei şi sîrguindu-se mult pentru dezlegarea limbii ei şi nesporind nimic, a rămas în mâhnire. Într-o noapte a adormit pe pat şi a văzut în vedenie pe îngerul lui Dumnezeu stând înaintea lui, strălucind ca soarele. Nu pentru că era vrednic să-l vadă pe el, ci ca prin acea vedenie să vie la cunoştinţa adevărului, iar pe alţii să-i aducă cu sine la Dumnezeu. De aceea, văzând pe înger s-a cutremurat şi l-a auzit pe el grăind către dânsul: "De voieşti ca să se dezlege limba fiicei tale, să o duci pe ea la izvorul acela al meu, care este aproape de Ierapole, în Herotop, şi să-i dai să bea din apa aceea şi vei vedea slava lui Dumnezeu".

Sculându-se din somn omul acela se miră de ceea ce văzuse şi, crezând în cuvintele ce i s-au zis, îndată, luându-şi fiica, a mers degrabă la apa cea făcătoare de minuni la care, ajungând, a aflat mulţime de oameni scoţând din ea şi botezându-se într-însa, şi primind tămăduiri de bolile lor.

Deci i-a întrebat pe ei: "Cui vă rugaţi, spălându-vă cu apa aceasta?"

Iar ei ziseră: "Chemăm numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh şi mai chemăm în ajutor şi pe Sfântul Arhanghel Mihail".

Atunci omul acela, ridicându-şi ochii în sus şi înălţându-şi mâinile, a zis: "Părinte, Fiule şi Duhule Sfinte, Dumnezeule cel creştinesc, miluieşte-ne pe noi. Sfinte Mihaile, sluga lui Dumnezeu, ajută-ne şi tămăduieşte pe fiica mea!" Şi scoţând din apă a dat să bea fiicei sale cu credinţă, şi îndată limba ei cea legată cu muţenie s-a dezlegat spre preamărirea lui Dumnezeu şi a grăit luminos, strigând: "Dumnezeule cel creştinesc, miluieşte-mă pe mine; Sfinte Mihaile, ajută-mi mie!"

Toţi cei ce se întâmplaseră acolo se minunau de puterea lui Dumnezeu şi slăveau pe Sfânta Treime şi preamăreau ajutorul Sfântului Arhanghel Mihail. Iar elinul acela, văzând tămăduirea fiicei sale s-a bucurat foarte şi, nepregetînd deloc, s-a botezat îndată cu fiica şi cu toţi casnicii săi, care veniseră cu dânsul. Iar ca semn de mulţumire a zidit deasupra izvorului aceluia o biserică frumoasă, afierosindu-o întru numele Sfântului Arhanghel Mihail, voievodul, mai marele puterilor cereşti şi înfrumuseţîndu-o cu toată buna podoabă şi rugându-se în ea destul, s-a întors la locul său.

În anul al nouăzecilea de la zidirea bisericii aceleia, a venit la Ierapole un copil mic, având zece ani de la naşterea sa, cu numele Arhip, născut din părinţi

creştini şi crescut în bunăcredinţă şi a început a vieţui lângă acea biserică a Sfântului Arhanghel Mihail, făcând slujba de aprinzător de lumânări. Aşa a pus început vieţii sale, că de când se nevoia lângă biserica aceea, slujind lui Dumnezeu, n-a gustat nimic din mâncărurile şi băuturile mireneşti, nici carne, nici vin, nici pâine nu mânca, ci numai verdeţuri de pustie pe care, adunându-le şi fierbându-le, le mânca o dată pe săptămână, fără sare, iar băutura lui era o măsură mică de apă.

Cu o răbdare ca aceasta şi-a înfrânat trupul prin acest fel de fapte bune, îndreptându-se pe sine din tinereţe şi până la bătrâneţe, petrecând neschimbat în ele, unindu-se cu totul cu Dumnezeu şi asemănându-se vieţii celor fără de trup, deşi se afla în trup. Hainele lui nu erau de mult preţ. Avea numai două rase. Cu una se îmbrăca, iar cu cealaltă îşi acoperea patul care era aşternut cu pietre ascuţite şi-l acoperea cu rasa pentru ca cei ce intrau în casa lui să nu vadă asprimea pietrelor. Iar căpătâiul lui era un sac umplut cu mărăcini.

Aşa era aşternutul acestui fericit nevoitor şi aceasta era odihna lui. Iar când avea trebuinţă de somnul firesc îşi punea mult ostenitul trup pe acele aspre pietre şi pe spini, somnul lui fiind trezire mai mult decât somn şi odihna lui chin mai mult decât odihnă. Că, ce uşurare poate fi trupului să se culce pe pietre vârtoase şi ce fel de somn este acela ca să-şi odihnească cineva capul pe spini? El îşi schimba haina o dată pe an. Cu rasa pe care o avea pe trup, îşi acoperea patul, iar cu cealaltă, care era pe pat, se îmbrăca. După un an îşi schimba rasele tot la fel. Şi nu avea odihnă, ziua şi noaptea obosindu-şi trupul şi păzindu-şi sufletul de cursele vrăjmaşului.
Trecând calea cea strâmtă şi cu necazuri, se ruga lui Dumnezeu, zicând: "Nu mă lăsa pe mine, Doamne, ca de bucuria cea deşartă să mă bucur pe pământ, nici să biruiască bunătăţile lumii acesteia înaintea ochilor mei. Să nu-mi fie mie a mă veseli de vreun lucru vremelnic în această viaţă ci, umple-mi, Doamne, ochii mei de lacrimi duhovniceşti şi umileşte inima mea. Îndreaptă căile mele şi-mi dă mie ca până în sfârşit să mă zdrobesc pe sine-mi şi să robesc trupul meu duhului. Că ce-mi foloseşte mie trupul acesta care acum este şi pe urmă va putrezi ca o floare, care dimineaţa înfloreşte, iar spre seară se usucă? Deci dă-mi mie, Doamne, să mă nevoiesc la cele care folosesc sufletului şi mijlocesc viaţa cea veşnică".

Întru acestea învăţându-se fericitul Arhip şi vorbind cu Dumnezeu prin rugăciunea cea cu osârdie, s-a făcut un înger al Lui pe pământ, petrecând viaţă cerească. Şi se îngrijea nu numai de mântuirea sa, ci şi de a multora, căci boteza pe cei necredincioşi, întorcându-i la Hristos. Văzând acest lucru, elinii cei fără

de Dumnezeu s-au pornit spre zavistie, nesuferind să vadă minunile slăvite care se făceau prin sfânta apă. Pe sfântul bărbat ce petrecea acolo îl urau, năvălind asupra lui, adeseori îl ocărau, trăgându-l de păr şi de barbă şi trântindu-l la pământ, îl târau, călcându-l cu picioarele şi batjocorindu-l în multe feluri, îl izgoneau să plece de acolo. Iar fericitul Arhip cel cu sufletul tare ca un diamant, pe toate acestea le suferea cu vitejie de la închinătorii de idoli şi nu s-a depărtat de la sfânta biserică, slujind lui Dumnezeu cu cuviosie şi în neîntinata inimii sale, îngrijindu-se de mântuirea sufletelor omeneşti.

Odată, adunându-se necuraţii, se sfătuiră: "De nu vom astupa cu pământ apa aceea şi pe omul acela de nu-l vom ucide, toţi zeii noştri vor fi defăimaţi cu desăvârşire de către cei ce se tămăduiesc acolo". Şi s-au dus mulţi elini adunaţi să astupe cu pământ apa ceea făcătoare de minuni şi pe acel om nevinovat, pe fericitul Arhip să-l ucidă. Dar, ajungând la acel loc sfânt, se depărţiră în două. Unii s-au repezit la biserică şi la izvor, iar alţii s-au sârguit spre casa robului lui Dumnezeu, ca să-l ucidă.

Însă Domnul, Cel ce nu lasă toiagul păcătoşilor peste soarta drepţilor, a păzit pe robul său de acei ucigaşi, căci de năpraznă le-a amorţit lor mâinile şi n-au putut să le ridice asupra cuviosului. Iar din apă a arătat o necunoscută minune că, atunci când necuraţii se apropiaseră de izvor, îndată a ieşit din el o pară de foc şi, repezindu-se la ei, i-a alungat departe. Şi aşa acei elini fărădelege s-au îndepărtat tot cu ruşine de la izvorul acela făcător de minuni şi de la cuviosul Arhip, însă nu încetau scrâşnind cu dinţii şi lăudându-se că o să piardă izvorul acela, biserica şi pe slujitorul ei.

Era la locul acela un râu curgând la stânga bisericii al cărui nume era Hristos. Pe acesta au cugetat nelegiuiţii să-l îndrepte asupra acelui loc sfânt, ca izvorul, amestecându-se cu apa râului, să-şi piardă puterea făcătoare de minuni. Când începură să-şi pună în lucrare acel gând rău, oprind curgerea râului ca să schimbe apa, acoperind izvorul, îndată râul, cu porunca lui Dumnezeu şi-a făcut altă cale apelor sale şi a curs pe la dreapta bisericii. Iar ei, umplându-se iarăşi de ruşine, s-au întors la locurile lor.

Erau acolo alte două râuri curgând despre răsărit şi apropiindu-se de locul cel sfânt la o depărtare ca la trei stadii; numele unui râu, Licocaper, iar al altuia, Kufos. Aceste două râuri izbindu-se de marginea unui munte mare, s-au împreunat amândouă într-unul şi abătându-se în dreapta, curgea spre partea Likiei. Atotvicleanul diavol a băgat în inimile acelor oameni răi acest sfat: ca pe amîndouă aceste râuri să le îndrume asupra locului făcător de minuni, ca astfel

curgerea lor să strice biserica Sfântului Arhanghel Mihail şi să acopere cu apele acelea sfântul izvor, înecând pe Cuviosul Arhip. Locul era potrivit spre pornirea apei într-acolo, pentru că râurile acelea se pogorau de la înălţime mare în jos, iar biserica era la un loc tot mai jos.

Sfătuindu-se necuraţii, se adunară din toate cetăţile mulţime fără de număr şi întâlnindu-se în satul Laodichiei, s-au dus la biserică. Aproape de altarul bisericii era o piatră, având lăţimea şi înălţimea fără de măsură, iar adâncimea în pământ nesfârşită. Deci, au săpat un şanţ adânc şi larg începând de la acea piatră la muntele acela sub care râurile se împreunaseră. Săpând cu mare osteneală şi terminând albia pe care trebuia să îndrume apele asupra bisericii, au ieşit pâraiele acelea, ca să se adune apă multă şi s-au ostenit în acea deşertăciune a lor vreme de zece zile.

Iar cuviosul Arhip, văzând lucrul acela al lor, a căzut la pământ în biserică, rugându-se lui Dumnezeu cu lacrimi şi chemând în ajutor pe cel cald folositor, pe Sfântul Arhanghel Mihail, ca să-şi păzească locul de înecarea apei şi să nu se bucure vrăjmaşii cei ce voiau să piardă sfinţenia Domnului şi zicea: "Nu voi fugi de la locul acesta sfânt nici nu voi ieşi din biserică, ci aici să mor şi eu, de va voi Domnul să fie înecat locaşul acesta".

Când s-au sfârşit acele zece zile şi apele s-au înmulţit foarte mult, au săpat necuraţii elini acel loc singur pe unde era să se pornească apele spre calea cea pregătită şi îndrumară apele asupra sfintei biserici îngereşti în ceasul întâi al nopţii. Iar ei alergând, au stat sus din partea stângă, vrând să vadă înecarea locului sfânt. Şi au sunat apele ca un tunet, rostogolindu-se cu freamăt mare. Iar cuviosul Arhip, fiind în biserică la rugăciune şi auzind vuietul apei, a strigat mai cu dinadinsul către Dumnezeu şi către Sfântul Arhanghel Mihail, cerând milă şi ajutor, ca să nu fie înecat sfântul loc şi să nu se veselească vrăjmaşii, ci să se ruşineze necuraţii, să se preamărească numele Domnului şi să se laude puterea şi sprijinirea cea îngerească. Şi a cântat psalmul lui David, zicând: "Ridicat-au râurile, Doamne, ridicat-au râurile glasurile lor, ridica-vor râurile valurile lor de glasuri de ape multe. Minunate sunt înălţările mării, minunat este întru cele înalte Domnul. Casei tale se cuvine sfinţenie, Doamne, întru lungime de zile".

Când grăia acestea Sfântul Arhip, a auzit un glas poruncindu-i să iasă din biserică. Deci, ieşind sfântul din biserică, a văzut pe păzitorul neamului creştinesc, pe cel cald folositor, pe Sfântul Arhanghel Mihail, în chip omenesc, prea minunat şi prea luminat, precum s-a arătat oarecând proorocului Daniil, şi

neputând să caute spre el a căzut de frică la pământ. Iar el a zis către dânsul: "Îndrăzneşte şi nu te teme! Scoală-te şi vino la mine aici şi vei vedea puterea lui Dumnezeu în apele acelea". Şi sculându-se fericitul Arhip s-a apropiat cu frică de arhanghelul puterilor cereşti şi a stat de-a stânga după porunca lui şi a văzut un stâlp de foc de la pământ până la cer. Iar când s-au apropiat apele, şi-a ridicat arhanghelul dreapta sa şi a însemnat cu semnul crucii peste faţa apelor, zicând: "Să staţi acolo!" Şi îndată s-au oprit apele şi s-a împlinit cuvântul cel proorocesc: "Văzutu-te-au apele şi s-au temut"; au stat râurile ca un zid de piatră şi s-au înălţat în sus ca un munte înalt. Şi întorcându-se arhanghelul la piatra aceea mare, care era aproape de altar, a lovit într-însa cu toiagul pe care îl avea în mâini, însemnând spre dânsa semnul Crucii şi îndată s-a făcut un tunet mare şi s-a cutremurat pământul şi piatra aceea s-a despicat în două şi s-a făcut în piatră o prăpastie mare. Şi a zis Sfântul Mihail: "Aici să se sfărîme toată puterea cea protivnică şi să fie izbăvire de toate răutăţile tuturor celor ce vor alerga cu credinţă!"

Acestea zicând, a poruncit fericitului Arhip să treacă de partea dreaptă, şi stând cuviosul în partea dreaptă, Sfântul Mihail a zis cu mare glas către ape: "Să intraţi în strâmtoarea aceasta!" Şi îndată au curs apele în ruptura pietrei, huind. De atunci totdeauna s-a făcut cale pâraielor acelora piatra aceea, iar vrăjmaşii, stând de partea stângă, vrând a vedea înecarea sfintei biserici, au încremenit de frică.

Sfântul Arhanghel Mihail, păzind aşa biserica şi pe Cuviosul Arhip de înecarea apei, s-a suit la cer, iar fericitul a înălţat mulţumire lui Dumnezeu pentru minunea aceea prea slăvită şi a prea-mărit ajutorul păzitorului celui mare.

Deci se umplură de ruşine toţi protivnicii şi s-a făcut bucurie mare credincioşilor care alergară la biserica cea îngerească şi la izvorul cel minunat, dând laudă lui Dumnezeu împreună cu Cuviosul Arhip. Din acea vreme au aşezat ca să se prăznuiască acea zi în care s-a făcut acea prea sfinţită minune prin arătarea îngerească. Iar Cuviosul Arhip a petrecut de aici înainte în acel loc, mai cu dăruire, slujind lui Dumnezeu ani îndestulaţi şi s-a mutat la Dumnezeu cu pace, având şaptezeci de ani de la naşterea sa. A fost îngropat de credincioşi în acelaşi loc sfânt care de la minunea pomenită mai înainte s-a numit Hones, adică mistuire, pentru că acolo s-au mistuit apele în piatră.

Deci se cade ca în această zi să pomenim şi alte minuni ale Sfântului Arhanghel Mihail pe care le-a săvârşit, făcând bine neamului creştin.

***

Între marea Adrianului şi între muntele care se numeşte Gargan, este cetatea Sipont, aflându-se departe de munte ca la douăsprezece mii de paşi. În cetatea aceasta era un om bogat, a cărui cireadă păştea pe sub munte şi s-a întâmplat de a rătăcit un bou, despărţindu-se de cireadă; căutând stăpânul mult împreună cu slugile sale, l-a aflat în vârful muntelui aceluia stând lângă uşa unei peşteri. Umplându-se de mânie că s-a ostenit căutându-l a luat arcul şi o săgeată adăpată cu otravă şi a îndreptat-o spre boul său, vrând să-l ucidă. Dar deodată săgeata, întorcându-se înapoi, a rănit pe săgetător, iar cel ce era cu dânsul, văzând aceea, s-a temut şi nu îndrăznea să se apropie de peştera aceea, ci, întorcându-se în cetate, a spus tuturor ce se făcuse.

Deci, înştiinţându-se episcopul cetăţii aceleia, s-a rugat lui Dumnezeu să-i arate lui taina aceasta. ***Şi i s-a arătat lui în vedenie Sfântul Arhanghel Mihail spunându-i că el şi-a ales locul acela şi-l păzeşte şi voieşte ca acolo adeseori să cerceteze şi să ajute oamenilor celor ce vor alerga cu rugăciune.*** Iar episcopul a spus vedenia aceea cetăţenilor şi, după postul de trei zile pe care l-a poruncit la toată cetatea, s-a dus cu clerul său şi cu tot poporul la muntele acela şi, suindu-se deasupra, a aflat într-o piatră o peşteră în care era intrarea strâmtă; şi nu a îndrăznit să intre înăuntru, ci şi-a săvârşit rugăciunile înaintea uşii.

De atunci adeseori mergeau acolo cei ce doreau, făcându-şi rugăciunile lor către Dumnezeu şi către Sfântul Arhanghel Mihail. Iar mai demult napolitanii, fiind necredincioşi, şi-au adunat ostaşii şi au mers fără de veste la cetatea Sipontului, vrând să o ia şi să o dărâme. Cetăţenii erau cuprinşi de frică mare iar episcopul a poruncit post la popor, ca trei zile să nu guste hrană şi să se roage cu stăruinţă, ca să se izbăvească ei de vrăjmaşii cei ce i-au înconjurat. Mai înainte de ziua aceea în care vrăjmaşii voiau cu toate puterile lor să cucerească cetatea, ***s-a arătat arhanghelul puterilor cereşti episcopului, în vedenie, zicându-i: "Mâine, în ceasul al patrulea din zi, să porunceşti tuturor cetăţenilor să se înarmeze şi să iasă din cetate împotriva vrăjmaşilor şi eu voi veni să vă ajut vouă".*** Episcopul, sculându-se din somn, a spus vedenia la toţi şi s-a bucurat foarte mult de biruinţa cea făgăduită asupra vrăjmaşilor şi s-au întărit cu nădejde bună. Apoi, venind al patrulea ceas din zi, s-a făcut un tunet mare şi, ridicându-şi credincioşii ochii, au văzut la muntele Gargan un nor mare pogorându-se şi s-a făcut, ca odinioară la muntele Sinai, foc şi fum, fulgere şi tunete, încât tot muntele acela s-a cutremurat şi s-a acoperit cu nor.

Văzând aceea protivnicii, s-au temut şi au început a fugi, iar cetăţenii, cunoscând că bunul păzitor şi grabnicul folositor a venit cu oştile sale cereşti să le ajute, au deschis porţile cetăţii şi au alergat pe urma vrăjmaşilor lor, secerându-i ca pe nişte

paie. Ei îi tăiau dinapoi, iar Sfântul Arhanghel Mihail, din înălţime, cu tunete şi cu fulgere îi ucidea, încât se făcuse numărul celor morţi şase sute de bărbaţi căzuţi de tunete şi de fulgere. Gonindu-i deci, până în depărtare şi biruindu-i desăvârşit pe vrăjmaşii lor, s-au întors veselindu-se în cetatea lor. Din acea vreme napolitanii, cunoscând mâna cea tare a lui Dumnezeu Celui Atotputernic, au primit sfânta credinţă, iar cetăţenii Sipontului adunându-se toţi, cu episcopul şi cu clerul, s-au dus la muntele acela la care a fost acea arătare înfricoşată, vrând să aducă acolo mulţumire lui Dumnezeu şi ajutătorului lor, Sfântului Arhanghel Mihail, şi tuturor puterilor cereşti.

Când s-au apropiat la uşa peşterii aceleia, au aflat pe marmură urme de paşi omeneşti bine însemnate, ca pe pământ moale, şi ziceau unii către alţii: "Iată, cu adevărat Sfântul Arhanghel Mihail a lăsat aici semnul ajutorării sale, că singur a fost aici, mântuindu-ne pe noi de vrăjmaşii noştri. Şi închinându-se, au sărutat urmele acelea şi, săvârşind cântarea cea de rugăciune se veseleau pentru păzitorul şi folositorul lor, mulţumind lui Dumnezeu. Au hotărât, deci, să zidească la locul acela o biserică în numele Sfântului Mihail.

Când se găteau spre lucrul acela, iarăşi s-a arătat Sfântul Arhanghel episcopului, zicându-i: "Nu vi se cade vouă să vă îngrijiţi de zidirea bisericii, pentru că eu fără osteneala voastră mi-am gătit acolo biserică, numai să intraţi în ea. Iar tu mâine să faci în ea Sfânta Liturghie şi să împărtăşeşti pe credincioşi cu Dumnezeieştile Taine".

După vedenia aceasta, episcopul a poruncit ca toţi credincioşii să fie gata spre împărtăşirea cu Sfintele Taine şi a mers cu dânşii cântând şi rugându-se. Iar când au sosit la acel loc sfânt, unde erau închipuite sfintele urme pe marmură, au aflat cioplită în piatră o biserică mică, făcută nu după obiceiul lucrului mâinilor omeneşti, ci ca o peşteră, neavând pereţii netezi, iar vârful era împodobit cu diferite înălţimi, aşa că pe câte o parte puteai să ajungi cu capul, iar pe alta nu puteai nici cu mâna. Astfel arătă oamenilor că ***Dumnezeu nu voieşte pietrele cele împodobite în biserică, ci inimile cele curate; iar sfânta masă era acoperită cu acoperământ roşu şi a săvârşit pe dânsa episcopul Sfânta Liturghie şi a împărtăşit pe credincioşi cu Prea Curatele Taine, iar în altar, despre partea de miazănoapte, de la vârf picura apă curată, dulce, foarte luminoasă şi făcătoare de minuni, din care, bând, bolnavii câştigau sănătate. Şi beau credincioşii din apa aceea după împărtăşirea Sfintelor Taine şi se făceau minuni fără de număr în biserica aceea şi se tămăduiau toate neputinţele cu rugăciunile Sfântului Arhanghel Mihail. Deci a zidit episcopul chilii lângă biserică şi a rânduit să fie acolo preoţi şi diaconi şi cântăreţi şi citeţi, ca în toate zilele să se săvârşească***

pravila bisericească, în slava lui Dumnezeu şi în cinstea Sfântului Arhanghel Mihail.

***

Credem că este bine să pomenim şi această minune care s-a făcut în muntele Athos. În zilele dreptcredincioşilor împăraţi bulgari era un om vestit, bogat şi cu mare vază, care se numea Dohiar, om al palatelor împărăteşti. Acesta, venind în frica lui Dumnezeu, a dorit să fie călugăr şi, luând mulţime de aur din vistieriile sale, s-a dus la Sfântul Munte ca să cerceteze mânăstirile şi să-şi caute lui un loc în care să-i placă a se sălăşlui. Înconjurând multe mânăstiri şi dând multă milostenie, a mers din lavra Fericitului Atanasie, pe malul mării cel dinspre Salonic, şi a aflat loc foarte frumos, având ape dulci şi poame foarte multe, dar nelocuit de nimeni. Plăcându-i locul acela, a gândit să se aşeze într-însul şi să zidească o mânăstire şi, adăugând sârguinţă, degrabă şi-a săvârşit dorinţa. Mai întâi a ridicat o biserică foarte frumoasă în numele Sfântului Ierarh Nicolae, apoi a împrejmuit mânăstirea cu ziduri de piatră şi rânduindu-le pe toate după cerinţă, precum se cuvine singur s-a îmbrăcat într-însa în chip călugăresc. Cheltuindu-şi toată averea lui pentru zidirile cele multe, nu i-a ajuns aur ca să înfrumuseţeze şi biserica cu podoabă cuviincioasă şi bună. Însă avea nădejde la Dumnezeu, zicând: "De va voi Dumnezeu ca să proslăvească locul acesta, apoi cu judecăţile care ştie va purta grijă pentru înfrumuseţarea bisericii. Fie voia Lui".

În dreptul Sfântului Munte, este un ostrov care se numeşte Lug, spre care, peste mare până la el, este cale de o zi. Acolo păstorii stăteau cu dobitoacele, că locul acela este plin de verdeaţă şi este păşune bună pentru dobitoace. Era în ostrovul acela un stâlp de piatră foarte înalt, la un loc pustiu, iar în vârful stâlpului un idol şi o scriere elinească în acest fel: "Oricine mă va lovi pe mine în creştet, va afla mulţime de aur". Pentru aceea mulţi se ispiteau să ştie de este adevărat lucrul acela şi loveau în cap idolul, dar nu aflau nimic. S-a întâmplat în acea vreme de păştea un copil boii aproape de stâlpul acela şi copilul era înţelept şi ştia a citi şi, citind cuvintele cele scrise pe stâlp, lovi pe idol în cap ca şi ceilalţi ca să afle aurul, însă n-a aflat nimic. Apoi a gândit că este ascunsă în pământ comoara şi, apunând soarele, privea unde se sfârşea umbra stâlpului aceluia şi acolo, la vârful capului idolului celui desemnat de umbră, a săpat pământul căutând comoara, dar n-a aflat-o.

Apoi răsărind soarele, iarăşi a privit unde se sfârşea umbra stâlpului aceluia şi acolo a început a săpa. Săpând el, s-a auzit un sunet la locul acela, şi cunoscând că acolo este comoara, a început mai cu dinadinsul a săpa şi a aflat o piatră de moară mare, cât nu putea el să o mişte, dar întinzând mâna prin gaura pietrei a aflat aur

mult; şi nu se pricepea ce să facă cu el, că zicea întru sine: "De voi spune cuiva de comoara aceasta, apoi mă tem ca să nu mă ucidă pentru aur".

Iar Dumnezeu, ascultând rugăciunile bătrânului celui pomenit mai înainte şi purtând grijă de înfrumuseţarea sfintei biserici, a pus în mintea copilului să se ducă în Sfântul Munte la una din mânăstiri şi să spună egumenului de comoara aceea aflată, lucru pe care l-a şi făcut. Luând câţiva bani de aur spre încredinţarea comorii celei aflate, a mers într-un sat care este aproape de mare şi a găsit un om ca să-l treacă pe el la Sfântul Munte. Iar după purtarea de grijă a lui Dumnezeu s-a oprit în limanul mânăstirii celei nou zidită. Mânăstirea aceea se numeşte pe numele întemeietorului său: Dochiaru. Deci omul cel ce a trecut pe copil s-a întors în satul său, iar copilul s-a dus la mânăstire şi, văzând pe egumen, i-a spus lui toate cu de-amănuntul despre comoara ce a aflat.

Egumenul, cunoscând că lucrul acesta este al lui Dumnezeu, a chemat pe trei călugări şi, făcându-le cunoscut lor lucrul cel spus de copil, i-a trimis cu dânsul ca să aducă la mânăstire aurul ce se aflase. Iar ei mergând degrabă au luat un caiac şi, sosind la ostrovul acela, au ajuns la stâlp şi la comoară şi prăvălind piatra aceea de moară, au aflat un cazan plin de aur; şi s-au bucurat de dânsul foarte tare. *Iar vrăjmaşul cel ce urăşte binele a semănat un gând rău în inima unuia din călugării aceia şi a zis acela către alt călugăr: "Frate, de ce este nevoie să ducem egumenului aurul acesta pe care l-am găsit? Dumnezeu ni l-a trimis nouă ca singuri noi să ne facem nouă locaş şi să ridicăm mânăstire". Iar el a zis: "Dar cum vom putea tăinui aurul acesta?" Răspuns-a acela: "Aceasta este, că putem să-l aruncăm pe copil în mare şi nimenea nu va fi să mărturisească această faptă asupra noastră". Şi aşa, sfătuindu-se, au spus sfatul lor celui de al treilea călugăr. Iar acela, având întru sine frica lui Dumnezeu, a zis către dânşii: "Nu, fraţilor, să nu îndrăzniţi a face aceasta, să nu pierdeţi pe copil pentru aur şi împreună cu el şi sufletele voastre". Iar ei, neascultîndu-l pe el, au stăruit pe lângă dânsul ca să se învoiască la sfatul lor. La sfârşit îi ziseră: "De nu vei fi una cu noi, apoi să ştii că şi pe tine şi pe copil vă vom pierde". Apoi văzând fratele gândul cel rău al lor neschimbat, s-a temut ca nu cumva să-l piardă şi pe el; pentru aceea le-a zis lor: "Dacă voi aţi voit aşa, faceţi ce ştiţi, voi veţi vedea; iar eu mă jur cu numele lui Dumnezeu că nu voi spune la nimenea de aceasta şi nici nu am trebuinţă de aur".*

Aşa, întărindu-şi cuvântul cu jurământ, a tăcut. Iar ei luând aurul şi piatra aceea cu care aurul a fost acoperit le-au dus în caiac, apoi şezând cu copilul, au început a pluti spre mânăstire. Iar când era în mijlocul noianului mării, au năvălit asupra copilului şi începură a-i lega piatra de grumaz. Iar el văzând ceea ce era să-i facă a început să plângă şi cu tânguire amarnică se ruga lor să nu-l piardă. Dar nimic nu a

folosit că ticăloşii aceia de călugări, având inimă împietrită şi suflet iubitor de aur, nu s-au temut de Dumnezeu, nici nu s-au umilit văzând lacrimile copilului şi nu i-au ascultat rugămintea lui cea din adâncul inimii, ci, luându-l pe el, cu piatra l-au aruncat în mare şi îndată s-a cufundat în valuri. Era noapte când săvârşeau fapta cea rea acei oameni fără de Dumnezeu.

Dar milostivul Dumnezeu, privind de sus spre tânguirea cea amară a copilului şi văzând înecarea lui cea nevinovată, a trimis pe păzitorul neamului omenesc, pe Sfântul Arhanghel Mihail, ca, luând pe cel înecat din fundul mării, să-l aducă pe el viu în biserică. Şi aşa a fost. Pentru că fără de veste s-a aflat copilul în biserică, aproape de Sfânta Masă, cu piatra spânzurată de grumaji. Sosind ceasul Utreniei, cel rânduit a intrat în biserică, ca să aprindă lumânările şi să toace la cântarea cea de dimineaţă şi a auzit un glas în altar ca glasul omului ce geme şi i-a fost frică şi, alergând, a spus egumenului. Iar egumenul, numindu-l împuţinat la suflet, l-a trimis iarăşi în biserică. Iar el, intrând a doua oară, a auzit acelaşi glas şi iarăşi a alergat la egumen.

Atunci egumenul a mers cu dânsul în biserică, după care, amândoi auzind glas de copil şi intrând în altar, au văzut pe copil stând aproape de Sfânta Masă, cu piatra la grumaji şi apa de mare curgând încă din hainele lui. Şi, cunoscându-l pe el, l-a întrebat: "Ce ţi s-a întâmplat ţie, fiule, şi cum ai venit aici?" Iar el, deşteptându-se ca din somn, a zis: "Viclenii aceia de călugări pe care i-ai trimis cu mine după aurul ce s-a aflat, aceia, legându-mi piatra aceasta de grumaji m-au aruncat în mare şi afundându-mă eu întru adâncul mării, am văzut doi oameni luminoşi ca soarele şi i-am auzit pe ei vorbind între dânşii şi a zis unul către altul: Arhanghele Mihaile, să duci pe acest copil în mânăstirea care se chiamă Dochiaru. Auzind eu acestea, îndată am început a nu mă simţi pe mine şi nu ştiu cum m-am aflat aici".

Iar egumenul, auzind cele spuse de copil, se minuna foarte şi lăuda pe Dumnezeu cel ce face minunate şi prea slăvite minuni ca aceasta. Apoi a zis către copil: "Să rămâi, fiule, la locul acesta până mâine, până ce răutatea aceasta va fi vădită".

Şi, ieşind, a încuiat biserica şi a rânduit ca paracliserul să nu spună nimănui ceva, iar Utrenia a poruncit să o cânte în tindă. Şi a zis paracliserului: "De te va întreba cineva ce este acest lucru nou, de ce nu se cântă Utrenia în biserică, ci în tindă, să-i răspunzi că părintele egumen a poruncit aşa".

Egumenul poruncind eclesiarhului, singur s-a suit pe un stâlp deasupra porţii ca să păzească venirea spurcaţilor acelora de ucigaşi; apoi făcându-se ziuă, iată veneau spre mânăstire ucenicii aceia, iar aurul îl ascunseseră într-alt loc oarecare.

Văzându-i pe ei egumenul, a ieşit cu ceilalţi fraţi în întâmpinarea lor şi i-a întrebat pe dânşii, zicând: "Ce este aceasta? Patru v-aţi dus, iar acum trei v-aţi întors! Unde este cel de al patrulea?" Iar ei, ca mâniindu-se, ziseră: "Părinte, şi pe tine şi pe noi ne-a amăgit copilul spunând că a aflat comoară, dar nu ne-a arătat nouă nimic şi singur nu ştie nimic. Pentru aceea, ruşinându-se de noi, s-a ascuns, şi noi, căutându-l pe el, nu l-am găsit, de aceea singuri ne-am întors la tine". Iar egumenul a zis: "Voia lui Dumnezeu să fie!" Şi aşa intrară în mânăstire. Apoi i-au dus pe ei în biserică unde tânărul acela se afla, curgând încă apă din hainele lui şi l-a arătat pe el zicându-le: "Cine este acesta?" Iar ei, spăimântându-se, stăteau ca nişte ieşiţi din minte, neputând să răspundă nimic timp îndelungat. Iar mai pe urmă au mărturisit fapta lor cea rea şi au arătat unde au ascuns aurul cel aflat.

Egumenul, trimiţând fraţi mai credincioşi, au adus aurul în mânăstire. Şi s-a auzit de această prea slăvită minune în tot Sfântul Munte şi s-au adunat toţi călugării de la toate mânăstirile, la vederea minunii acesteia şi au adunat sobor şi au numit biserica aceea cu numele Sfântului Arhanghel Mihail, iar în numele Sfântului de minuni făcătorul Nicolae au zidit altă biserică. Pe acei doi ucigaşi vicleni i-au blestemat şi, însemnându-le feţele, i-au gonit din mănăstire, pe al treilea, fiindcă nu s-a învoit la înecarea copilului şi s-a întors despre fapta cea rea l-au declarat nevinovat, iar pe copilul acela izbăvit din mare, îmbrăcându-l în chip călugăresc, s-a făcut bun nevoitor şi călugăr iscusit. Egumenul cu aurul acela ce s-a aflat, a reînnoit toată biserica cu bună podoabă şi a înfrumuseţat-o cu toate bunătăţile. A ridicat şi un foişor foarte frumos din temelie şi piatra aceea cu care tânărul a fost aruncat în mare a pus-o în zid, spre cunoştinţa tuturor.

Mutându-se către Domnul egumenul acela, în locul lui a fost pus acela izbăvit din mare şi cu dumnezeiască plăcere vieţuind şi acela, a trecut la Domnul purtat de mâinile Sfântului Arhanghel Mihail, prin care din mare în biserică a fost adus.

Pentru toate acestea slăvim pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh şi pe Sfântul Arhanghel Mihail îl mărim în veci.

Amin.

Sinaxar - Pomenirea minunii celei mari ce s-a făcut în Colose (Frigia) de arhistrategul Mihail

În această lună (septembrie), în ziua a şasea, pomenirea minunii celei mari ce s-a făcut în Colose (Frigia) de arhistrategul Mihail.

Când a trecut prin Frigia ca să propovăduiască Evanghelia, Sfântul qpostol Ioan a prorocit o apropiată vizită providenţială a prinţului arhanghelilor, Mihail, în locul numit Heretopa. Şi într-adevăr, la puţin timp, în acel loc în mod minunat a izbucnit din pământ un izvor vindecător de toată boala. Unul din mulţii credincioşi care s-au perindat pe la acest izvor, a cărui fiică s-a vindecat prin această apă, a construit pe acel loc, în semn de recunoştiinţă, o mică biserică închinată Arhanghelului Mihail.

Nouăzeci de ani mai târziu, în această biserică s-a aşezat, spre a practica asceza şi a servi la altar, un tânăr numit Arhip, originar din Hierapolis. Pentru zelul şi dragostea acestui tânăr atlet al lui Hristos, Dumnezeu i-a dat harul de a face minuni şi vindecări. Dar oarecare elini, aprinşi de zavistie din pricina minunilor preamărite

ce se făceau în biserica Arhistrategului Mihail, au vrut să abată râul care curgea acolo aproape şi să-l pornească asupra Bisericii, ca să înece şi Biserica şi să piardă şi pe Arhip. Dar dumnezeiescul Arhistrateg, însuşi arătându-se şi poruncind lui Arhip să se îmbărbăteze, a lovit cu un toiag piatra, şi făcând cale apei printr-însa, de atunci până în ziua de astăzi, se vede cum acolo este înghiţită apa şi se mistuieşte.

Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Pomenirea minunii Sfântului Arhanghel Mihail în Colose

La locul ce se cheamă Herotop, aproape de cetatea Colose, în Frigia, era din darul lui Dumnezeu un izvor de apă făcător de minuni, dintru care multe tămăduiri primeau bolnavii.

Sfinţii apostoli Ioan Teologul şi Filip, mergând să propovăduiască Evanghelia Domnului, oprindu-se ei la Herotop, au prorocit că peste tot locul acela va străluci darul Sfântului Arhanghel Mihail. Şi îndată după plecarea lor a izvorât la locul acela apă făcătoare de minuni.

Între cei care veneau să se vindece la acea apă a fost şi un păgân din Laodiceea, a cărui fiică era mută din naştere. El fusese chemat printr-o vedenie de noapte de Arhanghelul însuşi. Şi dezlegându-se limba fiicei aceluia, păgânul a zidit o biserică frumoasă deasupra izvorului, cu hramul „Sfântul Arhanghel Mihail”.

Faptele acestea umpleau de ură pe păgânii închinători la idoli care au vrut să distrugă biserica dorind să abată peste ea râul care era aproape, dar Arhanghelul Mihail, arătându-se preotului Arhip, i-a poruncit să lovească cu un toiag stânca cea mare pe care era biserica şi formându-se o prăpastie apa a ocolit sfântul locaş. De atunci s-a numit locul acela „Hones”, adică „mistuire”, că acolo, de la minunea lucrării Sfântului Arhanghel Mihail, apele se mistuie în piatră de multe veacuri.

Calendar Ortodox - Pomenirea minunii Sfântul Arhanghel Mihail în Colose

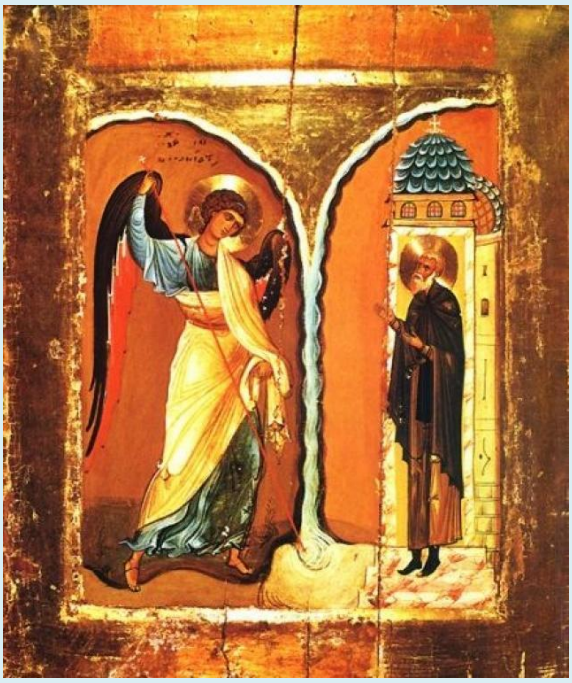

Între orașul Colose din Frigia - veche regiune istorică din partea central-vestică a Asiei Mici (azi Turcia) - și orașul Ieripoli se afla o biserică închinată Sfântului Arhanghel Mihail, zidită deasupra unui izvor unde veneau mulți bolnavi și se tămăduiau.

Sfântul locaș a fost ridicat de un păgân din Laodiceea, oraș în Asia Mică (s-a numit inițial Diospolis, apoi Roas, Antioh al II-lea fiind cel care l-a colonizat între 261 si 246 i.Hr, dându-i numele soției sale, Laodiceea) convertit la creștinism în urma unei minuni a Sfântului Arhanghel Mihail.

Fiica păgânului era mută din naștere, iar prin vedenie minunată tatăl ei a primit poruncă în vis de la Sfântul Arhanghel Mihail să își ducă copilul la acest izvor ca să se vindece. Ascultând porunca sfântului arhanghel fiica sa a primit vindecare, iar el a primit botezul creștin.

După 90 ani de la zidirea sfântului lăcaș a venit acolo un copil în vârstă de 10 ani din Ieripoli care se numea Arhip. Acesta a rămas în biserică, postind și făcând rugăciuni ca și marii pustnici ai sihăstriilor.

La momentul potrivit s-a călugărit, învrednicindu-se și de darul preoției, slujind până la adânci bătrânețI și propovăduind cuvântul Domnului. Însă păgânii din

orașul Ieripoli s-au hotărât să acopere apa izvorului, iar pe Arhip să-l omoare. Când s-au apropiat, Sfântul Arhanghel Mihail le-a amorțit mâinile, cuviosul nepățind nimic, iar cei ce săpau au fost izgoniți de o flacără ce a țâșnit din cristalul izvorului.

Văzând cele întâmplate, păgânii și-au pus în gând să abată apele râurilor Hrisos, Licocaper și Kufos asupra bisericii cuviosului Arhip, însă Sfântul Arhanghel Mihail din nou i-a oprit pe aceștia, poruncind apelor să stea, după care deschizând o prăpastie, le-a poruncit să intre acolo. Cuviosul Arhip a murit la vârsta de 70 de ani.

Proloagele din 6 septembrie

Luna septembrie în 6 zile: Pomenirea prea slăvitei minuni care s-a făcut, în Colose, din Frigia, de Arhanghelul Mihail.

La locul ce se cheamă Herotop, aproape de cetatea Colose, în Frigia, a fost din darul lui Dumnezeu, pe vremea Sfinţilor apostoli, un izvor de apă făcător de minuni, dintru care multe tămăduiri primeau bolnavii, ca la scăldătoarea Siloamului, iar deasupra izvorului era o biserică închinată Sfântului Arhanghel Mihail.

Despre începuturile acestui izvor, o foarte veche tradiţie spune că, în vremea când întunericul mulţimii idolilor stăpânea lumea şi când singurul Dumnezeu adevărat, cu lumina cunoştinţei Sale, a vrut să lumineze toată lumea şi pe oamenii cei rătăciţi să-i povăţuiască la calea cea adevărată, atunci au fost trimişi Sfinţii apostoli Ioan Teologul şi Filip, unul în Efes, iar altul în Ierapole, să propovăduiască şi în acele părţi Evanghelia Domnului Hristos. Deci, aducând cetăţile lor la sfânta credinţă, înainte de a se duce la propovăduire în alte cetăţi, stând ei la Herotop, au proorocit că peste tot locul acesta va străluci darul Sfântul Arhanghel Mihail, prin minunile ce se vor face acolo.

Şi, îndată după plecarea Sfinţilor apostoli, a izvorât la locul acela, apă făcătoare de minuni, după proorocirea lor. Şi începură a veni la locul acela mulţi credincioşi şi necredincioşi pentru minunile ce se făceau, care ca nişte trâmbiţe chemau la sine, cu mare glas. Şi se tămăduiau neputinţele oamenilor, primind sănătate, şi mulţi se botezau în numele Sfintei Treimi.

Între cei veniţi a fost şi un păgân din Laodiceea, a cărui fiică era mută din naştere, chemat fiind printr-o strălucitoare vedenie de noapte, de Arhanghelul însuşi. Şi, dezlegându-se limba fiicei sale, păgânul în semn de mulţumire a zidit deasupra izvorului aceluia o prea frumoasă biserică, cu hramul Sfântului Arhanghel Mihail, cu toată buna podoabă înfrumuseţând-o, iar el s-a botezat în sfânta credinţă.

Fapte ca acestea umpleau de pizmă pe păgânii închinători la idoli, din Colose, care chibzuiau ce ar putea face ca să stăvilească năvala celor credincioşi la această biserică. Şi ura lor se îndrepta împotriva cinstitului slujitor al bisericii de acolo, preotul Arhip, un om cu viaţă sfântă, care încă din copilărie se afla în slujba acelei biserici şi care acum era un minunat propovăduitor al dreptei credinţe, aducând pe mulţi la Hristos. Drept aceea, în repetate rânduri duşmanii credinţei au încercat să-l piardă, dar acesta s-a izbăvit cu paza Arhanghelului.

Deci, fiind cuprinşi de pizmă pentru minunile ce se făceau la biserica Arhanghelului, păgânii au pus la cale, în cele din urmă, să abată asupra bisericii râul care curgea pe aproape, ca să înece biserica şi să piardă şi pe Arhip, bărbatul cel cinstit de acolo.

S-a arătat însă dumnezeiescul Arhistrateg însuşi şi, poruncind lui Arhip să se îmbărbăteze, a lovit cu un toiag piatra cea mare pe care se sprijinea altarul bisericii, deschizând o prăpastie fără fund. Şi făcând cale apei printr-însa a izbăvit astfel de la pieire şi biserica sa şi pe slujitorul ei. Şi de atunci s-a numit locul acela "Hones", adică "mistuire", că acolo de la minunea lucrării Sfântului Arhanghel, apele se mistuie în piatră, fără sfârşit, veacuri de-a rândul.

Dumnezeului nostru slavă!

Întru această zi, cuviosul Părintele nostru David, care mai înainte a fost tâlhar

Acest sfânt şi cuvios, Părintele nostru David, a fost mai înainte tâlhar, în pustie vieţuind, multe răutăţi făcând şi pe mulţi ucigându-i, ca să zic aşa cum nimeni altul acest fel de rău n-a făcut. Că avea sub sine însoţitori, mai mulţi de treizeci, şi cu dânşii făcea tâlharii.

Iar o dată, şezând cu dânşii în munte, s-a gândit la viaţa sa şi, temându-se foarte de Dumnezeu, că a făcut atâtea răutăţi, a lăsat pe toţi cei ce fuseseră cu dânsul şi s-a dus la o mănăstire şi, bătând la poartă, a ieşit portarul şi i-a zis lui: "Ce voieşti?"

Iar David i-a zis lui: "Vreau să fiu călugăr".

Deci, mergând portarul, a spus egumenului de dânsul. Şi, venind egumenul, l-a văzut pe dânsul că este om bătrân şi i-a zis lui: "Nu vei putea răbda, de vreme ce fraţii au multă osteneală şi mare înfrânare, iar tu eşti acum cu alte obiceiuri şi poruncile mănăstirii nu le vei putea păzi".

Iar el se ruga, zicând: "Le voi face, numai primiţi-mă pe mine".

Iar egumenul se lepăda, zicând: "Tu nu vei putea".

Atunci a zis către egumen: "Să ştii, părinte, că eu sunt David, mai marele tâlharilor. Drept îţi spun ţie că pentru aceasta am venit la voi, ca să-mi plâng păcatele mele. Iar de nu voiţi să mă primiţi, apoi cu jurământ vă spun că mă voi duce la lucrul meu cel dintâi şi voi aduce împreună cu mine pe tâlharii pe care îi am şi pe toţi vă voi ucide şi voi risipi mănăstirea voastră".

Deci, auzind aceasta, egumenul l-a luat pe el în mănăstire şi l-a tuns pe el şi i-a dat chipul îngeresc.

Şi a început a se nevoi cu înfrânarea şi a se ţine pe sine cu smerenie şi pe toţi pe cei din mănăstire, şaptezeci de călugări i-a ajuns şi totdeauna pe toţi aceştia îi învăţa şi tuturor spre sporire le era.

Iar odată, şezând el în chilie, i-a stat înainte Gavriil Arhanghelul, zicându-i lui: "Davide, te-a iertat pe tine Domnul de păcatele tale, şi acum vei face minuni".

Iar David a răspuns către înger: "Nu pot să cred aceasta, că m-a iertat pe mine de acele multe păcate ale mele, în atât de puţină vreme, că sunt păcate grele şi mai multe decât nisipul mării".

Iar îngerul i-a zis lui: "Eu şi pe Zaharia preotul nu l-am cruţat, când nu mă credea pe mine că va avea un fiu şi i-am legat limba lui spre certare, ca să creadă cele grăite de mine, iar pe tine oare te voi cruţa? Să fii dar de acum fără grai!"

Iar David s-a închinat şi a grăit către înger, zicând: "Când, adică, în tâlhărie eram şi necuvioase lucruri făceam şi mult sânge vărsam, atunci nu mi-ai legat limba, nici nu m-ai omorât pe mine, iar acum, când vreau să slujesc Domnului şi să-I aduc laudă, acum limba mea o legi, ca să nu grăiesc?"

Deci, i-a zis lui îngerul: "Să grăieşti, când pe Dumnezeu vei slăvi şi te vei ruga Lui, după rânduială, iar, afară de aceea, să taci!"

Iar, mai pe urmă, David multe minuni, cu puterea lui Dumnezeu, a săvârşit, pe orbi a luminat, pe şchiopi a umbla i-a făcut, îndrăciţi a vindecat şi cânta în biserică la rugăciune, iar alt cuvânt nu-l putea grăi.

Iar cel ce mi-a spus mie, acela a zis: "Eu l-am auzit pe dânsul şi l-am văzut şi ne-a fost tuturor de folos".

Întru această zi, povestire din Everghitinos, despre o fecioară care s-a pocăit.

Povestit-a oarecare din părinţi că în Tesalonic era o mănăstire de fecioare. Iar una dintr-însele, prin lucrarea celui de obşte vrăjmaş, ieşind din mănăstire, a căzut în desfrânare. Apoi, cu ajutorul iubitorului de oameni Dumnezeu, căindu-se, s-a întors la obştea ei şi, căzând înaintea porţii, s-a sfârşit.

Şi s-a descoperit unuia din Sfinţi moartea ei. Şi a văzut pe Sfinţii îngeri venind să-i ia sufletul, iar pe draci venind pe urmă. Şi s-a făcut vorba între dânşii. Sfinţii îngeri ziceau că în pocăinţă a venit, iar diavolii împotriva grăiau, zicând că lor le slujeşte de multă vreme. Şi, cum s-a pocăit, că nici n-a ajuns să intre în obşte? Şi au zis îngerii ca Dumnezeu de când a văzut paşii ei plecaţi spre mănăstire, a primit pocăinţa ei, că pe pocăinţa ea era stăpână, prin ţelul pe care l-a pus, iar Stăpânul vieţii este Domnul tuturor.
Deci, întru acestea ruşinându-se, diavolii s-au depărtat. Iar cel ce a văzut descoperirea, a povestit-o celor de faţă.

Zis-a ava Amonie: "De va voi omul, de dimineaţă până seara ajunge la măsura dumnezeiască".

Dumnezeului nostru slavă!

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida – Pomenirea minunii Sfântului Arhanghel Mihail din Colose [Hones]

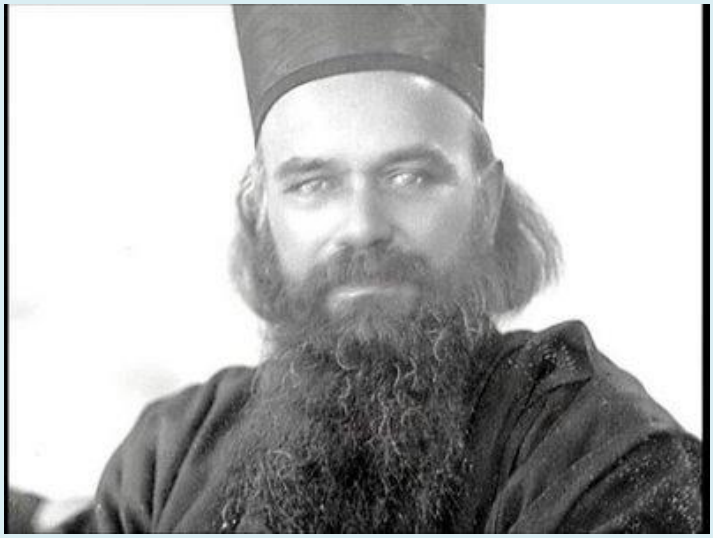

În Frigia, lângă Hierapolis, se afla un loc numit Hone („scufundare"), iar la acel loc un izvor făcător de minuni.

Când Sfântul apostol Ioan Teologul, însoţit de Filip, a predicat Evanghelia la Hierapolis, el a privit înspre acest loc şi a prorocit că din el va ţâşni cândva un izvor cu ape vindecătoare pentru mulţi şi că va fi cercetat de marele Arhanghel şi Arhistrateg al Oştirilor cereşti, Mihail.

Prorocia s-a împlinit nu mult după aceea: în acel loc a ţâşnit fără veste un izvor minunat, ale cărui ape aveau proprietăţi vindecătoare şi la care a început să vină popor mult, din cele mai depărate zări.

Un păgân din Laodiceea avea o fiică mută, fapt care îi măcina inima de durere. Arhanghelul Mihail i s-a arătat în vis şi i-a zis să-şi ia fiica şi să o aducă la izvor, unde va afla vindecare. Tatăl s-a supus îndată, şi-a dus copila la izvor şi a aflat acolo mulţime de popor care aştepta să capete vindecare din multe, felurite şi cumplite boli. Aceştia însă erau cu toţii creştini.

Bărbatul a întrebat cum să facă să obţină vindecarea copilului, iar un creştin i-a zis: „Trebuie să te rogi Sfântului Arhanghel Mihail întru Numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh."

Omul s-a rugat aşa, i-a dat fetei să bea din apa izvorului, iar fata a început să grăiască. Păgânul cu fiica şi cu toată casa lui s-au botezat întru Sfânta credinţă creştină.

Mai după altă vreme, un tânăr pe nume Archippus [Arhip] s-a sălăşluit acolo lângă izvor în vieţuire sobră şi în rugăciune. Păgânii îl urau pe Arhip şi îi făceau pururea răutăţi, căci nu le plăcea faptul că acest izvor sfânt al creştinilor dăruieşte tuturor atâta har şi că la el venea popor de pretutindeni ca să capete vindecare. Păgânii, în ticăloşia lor, au schimbat cursul unei ape din apropiere, astfel încât ea să curgă peste biserică de lângă izvor şi să o inunde şi pe ea şi izvorul. Dar drept-credinciosul Arhip s-a rugat cu lacrimi şi Arhanghelul Mihail nu a îngăduit aceasta: ci el a deschis o spărtură în stânca de lângă biserică şi apele acelea au năvălit în ea. Aşa s-a mântuit locul acela sfânt şi de aceea s-a numit el mai apoi Hone, adică „al scufundării," pentru că şuvoiul de ape a curs în jos, năvalnic, în acea spărtură din stâncă, mistuindu-se înăuntru.

Sfântul Arhip bine s-a nevoit în acel loc până la vârsta de şaptezeci de ani, iar după aceea s-a săvârşit cu pace către Domnul.

Cântare de laudă la Sfântul Arhanghel Mihail

O, Arhanghele al lui Dumnezeu,
Arhistrategule Mihaile,

tu purtător de sabie eşti
Al Celui Preaînalt!

Tu înaintea Domnului stai înconjurat de îngeri
De îngeri prea puternici,
Şi suflete de sfinţi.

Întâiul între îngeri Al Domnului Cel Mare,
Oriunde merge-nvinge
Şi lucrează minuni!

De el îi este spaimă lui satan cel groaznic
Căci al Domnului Arhanghel
Stă pentru adevăr.

El stă pentru-adevăr
Şi slujeşte dreptatea,
El ca fulgerul iute
Este unde vrea.

Comandant al luminii,
El păgânii goneşte,
Şi cu-ale lui aripi
Apără pe creştini.

Arhanghelul Mihail

Arhanghelul Mihail (în ebraică מיכאל, Mîkhā’ēl, "Cine (este) ca Dumnezeu?" . Numele a fost popularizat în creştinătate datorită arhanghelului patron Mihail. Dar ca nume de persoană exista de mult timp în ebraică (Nu 13:13; 1Cr 5:13f; 6:25; 7:3; 8:16; 12:21; 27:18; 2Cr 21:2; Ezra 8:8), şi în akkadiană (Mannu-ki-ili = „Cine [este] ca Dumnezeu?", cf. HALOT, BDB etc.) Din ebraică a fost preluat în arabă مـ يكال/مـ يكائ يل (Mika'il, Mikaal), în greacă (Μιχαηλ, Mikhaēl), în latină (Michael).

Sfântul Arhanghel Mihail este unul din cei mai cinstiţi dintre Îngeri şi din ceata netrupeştilor puteri; el este numit Arhistrateg sau Mare Voievod, conducător al Puterilor cereşti. ***Conform Sfintei Scripturi şi Tradiţiei, el a mijocit de multe ori pentru oameni şi rămâne pe mai departe Apărătorul Credinţei.***

Sfântul Arhanghel Mihail este cel mai adesea invocat pentru a păzi ţara de invazii inamice şi de războiul civil, precum şi pentru obţinerea biruinţei asupra duşmanilor pe câmpul de luptă. Ziua lui de cinstire principală este 8 noiembrie, Soborul sau Sinaxa Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil şi al tuturor netrupeştilor puteri

cereşti; în ziua de 6 septembrie se face pomenirea unei minuni înfăptuite de Sfântul Arhanghel în Colose.

Scriptura şi Tradiţia

O icoană bizantină din secolul al XIII-lea de la Mănăstirea Sfânta Ecaterina, Muntele Sinai

Numele de Mihail înseamă "Acela care este ca Dumnezeu" sau "Cine este cel care e ca Dumnezeu?"

Mihail apare pentru prima dată în Vechiul Testament, în povestirea căderii Ierihonului din **Cartea lui Iosua**. Deşi numele lui Mihail nu este menţionat explicit în text, este scris acolo că Iosua ***"a căutat cu ochii săi şi iată stătea înaintea lui un om; acela avea în mână o sabie goală."*** Atunci când Iosua, încă neînţelegând despre cine este vorba, îl întreabă pe Arhanghel de care parte este în luptă, acesta îi răspunde ***"Eu sunt căpetenia oştirii Domnului şi am venit acum!"*** (Iosua Navi 5, 13-14).

În cartea lui Daniel, Mihail apare mai întâi pentru a-l ajuta pe Arhanghelul Gavriil să îi înfrângă pe perşi (Daniel 10, 13). Într-o vedenie de mai târziu, lui

Daniel i se descoperă că ***"în vremea aceea [la sfârşitul veacurilor] se va scula Mihail, marele voievod care ocroteşte pe fiii poporului tău, şi va fi vreme de strâmtorare cum n-a mai fost de când sunt popoarele şi până în vremea de acum"*** (Daniel 12, 1) 1 . Astfel, Mihail joacă importantul rol de protector al lui Israel şi mai târziu al poporului său ales, Biserica.

Sfinţii Părinţi îi mai atribuie lui Mihail următoarele:

- *În timpul exodului israeliţilor din Egipt, el este cel care a mers înaintea lor în chipul unui stâlp de nor în timpul zilei şi al unui stâlp de foc în timpul nopţii;*
- *puterea Marii Căpetenii a lui Dumnezeu s-a manifestat şi în anihilarea a 185.000 de soldaţi ai împăratului asirian Senaherib (IV/II Regi 19, 35);*
- *tot el a luat parte la bătaia administrată în chip de corecţie necredincioasei căpetenii (H)Eliodor (II Macabei 3, 24-26);*
- *el i-a păzit şi pe Sfinţii trei tineri Anania, Azaria şi Misail, când au fost aruncaţi în cuptorul de foc pentru că refuzaseră să se închine unui idol (Daniel 3, 23-28).*
- *Din porunca lui Dumnezeu, Marele Voievod Mihail l-a dus pe profetul Habacuc (2 decembrie) din Iudeea în Babilon pentru a-i aduce lui Daniel hrană în groapa cu lei (Istoria omorârii balaurului 1, 40-46 Arhanghelul Mihail este cel care s-a certat cu diavolul pentru trupul profetului Moise (Iuda 1, 9).*

În vremurile Noului Testament, Sfântul Arhanghel Mihail şi-a arătat puterea atunci când a salvat un tânăr, aruncat de tâlhari în mare cu o piatră agăţată de gât, pe ţărmurile Muntelui Athos. Povestirea se găseşte în Patericul atonit şi în Viaţa Sfântului Neofit de Dochiariu (9 noiembrie).

Dar poate cea mai cunoscută minune a sa este salvarea bisericii din Colose. Mai mulţi păgâni au încercat să distrugă această biserică prin schimbarea cursului a două râuri astfel încât aceasta să fie luată de ape. Dar Sfântul Arhanghel a apărut în mijlocul apelor şi, purtând o Cruce, a făcut ca râurile să se oprească înainte să ajungă pe pământul pe care stătea biserica, intrând în pământ. Se crede că izvorul care a apărut acolo după ce s-a petrecut această minune are puteri tămăduitoare.

Numele Sfântului Arhanghel Mihail e asociat şi altor vindecări, dar el este mai cunoscut pentru rolul său de căpetenie a Bisericii militante. ***Se crede că i-a apărut împăratului Constantin cel Mare (m. 337) la Constantinopol, că a intervenit în mai multe bătălii şi că a apărut, cu sabia în mână, stând pe mausoleul lui***

Hadrian, probabil ca răspuns la rugăciunile Papei Grigorie I cel mare (590-604), pentru a pune capăt unei epidemii ce cuprinsese Roma.

Ortodocşii ruşi au o evlavie deosebită faţă de Sfântul Arhanghel Mihail, alături de cea pentru Maica Domnului. Conform siteului OCA, ***"mijlocirea Preasfintei Împărătese a Cerului pentru oraşele ruseşti a implicat întotdeauna apariţii ale acesteia împreună cu Puterile cereşti, sub conducerea Sfântului Arhanghel Mihail.. Rusia recunoscătoare a adus laude Preacuratei Născătoare de Dumnezeu şi Sfântului Arhanghel Mihail în cântările bisericeşti. Multe mănăstiri, catedrale, precum biserici clădite prin străduinţele boierilor sau negustorilor sunt închinate Marelui Voievod Mihail. În Rusia, nu există oraş în care să nu existe o biserică sau capelă închinate Arhanghelului Mihail"***.

Iconografie

Arhanghelul Mihail, în calitatea sa de conducător al oştilor cereşti, poartă în mâna dreaptă o sabie. În cealaltă mână poartă adesea un scut, o creangă de curmal, o lance sau un steag alb (eventual cu o Cruce roşu-aprins pe fondul alb); de regulă poartă veşminte roşii.

De multe ori este reprezentat călcându-l în picioare pe diavol (reprezentat frecvent în chipul unui dragon). Această reprezentare are ca sursă tradiţia conform căreia

Mihail a fost principalul adversar al lui Satan în lupta pentru Rai. Satan, numit mai înainte Samael, căuta adesea să-l discrediteze pe Israel, în timp ce Mihail era principalul său protector. În cele din urmă, Satan a încercat să-l tragă pe Mihail în jos în căderea sa din înălţimi, dar Mihail a fost izbăvit de Dumnezeu.

Arhanghelul Mihail - Prezentare amplă

Numele său înseamnă, în traducere românească, Cel care este asemenea lui Dumnezeu. Atât în unele texte biblice cât şi în cele care le sunt posterioare lor, Arhanghelul Mihail este considerat a fi cel mai important dintre toţi Arhanghelii. Acest aspect este menţionat atât în tradiţia creştină cât şi în cea ebraică şi islamică.

Fiind un protector divin prin excelenţă, Arhanghelul Mihail este apelat adeseori de Biserică şi de comunitatea creştină ca să apere de rău. Nu este deloc întâmplător că în Apocalipsa lui Ioan, Arhanghelul Mihail împreună cu îngerii săi, sunt descrişi ca fiind în lupta cu balaurul (forţa satanică) şi cu demonii (îngerii decăzuţi) care sunt subordonaţi acestuia, iar deznodământul acestei lupte este că acest balaur al abisurilor infernale a fost azvârlit sub pământ împreună cu îngerii întunericului (demonii) care-l slujeau.

Tocmai din această cauză, ***Arhanghelul Mihail este reprezentat cel mai adesea în iconografia creştină luptându-se şi biruind un balaur.*** Mihail este adeseori înfăţişat cu aripi puternice, foarte mari, şi cu Sabia Dreptăţii, de un albastru strălucitor, o sabie de foc, care arde, care radiază căldura şi strălucirea Luminii Divine.

În perioada Renaşterii, el apare ca un tânăr puternic şi chipeş, îmbrăcat într-o splendidă haină, purtând sabie, scut şi lance, iar în alte reprezentări este cel care ţine Balanţa Dreptăţii.

Atunci când ne apare în chip de Cel ce cântăreşte sufletele, Mihail este înfăţişat ţinând în mână o scală a dreptăţii sau o balanţă în care, pe fiecare platan, se află câte un mic trup gol, reprezentând sufletele: cele acceptate au de obicei mâinile împreunate într-un gest de recunoştinţă, iar cele păcătoase exprimă groază în privire şi atitudine.El este atunci înarmat cu o lance sau cu o sabie, amândouă fiind în realitate simboluri ale discernământului spiritual care învinge până la urmă orice rău.

Instrument al adevărului în acţiune, sabia este simbolul puterii, al forţei lucide a spiritului, uneori singurul mijloc de a rezolva o problemă sau de a atinge un rezultat durabil. Sabia lui Mihail este focul purificator al adevărului care învinge forţele răului, ale întunericului, care transformă energiile negative în energii pure, divine, aducătoare de viaţă. Nimeni nu îl poate învinge pe cel ce ţine în mână sabia

Divină a Dreptăţii, simbol al credinţei putere. Lama şi garda sabiei se îmbină în formă de cruce, semn al înfăptuirilor sale consacrate Sfintei Treimi.

Testamentul lui Avraam, lucrare care datează din secolul al II-lea D.C. îl prezintă pe Arhanghelul Mihail ca fiind atât de apropiat de Dumnezeu încât, prin intervenţia sa în faţa lui Dumnezeu, el poate chiar să salveze sufletele din infernuri şi să le ghideze către ceruri (sferele tainice superioare ale manifestării).

Întocmai ca şi zeul egiptean Anubis care patrona toate riturile funerare precum şi procedeele de proiecţie conştientă în lumile astrale, Arhanghelul Mihail este de asemenea însărcinat cu cântărirea faptelor bune şi a faptelor rele ale sufletului care tocmai a părăsit definitiv corpul fizic prin aşa zisa moarte.

Hermes, care este judecătorul tradiţional al sufletelor celor defuncţi, în tradiţia greacă (el fiind în această direcţie identic cu zeul Mercur din tradiţia romană) este adesea identificat cu Anubis iar şerpii care sunt încolăciţi pe caduceul său tradiţional îl fac să prezinte unele asemănări cu Arhanghelul Mihail şi cu balaurul pe care el îl învinge. De altfel, este demn de reţinut că în ezoterism, înfrângerea balaurului reprezintă în realitate atingerea fazei de control perfect asupra potenţialului creator. De altfel, nu este deloc întâmplător că balaurul care e învins de Arhanghelul Mihail este reprezentat cel mai adesea având aripi, iar acesta (balaurul cu aripi) este un binecunoscut simbol alchimic, care semnifică un control perfect, atât asupra tentaţiilor, cât şi asupra forţelor inferioare, ce sunt imediat sublimate (aceasta este semnificaţia ascunsă a aripilor) în aspecte angelice şi dumnezeieşti; în felul acesta, natura inferioară a şarpelui este sublimată şi transformată în natura superioară a păsării (porumbelul sau vulturul).

Arhanghelul Mihail (lat. Sanctus Michael Angelus; fr. Monseigneur Saint Michel; it. San Michele, Sammichele) este cel pe care Dumnezeu l-a însărcinat să-i alunge din Rai pe Satana şi pe ceilalţi îngeri răzvrătiţi. ***Mihail este un luptător pentru dreptate şi adevăr. Cu sabia lui de Lumină, el taie legăturile malefice şi îi protejează cu căldura luminii sale pe toţi cei care trebuie apăraţi de forţele întunericului. Toate trăsăturile sale şi orice tip de intervenţie în relaţia dintre om şi Divinitate îşi au izvorul în capacitatea şi natura sa războinică, de luptător în slujba binelui şi a Luminii.***

Sarcina lui acum este dublă: cea de sfânt protector al Bisericii pe Pământ şi de Stăpân al sufletelor morţilor. El hotărăşte, în funcţie de meritele lor, ca cei buni să meargă la Dumnezeu, iar cei răi şi ticăloşi, în iad.

- *Se crede că Arhanghelul Mihail i-a apărut la Hagar (Geneza XXI.17) lui Abraham pentru a-i interzice sacrificarea lui Isaac (Geneza XXII.11);*
- *tot el este acela care i-a adus pe ciumaţi în Egipt,*
- *i-a condus pe israeliţi în timpul călătoriei lor,*
- *s-a luptat cu Satana pentru trupul lui Moise (Iudei 5),*
- *a înlocuit blestemele din gura lui Balaam cu binecuvântări (Num. XXII, 35),*
- *a fost cu Joshua la Jericho (Josh. V.13),*
- *i-a apărut lui Gideon (Jud. VI.11),*
- *a adus molima în Israel (2 Sam. XXIV.16),*
- *a distrus armata asiriană (2 Cron. XXXII.21),*
- *i-a eliberat pe cei trei evrei credincioşi din cuptorul fierbinte (Daniel III, 25) şi*
- *l-a trimis pe Habakkuk să-l hrănească pe Daniel în adăpostul leului (Clopotul şi dragonul, 32).*
- *Tot învăţătura Bisericii ne arată că Sfântul Arhanghel Mihail este cel care l-a scos pe Sfântul Apostol Petru din închisoare şi l-a pedepsit pe Irod (care primise cu încântare lauda exagerată a poporului, ce îi spunea ca ar fi vorbit cu glas de înger).*

Descris uneori ca deţinând cheile Cerului (Paradisului), Arhanghelul Mihail, este numit Prinţul Luminii, într-unul dintre manuscrisele de la Marea Moartă, intitulat Lupta Fiilor Luminii împotriva Fiilor întunericului, şi el este conducătorul îngerilor de lumină în lupta împotriva demonilor (îngerilor întunericului), aceştia din urmă fiind conduşi de demonul Belial, identificat de regulă cu Satana (care este denumit şi Prinţul Întunericului).

În tradiţia islamică, Arhanghelul Mihail (numit Mikail), este înfăţişat având aripi verzi, din topaz, şi fiind acoperit din cap până în picioare cu fire de păr aurii, fiecare fir având un milion de faţete (feţe), iar fiecare dintre aceste feţe implorând într-o limbă diferită iertarea divină pentru faptele rele ale celor credincioşi.

În scrierile musulmane, Arhanghelul Mihail este reprezentat cu aripi de culoare verde smarald şi cu păr de culoarea şofranului, iar fiecare dintre firele sale de păr are câte un milion de feţe şi guri cu care, în milioane de dialecte, îi imploră iertare lui Dumnezeu.

O altă frumoasă credinţă ne transmite că Dumnezeu, după ce l-a creat pe Arhanghelul Mihail, l-a pus să stăpânească forţele, spiritele naturii, ale zăpezii, fulgerului, tunetului, ale vântului şi norilor. Plecând de la această imagine, Rudolf Steiner, în cartea sa Misiunea lui Mihail, spune că fierul meteoritic a fost

aruncat de Arhanghelul Mihail pe Pământ pentru a neutraliza efectele trăirilor negative ale oamenilor.

***

Cândva, Gabriel şi Mihail l-au vizitat pe Profetul Mahomed. Acesta din urmă avea în mână un beţişor pe care i l-a dat lui Gabriel, îngerul care, în mod constant, a adus cu el Revelaţia.

Gabriel a spus: "O, Mahomed! Dă-i-l celui mai în vârstă înger".

Atunci, profetul, i l-a dat lui Mihail spunând: "Dumnezeu mi-a dat doi sfetnici cereşti pentru a mă ajuta să propovăduiesc mesajul meu – Gabriel şi Mihail".

Profetul obişnuia întotdeauna să trimită către Mihail şi Gabriel îngrijorarea lui faţă de soarta fiinţelor umane.

În tradiţia islamică, cel care cheamă la rugăciune (muezzin) în ceruri este considerat a fi Gabriel, iar conducătorul persoanelor care se roagă (imam) este Mihail.

Încă din vechime, poporul evreu l-a iubit şi venerat pe Mihail pentru că el este acela ce a păzit mormântul lui Moise şi l-a ferit de Satana, care a încercat să-i scoată trupul profetului din mormânt la lumină, în dorinţa sa de a ademeni poporul evreu spre păcatul cultului eroilor pământeni.

Creştinii din Egipt au aşezat râul lor dătător de viaţă, Nilul, sub protecţia Sfântului Mihail şi a organizat ample festivităţi pentru a sărbători revărsarea Nilului şi pe patronul său.

În Persia este considerat Prinţ al Stelelor.

Ghid divin al sufletelor umane, pe care le conduce către lumina eternă, Arhanghelul Mihail este prin excelenţă eroul luptător al lui Dumnezeu. Prin urmare, ajutorul său necondiţionat este primit instantaneu de toţi cei care luptă plini de eroism şi cu curaj împotriva răului (atât cel exterior, cât şi cel interior, din fiinţa lor). Modalitatea optimă de a-i atrage spontan sprijinul şi ghidarea este calea luptătorului curajos sau a eroului spiritual. Reciproca este, de asemenea adevărată, în sensul că apelarea constantă şi plină de dăruire a Arhanghelului Mihail dezvoltă extraordinar de mult în cel sau în cea care îl invocă astfel, starea de erou spiritual.

În decursul istoriei creştine, Arhanghelul Mihail s-a manifestat de multe ori, salvând diferite comunităţi creştine de o serie întreagă de pericole.

În sec. Al VI-lea, când s-a declanşat în Roma o molimă înspăimântatoare, Sfântul Grigore i-a sfatuit pe locuitori să realizeze o procesiune care să străbată străzile oraşului, intonând cântece religioase, cântece care de atunci s-au numit Marile Litanii. Aceste procesiuni s-au desfăşurat timp de trei zile, şi în ultima zi, când au ajuns în faţa mormântului lui Hadrian, Sfântul Grigore l-a văzut pe Arhanghelul Mihail plutind în aer deasupra oraşului; Arhanghelul a coborât apoi pe vârful Mausoleului şi şi-a scos sabia din teacă; sabia era, se spune, stropită cu sânge. După aceasta, ciuma a încetat, iar mormântul lui Hadrian a fost numit din acea zi "Castelul Sfântului Înger"; o capelă purtând numele de "Ecclesia Sancti Angeli usque al Coelos" i-a fost consacrată Arhanghelului Mihail.

Se mai spune că tot Arhanghelul Mihail ar fi apărut pentru a cere construirea a două biserici. Prima a fost ridicată pe coasta de est a Italiei şi a fost denumită Biserica Muntele Galgano.

Legenda povesteşte că în sec. Al V-lea locuia în Siponte un om numit Galgano, care avea multe turme; acestea erau duse la păşune pe munte. La un moment dat, un taur s-a rătăcit, iar Galgano a plecat împreună cu câţiva slujitori să-l caute; când l-au văzut, taurul se afla pe vârful muntelui, lânga intrarea unei peşteri. Galgano s-a înfuriat pe taur atât de tare, încât a ordonat unui slujitor să-l omoare; dar săgeata s-a întors în pieptul slujitorului care a tras-o şi l-a omorât imediat. Bineînţeles martorii incidentului au vorbit iar vestea a ajuns la urechile episcopului Laurent, acesta ia măsurile care se impuneau: trei zile de post şi de rugăciune pentru toată populaţia, în scopul de a afla semnificaţia acestui episod. În cea de a treia zi un cavaler în alb înconjurat de lumină apare şi spune: "Eu sunt Mihail, autorul miracolului de la grotă. De acum înainte ea va fi sanctuarul meu pe pământ."

Oricât de impresionat de această viziune, Laurean nu face mare lucru, de altfel după ce tăuraşul şi-a îndeplinit misiunea s-a întors cuminte în turma sa. Dar îngerul nu s-a lăsat împiedicat: el îşi voia sanctuarul, pentru că Dumnezeu îl dorea şi îl va avea. Puţin timp după apariţia sa, navele barbare au apărut pe mare: o imensă flotă transportând trupe cu intenţia de a nimici regiunea. Din nou Laurent a ordonat supuşilor săi un tribuum de post şi de rugăciune. În cea de a treia zi, când o furtună providenţială a măturat vapoarele duşmanului, arhanghelul apare revendicând victoria. Convins de această dată, episcopul îi

scrie papei Gelase pentru a cere permisiunea de a consacra acea grotă sfântului Mihail. Dar considerând că a pierdut deja destul de mult timp arhanghelul vine pentru a treia oară să îl viziteze pe episcop: inutil să îşi mai complice existenţa, grota este consacrată chiar de el! Oricum răspunsul papei a fost favorabil. În peşteră a fost descoperit un pârâu ce cobora de pe stâncă, cu o apă miraculoasă care vindeca tot felul de boli; imediat au fost ridicate trei altare, iar unul dintre ele a fost acoperit cu o ţesătură purpurie, brodată cu fir de aur. Faima acestei viziuni s-a răspândit în toată Europa, iar biserica ce a fost ridicată acolo a devenit un loc sfânt de pelerinaj.

Foarte curând va fi ridicată, somptuos o biserică dedicată marelui arhanghel, pe locul numit de atunci Muntele Sant Angelo. Aceasta va fi în Evul Mediu, unul din punctele cel mai cele mai importante de pelerinaj către Pământul Sfânt şi mult timp va fi arătată splendida paudamentum – mantia de ofiţer al cavaleriei romane - care a fost lăsată de arhanghel ca semn al trecerii sale.

Mihail îşi va manifesta din nou protecţia sa în timpul unei epidemii de ciumă, în 1656: apărând lui Giovani Alfonso Puccinelli, episcop de Manfredonia (vechia Sipontium) pe data de 22 decembrie a acelui an, îl asigură că epidemia va dispărea din momentul în care va fi celebrat un triduum în onoarea sa, ceea ce s-a şi adeverit.

În timpul domniei lui Hidelbert II, Arhanghelul Mihail i-a apărut Sfântului Aubert, Episcop de Avranches, în Normandia. Aici se afla o stâncă ce era înconjurată de apă pe perioada fluxului, şi de aceea era considerată ca o fortăreaţă inaccesibilă. Episcopului i s-a spus că un taur va fi găsit ascuns acolo, iar biserica trebuie construită astfel încât să acopere tot pământul pe care taurul l-a călcat în picioare; tot acolo se afla şi un pârâu cu apă extrem de pură. Sfântul Aubert a crezut că este vorba doar despre un vis, dar viziunea s-a repetat din nou şi din nou. Zilele treceau. O nouă apariţie îl impresionă pe episcop: arhanghelul avea un aer foarte nemulţumit. După câteva zile Aubert respinge şi

această viziune ca fiind o iluzie, poate un simulacru al diavolului care sub numele de Belenos se făcea adorat acolo. Cu toate acestea nu reuşea să îşi găsească pacea. Arhanghelul îşi făcu apariţia pentru a treia oară. Era într-adevăr furios şi pe un ton care nu admitea nici o replică cere să îi fie construit un sanctuar. Pentru a-l convinge pe prelat îi spune că îi va lăsa un semn. Atinge fruntea acestuia şi Aubert simte cum fruntea îi este sfredelită, dar cu toate acestea nu îi rămâne nici o rană. Profund convins de această dată episcopul decide să acţioneze de a doua zi de dimineaţa: aceasta ar fi făcut fără îndoială să dispară insuportabila migrenă care durase tot restul nopţii cauzându-i o durere intensă. Cu preţul a eforturi şi munci colosale muntele Tombe este luat triburilor păgâne apoi defrişat şi i se face o excavaţie asemănătoare imaginii de la grota de pe Galgano: sfântul Mihail a dorit în mod special aceasta.

Pentru a sublinia legătura cu sanctuarul din Italia Aubert trimite doi călugări cu scopul de a obţine de la episcopul din Sipontium câteva relicve: o bucată din marmura pe care arhanghelul călcase, şi o bucată din mantia pe care o lăsase în grotă.

Deoarece erau foarte dificile muncile pentru construirea sanctuarului arhanghelul apare unui om pios din satul Icicus pe nume Baino: "Nu te teme, eu sunt arhanghelul Mihail, şi vin să îţi cer să mergi să îl ajuţi pe episcopul Aubert. Ia-ţi fiii şi mergi pe munte.!" Uluit, dar plin de credinţă, ţăranul îi ia pe cei 11 fii ai săi -cel de al 12-lea era încă în scutece - şi merge să-i ofere episcopului ajutorul, relatându-i apariţia. Aubert este încântat de acest ajutor providenţial dar nu se arată a fi foarte eficace: băieţii solizi, plini de bună-voinţă, nu reuşesc totuşi să înduplece rezistenţa stâncii. Atunci Aubert trimite să fie adus mezinul care abia mergea în picioare: spre minunarea tuturor cu o singură lovitură de picior mezinul face să se spulbere granitul permiţând astfel continuarea construcţiei. În rocă se poate vedea urma piciorului copilului când a atins roca. Aceasta este legenda.

În 709, cei doi călugări trimişi în Italia se întorc din pelerinajul lor. Aceştia nu mai recunosc aproape deloc regiunea: pădurea Scissz şi micile sate de păgâni au cedat locul unei plaje imense care mărginea imensitatea mării. Şi în depărtare, dominând mareele, se ridica pe muntele Tombe sanctuarul arhanghelului. Le povestesc acestora cum, cu ceva timp înainte - la mijlocul lui martie - un seism de o violenţă inimaginabilă a lovit ţinutul făcând să dispară în valurile dezlănţuite pădurea şi marginile sale care au fost înghiţite de ocean. Numai muntele a rezistat care a fost numit de atunci Muntele Sfântul Mihail în pericolul mării. Toţi au văzut în acest cataclism un ultim atac a lui Lucifer care era alungat de pe teritoriul său de către

forţele arhanghelului Mihail, pe care episcopul îl rugase cu toate forţele sale să îl înlăture.

Miracolul a provocat o aşa puternică impresie asupra spiritelor încât în 710, regele Childebert a consacrat regatul său arhanghelului Mihail: şi astfel arhanghelul a devenit protectorul Franţei. În 732, Charles Martel dovedeşte protecţia acestuia în timpul luptei de la Poitiers când invocându-l îi învinge pe sarazini, stopând în mod clar înaintarea lor către nord. Apoi au fost numeroşi salvatorii Franţei care au realizat pelerinaje la muntele Sant Michel devenit de-a lungul secolelor unul din cele mai prestigioase sanctuare creştine, care nu a fost niciodată distrus în ciuda seismelor, furtunilor, incendiilor şi războaielor.

Atunci când în picturi apare şi Fecioara Maria cu Pruncul, Arhanghelul Mihail îi prezintă balanţa lui Iisus, care pare să spună bun venit sufletelor fericite. Oricum, cu sau fără balanţă, Arhanghelul Mihail este întotdeauna stăpânul sufletelor în picturile care reprezintă moartea, venerarea sau glorificarea (slăvirea) Fecioarei Maria, deoarece tradiţia arată că el i-a primit sufletul şi a avut grijă de el până când s-a ridicat la Fiul ei.

Cei doi Arhangheli, Mihail şi Gabriel, sunt pictaţi pe uşile laterale ale iconostasului (peretele pictat care desparte altarul de restul bisericii), păzind intrarea în locul unde se săvârşeşte, la fiecare Liturghie, Sfânta Jertfă. Datorită tuturor acestor dovezi ale sprijinului şi protecţiei permanente din partea sa asupra întregii umanităţi, Arhanghelul Mihail este cel mai popular şi mai apelat înger din tradiţia creştină.

Mihail este cunoscut şi ca Prinţul Arhanghelilor, Îngerul eliberator, Apărătorul credinţei fiilor şi fiicelor lui Dumnezeu, Păzitorul celor douăsprezece triburi ale lui Israel, Protectorul relaţiei ghid spiritual - discipol.

În ierarhia cerească, el are rolul celui care conduce oştirile de lumină împotriva rebelilor. Despre Arhanghelul Mihail şi acţiunile sau misiunea sa apar multe referiri în Biblie, atât referitoare la cele din trecut, cât şi la misiunea sa din evenimentele descrise în Apocalipsă. Lui i s-a dat rolul de a aduce prima din cele 7 plăgi care sunt descrise ca "mînia lui Dumnezeu", de fapt karma negativă acumulată de omenire, şi care astfel se poate manifesta pentru a-i elibera pe cei care au generat-o, în măsura în care sunt pregătiţi pentru asta. Mesajele recepţionate prin channeling, meditaţii sau de către mediumi în ultimele zeci de ani dezvăluie că Pamântul a fost scos din carantină, şi că Arhanghelul Mihail conduce acţiunea de eliminare, din corpurile subtile ale oamenilor, a seminţei de rebeliune

plantate de către aşa-numiţii îngeri căzuţi. Pentru aceasta, fiecare om trebuie să ceară, în sufletul său, această purificare, pe calea care îi este proprie, pentru ca să poată trece la o nouă conştiinţă.

Tot ce se petrece cu adevărat la nivel planetar a fost orchestrat de marele arhanghel Mihail şi de mulţi mari lideri spirituali din toate religiile. Mihail este cel care desparte lumina de întuneric şi spune: "Alegeţi, mergeţi către lumină, căci dacă mergeţi către lumină, veţi avea o mai mare libertate, dar ea trebuie să vină din propria voastră voinţă, fără să fiţi forţaţi de nimeni". Epoca lui Mihail, care va mai continua multe sute de ani, este o epocă în care vom deveni puternici din punct de vedere spiritual, atingând nivele de vibraţie din ce în ce mai elevate. Vom resimţi atunci o adâncă compasiune, nu doar compasiune pentru cineva de pe stradă care nu are ce mânca, ci compasiune faţă de impactul acţiunilor noastre în vieţile celorlalţi.

Arhanghelul Mihail eliberează energiile negative indiferent de sursa sau de locul lor, nu numai din universul exterior, dar şi din corpurile subtile ale oamenilor acţionând pentru anihilarea seminţei de rebeliune sădite printre oameni de îngerii căzuţi. Pentru aceasta fiecare om trebuie să ceară, în sufletul său, purificarea, pe calea care îi este proprie, pentru a putea trece spre o nouă conştiinţă. Mihail îi călăuzeşte pe toţi aceia care sunt pierduţi sau împotmoliţi pe drumul pe care se află. Arhanghelul Mihail ne trimite revelaţii, ne dă sfaturi sfinte, pline de înţelepciune, ne este un protector divin, ne apără împotriva întunericului, împotriva forţelor răului. ***El este înger al dreptăţii, al progresului, al cunoaşterii şi al împlinirii misiunilor noastre în viaţa pământească, este cel care ne ajută să dobândim răbdare în aşteptarea împlinirii voinţei divine.***

Locurile sfinte ale arhanghelului

Muntele Sfântul Mihail şi Minunea sa sunt universal cunoscute, clasate în patrimoniul mondial UNESCO. Există totuşi şi alte sanctuare consacrate arhanghelului. Cel mai vechi, frecventat din secolul al 3-lea, este poate la Colossea, în Phrygie: cu sabia sa de lumină arhanghelul a crăpat o stâncă în două pentru a face să izvorască un izvor miraculos. A realizat aceeaşi minune la Chairetopa, de asemenea în Phrygie: apele curative vindecându-i pe credincioşii care invocau aici cu fervoare Sfânta Treime.

Dar unul din cele mai importante este biserica construită la Roma pe stradea Salaria de către papa Leon cel Mare (+461) ca semn de mulţumire pentru protecţia acordată oraşului de către arhanghel în perioada invaziei hunilor. În faţa înaintării hoardelor lui Atila, pontiful punând soarta oraşului în mâinile marelui arhanghel s-a dus la porţile oraşului pentru a întâlni Biciul lui Dumnezeu care impresionat de demersul şi îmbiată de o ispăşire confortabilă, nu şi-a împins mai mult expediţia: Roma fiind astfel salvată, biserica promisă arhanghelului i-a fost dăruită pe 29 septembrie, care a rămas ziua de sărbătorire a sfântului Mihail.

Credinţa în această protecţie specială a reînviat în secolul al 4-lea atunci când Constantin, proaspăt convertit la creştinism a obţinut victoria decisivă asupra rivalului său Maxenţiu, în data de 29 octombrie 312. Neliniştit de soarta bătăliei pe care urma să o ducă, tânărul Cesar al Occidentului are inspiraţia să plaseze în

fruntea armatei, cu mult mai puţin numeroasă decât cea a lui Maxenţiu, conducător al Romei, un steag – labarum – purtând semnul crucii, care i-a apărut pe cer seara, cu un comentariu scris în litere greceşti: "Cu acest semn vei învinge". Alte tradiţii afirmă că o voce misterioasă l-a sfătuit să picteze pe scuturile soldaţilor săi literele greceşti Chi şi Rho care sunt iniţialele lui Cristos. Constantin l-a învins pe Maxenţiu aproape de podul Milvius, în locul numit Saxa Rubra (Pietrele Roşii) iar cel învins moare înecându-se în Tibru.

Doi ani mai târziu , în 314, Constantin are o viziune. O fiinţă foarte luminoasă îi apare îmbrăcată într-o tunică cu aripile larg desfăcute, cu picioarele puternic înfipte, în sol, care îi declară: "Eu sunt Mihail, conducătorul armatelor lui Dumnezeu, protectorul credinţei creştinilor. Eu sunt cel care în momentul în care luptai împotriva tiranului necredincios, te-a asistat, punându-ţi victoria în mână."

Plin de recunoştinţă Constantin i-a ridicat arhanghelului o frumoasă biserică la Sosthenion o periferie a oraşului Anapee, la aproximativ 50 de mile de Constantinopol. Sanctuarul - numit Michaelion - este consacrat pe data de 8 iunie 337, iar ortodocşii sărbătoresc încă această dată.

În 483, îngrijorat de înaintarea hoardelor barbare venind din Asia centrală, episcopul Focius din Apamee, în Siria, construieşte şi consacră un alt Michaelion, la Huarte, nu departe de oraşul său episcopal: Într-un mozaic arhanghelul este reprezentat aşa cum i-a apărut lui Constantin, purtând în mâna stângă un glob iar în mâna dreaptă o cruce cu capătul ascuţit cu care spinteca balaurul.

***

Francis din Assissi vizitează Muntele Sant Angelo în pelerinajul său prin Locurile Sfinte. În marea sa umilinţă îşi petrece noaptea la intrarea în peşteră considerându-se nedemn de a intra înăuntru.

***

Un secol mai târziu, preafericita Oringa (+1310) face un pelerinaj împreună cu două prietene. În timp ce traversa întunecatele păduri din Umbra care acoperă muntele Gargan, tinerele fete sunt abordate de nişte tâlhari care le propun să le ghideze. Când ele se consultau între ele, nu prea liniştite, un bărbat frumos de statură mare înconjurat de lumină cu un chip radios, cu ochii strălucind precum stelele le-a apărut şi li s-a adresat: "Tinere fete, lăsaţi-i pe aceşti mizerabili care doresc numai să vă conducă la ascunzătoarea lor pentru a vă jefui bunurile şi onoarea!"

La vederea lui tâlharii şi-au luat tălpăşiţa, în timp ce necunoscutul le-a invitat pe fete să îl urmeze până la un luminiş în apropierea unui izvor: le-a invitat să se aşeze pe iarbă şi le-a servit cu o delicioasă prăjitură şi cu puţin vin, improvizând un mic picnic la umbra copacilor. Apoi le-a arătat un drum până la un han unde au petrecut o noapte liniştită. A doua zi au ajuns fără probleme la sanctuar şi au recunoscut, în statuia marelui arhanghel pe însoţitorul lor.

Întoarsă în Toscana natală, Oringa i-a fondat sub numele de Christine de la Croix o mânăstire de călugăriţe augustine, unde a beneficiat de numeroase apariţii ale arhanghelului Mihail: el o încuraja în rugăciunile sale, alunga demonii care o tentau sau care o molestau, o încânta cu parfumuri suave care îi umpleau încăperea. Datorită umilinţei ea a refuzat totdeauna să fie stareţa comunităţii şi ducea o viaţă retrasă complet abandonată în rugăciune, penitenţe, şi în serviciul celor săraci. Două secole mai târziu corpul ei a fost descoperit intact.

***

De două ori regii Franţei au experimentat intr-un mod special protecţia marelui arhanghel. În 1226, regele Luis al 8-lea tatăl sfântului Luis, conducând asediul de la La Rochelle, o piatră mare din metereze l-a lovit la cap fără să îi facă nici cel mai mic rău. Suveranul a atribuit supravieţuirea sa sfântului Mihail căruia îi era foarte devotat şi va duce acea piatră ca mărturie la sanctuarul de pe munte. Mai târziu, în 1472, pe când se găsea la Alencon, regele Luis XI, a fost atins de o piatră care s-a desprins din crenelul unui turn de care se sprijineau doi îndrăgostiţi, deviată din căderea sa piatra a atins doar uşor pe suveran rupându-i doar o bucată din haină, fără a-i cauza insă nici un rău. Luis al XI este convins că sfântul Mihail pe care îl venera in mod deosebit, a intervenit în apărarea sa. Recunoscător, a realizat un pelerinaj pe jos la muntele acestuia pentru a depune acolo piatra şi o bucată din haină. El a creat de asemenea ordinul cavaleresc Sfântul Mihail.

***

În timpul cruciadelor, arhanghelul luptător a dat un serios ajutor armatelor creştine. Prima dată, (iulie 1099) el a apărut pe zidurile din Ierusalim trupelor franceze, normande ale lui Godefroz de Bouillon, care asediau oraşul şi care simţeau că pierd teren descurajaţi fiind de violenţa şi cruzimea luptelor pe care trebuiseră să le susţină până atunci: viziunea gloriosului conducător al armatelor celeste i-a încurajat şi cu un ultim efort au reuşit să ia Ierusalimul musulmanilor.

În 1145, arhanghelul intervine sub aspectul unui misterios cavaler care va preveni armata cruciaţilor de o capcană întinsă de duşmanii lor. În cele din urmă, în 1191, se arată de mai multe ori trupelor lui Filip August şi baronilor săi pentru a-i ghida

în anumite defilee deosebit de periculoase şi pentru a-i conduce la victoria contra lui Saladin. Aceste povestiri-oricât de legendare ar fi – au cunoscut o mare popularitate. Ele subliniază cât de mare era încrederea în arhanghelul Mihail, protectorul creştinilor şi al Franţei. În cele din urmă, în timpul războiului de o sută de ani arhanghelul va veghea asupra Franţei în agonie.

Benedictinul anglo-saxon Bonifacio (680-754) este foarte preocupat în Germania să creştineze Saxonia şi Bavaria, după ce realizase un fructuos apostolat în Turingia. Pentru a-l recompensa pentru eforturile sale, papa l-a consacrat ca episcop conferindu-i jurisdicţia unui mare teritoriu.

În ciuda succeselor sale Bonifacio era trist: în Bavaria exista o mică rezistenţă rebelă la răspândirea Evangheliei. Un puternic trib, se afla pe muntele sacru unde realiza un cult sângeros al zeului Wotan şi în mod aparent nu era nici un mijloc de a rezolva această problemă. Atunci Bonifacio se hotărăşte să consacre muntele lui Dumnezeu: înarmat numai cu crucea sa, el urcă pe jos spre sanctuar. Văzându-l trecând paşnic şi solitar, păgânii râd de el. Cu toate acestea când călugărul a început să urce panta, natura condusă de forţe malefice a început să se revolte: pietrele cădeau de sub picioarele sale, pentru a-l face să cadă, stâncile începeau să se prăbuşească pentru a-l lovi, spini creşteau în drumul său pentru a-i bloca calea. În faţa acestor evenimente diabolice miraculoase, Bonifacio invocă prezenţa lui Mihail pentru a-l ajuta.

Curând cerul se luminează puternic şi un meteor apare dintre nori. În inima acestei lumini strălucitoare Bonifacio distinge un tânăr bărbat îmbrăcat într-o armură de foc cu nişte imense aripi imaculate. Un nou fenomen ceresc se produce atunci, o torţă de flăcări şi de pucioasă care cuprindea totul ca şi cum ar fi fost făcut din jăratec, ca şi cum s-ar fi aprins din interior, apare un alt bărbat care ar fi fost la fel de frumos ca şi arhanghelul dacă chipul său nu ar fi exprimat atâta furie, suferinţă şi disperare. Mihail şi Lucifer se privesc, apoi se aruncă unul asupra celuilalt. Bonifacio nu visează: cei doi serafimi, cei mai înalţi Prinţi dintre toate spiritele, binele şi răul se luptă. Este departe de luptele descrise de către teologi. Au amândoi forţe aproape egale, doi campioni redutabili care nu se tem de nimic. De această dată Lucifer nu se lasă învins cu uşurinţă; acest munte este unul din preferaţii săi şi unul din ultimele sale locuri înalte şi îl apără. Dacă arhanghelul vrea acest munte pentru el, va trebui să plătească scump. Şi Lucifer îşi înfige degetele în aripile albe ale fratelui său duşman; trage hotărât să îi facă rău. Rămăşiţe din aripile sale îi rămân acestuia în mână. Bonifacio vede o pană din acestea căzând în apropierea sa. Dumnezeule, ce minune! Nu se compară cu nimic din această lume. Nu este o pană este o bijuterie pe care nici un bijutier nu ar şti să o făurească.

Arhanghelul sfârşeşte prin a-şi învinge adversarul. Bonifacio va construi pe înălţimile acelui loc – numit apoi Michaelsberg (muntele lui Mihail). Nu departe de Bamberg o casă pentru călugării săi unde s-a conservat preţioasa pană până la Reformă. Luteranii, duşmani ai oricăror relicve au furat-o şi nu se mai ştie ce s-a petrecut cu aceasta.

Din acele timpuri spune tradiţia, arhanghelul Mihail se făcea văzut în fiecare an de ziua sa la fereastra unui hotel din Augsburg, oraşul rival Bambergului, pentru a-l pedepsi pe acesta din urmă pentru că nu a ştiut să conserve preţioasa relicvă: în momentul în care gongul hotelului bate sufletele sărmane îl pot vedea pe arhanghel luptând contra lui Lucifer într-un turbion de pene de argint.

Avem adeseori impresia că Sfântul Mihail îşi conduce protejaţii când cu duhul blândeţii, când cu pedeapsă severă: excelent pedagog, ca toţi îngerii, el se adaptează temperamentului fiecăruia şi acţionează în consecinţă. În intervenţiile sale asupra oamenilor, el este foarte exigent, câteodată chiar foarte sever: aceasta îi vine din faptul că apără gloria lui Dumnezeu cu multă străşnicie.

Dacă sfinţenia pioşilor este în primul rând în interesul lor personal, el o transformă în propriul lui scop, pentru care el se roagă lui Dumnezeu, de la care primeşte mereu un răspuns generos pentru protejaţii săi. Această severitate, deşi reală, este

dublată întotdeauna de o mare răbdare şi chiar de o profundă delicateţe care îi minunează mereu pe beneficiarii săi şi îi face să îi iubească şi rigoarea care îi conduce pe căile perfecţionării de sine.

Dacă citim scrierile misticilor care îl evocă, el este prinţul îngerilor sau marele arhanghel. În "Jurnalul" său, părintele Johann Baptist Reus subliniază cât de mult Sfântul Mihail se arăta interesat şi prevăzător în ceea ce îl priveşte, în special atunci când el celebra mesa: "Din momentul în care înaintam spre altar, Sfântul Arhanghel Mihail se aşeza la stânga mea şi mă însoţea. El rămânea alături de mine pe toată durata celebrării, chiar dedesubtul a două rânduri de îngeri, care se înălţau până la tronul Preasfintei Trinităţi."

***

Tadros, un legionar sirian venerat în biserica orientală, este unul dintre primii creştini care au mărturisit că l-au întâlnit. Pe vremea când era adolescent, el a avut viziunea Sfântului Mihail care l-a sfătuit să îl invoce dacă va avea de a face cu demoni. În schimb, i-a spus că dacă va avea de a face cu răutatea oamenilor, El nu va interveni cu scopul de a nu pune la îndoială vigilenţa sa şi pentru că îl alesese deoarece era un om de onoare.

Înrolaţi în armată romană, Tadros şi vărul său Akladios s-au dovedit excelenţi recruţi până într-atât încât au reuşit chiar să-l impresioneze şi pe împăratul Diocleţian. Dar în timp ce împăratul îi detesta pe creştini, Tadros şi-a proclamat deschis credinţa refuzând să să roage altor idoli. În aceste condiţii, în pofida prieteniei dintre ei, împăratul a refuzat să îl sustragă călăului care l-a bătut în cuie pe un arbore.

În agonie, Sfântul Mihail i-a apărut oferindu-i trei coroniţe: a castităţii, a iubirii faţă de cruce şi coroana purpurie destinată martirilor. Tadros i-a mulţumit deoarece îi oferise ocazia să îi arate Domnului că era capabil prin el însuşi să se sacrifice în numele Lui, fără nici un ajutor din afară. Atunci arhanghelul s-a retras respectuos lăsându-l pe Iisus însuşi să vină pentru a-şi îmbrăţişa martirul şi a-l conduce în Paradis.

***

Aproape în aceeaşi epocă (secolul al IV lea), Sfântul Mihail a intervenit în aceeaşi manieră şi asupra lui Adanub, un tânăr egiptean din Nehesa. Chiar de la vârsta de 12 ani, acesta îl auzise pe preotul comunităţii spunându-le credincioşilor să rămână fermi în credinţa lor în momentul persecuţiilor. Ceva mai târziu, marele arhanghel i-a apărut copilului ca să îi spună că dacă îi va rămâne credincios lui Iisus, va fi

supus la atrocităţi cumplite dar în final va primi coroana martirilor. Adolescentul i-a mulţumit mesagerului dumnezeiesc pentru această veste bună şi s-a dăruit arhaghelului rugându-l să îl ajute să nu îşi nege niciodată credinţa!

Foarte curând, persecuţiile şi-au dublat intensitatea: guvernatorul roman a început să organizeze descinderi în grupările de creştini care erau somaţi să renunţe la credinţa lor sub ameninţarea cu moartea. Adanub a fost luat împreună cu opt mii de fraţii ai săi în credinţă. Fără încetare, el i-a încurajat, i-a consolat, i-a servit până când a venit rândul său să fie sacrificat. Aşezat pe un şevalet, i-au despicat abdomenul şi i-au scos intestinele afară. Lăsat să moară, el a fost salvat de Arhanghelul Mihail deoarece misiunea lui nu se terminase.

Adanub a ajuns în Itreb, o altă localitate pe Nil, unde un alt guvernator roman amorsa un alt val de persecuţii. Şi acolo, tânărul tovarăş şi-a susţinut companionii, ajutându-i să îşi păstreze intactă credinţa. Guvernatorul l-a prins, l-a maltratat şi l-a agăţat de catargul corăbiei sale. Deodată, o lumină orbitoare a acoperit întreaga navă, iar soldaţii au putut vedea o fiinţă de foc care a apărut în faţa chipului însângerat al martirului, pe care l-a desprins de sus făcându-l să dispară din vederea lor. Încă o dată, marele arhanghel a intervenit. Soldaţii s-au convertit, iar guvernatorul furios i–a executat pe toţi.

În final, Adanub a ajuns în Alexandria unde şi-a realizat apostolatul alături de fraţii săi. Aici, el a finalizat cursa lui victorioasă cu marea persecuţie de la Maximin Daia, a cărei ilustră victimă este şi sfânta Caterina. După torturi cumplite, suportate cu un curaj eroic, el este decapitat şi înainte ca să îi cadă capul pe sol, el îl vede în faţa ochilor pe Arhanghelul Mihail care îi oferă coroana de lauri a învingătorilor. Adanub este unul dintre cei mai populari sfinţi creştini ai Egiptului.

***

În 1624, în Sicilia, marele arhanghel a venit în ajutorul unui infirmier un pic cam distrat. Fra Francesco era călugăr - infirmier al franciscanilor din Licata. Într-o seară, el credea că este în regulă cu dotarea farmaciei şi absorbit de slujbă, el a omis să aducă medicamente noi. Evident, rugăciunea este o ocupaţie sfântă, dar nu ar trebui să aducă prejudicii îndeplinirii sarcinilor zilnice, cu atât mai mult atunci când de această sarcină a noastră depinde un frate bolnav, care a făcut o criză şi are nevoie urgentă de un medicament. Este ora 22 şi nu mai poate fi vorba de a părăsi mănăstirea. Fra Francesco se duce în capelă împreună cu reţeta fratelui bolnav şi cu un pahar gol, pe care îl pune pe altarul Sfântului Mihail.

"Sfinte Arhanghel, eu nu mai pot face acum nimic, te rog pe tine să faci în locul meu! Revin într-o jumate de oră şi te rog să găsesc în pahar soluţia prescrisă de medic!"

Când s-a întors în capela, el chiar a găsit remediul în pahar şi, foarte fericit, s-a dus să îl administreze pacientului care a fost vindecat de îndată.

A doua zi, la prima oră, medicul şi farmacistul, îngrijoraţi de starea gravă a pacientului, au venit să afle veşti noi despre acesta cu atât mai mult cu cât cu o noapte în urmă, foarte târziu, un trimis al părintelui de planton i-a trezit din somn pentru a-i face să semneze o ordonanţă, în primul rând, şi pentru a lua de la ei poţiunea vindecătoare, în al doilea rând. Părintele de servici nu a înţeles nimic din discursul lor cu atât mai mult cu cât el nu trimisese pe nimeni să îi trezească la o oră atât de târzie. Dar cei doi oameni au insistat:

"Era îmbrăcat ca un domn foarte bogat, cu o armură albă şi cu o cască ornată cu o pană foarte frumoasă. Pe pieptul său strălucea un soare. Purta o pelerină din brocart aurit, iar eşarfa lui era ea însăşi o comoară. Scânteia pretutindeni de pietre preţioase , dispuse într-o ordine perfectă pe centură, mănuşi, caschetă şi cuirasă. În fine, splendoarea sa ne orbea privirea astfel încât abia puteam să îl privim şi am fost cuprinşi de un asemenea sentiment de veneraţie încât nu am îndrăznit să îl întrebăm ce nume are. "

Impresionat de această poveste, părintele de servici le repeta celor doi oaspeţi că el nu este la curent cu nimic din toate acestea. Pentru a înţelege ceva, cei trei s-au hotărât să îl întrebe şi pe fratele Francesco de la infirmerie care, fiind însărcinat cu supravegherea medicală, era posibil să ştie ceva despre toate acestea. Tremurând şi înroşindu-se, săracul frate a început să se bâlbâie şi a sfârşit prin a recunoaşte în faţa celorlalţi fericita lui ieşire din situaţia în care se aflase. Părintele gardian şi cei doi vizitatori, bulversaţi, nu mai ştiau de ce să se minuneze mai întâi, de credinţa naivă a tânărului călugăr sau de minunea realizată de arhanghel.

Cazul divulgat foarte repede, a avut un mare răsunet. Din acea zi, credincioşii veneau în număr foarte mare la mănăstire, unde fratele Francesco le distribuia bucăţi de vată îmbibate într-un ulei ce se afla pe altarul Arhanghelului Mihail. Purtate de bolnavi, bucăţelele de vată îmbibate în ulei, produceau miracole vindecătoare asupra celor care le primeau cu umilinţă şi cu credinţă, suscitând o reînnoire extraordinară a devoţiunii în marele arhanghel.

***

Să o regăsim, cu zece ani mai târziu, pe scriitoarea Maria dÁgreda. Am văzut deja cum, pentru a-i permite să redacteze în siguranţă "Cetatea mistică a lui Dumnezeu", Iisus a plasat-o sub protecţia a doi serafimi care îi ţineau departe pe diavolii care încercau să îi perturbe acesteia pioasa munca monahală.

Cu toate acestea, ea nu reuşea să îşi formuleze gândirea şi să îşi traducă viziunile. Ea s-a lamentat, din această cauză, îngerului său păzitor şi arhanghelului Mihail. Arhanghelul a încurajat-o, asigurând-o că "lumea, care a fost pierdută prin neascultarea lui Adam şi reabilitată prin supunerea Fiului, trebuie salvată prin propriile noastre acte de supunere în faţa voinţei divine."

Pentru a o ajuta, el i-a revelat anumite secrete din viaţa Salvatorului şi a Fecioarei, ceea ce i-a permis acesteia să finalizeze, în anul 1637, cel de-al treilea volum al cărţii sale. Când ea a început să scrie, arhanghelul i-a apărut din nou pentru a-i disipa şi ultimele scrupule, "îndemnând-o către viaţa perfectă şi anulând din ea ultimele resturi ale vechiului Adam".

Consolată în întregime, ea s-a putut dedica fără rezerve discursului său şi guvernării comunităţii pe care o conducea ca stareţă.

Cu toate acestea, ea a trebuit să îşi ardă manuscrisul în anul 1654, la ordinul confesorului său neiluminat. Când următorul confesor, cu un an mai târziu, a pus-o să rescrie opera, ea este gata să îşi piardă curajul şi se arăta mult mai reticentă.

Din nou, Sfântul Mihail, plin de blândeţe, o ajută să se reangajeze în această muncă, asigurând-o că în iubire, nu există timp pierdut. El a obţinut pentru ea şi un înger suplimentar care să o secondeze în munca ei, unul dintre miile de îngeri care odinioară o asistau pe Fecioara Maria, aici jos, şi care poartă pe piept monograma Mamei lui Dumnezeu. Se păstrează încă, la conceptionistii dÁgreda, o carte micuţă, în quatro, care include toate întrebările pe care Venerabila "le punea îngerilor şi toate răspunsurile pe care aceştia i le dădeau şi care îi iluminau inteligenţa".

***

Cu un an înainte de moartea sa, părintele Paul de la Croix (1694-1776), fondatorul Ordinului Patimilor, o întâlneşte pentru prima dată pe fiica sa spirituală Rosa Calabresi, venită la Roma cu ocazia Jubileului din 1775. O profundă prietenie apare între bătrânul preot, care avea la acea dată mai mult de 80 ani, şi ţărăncuţa de 30 ani care îşi face o datorie din a-l vizita cât mai des cu putinţă pentru a profita de

învăţăturile sale şi pentru a înveseli puţin solitudinea în care el trăia adesea, credincioşii săi fiind prinşi cu munca în ministerul lor.

Se petrecea astfel că, în timpul colocviilor lor spirituale, ea devenea martorul unor fapte extraordinare, a căror amintire ea a păstrat-o cu credinţă şi despre care a mărturisit cu câţiva ani mai târziu, în cadrul procedurii de canonizare a sfântului fondator. Astfel, ea l-a văzut de multe ori în extaz, cu faţa strălucind, şi chiar înălţat deasupra pământului în două reprize. Chiar şi mai mult, ea a fost admisă să împărtăşească viziunile şi apariţiile cu care el era favorizat: atunci ea se prosterna alături de el, privea şi asculta.

Într-o zi, ea a văzut cum arhanghelul Mihail şi un alt înger, care i-au apărut şi ei în mod vizibil, îl sunşţineau în timpul unui extaz în care el nu îşi mai controla foarte bine corpul fizic: ei l-au aşezat cu grijă pe un fotoliu şi au dispărut apoi fără să zică un cuvânt.

O altă dată, ea l-a văzut vorbind cu doi îngeri, atât de strălucitori încât ea nu îi putea privi foarte bine. Preotul îi cerea unuia dintre ei să ia sub protecţia sa sufletul lui şi familia lui religioasă, iar acesta, în care Rosa Calabresi l-a recunoscut pe Sfântul Mihail, i-a răspuns că va continua să facă aceasta, ca şi până atunci:

"Am văzut foarte bine că erau doi îngeri, dar unul dintre ei avea un aer mai majestuos şi era îmbrăcat ca un luptător, aşa cum îl reprezintă şi pictorii. El era de o frumuseţe atât de strălucitoare care nu inspiră decât reverenţă şi fervoare. De aceea eu m-am gândit că era Sfântul Mihail. Totuşi, ca să mă apăr de gândurile mele şi de propria imaginaţie, l-am întrebat despre această viziune pe venerabilul servitor al Domnului şi el mi-a confirmat că gândisem corect, el mi-a impus în acelaşi timp o tăcere riguroasă."

Ascultătoare, Rosa a tăcut până în ziua în care ea a trebuit să reveleze evenimentele la care fusese martoră.

Mihail, Arhanghelul salvator

Spania are de asemenea, la Navarre, un sanctuar consacrat marelui arhanghel: San Miguel Excelsis, o remarcabilă biserică din secolul al X-lea, construită pe un piton din Aralas, la altitudinea de 800 m.

Un cavaler care se retrăsese într-o mănăstire apropiată, era supus timp de mai multe zile unor violente tentaţii cărora le opunea o aprigă rezistenţă. Atunci diavolul şi-a jucat marele său rol: sub forma unui enorm dragon roşu, l-a atacat pe cavalerul cel pios care a avut însă reflexul să invoce imediat ajutorul arhanghelului Mihail. Arhanghelul a apărut într-un turbion de flăcări şi într-o clipită a pus pe fugă pe infernalul monstru. Plini de recunoştinţă cavalerul şi cu soţia acestuia au ridicat arhanghelului un oratoriu în jurul căruia s-au stabilit numeroşi călugări benedictini.

În schimb biserica Sfântului Mihail din Aiguilhe, din Franţa nu are o origine la fel de extraordinară. Dar mama Ioanei d'Arc nu a ezitat totuşi să urce cei 82 m de dig vulcanic, pe care se ridică semeaţă aceasta: Isabelle Romee venise în acest oraş cu ocazia marelui jubileu din 1429 pentru a conferi Fecioarei Maria şi Sfântului Mihail misiunea fiicei sale.

Câteva secole mai târziu, arhanghelul a trecut oceanul ca o săgeată pentru a cuceri Mexicul. În aprilie 1631- exact la un secol distanţă de la apariţia Fecioarei Maria la

Guadalupe – arhanghelul va apărea unui indian pe nume Diego Lazaro, pe o colină de la periferiile localităţii Tlaxcala: a apărut pentru a îi încuraja pe ţărani şi pentru a-i asigura de protecţia sa. ***Ca mărturie a trecerii sale, a făcut să apară un râu cu apă vindecătoare. În ziua de astăzi biserica arhanghelului Mihail din Milagro, atrage sute de pelerini, la Tlaxcala precum la Lourdes, care vin să bea apa de la sursa miraculoasă şi să se scalde în piscina în care se adună.***

În încheiere semnalăm şi Muntele San Michele, care domină valea Isonzo. Piscul acestuia constituia în perioada primului război mondial punctul de sprijin din sud al apărării oraşului Gorizia, pe care italienii l-au ridicat în 8 august 1916 în calea armatei austriece, după o teribilă luptă: o capelă a fost dedicată arhanghelului pe care soldaţii l-au invocat şi căruia îi atribuie victoria. Totuşi în anul următor –24 octombrie 1917- au fost învinşi într-un mod umilitor la Caporetto, prilej pentru Padre Pio să vină printr-un fenomen de bilocaţie în apropierea generalului Cardona, comandant şef al trupelor italiene, pentru a-l împiedica să se sinucidă.

Chiar dacă arhanghelul Mihail vine în ajutorul oamenilor protejându-i împotriva nebuniei şi influenţei duşmanului, şi chiar dacă este permanent angajat în marea luptă a cărei miză este binele oamenilor, acţiunile sale nu sunt totdeauna spectaculoase precum cele descrise anterior care i-au atras o mare devoţiune în creştinism şi care sunt la originea celor mai prestigioase sanctuare care îi sunt

consacrate. Chiar dacă este duşmanul de temut al lui Lucifer - devenit Satana - arhanghelul nu este mai puţin prietenul oamenilor, nu ezită să se pună în serviciul celor care îi cer ajutorul pentru ai ajuta pe calea spre perfecţiune. Se petrece chiar să intervină în modul cel mai delicat – cel mai dezinteresat – pentru prietenii lui Dumnezeu, faţă de care se comportă cu o mare delicateţe şi devoţiune caracteristică îngerilor, după cum este în cazul Sfintei Faustina Kowalska (1905-1938) misionar polonez al Graţiei divine.

Ea notează în jurnalul său: ***"În ziua sărbătorii sfântului Mihail am văzut aproape de mine pe acest conducător care mi-a spus: "Dumnezeu mi-a spus să am în mod special grijă de tine. Ştie că tu eşti înconjurată de rău. Dar nu trebuie să îţi fie teamă. Cine este precum Dumnezeu?" Apoi a dispărut. Totuşi resimt prezenţa şi ajutorul său."***

Sora Faustina era foarte aproape de lumea îngerilor, la fel cum a fost altă dată marea penitentă Marguerite de Cartone, care a primit de asemenea din partea lui Dumnezeu o protecţie specială a sfântului arhanghel Mihail:

"Marguerite de Cartone avea o mare devoţiune pentru sfântul Mihail. În ziua acestuia, Dumnezeu a făcut-o să audă o voce dulce şi plină de armonie de mai multe ori, şi i s-a spus că este cea a arhanghelului protector al bisericii. Era din partea salvatorului un semn de generozitate şi de forţă cu care dorea să o învăluie pentru a rezista tuturor suferinţelor şi pentru a o ridica la inteligenţa revelaţiilor divine. În ziua sfinţilor Ioan şi Paul a avut o viziune frumoasă în care Maica Domnului era înconjurată de un mare număr de îngeri; dar unul dintre ei a impresionat-o prin strălucirea sa şi l-a întrebat pe Domnul care este numele acestuia; i s–a răspuns că acesta era arhanghelul Mihail, prinţul întregului cor celest, care îndeplineşte totdeauna fără nici cea mai mică întârziere ordinele lui Dumnezeu. Astfel devoţiunea şi umilinţa sa au cunoscut un nou elan şi ea a apelat adesea la protecţia acestui mare înger."

Oricât de mare prinţ ar fi, Mihail nu dă înapoi în a-i servi pe cei mai mici şi mai umili dintre copiii lui Dumnezeu, din momentul în care a primit ordin de la Creatorul său. În unele ocazii apare ca fiind un excelent pedagog, adăugând fermităţii care îl caracterizează o răbdare şi o dulceaţă pură.

În jurul anului 1215, un preot împreună cu soţia sa care locuiau la Silalish, în Etiopia, se aflau în rugăciune până când arhanghelul Mihail le va apărea pentru a-i anunţa naşterea unui fiu care va fi pentru ţara lor un nou Ioan Botezătorul. Datorau această graţie marii lor devoţiuni faţă de arhanghel căruia îi consacrau data de 12 a

fiecărei luni şi în onoarea căruia ofereau hrană celor săraci. Vremurile erau dure, comunitatea creştină era minoritară în mijlocul unei populaţii mizerabile, în mare parte încă păgână.

Încă de mic, copilul manifesta o devoţiune remarcabilă şi prezenta semne evidente ale unei predilecţii divine: într-o perioadă de foamete a înmulţit uleiul şi făina, permiţând familiei sale să-i hrănească pe cei săraci pentru o perioadă de 12 luni, aşa cum aceştia făgăduiseră.

La vârsta de 15 ani este numit diacon de către episcopul Kyrellos II. Refuzând să se căsătorească cu o tânără fată pe care părinţii săi i-o găsiseră, ducea o viaţă austeră căutând prin rugăciune să cunoască menirea pe care Dumnezeu i-o hărăzise şi în aşteptarea unei indicaţii precise în legătură cu menirea sa, se străduia să facă bine celor din jurul său. Într-o zi în timpul unei partide de şah cu tovarăşii săi s-a aflat în faţa unui adolescent impunător: "Eu sunt arhanghelul Mihail, dacă doreşti voi fi prietenul şi ghidul tău. Voinţa lui Dumnezeu este ca tu să fi misionar."

Tânărul diacon a acceptat şi sub ghidarea mentorului său celest îşi vinde averea, dă banii celor săraci şi se retrage în mânăstirea Iyasus Mo de la Dobra Kayak în regiunea Tigre, unde îşi ia numele Takla Haymanot, care însemnă laudă trinităţii.

Timp de nouă ani în mănăstire s-a rugat, a studiat, a fost iniţiat în obiceiurile monastice, fiind în mod constant ajutat şi luminat de către arhanghel, care îi apărea în mod constant. Devenind preot, se reîntoarce în oraşul său natal, de unde porneşte în toată ţara pentru a realiza un apostolat intens şi solicitant. Tot timpul arhanghelul este alături de el, încurajându-l în momentele dificile, prevenindu-l de pericole, protejându-l atunci când se afla în pericol.

Timp de 14 ani a străbătut Etiopia convertind milioane de suflete, ajutând la restabilirea la tron, în 1270, a vechii dinastii care afirma că descinde din regele Solomon şi regina Saba şi ajutându-i să îmbrăţişeze creştinismul. A atras prin sfinţenia sa numeroşi discipoli, pentru care a fondat o mânăstire la Dabra Libanos, devenind astfel tatăl monahismului etiopian. În tot ceea ce întreprindea era ajutat de către arhanghelul Mihail. În final s-a retras în ultimii 29 ani ai vieţii sale în solitudine fiind imitat de câţiva dintre discipolii săi. Moare la aproape 100 de ani, în 1313 după o ultimă viziune a însoţitorului său ceresc.

***

În această direcţie la fel de plină de blândeţe, este influenţa arhanghelului asupra franciscanului Domenico da Corleone. Arhanghelul ştie să facă dovada unei mari vigori atunci când este vorba să aducă înapoi, pentru binele lor, anumite suflete rătăcite de pe calea cea dreaptă. Povestea este în acest caz precisă, cu atât mai interesantă cu cât arhanghelul Mihail şi Iisus acţionează împreună.

Capucin la Palermo, în Sicilia, fratele Domenico se hotărăşte să părăsească viaţa religioasă. Complet îmbătat de libertatea sa redescoperită - sau mai bine zis de ceea ce el credea că este aceasta -, renegatul părăseşte ţara pentru a se duce undeva unde nu era cunoscut de nimeni. Într-o bună zi inevitabilul se produce: o tânără femeie îl convinge să o ia de nevastă. Puţin timp după aceea ea află că se căsătorise cu un fugar. Ea se comportă din acel moment ca o adevărată zgripţuroaică făcându-i viaţa un infern. Anii se scurg cu momentele lor frumoase şi urâte, cele din urmă fiind mai numeroase.

În 1559, la vârsta de 41 de ani, Domenico se îmbolnăveşte de o maladie puţin cunoscută căreia nici un doctor nu îi dă de capăt, ajungând ca totul să rămână pustiu în jurul său. Devine astfel un nou Iov. În scurt timp pacea îl părăseşte, şi este la un pas de a cădea în disperare. Aproape de moarte fiind, are reflexul de a se îndrepta către cer şi aude o voce care îi spune: "Ai încredere în graţia lui Dumnezeu!" El strigă de trei ori: "Dumnezeule revarsă-ţi graţia asupra mea păcătosul." Iar vocea îi răspunde: "pedeapsa ta este trecătoare". Atunci îi apare un înger mare, înarmat din cap până în picioare, în care îl recunoaşte cu mare uşurinţă

pe arhanghelul Mihail. Curând se aude o altă voce care spune: "Pedeapsa ta va dura 44 de ani". De această dată este Iisus cel care apare, indicând cu mâna spre Orient. Apoi, ca într-un scenariu de un mare realism, demonul intervine pentru a spune că pedeapsa este prea mică, dar Iisus îl priveşte cu severitate, iar arhanghelul Mihail, cu un singur gest îl face să dispară.

După această experienţă Dominico este vindecat. De comun acord cu soţia sa se despart, şi merge pe jos până la Roma pentru a face penitenţă publică la picioarele lui papa Paul al IV-lea. Întorcându-se în Sicilia devine franciscan terţiar la Nicosia iar apoi, după ce îşi stabileşte copiii intră la franciscani ca frate laic. În anii care i–au mai rămas de trăit duce o viaţă de penitenţă, marcată de o graţie deosebită care atrage lângă el numeroase suflete în căutarea perfecţiunii. Dar de asemenea teribile şi numeroase asalturi ale diavolului vin să îl descurajeze: la fiecare manifestare a vechiului duşman, arhanghelul Mihail intervine. El nu îl alungă definitiv pe diavol, dar îl susţine pe protejatul său, îl încurajează să aibă răbdare şi umilinţă, îi dă forţă şi bucurie. Precum un veritabil educator el îl ajută pe fratele Domenico să atingă o înaltă stare de sfinţenie şi vine să îl asiste în momentul morţii, în 1603 arătându-i Cerurile deschise şi pregătite să îl primească.

***

În 1922, Maica Bernarda Butler resimte greutatea anilor, sănătatea sa nu mai este nici pe departe cea a ţărăncii solide care era înainte de a îmbrăţişa viaţa religioasă. Rămasă aproape un sfert de secol în fruntea unei congregaţii de franciscani misionari pe care a fondat-o prin supunere faţă de autoritatea ecleziastică, cu preţul unor dureroase dezbinări, a întâmpinat numeroase dificultăţi în consolidarea operei sale. Dacă atracţia pentru viaţa de misionar a determinat-o să îşi părăsească locurile natale în 1888, nu a intenţionat nici pentru o clipă să se separe de familia sa religioasă, unde a petrecut 20 de ani din viaţa sa şi pe care a condus-o timp de 8 ani: dar Dumnezeu, prin vocea bisericii i-a cerut să se detaşeze radical, la fel cum a permis ca din noua sa fundaţie să se detaşeze la rândul său o nouă ramură.

În aceste tulburări, care au condus-o de la Ecuator în Columbia, trecând prin Brazilia, credinţa sa de nezdruncinat a susţinut-o. În momentele critice ea se îndrepta plină de încredere către Fecioara Maria şi către îngeri: "Maica Bernarda trata cu mare familiaritate spiritele preafericite, în special îngerul său păzitor, sfinţii arhangheli Mihail, Gabriel, Rafael. Relaţia sa cu arhanghelul Mihail, conducătorul oştilor cerului, avea un caracter special."

Şi-a consacrat timpul şi forţele rugăciunilor şi operelor de caritate. În timpul retragerii anuale pe care o realiza, arhanghelul îi apare într-un aspect nou: în timpul operaţiunilor din 1922, "marele sfânt înger", aşa cum îl numea ea, îi apare pentru prima dată şi se oferă să o servească ca ghid şi protector. Din acel moment, ea se află sub privirile acestui glorios învingător al dragonului infernului care niciodată nu o va părăsi. Un sever maestru, o admonestează faţă de cele mai mici greşeli şi îi cere cele mai dure penitenţe pentru cele mai mici defecte. O incită în mod constant să realizeze tot felul de opere de caritate, o încurajează să îşi înmulţească rugăciunile pline de umilinţă.

Arhanghelul Mihail în diverse tradiţii religioase

Pe 8 noiembrie, credincioşii sărbătoresc ziua Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil. O prezenţă puternică în trei mari religii ale globului - creştinism, iudaism şi islamism - îngerul sau Sfântul Mihail, este personificarea binelui şi apărătorul credinţei, ca şi un tămăduitor de origine divină. Adversar al răului, a devenit în timp patronul luptătorilor în numele credinţei, al vindecătorilor şi al salvatorilor de vieţi.

Adânc înfipt, atât în credinţă populară, cât şi în cea cultă, este obiectul cultului a sute de milioane de oameni din lumea întreagă, având dedicate printre cele mai numeroase biserici şi lăcaşuri de cult.

Din 1950, printr-un decret papal, a devenit patronul poliţiştilor.

Apărătorul binelui

Poziţia importantă a îngerului Mihail apare clar prin calitatea sa de sfânt, prin numărul de biserici dedicate lui pe cuprinsul întregii lumi creştine, ca şi prin numeroasele sale apariţii în istorie.

Se spune că l-a vizitat pe împăratul Constantin cel Mare la Constantinopol, a intervenit în bătălii şi a apărut, cu sabia sa de flăcări în mână, deasupra Mausoleului lui Adrian, ca răspuns la rugăciunile papei Grigore I cel Mare cerând ajutor împotriva ciumei din Roma. Pentru a onora episodul, a fost construit mausoleul Castel Sant'Angelo (Castelul Sfântului Înger), nume pe care îl mai poartă şi azi.

Din acel moment, sfântul Mihail a început să fie văzut ca înger al tămăduirii. Este cel răspunzător de vindecările în masă ce au avut loc la Colossae, în primul secol de după Hristos, iar bisericile dedicate lui au început să fie frecventate de bolnavi şi suferinzi.

Îngerul a fost invocat de asemenea ca protector al marinarilor din Normandia (faimoasa mănăstire Mont-Saint-Michel de pe coasta nordică a Franţei îi poartă numele) şi este amintit în Franţa ca spiritul ce i-a dat Ioanei D'Arc, eroina naţională al Franţei, curajul de a-şi salva ţara de englezi în timpul războiului de o sută de ani.

Renumele său a rămas intact peste veacuri, astfel că, în 1950, papa Pius XIII l-a numit patron al poliţiştilor. Îngerul Mihail este considerat de asemenea a fi cel care

i-a anunţat Fecioarei Maria moartea, spunând despre el însuşi că este "măreţ şi minunat".

Eroul creştinilor

În Evul Mediu, creştinii îl vedeau pe Sfântul Mihail ca simbolul militanţilor bisericii şi ca patronul sfânt al soldaţilor, fiind numit în liturgie "Prinţul armatei cereşti pe care tărâmul îngerilor îl onorează".

Potrivit legendei, este cel care i-a spus Sfântului Aubert, episcop de Avranches, să construiască o biserică pe insuliţa stâncoasă Mont Saint Michel în anul 708. De asemenea, Ordinul St. Michel i-a fost dedicat în 1469. Astăzi, el este asociat de obicei cu poliţiştii şi paramedicii. Este patronul Ucrainei şi a capitalei sale Kiev, ca şi al arhidiocezei Seattle, din Statele Unite.

Sfântul Mihail a fost de-a lungul timpului şi un subiect favorit în artă, concurat doar de imaginea îngerului Gabriel. Este adesea înfăţişat ca fiind un înger puternic, impozant, înveşmântat într-o magnifică armură albă, înarmat cu sabie, scut sau lance. Adesea poate fi văzut în operele de artă, ca Sfântul Gheorghe, luptându-se cu un dragon, sau peste cadavrul unui diavol, care adesea este chiar Satan.

În Cartea lui Daniel

Sfântul Mihail este un arhangel care este menţionat după nume doar în Cartea lui Daniel. Acolo, el apare ca unul din "cei mai mari prinţi", care, în viziunea lui Daniel, vine în ajutorul îngerului Gabriel în lupta sa împotriva îngerului Persiei, fiind de asemenea descris ca cel ce vorbeşte în numele lui Israel.

TradiţiaTalmudului traduce numele său ca însemnând "cel asemănător lui Dumnezeu", dar, potrivit rabinului Simeon ben Lakish (230 - 270), toate numele îngerilor au fost aduse de evrei din Babilon, lucru despre care mulţi comentatori moderni sunt de acord.

Începuturile unui sfânt

Imaginea Arhanghelului Mihail a apărut pentru prima dată în Caldeea, ca un spirit sau zeu protector. Acceptat de evrei, caracterul său pozitiv l-a transformat într-o figură majoră a credinţei ebraice, fiind onorat ca înger păzitor al naţiunilor.

Imaginea Arhanghelului Mihai a fost introdusă în mitologia creştină prin Cartea lui Enoh , de unde a fost transmisă mai departe. În Evul Mediu târziu, Sfântul Mihail, împreună cu Sfântul Gheorghe au devenit patronii cavalerismului, şi protectorul primului ordin cavaleresc al Franţei, Ordinul Saint Michel, care a luat naştere în 1469. Şi catolicii şi ortodocşii se referă la el ca Sfântul Mihai Arhanghelul, sau simplu, Sfântul Mihail.

Iudeo-creştinii şi ocultiştii moderni asociază imaginea Sfântului Mihail cu culoarea roşu, direcţia sud şi elementul foc.

Sfântul Mihail, pentru evrei

Profetul Daniel are o viziune după o lungă perioadă de post. Un înger care se identifică sub numele de Sfântul Mihail apare în faţa profetului, promiţându-i acestuia că va sta alături de poporul lui Israel în perioada neagră ce va urma. Aceasta este singura dată când Îngerul Mihail este menţionat cu numele în Biblia Evreiască. El mai apare însă odată în Cartea lui Iosua, la începutul campaniei acestuia pentru Ţara Promisă. În Iosua 5:13 - 15, mesagerul ceresc necunoscut are toate caracterele Arhanghelului Mihail.

Conform tradiţiei rabinice, Mihail este protectorul Israelului, pentru apărarea căruia a fost nevoit să se lupte cu prinţii altor naţii, şi mai ales cu îngerul Samael, acuzatorul lui Israel. De aceea, unii credincioşi contemporani se referă la el ca fiind "avocatul lui Israel". Animozitatea dintre Mihail şi Samael datează de pe vremea când acesta din urmă a fost aruncat din Rai. Samael s-a prins de aripile lui Mihail, vrând să-l tragă după el. Mihail a fost însă salvat de Dumnezeu. (Midrash Pirke R. El. xxvi)

Salvatorul

Rabinii sunt cei care l-au introdus pe Mihail în rolul său de apărător al Poporului Ales încă de pe vremea patriarhilor biblici. Astfel, Mihail este cel care l-a salvat pe Abraham din cuptorul în care a fost aruncat de Nimrod, el a fost cel care i-a spus aceluiaşi Abraham că Lot a fost făcut prizonier, şi tot el a fost cel care a apărat-o pe Sara de Abimelech. Îngerul Mihai a fost cel care a anunţat-o pe Sara că va avea un copil şi el l-a salvat pe Lot din Sodoma. Se spune că tot el a prevenit ca Isaac să fie sacrificat de tatăl său şi l-a salvat pe Iacob încă din pântecele mamei sale, împotriva lui Samael. Mai târziu, Mihail îl va salva pe Iacob de Laban. Potrivit unei concepţii rabinice, Mihail s-a luptat cu Iacob, apoi i-a dat binecuvântarea.

Prinţul Luminii

Odată cu trecerea timpului, imaginea Îngerului Mihail va căpăta alte forme, nu departe însă de imaginea sa iniţială de protector a evreilor. În Manuscrisele de la Marea Moartă găsim povestea "Războiului dintre Fiii Luminii şi Fii Întunericului", unde Mihai este descris ca Prinţ al luminii, conducând forţele binelui împotriva răului, reprezentat de armatele lui Belial. În scrierile ebraice târzii, mai ales în operele cabalistice, el este numit "Avocatul Evreilor".

Sfântul Mihail, în tradiţiile creştine

Îngerul Mihail este desemnat în Cartea lui Enoh ca "Prinţul lui Israel". El este îngerul înţelegerii şi al milei, care l-a învăţat pe Enoh misterele clemenţei şi justiţiei. De asemenea este considerat a fi îngerul care l-a instruit pe Moise pe Muntele Sinai şi probabil el este cel care i-a dat acestuia Tablele Legii.

În Noul Testament, Mihail îşi dispută cu Satan corpul neînsufleţit al lui Moise. În Apocalipsa lui Ioan, el apare luptându-se cu un dragon cu şapte capete, reprezentându-l pe Satan, într-o bătălie ce are loc în Rai.

Legende creştine

Catolici şi ortodocşi de o seamă se referă la Îngerul Mihail ca fiind un sfânt. Acesta este însă mai mult un titlu onorific, căci Mihai nu a fost niciodată canonizat. Referirile din litania creştină îl numesc în general "Sfântul Mihail Arhanghelul".
În creştinismul timpuriu, Sfântul Mihail era celebrat pe culmi înalte şi vârfuri de munte, multe dintre aceste vechi locuri de închinăciune supravieţuind până azi. Cu timpul, a început să fie văzut ca înlocuitorul zeului grec Hermes, sau Mercur, după denumirea sa romană, în rolul său de judecător al sufletelor în Ziua de Apoi.

În Evul Mediu şi în timpul Renaşterii, era înfăţişat cu o spadă de flăcări. În folclorul grecesc, Mihail a luat de asemenea rolul lui Hermes, ca cel care duce sufletele la Hades, zeul morţii.

O credinţă populară adiacentă spune că faţa Sfântului Mihail nu poate fi văzută decât de cei morţi sau de cei aflaţi pe punctul de a muri. Din acest motiv, unele icoane îl înfăţişează fără chip.

Gardianul Bisericii

Biserica Catolică îl onorează pe Mihail cu patru "titluri". El este îngerul creştin la morţi, ducând sufletele tuturor morţilor în Rai, unde le sunt cântărite păcatele şi faptele bune pe o balanţă (din această cauză el este adesea înfăţişat cu un astfel de instrument). În ceasul morţii, îngerul coboară şi oferă fiecărui suflet şansa de a se spovedi înainte de moarte, astfel dând o şansă în minus diavolului şi acoliţilor săi.

Sfântul Mihail este patronul Poporului Ales din Vechiul Testament, şi gardianul Bisericii. De aceea, nu este neobişnuit ca el să fie adoptat ca protector de către diferitele ordine cavalereşti din Evul Mediu.

În fine, el este duşmanul suprem al lui Satan şi al îngerilor căzuţi.

În calendarul roman al sfinţilor, ziua Sfântului Mihail, cunoscută cândva sub numele de Michaelmas, este sărbătorită pe 29 septembrie.

Sfântul Mihail, în Islam

În literatura arabă, Sfântul Mihail este numit Mika'il sau (în Coran) Mikal. El este unul din cei patru arhangheli, alături de Azrael, Isfrafel şi Gabriel şi, conform tradiţiilor arabe posterioare celor rabinice, ocupă o poziţie similară printre evrei ca Îngerul Gabriel pentru arabi, adică protectorul lor. Musulmanii cred că îngerul Mihail trăieşte în Rai şi are aripi de smarald verde.

La fel ca în Biblia ebraică, Mihail este menţionat doar o singură dată şi în Coran, în Sura 2:98. Un comentator arab al Coranului, vorbind despre această sura, povesteşte de profetul Omar care a mers la o şcoală evreiască şi a întrebat de Gabriel. Referitor la întrebarea lui Omar despre poziţia celor doi îngeri în raport cu Dumnezeu, i s-a răspuns că Gabriel este mâna dreaptă a lui Dumnezeu, iar Mihail, cea stângă.

În tradiţia arabă, Mihail este al doilea după Gabriel. Când Dumnezeu a vrut să creeze primul om, prima dată l-a trimis pe Gabriel, şi doar apoi pe Mihail să aducă lutul din care l-a făcut pe Adam. Când Adam şi Eva au fost alungaţi din paradis, Gabriel a fost trimis să consoleze bărbatul, iar Mihail, să consoleze femeia. Pe patul de moarte, Mohammed a spus că Gabriel va fi primul, iar Mihail al doilea care se vor ruga pentru el.

Sfântul Mihail, în exorcizări

Conform jurnalului părintelui Raymond Bishop, un iezuit de la Universitatea St. Louis, simpla menţionare a numelui Sfântului Mihail a cauzat răni pe trupul unui băiat de 13 ani în timpul unei exorcizări. Aproape de finalul exorcizării, băiatul a avut o viziune cu diavolul şi zece ajutoare de-ale sale în lupta cu Sfântul Mihail. La un moment dat, îngerul i-a zâmbit băiatului şi a rostit "Dominus". Puţin după aceea, băiatul a început să strige: "Satan! Satan! Eu sunt Mihail şi îţi ordon, Satan, ţie şi spiritelor rele să părăsiţi acest trup în numele Domnului, acum. Acum! Acum!". Jurnalul părintelui Bishop a fost folosit de William Peter Blatty ca fundament al cărţii sale "Exorcistul", şi mai târziu, de Thomas B. Allen, în 1993, în "Posedaţii: Adevărata poveste a exorcismului".

Sărbătoare străveche

"Sărbătoarea închinată Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil este una importantă în cultul divin ortodox şi este apropiată sufletului credincioşilor noştri. Aş spune că este o sărbătoare dragă credincioşilor noştri şi ca dovadă a acestui fapt este nu numai frecventarea bisericii în această zi sfântă, ci şi frecvenţa numelor Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil în tradiţia românească.

Este o sărbătoare care se adaugă altora importante, frumoase şi plăcute din perioada de toamnă şi mă gândesc aici la sărbătoarea Naşterii Maicii Domnului, la sărbătoarea Înălţării Sfintei Cruci, la sărbătoarea Sfintei Cuvioase Parascheva, la sărbătoarea Sfântului Mare Mucenic Dimitrie, Izvorâtorul de Mir (...).

Mă gândesc, de asemenea, la sărbătoarea Intrării în biserică a Maicii Domnului şi la sărbătoarea Sfântului Ierarh Nicolae, Arhiepiscopul Mirelor Lichiei, care vor urma sărbătorii Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil.

Drept urmare, putem observa că sărbătoarea Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil face parte din crugul acestor sărbători foarte plăcute şi foarte aproape de adâncurile inimilor credincioşilor noştri. Serbarea Sfinţilor Îngeri în cultul divin ortodox este

foarte veche, datând ca sărbătoare generalizată încă din primele secole creştine, mai precis din secolele IV-V, fără a exclude faptul că până atunci credincioşii au cinstit pe Sfinţii Îngeri.

Ne amintim din cărţile Noului Testament, la un moment dat, unul dintre creştini chiar exagera cu cinstirea Sfinţilor Îngeri, ceea ce înseamnă că Sfinţii Îngeri au fost cinstiţi chiar de la primele raze ale creştinismului.

Pomenirea Sfinţilor Îngeri în fiecare săptămână, în ziua de luni, şi pomenirea lor în cadrul sărbătorilor, are pentru creştini semnificaţii deosebite. În primul rând, ne gândim la faptul că Dumnezeu şi-a trimis mesagerii Săi ca să ne ocrotească, să ne ajute şi să ne aducă veştile bune şi binecuvântarea Lui.

Sfântul Arhanghel Gavriil este cel ce poartă veştile bune de la Dumnezeu către omenire, iar Sfântul Arhanghel Mihail este împărţitorul de dreptate. Aceasta înseamnă că sfântul Arhanghel Gavriil este ocrotitorul celor care, cu gând bun şi cu bunătate, se îndreaptă spre ceilalţi, este ocrotitorul acelora care aduc veşti bune şi a celor care sunt vestitori ai binelui în această lume. Tot cel ce este vestitor al binelui în această lume şi în societatea în care trăim este ocrotit de Sfântul Arhanghel Gavriil şi este binecuvântat de Dumnezeu.

Sfântul Arhanghel Mihail este împărţitorul dreptăţii, îngerul dreptăţii, ceea ce înseamnă că el iubeşte şi ocroteşte pe cei ce sunt iubitori de dreptate şi făcători de dreptate.

Domnul nostru Iisus Hristos fericeşte pe cei care flămânzesc şi însetoşează de dreptate şi, ca atare, fericeşte şi pe cei care sunt făcători ai dreptăţii.

Sfântul Arhanghel Mihail este astfel ocrotitorul celor care fac dreptate.

În al doilea rând, putem sublinia şi faptul că pomenirea Sfinţilor Îngeri în cultul divin ortodox ne aminteşte nouă şi ne îndeamnă la o viaţă de sfinţenie care să se asemene tot mai mult cu cea a îngerilor. Avem sfinţi în cultul divin ortodox, care au fost numiţi îngeri în trup, oameni cereşti sau îngeri pământeşti.

Aceasta înseamnă că viaţa trebuie să tindă spre una cerească, spre un mod de vieţuire îngerească, adică trebuie să tindă spre o viaţă de priveghere permanentă şi de modelare a chipului lăuntric după voia Domnului nostru Iisus Hristos şi după Cuvântul Sfânt al Evangheliei".

(Părintele Conferenţiar Doctor Viorel Sava, de la Facultatea de Teologie Ortodoxă "Dumitru Stăniloae" din Iaşi)

Arhanghelul Mihail (Michael)

Idee-forţă: Îmi trăiesc viaţa integru, luptând pentru adevăr şi dreptate.

Simbolism: Arhanghelul Mihail (Michael) este prin excelenţă luptătorul luminii, care triumfă asupra obscurităţii forţelor răului.

În icoane, el ţine în mână o balanţă cu care cântăreşte faptele oamenilor în ziua Judecăţii de Apoi, precum şi o spadă cu ajutorul căreia îl supune pe Satan şi puterile întunericului. Este deseori reprezentat învingând un dragon (balaur).

Funcţie angelică: Conducătorul Oştilor Cereşti

Darurile spirituale pe care ni le oferă: Ne întăreşte sufletele şi ne susţine în lupta cu forţele răului, fie că este vorba de aspecte exterioare sau de aspecte şi tendinţe negative care încă mai există în fiinţa noastră; ne susţine atunci când suntem singuri.

Numele arhanghelului Mihail (Michael) înseamnă în limba ebraică „Cel care este asemenea lui Dumnezeu”. El este cel pe care îl invocăm pentru a ne susţine în lupta noastră cu forţele răului. Este cel care ne ajută să descoperim lumina din interiorul nostru.

Istoric, el este considerat protector al Israelului şi al Bisericii Catolice. Este sfântul patron al poliţiştilor şi soldaţilor, dar şi al copiilor mici şi se spune că îi veghează pe pelerini şi pe străini. El este un luptător de temut, Prinţ al Armatelor, care luptă pentru dreptate şi îi ajută pe cei care se confruntă cu situaţii dificile. Mihail este totodată cel care dăruieşte răbdare şi fericire.

Lui îi este asociat elementul subtil foc, care simbolizează arderea a tot ceea ce este trecător astfel încât să rămână şi să strălucească numai lumina pură şi esenţială. El mai este numit şi Binevoitorul Înger al Morţii deoarece ne conduce către nemurire, fiind totodată cel care „cântăreşte" sufletele, punând în balanţă faptele lor bune şi rele, la Judecata de Apoi.

Tradiţiile iudaică, creştină şi islamică îl consideră la unison pe Mihail ca fiind cel mai mare printre îngeri. El mai este cunoscut sub diferite nume, precum Purtătorul Cheilor Raiului, Conducător al Arhanghelilor, Înger al pocăinţei, milei şi sfinţeniei, Prinţ al prezenţei divine, Gardianul lui Iacob, Îngerul tufişului în flăcări.

El este un neobosit luptător al binelui şi întotdeauna îi sprijină pe cei care sunt umili. Mihail îi inspiră pe cei care trudesc în singurătate şi întotdeauna este gata să întindă o mână de ajutor celui aflat în necaz sau suferinţă.

Îl putem ruga pe Arhanghelul Mihail să ne ajute să ne controlăm şi să ne depăşim tendinţele negative care mai subzistă în fiinţa noastră. De câte ori ne simţim depăşiţi de evenimente sau situaţiile vieţii par să se deruleze implacabil, el ne poate ajuta să avem o viziune mai elevată, spirituală, înţeleaptă, asupra vieţii noastre. Misiunea lui este să ne ghideze şi să ne protejeze împotriva nedreptăţii şi să ne ajute să ne deschidem fiinţele către ceea ce este etern şi nepieritor. Îl putem ruga să ne ajute în orice situaţie în care ne simţim copleşiţi sau singuri şi avem nevoie de ajutor.

Ierarhii angelice - Arhanghelul Mihail

Numele lui este un strigăt de luptă, atât scut cât şi armă în luptă şi un trofeu etern de victorie. Popularitatea acestui nume în Vechiul Testament provine din faptul că nu mai puţin de zece persoane care poartă numele de Mihail sunt menţionate în cărţile sacre, precum: "Sthur, fiul lui Mihail." Un nume similar este şi în limba Accadiană cu sens identic cu cel al lui Mihail.

Ca nume al unuia dintre marii Arhangheli, cuvântul Mihail apare pentru prima dată în cartea profetului Daniel, unde el este numit: ***"Mihail, una din căpeteniile cele mai de seamă"*** [Daniel 10:13] şi din nou: ***"La acea dată se ridică Mihail, marele voievod, care stă pentru copiii poporului tău"*** [Daniel 12:1].

Denumirea de "Arhanghel" este dată doar Sfântului Mihail, chiar dacă tradiţia sacră şi liturghia Bisericii atribuie acelaşi titlu şi Sfântului Gabriel şi Sfântului Rafael: ***"Dar Mihail Arhanghelul, când se împotrivea diavolului, certându-se cu el pentru trupul lui Moise, n-a îndrăznit să aducă judecată de hulă, ci a zis: "Să te certe pe tine Domnul!"*** [Iuda 1:9]. În ciuda unei astfel de mărturii explicite a Scripturii, puţini scriitori susţin că Sfântul Mihail, datorită poziţiei sale înalte între îngeri, trebuie să aparţină unei ierarhii mai mari, probabil a Serafimilor, mai degrabă decât Arhanghelilor. Noi nu credem că această părere poate fi susţinută.

Poziţia înaltă a Sfântului Mihail poate fi explicată aceea că, deşi aparţine unui ordin relativ inferior prin natura sa, zelul său remarcabil în slăvirea lui Dumnezeu şi mântuirea tovarăşilor săi Îngeri, în momentul rebeliunii lui Satana, i-a adus atâta glorie şi putere, încât ar fi putut să egaleze şi chiar să depăşească în har, spirite celeste care aparţin unei ierarhii mai înalte. Dacă ne amintim, Îngerii erau într-o perioadă de probă în care fiecare primea ceea ce merita după faptele sale. Mare varietate de merite explică, în plus faţă de alte elemente naturale, marea diferenţă între slava lor şi puterea lor.

Părintele Joseph Husslein subliniază faptul că Biserica îl numeşte pe Sfântul Mihail "Prinţul gazdelor cereşti", adăugând suplimentar: "Faptul că trei Îngeri despre care tocmai am menţionat sunt numiţi Arhangheli nu implică mai mult decât că acestora le-au fost încredinţate misiuni extraordinare. Mihail este singurul căruia Scripturile îi acordă acest titlu, dar există motive întemeiate pentru a susţine părere că el poate fi cel mai mare chiar dintre toţi îngerii."

Sfântul Mihail este într-adevăr un prinţ al gazdelor cereşti, iar acest lucru este clar susţinut de puterea acordată lui de către Dumnezeu şi nu neapărat de superioritatea naturii sale. Credem că o putere de acest gen nu ar fi fost conferită Serafimilor şi Heruvimilor care sunt tronuri vii ale lui Dumnezeu, ci mai degrabă celor care aparţin ordinului spiritelor slujitoare, precum Întâietorilor, Arhanghelilor şi Îngerilor, care ***"trimise ca să slujească, pentru cei ce vor fi moştenitorii mântuirii."*** [Evrei 1:14]

Conform lui Gustav F. Oehler, "acest nume: Mihail - Cine este ca Dumnezeu? – al prinţului Îngerilor, nu presupune doar o confirmare umilă din partea Îngerilor, ci este mai degrabă o afirmaţie reală cu privire la Înger ca atare. Numele exprimă astfel capacitatea de a fi irezistibil pe care Dumnezeu i-a acordat-o pentru a-I îndeplini poruncile."

Sfântul Mihail a fost mereu un Înger luptător, care s-a luptat întâi cu Satana şi cu demonii săi încă de la început, apoi, în timp, cu toţi inamicii Poporului lui Dumnezeu. El este "cel mai mare prinţ, care stă alături de fiii acelui popor." Din vechime, ca şi astăzi, Sfântul Mihail este cel mai mare apărător al Bisericii lui Hristos pe pământ.

De-acum celebra problemă, "Îngerul Domnului", care a tras atenţia cărturarilor care studiau Sfânta Scriptură zeci de ani, poate fi probabil rezolvată recunoaşterea faptului că acest Înger misterios al Domnului (care, în diverse cărţi ale Vechiului Testament este reprezentat ca acţionând în numele lui Dumnezeu Însuşi şi fiind

adesea slăvit ca şi cum ar fi Dumnezeu) este nimeni altul decât Sfântul Arhanghel Mihail, reprezentantul lui Dumnezeu pentru poporul Său.

Cuvintele profetului Daniel par a insinua aceasta: ***"Nimeni nu mă ajută împotriva acestora, afară de voievodul vostru Mihail."*** [Daniel 10:21] ***" În vremea aceea se va scula marele voievod Mihail, ocrotitorul copiilor poporului tău."*** [Daniel 12:1] Un reprezentant poate vorbi şi acţiona în numele şi cu autoritatea de conducător suprem cu care a fost investit cel pe care îl reprezintă. Aceasta pare a fi poziţia Sfântului Mihail faţă de copiii lui Israel. El a fost atât Prinţul ceresc care-l reprezentă pe Regele Cerului şi este protectorul ceresc al poporului lui Dumnezeu, atât împotriva duşmanilor umani şi diabolici.

Sfântul Mihail, care a apărat şi protejat copiii lui Dumnezeu în lumea spiritelor, îşi va extinde aceeaşi protecţie şi asupra copiilor umani ai lui Dumnezeu, aici pe pământ. Înconjuraţi şi ameninţaţi de naţiuni ostile păgâne, asupra cărora Satana şi-a extins tirania, Sfântul Mihail nu putea rămâne indiferent la această nouă formă de seducţie şi rebeliune manifestată de arhi-inamicul său faţă de copiii oamenilor. Atâta timp cât Satana insistă în atacurile sale, campionul ceresc, Prinţul gazdelor cereşti va continua să-i distrugă planurile cu străvechiul strigăt de război: "Cine este ca Dumnezeu?" În Vechiul Testament, prin urmare, Sfântul Mihail este Înger prin excelenţă, Îngerul Domnului, Îngerul Păzitor naţional al israeliţilor.

Uneori, mai ales în cartea Exodului, acest "Înger al Domnului" este numit pur şi simplu, Domnul. De exemplu, în acest pasaj, ***"Iar Domnul mergea înaintea lor: ziua în stâlp de nor, arătându-le calea, iar noaptea în stâlp de foc, luminându-le, ca să poată merge şi ziua şi noaptea."*** [Exodul 13:21] El, care este numit "Domnul" în acest pasaj, este menţionat din nou cu aceeaşi denumire de "Înger al lui Dumnezeu", în următorul pasaj: ***"Atunci s-a ridicat îngerul Domnului, care mergea înaintea taberei fiilor lui Israel, şi s-a mutat în urma lor; şi s-a ridicat stâlpul cel de nor dinaintea lor şi a stat în urma lor. Astfel a trecut el şi a stat între tabăra Egiptenilor şi tabăra fiilor lui Israel; şi era negură şi întuneric pentru unii, iar pentru ceilalţi lumină, noaptea, şi toată noaptea nu s-au apropiat unii de alţii."*** [Exodul 14:19] Această manevră militară foarte inteligentă indică strategia Prinţului gazdelor cereşti.

Ca Înger Păzitor naţional al israeliţilor şi reprezentant special al lui Dumnezeu pentru poporul Său, Sfântul Mihail este prezentat cu cuvinte care dezvăluie marea iubire divină şi solicitudine a Domnului, împreună cu atribuţiile omului faţă de Îngerii Păzitori, în general: ***"Iată Eu trimit înaintea ta pe îngerul Meu, ca să te păzească în cale şi să te ducă la pământul acela pe care l-am pregătit pentru tine.***

Ia aminte la tine însuţi; să-l asculţi şi să nu-i fi necredincios, că nu te va ierta, pentru că numele Meu este în el. De vei asculta cu luare aminte glasul său şi vei face toate câte îţi poruncesc şi de vei păzi legământul Meu, Îmi veţi fi popor ales dintre toate neamurile, că al Meu este tot pământul, iar voi Îmi veţi fi preoţie împărătească şi neam sfânt. Spune cuvintele acestea fiilor lui Israel: De veţi asculta cu luare aminte glasul îngerului Meu şi veţi împlini toate câte vă voi spune, voi fi vrăjmaş vrăjmaşilor tăi şi potrivnicilor tăi le voi fi potrivnic. " [Exodul 23:20-22].

Alte opinii care susţin că expresia "Îngerul Domnului" nu reprezintă cu adevărat un înger sau Sfântul Mihail, ci Cuvântul lui Dumnezeu (Logosul), Dumnezeu Însuşi, este considerată în prezent ca o simplă conjunctură şi o opinie destul de învechită.

Mai multe apariţii ale Arhanghelului Mihail au fost raportate în decursul secolelor creştine.

Una dintre cele mai remarcabile apariţii dintre toate este cea care este comemorată universal de Biserică pe 8 mai.

Sfântul Arhanghel Mihail a apărut pe Muntele Gargano, în Apulia, sudul Italiei, în zilele Papei Ghelasie (492-496). În peştera în care a apărut a fost ridicat un altar şi a devenit obiectiv de pelerinaj pentru credincioşi, în secolele următoare.

O altă sărbătoare în cinstea Sfântului Arhanghel Mihail, pe 29 septembrie, cunoscută anterior că este aniversarea Sfinţirii fostei bazilici Sfântul Mihail şi a tuturor îngerilor pe Calea Salarian din Roma.

O apariţie, similară cu cea de pe Muntele Gargano, a fost celebrată în marele sanctuar numit , lângă Constantinopol, după cum ne spune istoricul Sozomenus, care a scris despre mijlocul secolului al cincilea, un secol de mare devoţiune faţă de Sfinţii Îngeri, în general, şi faţă de Sfântul Mihail, în special.

În liturghie, Sfântul Mihail este considerat ca fiind Îngerul care conduce sufletele credincioşilor plecaţi la cer: "Scoate-i din gura leului, ca să nu îi devoreze iadul, pentru ca ei să nu cadă în întuneric; lasă-l pe Mihail, sfânt purtător de stindard, să îi aducă în lumina sfântă."

Sfântul Mihail este invocat într-un mod special în rugăciunile recitate la altar, după Liturghie: "Sfinte Arhanghel Mihail, protejează-ne în bătălie etc." Această

rugăciune specială este o formă generală condensată de exorcizare împotriva lui Satan şi a tuturor spiritelor rele, indicată de Papa Leon al XIII-lea.

Atât timp cât copiii lui Dumnezeu sunt expuşi atacurile lui Satana în această lume, strigătul de luptă al Sfântului Mihail: "Cine este ca Dumnezeu?" va continua să sperie şi să distrugă toate forţele răului iar intervenţia sa puternică în luptă, în numele copiilor lui Dumnezeu, nu va înceta niciodată.

Apariţia Sfântului Arhanghel Mihail în Muntele Gargano - Italia

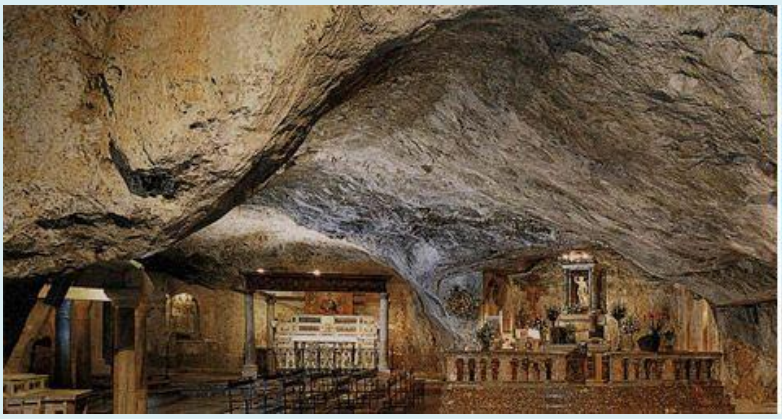

Basilica Celeste - Monte Sant'Angelo, Gargano

Singura construcţie catolică din lume neconstruită de mână omenească ci construită chiar de către Sfântul Arhanghel Mihail, acesta este motivul pentru care se numeşte cerească.

Apariţia Sfântului Arhanghel Mihail în Muntele Gargano - Italia

Dimineaţă frumoasă de toamnă la Bari. După bucuria închinării la sfintele moaşte ale Sfântului Ierarh Nicolae o vom porni către nord, de-a lungul coastei Adriaticii, ştiind că azi avem drum lung de parcurs, 640 km până la Ravenna. Până să plecăm, Maxim, ghidul nostru din Italia, îmi spune despre ***o peşteră într-un munte, nu departe de Bari, unde în primele veacuri după Hristos s-a arătat Sfântul Arhanghel Mihail, de la această apariţie repetată începând cultul sfinţilor arhangheli în lumea creştină.*** Ionela, prietena mea din Los Angeles, aude discuţia şi spune: ştiam despre Monte Sunt Angelo de când am plecat de acasă, îmi doresc foarte mult să ajung acolo (fiica Ionelei se numeşte Mihaela). Am întrebat-o de ce nu mi-a spus, să fi introdus deja obiectivul în program, să fiu deja pregătită cu explicaţii, iar răspunsul ei a fost uimitor: nu am vrut să influenţez cu nimic programul, m-am gândit că dacă Domnul va vrea, vom ajunge oricum acolo!

A trecut oceanul pentru acest pelerinaj ortodox în Italia, nu şi-a afirmat dorinţa absolut justificată ca demers personal (deşi era cel mai uşor lucru să o facă!) şi iată că Domnul răspunde gândului smerit, iar minunea pe care o aştepta Ionela se produce: dimineaţa nu ştiam nimic despre acest loc sfânt, iar acum, cu acordul tuturor pelerinilor, modificăm un pic programul încărcat al zilei şi urcăm pe Muntele Gargano, în căutarea urmelor Sfântului Arhanghel Mihail!!

Autocarul urmează o şosea de-a lungul ţărmului mării până ajungem în „pintenul cizmei” peninsulei italiene. Drumul se curbează spre dreapta şi începem să urcăm vreo opt sunte cincizeci de metri diferenţă de nivel, pe un drum plin de serpentine, până în vârful muntelui: peisajul marin rămâne tot mai jos, ajungem la nivelul norilor aglomeraţi deasupra apei golfului – frumoasă perspectivă asupra lumii, de la nivelul norilor! Intrăm în localitatea Monte Sunt Angelo: un aglomerat de case albe ale căror pereţi abia lasă loc străzilor înguste, pietruite, fără fir de iarbă la vedere! Fiecare centimetru de spaţiu este folosit la maxim, toate casele parcă vor să fie aşezate mai lângă grota Sfântului Arhanghel Mihail, de la care s-a pornit aşezarea de pe vârful muntelui. Oraşul este pitoresc, se vede că aşteaptă turişti – dar la ora la care am ajuns noi, grota era închisă. Aşteptând ora deschiderii, mă gândesc că vom vizita totuşi un obiectiv catolic, fără importanţă pentru noi… cât de amarnic mă înşelam însă!

Reintoarsă acasă, mă documentez şi surpriza este de proporţii: în calendarul nostru ortodox, în data de 6 septembrie este sărbătorită minunea de la Gargan (Italia), alături de preaslăvita minune a Sfântului Arhanghel Mihail de la Colose!

Am vizitat aşadar unul dintre cele mai autentice locuri de închinare creştină, care, deşi are acum o aparenţă desăvârşit catolică şi este total ignorat de către pelerinul ortodox, rămâne totuşi unul dintre cele trei locuri cunoscute din vremea Noului Testament în care Sfântul Arhanghel Mihail a ales să se arate oamenilor, intervenind direct în viaţa lor şi a comunităţilor.

Aceste locuri sunt: Colose (Turcia), Gargano (Italia) şi Muntele Athos (Grecia). Apărând de mai multe ori în vremea Vechiului Testament şi fiind considerat de către sfinţii părinţi ca fiind cel care a mers înaintea israeliţilor în timpul exodului, ziua sub forma unui stâlp de nor, iar noaptea sub forma unui stâlp de foc, arătându-le drumul spre Ţara Canaanului, Sfântul Arhanghel Mihail, conducătorul cetelor cereşti, se arată acum ca fiind ajutătorul în mod egal nu doar a poporului ales ci şi al altor neamuri, pregătindu-le pentru Împărăţia lui Dumnezeu. Iar dacă oraşul Colose a fost abandonat din secolul al IX-lea, Gargano a rămas peste veacuri cel mai important loc de închinare al Bisericii Catolice către Sfântul Arhanghel Mihail. Cât despre Sfântul Munte Athos, istoria salvării unui tânăr aruncat de tâlhari cu o piatră de gât în mare, pe ţărmurile sale, se găseşte atât în Patericul Atonit cât şi în viaţa Sfântului Neofit de Dochiariu (9 noiembrie).

Care sunt însă apariţiile Sfântului Arhanghel Mihail la Gargano, aşa cum sunt ele descrise de cronicarul ortodox (Vieţile Sfinţilor, 6 septembrie)?

Prima apariţie, datată conform tradiţiei în anul 490: ***Între marea Adrianului şi între muntele care se numeşte Gargan, este cetatea Sipont, aflându-se departe de munte ca la douăsprezece mii de paşi. În cetatea aceasta era un om bogat, a cărui cireadă păştea pe sub munte şi s-a întâmplat de a rătăcit un bou, despărţindu-se de cireadă; căutând stăpânul mult împreună cu slugile sale, l-a aflat în vârful muntelui aceluia stând lângă uşa unei peşteri. Umplându-se de mânie că s-a ostenit căutându-l a luat arcul şi o săgeată adăpată cu otravă şi a îndreptat-o spre boul său, vrând să-l ucidă. Dar deodată săgeata, întorcându-se înapoi, a rănit pe săgetător, iar cel ce era cu dânsul, văzând aceea, s-a temut şi nu îndrăznea să se apropie de peştera aceea, ci, întorcându-se în cetate, a spus tuturor ce se făcuse.***

Deci, înştiinţându-se episcopul cetăţii aceleia, s-a rugat lui Dumnezeu să-i arate lui taina aceasta. Şi i s-a arătat lui în vedenie Sfântul Arhanghel Mihail spunându-i că el şi-a ales locul acela şi-l păzeşte şi voieşte ca acolo adeseori să cerceteze şi să ajute oamenilor celor ce vor alerga cu rugăciune. Iar episcopul a spus vedenia aceea cetăţenilor şi, după postul de trei zile pe care l-a poruncit la toată cetatea, s-a dus cu clerul său şi cu tot poporul la muntele acela şi, suindu-se deasupra, a aflat într-o piatră o peşteră în care era intrarea strâmtă; şi nu a îndrăznit să intre înăuntru, ci şi-a săvârşit rugăciunile înaintea uşii.

De atunci adeseori mergeau acolo cei ce doreau, făcându-şi rugăciunile lor către Dumnezeu şi către Sfântul Arhanghel Mihail.

A doua apariţie, datată conform tradiţiei 8 mai 492: ***Iar mai demult napolitanii, fiind necredincioşi, şi-au adunat ostaşii şi au mers fără de veste la cetatea Sipontului, vrând să o ia şi să o dărâme. Cetăţenii erau cuprinşi de frică mare iar episcopul a poruncit post la popor, ca trei zile să nu guste hrană şi să se roage cu stăruinţă, ca să se izbăvească ei de vrăjmaşii cei ce i-au înconjurat. Mai înainte de ziua aceea în care vrăjmaşii voiau cu toate puterile lor să cucerească cetatea, s-a arătat arhanghelul puterilor cereşti episcopului, în vedenie, zicându-i: "Mâine, în ceasul al patrulea din zi, să porunceşti tuturor cetăţenilor să se înarmeze şi să iasă din cetate împotriva vrăjmaşilor şi eu voi veni să vă ajut vouă".***

Episcopul, sculându-se din somn, a spus vedenia la toţi şi s-a bucurat foarte mult de biruinţa cea făgăduită asupra vrăjmaşilor şi s-au întărit cu nădejde bună. Apoi, venind al patrulea ceas din zi, s-a făcut un tunet mare şi, ridicându-şi credincioşii ochii, au văzut la muntele Gargan un nor mare pogorându-se şi s-a făcut, ca odinioară la muntele Sinai, foc şi fum, fulgere şi tunete, încât tot

muntele acela s-a cutremurat şi s-a acoperit cu nor. Văzând aceea protivnicii, s-au temut şi au început a fugi, iar cetăţenii, cunoscând că bunul păzitor şi grabnicul folositor a venit cu oştile sale cereşti să le ajute, au deschis porţile cetăţii şi au alergat pe urma vrăjmaşilor lor, secerându-i ca pe nişte paie.
Ei îi tăiau dinapoi, iar Sfântul Arhanghel Mihail, din înălţime, cu tunete şi cu fulgere îi ucidea, încât se făcuse numărul celor morţi şase sute de bărbaţi căzuţi de tunete şi de fulgere. Gonindu-i deci, până în depărtare şi biruindu-i desăvârşit pe vrăjmaşii lor, s-au întors veselindu-se în cetatea lor. Din acea vreme napolitanii, cunoscând mâna cea tare a lui Dumnezeu Celui Atotputernic, au primit sfânta credinţă.

A treia apariţie, datată conform tradiţiei în anul 493, după victorie: *Cetăţenii Sipontului adunându-se toţi, cu episcopul şi cu clerul, s-au dus la muntele acela la care a fost acea arătare înfricoşată, vrând să aducă acolo mulţumire lui Dumnezeu şi ajutătorului lor, Sfântului Arhanghel Mihail, şi tuturor puterilor cereşti.Când s-au apropiat la uşa peşterii aceleia, au aflat pe marmură urme de paşi omeneşti bine însemnate, ca pe pământ moale, şi ziceau unii către alţii: "Iată, cu adevărat Sfântul Arhanghel Mihail a lăsat aici semnul ajutorării sale, că singur a fost aici, mântuindu-ne pe noi de vrăjmaşii noştri. Şi închinându-se, au sărutat urmele acelea şi, săvârşind cântarea cea de rugăciune se veseleau pentru păzitorul şi folositorul lor, mulţumind lui Dumnezeu. Au hotărât, deci, să zidească la locul acela o biserică în numele Sfântului Mihail.*

Când se găteau spre lucrul acela, iarăşi s-a arătat Sfântul Arhanghel episcopului, zicându-i: "Nu vi se cade vouă să vă îngrijiţi de zidirea bisericii, pentru că eu fără osteneala voastră mi-am gătit acolo biserică, numai să intraţi în ea. Iar tu mâine să faci în ea Sfânta Liturghie şi să împărtăşeşti pe credincioşi cu Dumnezeieştile Taine".

După vedenia aceasta, episcopul a poruncit ca toţi credincioşii să fie gata spre împărtăşirea cu Sfintele Taine şi a mers cu dânşii cântând şi rugându-se. Iar când au sosit la acel loc sfânt, unde erau închipuite sfintele urme pe marmură, au aflat cioplită în piatră o biserică mică, făcută nu după obiceiul lucrului mâinilor omeneşti, ci ca o peşteră, neavând pereţii netezi, iar vârful era împodobit cu diferite înălţimi, aşa că pe câte o parte puteai să ajungi cu capul, iar pe alta nu puteai nici cu mâna.

Astfel arată oamenilor că Dumnezeu nu voieşte pietrele cele împodobite în biserică, ci inimile cele curate; iar sfânta masă era acoperită cu acoperământ roşu şi a săvârşit pe dânsa episcopul Sfânta Liturghie şi a împărtăşit pe

credincioşi cu Prea Curatele Taine, iar în altar, despre partea de miazănoapte, de la vârf picura apă curată, dulce, foarte luminoasă şi făcătoare de minuni, din care, bând, bolnavii câştigau sănătate. Şi beau credincioşii din apa aceea după împărtăşirea Sfintelor Taine şi se făceau minuni fără de număr în biserica aceea şi se tămăduiau toate neputinţele cu rugăciunile Sfântului Arhanghel Mihail.

Deci a zidit episcopul chilii lângă biserică şi a rânduit să fie acolo preoţi şi diaconi şi cântăreţi şi citeţi, ca în toate zilele să se săvârşească pravila bisericească, în slava lui Dumnezeu şi în cinstea Sfântului Arhanghel Mihail.

Se spune că prima Sfânta Liturghie a fost oficiată aici în ziua de 29 septembrie 493, data la care până astăzi se sărbătoreşte hramul acestei biserici. Din acest motiv Biserica romano - catolică sărbătoreşte Sfinţii Arhangheli pe data de 29 septembrie.

***

Astăzi biserica de pe Muntele Gargano, din mijlocul localităţii Monte Saint Angelo este un adevărat sanctuar catolic, cu faţade artistice de marmură albă împodobite cu statui, decoraţiuni, bazoreliefuri, aplicate începând cu secolul al XIII-lea…

Scara prin care se coboară către Poarta Boului – locul în care animalul s-a oprit, iar stăpânul său nu a mai îndrăznit să înainteze către peştera Sfântului Arhanghel descoperită chiar de la prima sa apariţie aici - păstrează urme de frescă veche şi o înscripţie care aminteşte, în limba latină: ***„ Aceasta este cea mai importantă grotă din lume a Sfântului Arhanghel Mihail, în care a binevoit să se arate oamenilor. O, pelerini, căderi la pământ şi închinaţi-vă, că acest loc este sfânt.”***

Peştera se păstrează ca atare de cincisprezece secole, doar împodobită cu multe altare catolice şi statui – deloc pe gustul pelerinului de altă religie decât cea locală. Care pelerin, din păcate, dacă nu ştie istoria locului, poate să aibă ochi şi să nu vadă, poate să aibă urechi şi să nu audă… Foarte puţini dintre noi pot simţi sfinţenia unui loc, indiferent de aparenţa sa actuală, aşa încât nu rămâne decât rugăciunea: Doamne, luminează-ne!

***

O, prea minunatule întâi-stătător al arhanghelilor şi al îngerilor, primeşte, pentru preaminunata ta slujire spre mântuirea neamului omenesc, glasul de laudă şi de mulţumire pe care îl înălţăm spre tine, şi, ca unul ce eşti plin de puterea lui Dumnezeu, acoperă-ne cu aripile tale cele nematerialnice de toţi vrăjmaşii văzuţi şi

nevăzuţi, ca să strigăm pururea Domnului, Celui ce te-a proslăvit şi S-a proslăvit prin tine: Aliluia !

(articol publicat de Maria Chirculescu în Lumea Credinţei – noiembrie 2011)

Santuario di San Michele Arcangelo - Sanctuarul Sfântului Arhanghel Mihail

Facade of the upper atrium, dating from 1895. Shrine of St. Michael the Archangel, Monte Sant'Angelo, Puglia, Italy. The Archangel Michael is said to have appeared here in 490, 492 and 1656.

Tympanum of the right portal in the upper atrium, depicting the Madonna and Child with St. Peter and St. Paul. The Christ Child is shown handing the keys to heaven to St. Peter. This portal is the only surviving medieval part of the facade, dating from 1395. The Latin inscription reads: "The master Simon of this town did this work in honor of Saint Michael Archangel in 1395." It was commissioned by Queen Margaret, who is probably the small praying figure on the right.

Three inscribed crosses in the porch of the Shrine of St. Michael the Archangel, Monte Sant'Angelo, Puglia, Italy.

Bottom of the staircase, dating from the 13th century during the Angevin era. It has 86 steps total, divided into five flights with four landings. At the base is the "bull door," so-named for the damaged fresco that depicts the episode of the bull from the first apparition. It was restored in 1999 after being hidden under a crucifix for centuries. Below the fresco is a tablet with a Latin inscription reading: "This is the world famous crypt of St. Michael the Archangel, where he deigned to appear to men. Oh, pilgrim, prostrate yourself to the ground and revere these stones because this place is holy." Shrine of St. Michael the Archangel, Monte Sant'Angelo, Puglia, Italy.

The internal atrium, lined with tombs and memorials and leading to the Romanesque door into the grotto. Shrine of St. Michael the Archangel, Monte Sant'Angelo, Puglia, Italy.

The internal atrium, lined with tombs and memorials and leading to the Romanesque door into the grotto. Above the door is a Latin inscription recording St. Michael's words to Bishop Lawrence Maiorano: "In all the space of this cavern the sins of men are forgiven. This is a special abode where all guilt is washed away." Shrine of St. Michael the Archangel, Monte Sant'Angelo, Puglia, Italy.

Inscriptions over the door to the grotto. Shrine of St. Michael the Archangel, Monte Sant'Angelo, Puglia, Italy.

Vault of the Angevin nave (completed 1273 or 1295) next to the sacred grotto. Shrine of St. Michael the Archangel, Monte Sant'Angelo, Puglia, Italy.

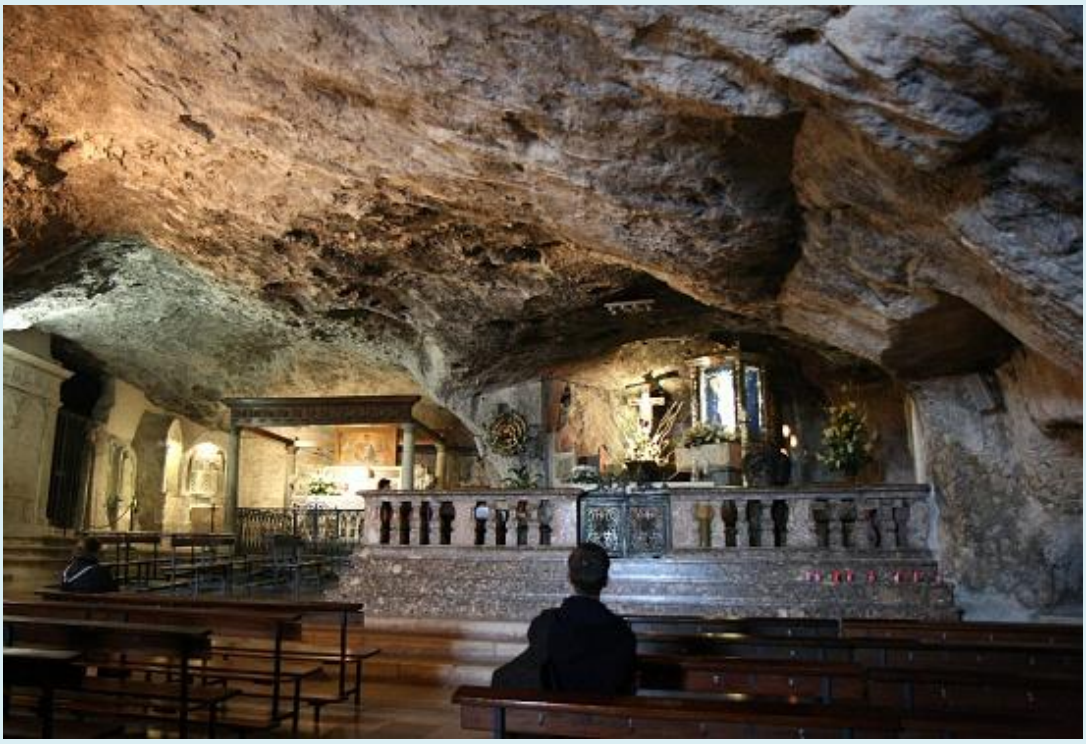

Grotto where the Archangel Michael is said to have appeared in 490, 492 and 1656. Shrine of St. Michael the Archangel, Monte Sant'Angelo, Puglia, Italy.

Grotto where the Archangel Michael is said to have appeared in 490, 492 and 1656.

Romanesque episcopal throne dating from the period when Leone, a native of Monte Sant'Angelo, was Archbishop of Siponto-Gargano (1023-50). The panel seen here, showing St. Michael spearing the dragon. Scholars believe this panel is even older than the throne. Shrine of St. Michael the Archangel, Monte Sant'Angelo, Puglia, Italy.

Romanesque episcopal throne dating from the period when Leone, a native of Monte Sant'Angelo, was Archbishop of Siponto-Gargano (1023-50). The panel seen here, showing St. Michael spearing the dragon. Scholars believe this panel is even older than the throne. Shrine of St. Michael the Archangel, Monte Sant'Angelo, Puglia, Italy.

Statue of St. Michael of the Well, dated to the 15th century. It is located behind the altar on a small hollow in the cave that caught water dripping from the rock. Shrine of St. Michael the Archangel, Monte Sant'Angelo, Puglia, Italy.

Monte Sant'angelo, Monte Sant'angelo Santuario e Basilica San Michele Arcangelo
http://www.visual-italy.it/EN/puglia/sanctuary-monte-san-michele-cave/

Monte Sant'Angelo castello
http://www.visual-italy.it/EN/puglia/castello-monte-angelo-longobards-frederick-ii-treasury-room/

Mănăstirea Mont Saint Michel - Abbey, Normandy, France

Mănăstirea Mont Saint Michel se ridică până la o înălţime de 165 de metri, în inima unui imens golf, pe o stâncă de granit ce măsoară un kilometru de la un capăt la celălalt. Mănăstire şi castel totodată, unică prin formă, aceasta se află în Golful Saint Malo (nord-vestul Franţei) din Marea Mânecii, la limita dintre Bretania şi Normandia.

La începutul secolului al XVIII-lea, în anul 708, episcopul Aubert de Avranches, în urma unei apariţii a arhanghelului Mihail, primeşte ordinul de a construi un edificiu pe muntele Tombe, numit aşa datorită faptului că fusese folosit odinioară de către ceilalţi drept cimitir.

Organizaţia vieţii religioase în munte este făcută de către Aubert, care, împreună cu doisprezece călugări, pune bazele primei comunităţi monastice de aici.

Aproape 300 de ani mai târziu, în anul 966, ducele normand Richard I trimite treizeci de călugări benedictini pentru a începe construcţia unei noi biserici în stil romanic.

În perioada anilor 1154-1186, abatele Robert de Torigni donează bibliotecii mănăstirii un număr important de manuscrise, încât aşezământul monahal va fi botezat, în scurt timp, cu numele de "oraşul cărţilor".

Dificultăţile de construcţie au fost foarte mari, astfel încât, în urma războiului local dintre ducele de Normandia şi regele Franţei (în anul 1204, Normandia este ataşată regatului Franţei), o parte din locaşul de cult s-a prăbuşit. Reluarea şi continuarea lucrărilor de construcţie este iniţiată de către abatale Jourdain. Acestea se vor încheia după 25 de ani prin râvna şi osteneala abatelui Raoul de Villedieu.

Cheltuielile necesare acestei reconstrucţii, finalizate în 1228, vor fi suportate de către regele Franţei Filip al II-lea Augustul, care impune, cu această ocazie, stilul gotic în locul celui romanic.

Din acest moment, mănăstirea primeşte numele de "Minunăţie" (La Merveille). În secolul al XIII-lea ea cunoaşte o perioadă de mare prosperitate, motiv pentru care complexul monastic este extins considerabil.

Acesta cuprinde două secţiuni masive care se ridică pe trei nivele. Pe nivelul inferior al părţii estice se află aşa-numita Aumonerie, unde călugării ofereau adăpost pelerinilor săraci; deasupra ei se ridică Sala de oaspeţi, iar în partea de sus sala de mase a călugărilor, loc puternic luminat printr-o serie de ferestre înalte în formă de ogivă.

Partea de vest a Minunii adăposteşte magazia de provizii, iar mai sus este Sala Cavalerilor, ce este împărţită în patru culoare de şiruri de coloane cu capiteluri sculptate. Această Sală va deveni, după anul 1469, locul de întrunire al Cavalerilor Sfântului Mihail, ordin fondal de regele Ludovic al XI-lea (1461-1483).

Mănăstirea joacă un rol important în istoria Franţei, fiind singurul loc care nu a fost cucerit de către armatele engleze în timpul Războiului de 100 de ani (1346-1453). Această perioadă marchează totuşi debutul declinului edificiului.

În anul 1789 are loc Revoluţia Franceză şi, ca urmare, noua conducere transformă mănăstirea în închisoare pentru preoţii refractari ai regimului politic ateu.

În timpul lui Napoleon Bonaparte, Muntele Saint Michel este transformat în închisoare permanentă începând cu anul 1811, urmând ca, mai târziu, în timpul Restauraţiei, acesta să devină Casă de forţă şi de corecţie.

În anul 1863, Napoleon al III-lea închide această închisoare şi declară stânca drept monument al naturii.
La data de 6 august 1897 va fi instalată în vârful săgeţii de 32 de metri a bisericii mănăstirii şi la o distanţă de 160 de metri deasupra nivelului mării, statuia de cupru a Sfântului Arhangel Mihail, ce va beneficia, în anul 1987, de multiple reparaţii.

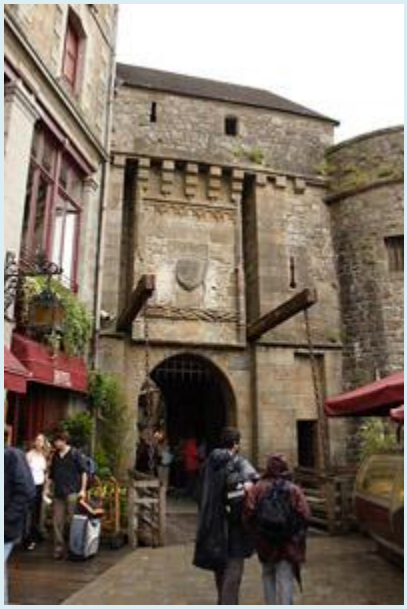
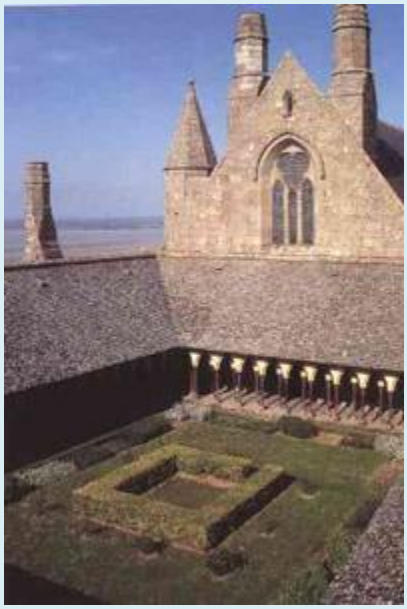

În anul 1969, o comunitate de călugări benedictini se reinstalează în Munte, fără ca abaţia să fie reconstituită.

Începând cu data de 24 iunie 2001 la cererea lui Jaques Fihey, episcop de Coutances şi Avraches, Fraternităţile monastice din Ierusalim, două comunităţi de călugări şi călugăriţe, asigură din nou serviciul divin permanent şi primesc pelerini.

Astfel, mănăstirea de pe Mont Saint Michel a fost redeschisă, chiar dacă rămâne proprietatea Statului şi este administrată de către Centru Naţional al monumentelor istorice din Franţa.

ST MICHEL

Abaţia Saint Michel – minunea din largul oceanului

Valuri uriaşe, unele dintre ele de peste 9 metri, nisipuri mişcătoare şi noroi care te poate înghiţi într-o clipă, un drum care se deschide doar atunci când natura, sau Dumnezeu, o vrea, obstacole pe care oamenii le-au asociat mereu cu cele din drumul către perfecţiune şi Divinitate... La capătul acestui drum, una dintre cele mai frumoase creaţii pe care omenirea le-a dat vreodată... Abaţia Saint Michel, minunea normandă din largul Atlanticului...

Legenda spune că, ***în anul 708, Arhanghelul Mihail i-ar fi apărut Sfântului Aubert, pe atunci episcop de Avranches, şi i-ar fi poruncit să ridice o biserică pe mica insulă din largul coastei normande, pe locul pe care odinioară se aflase un fort al galilor armoricani şi apoi al romanilor.***

Aubert a ignorat spusele Arhanghelului în ciuda faptului că minunea s-a repetat de mai multe ori. Înfuriat, trimisul Domnului i-ar fi făcut o gaură în craniu, cu degetul său de foc, convingându-l astfel să dea ascultare cererii divine.

Un an mai târziu, în anul 709, prima construcţie de pe insulă era deja finalizată. Aşa se năştea una dintre minunile lumii medievale…

Insula a fost anexată de către William I “Sabie Lungă”, duce de Normandia, în anul 933, iar în anul 966, o comunitate de preoţi benedictini şi-a găsit adăpostul permanent în biserica Saint Michel, construind o bună parte din ceea ce avea să devină, într-un final, abaţia cu acelaşi nume.

Anii de glorie ai aşezării monahale au început odată cu ascensiunea lui Wilhelm Cuceritorul şi ocuparea Angliei de către acesta. În schimbul sprijinului acordat viitorului monarh, preoţii au primit largi posesiuni, inclusiv o insulă în apropiere de Cornwall , acolo unde avea să fie ridicată o soră a abaţiei normade, prioria Saint Michel de Penzance.

De-a lungul anilor, mănăstirea de la Mont Saint Michel a jucat un rol important în istoria Franţei, iar ghizii care vă vor însoţi atunci când veţi vizita acest loc au poveşti meşteşugite, uneori fantasmagorice despre însemnătatea acestui loc pentru francezi. Oricum, Mont Saint Michel a fost împroprietărită în repetate rânduri de către regii Franţei, devenind una dintre cele mai bogate mănăstiri din lume.

Războiul de 100 de ani dintre Anglia şi Franţa a transformat abaţia în teatru de război, ea nefiind însă cucerită graţie fortificaţiilor ridicate în secolele XI-XIV. Astăzi, două dintre bombardele engleze, abandonate de către asediatori, numite Le Michelettes, sunt încă expuse în apropierea zidurilor abaţiei.

Atât de mult mersese faima aşezării încât, alături de Roma şi Compostela, abaţia Saint Michel devenise al treilea loc de pelerinaj, ca importanţă, din Europa medievală. Chiar regele Ludovic al XI-lea al Franţei, întemeietorul ordinului

Arhanghelului Mihail, în anul 1496, a intenţionat ca mănăstirea să devină sediul acestui ordin, doar distanţa mare dintre Paris şi Normandia făcând ca visul său să nu se realizeze.

A urmat apoi Revoluţia Franceză, iar Saint Michel a fost aproape părăsită şi, apoi, transformată în închisoare pentru susţinătorii regalităţii. A fost nevoie de intervenţia intelectualităţii franceze, în frunte cu Victor Hugo, pentru a reda abaţia patrimoniului naţional al Franţei. Abia în anul 1966, o comunitate de preoţi s-a reîntors pe insulă, reluând o tradiţiei veche de peste 1300 de ani.

Cu timpul, în jurul mănăstirii, a început să reînvie şi satul medieval, în prezent insula având o populaţie de 80 de persoane, dintre care 50 sunt călugări. Inclusă în patrimoniul mondial UNESCO încă din anul 1979, abaţia Saint Michel a devenit iarăşi o Meccă a pelerinilor, primind anual peste 3 milioane de credincioşi.

Legenda

Legenda Muntelui spune că într-o noapte de octombrie a anului 708, episcopul Aubert de la Avranches dormea un somn frământat de vise. Ca şi în nopţile trecute, Sfântul Arhanghel Mihail i-a apărut, poruncindu-i să îi construiască un sanctuar, pe vechiul munte Tombe, în mijlocul golfului. Şi, pentru că episcopul ca să nu mai

uite, cum o mai făcuse, Arhanghelul şi-a pus degetul de lumină pe capul episcopului Aubert, marcându-l pentru totdeauna.

Visul Sfântului Aubert

În zorii secolului al VIII-lea, muntele Tombe era o ridicătură rotunjită de granit, înaltă de 78 de metri, în mijlocul unui golf adânc, al cărui profil nu are cu nimic de-a face cu contururile de azi, deoarece aici pământul a câştigat peste tot în lupta cu marea. În vârful ridicăturii de granit se afla aşezată o piatră destul de mare, despre care se spune că ar fi fost înfiptă în pământ de către Satan. Nimeni nu putea să scoată această piatră, pentru începerea construcţiei sanctuarului.

În cele din urmă, copilaşul Bain, cel de-al doisprezecelea fiu al unuia din lucrători, puternic prin nevinovăţia sa, reuşeşte ceea ce toţi ceilalţi eşuaseră, tot aşa cum Arthur, viitor rege legendar al Bretaniei, încă adolescent, reuşise să smulgă spada Excalibur din stânca în care fusese înfiptă.

Numele Sfântului Mihail, substantivare a unui strigăt, devine strigăt de luptă al cavaleriei. Roland, unul dintre cavalerii lui Carol cel Mare, îl invocă fără încetare în luptele contra sarazinilor. Dar Sfântul Arhanghel mai are rol: cântăreşte sufletele în ziua Judecăţii de Apoi. Legendele apar curând după instalarea Benedictinilor în mănăstire. Ele consacră definitiv Muntele în ierarhia sanctuarelor.

Arhanghelul Mihail învingând şarpele monstruos din Irlanda

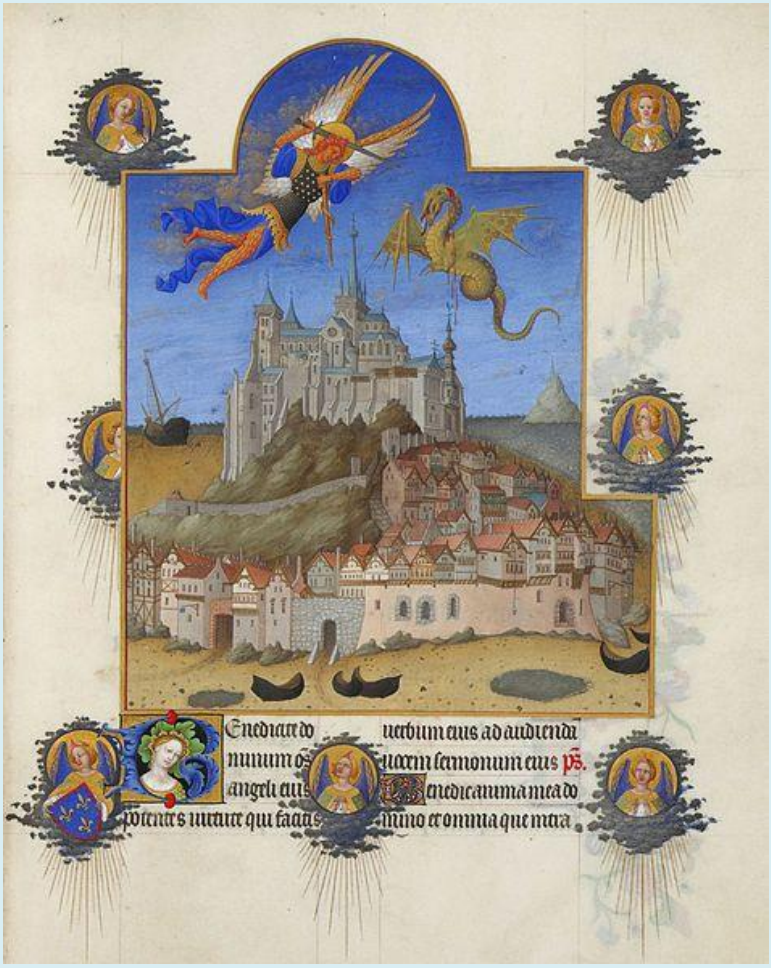

Arhanghelul Mihail învingător în lupta cu şarpele monstruos din Irlanda

Legenda şarpelui din Irlanda i-a asigurat Muntelui un renume internaţional. Un şarpe monstruos pustia regiunea. Armele regelui Elgar, rugăciunile arhiepiscopului Ivor rămân neputincioase. S-a luat hotărârea unui atac în masă contra balaurului, dar când cavalerii au sosit la faţa locului, monstrul era deja mort. L-au ars şi i-au împrăştiat cenuşa, în care Ivor a distins două obiecte insolite: un scut de lemn de cedru şi de piele întărită, precum şi o spadă de oţel, foarte scurtă, încă pătată de

sângele monstrului. Scutul şi spada erau de dimensiuni curioase, adevărate jucării de copil.

Noaptea următoare, Ivor l-a văzut pe Sfântul Mihail în vis, iar acesta i-a poruncit ca aceste relicve să fie duse la sanctuarul său preferat, fără nici o altă precizare. Cei doi călugări, însărcinaţi să ducă armele sfinte, au luat drumul Italiei, crezând că la Gargano, cunoscut sub numele de Monte Sant'Angelo, este sanctuarul preferat al Arhanghelului Mihail. Dar în fiecare zi, orice drum ar fi luat, ei ajungeau spre soare-apune. Disperaţi că nu reuşesc să ajungă în Italia, ei s-au rugat Arhanghelului Mihail: acesta le-a apărut şi i-a informat că locul său preferat pe pământ este acum muntele Tombe.

Tradiţia fixează la 16 octombrie 708 sfinţirea locului noului sanctuar în vârful muntelui Tombe.

Episcopul Aubert organizează viaţa religioasă în Munte, instalează acolo doisprezece călugări care trebuie să persevereze, cu reguli precise, în serviciul preafericitului Arhanghel. Trimişi de episcop, aceşti călugări au format prima comunitate instalată şi organizată vreodată în Munte.

Prin revelaţie, Aubert a fost înştiinţat de Arhanghel de existenţa unei surse de apă potabilă, apoi a ridicat o capelă dedicată Sfântului Petru, unde, mai târziu, va fi înhumat, conform tradiţiei medievale. Muntele se numeşte încă Tombe.

Miracolele nu au întârziat să apară. Un pelerin orb, sosit acolo, a exclamat: Ce frumos este să vezi! Muntele şi-a luat definitiv numele actual pe la sfârşitul secolului al X-lea.

Rând pe rând, au apărut noi construcţii, Muntele căpătând o înfăţişare din ce în ce mai apropiată de cea actuală. Trebuie să ne imaginăm amploarea acestor lucrări: blocurile de granit trebuiau aduse pe corăbii din insulele Chausey, în ritmul mareelor. Odată aduse, tăietorii de piatră le-au fasonat în blocuri definitive şi şi-au înscris pe ele, pentru a-şi primi simbria, semnele lor, pe care le putem citi încă. Aceste blocuri grele de piatră sunt apoi urcate în vârf şi aşezate la locul potrivit.

LE MONT S.t MICHEL

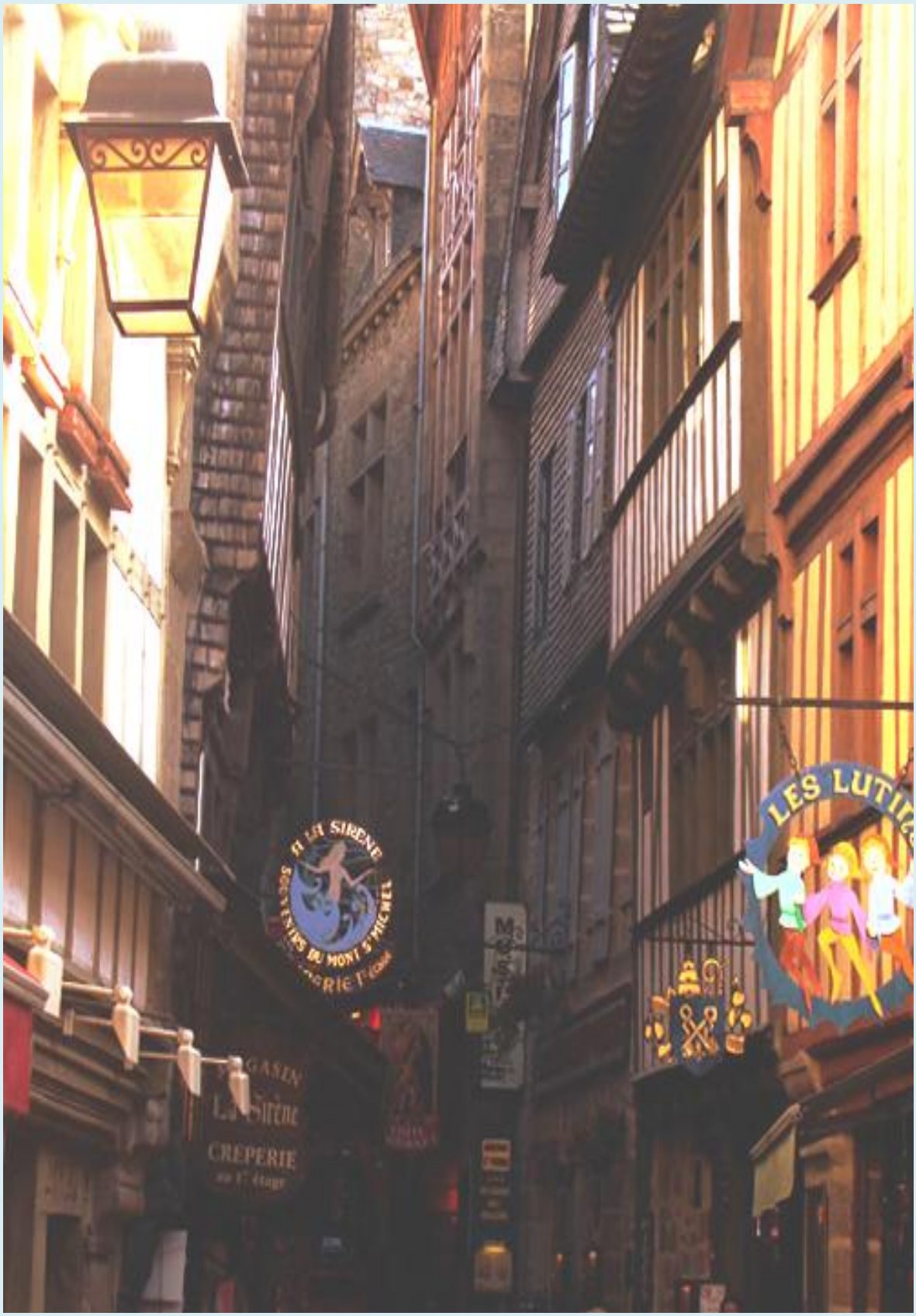
LA SIRENE
CREPERIE

Castelul Sfântului Înger - Castel Sant Angelo (Mausoleul lui Hadrianus), Roma

Gigantica construcţie sepulcrală a fost începută de împăratul Hadrianus (117-138 e.N) în anul 135 e.N. şi terminată, în anul 139 e.N. de urmaşul său la tron şi fiu adoptiv, Antoninus Pius. Împăratul Hadrianus a lansat ridicarea noului mausoleu, deoarece cel vechi, Mausoleul lui Augustus, nu mai dispunea de locuri. Rămăşiţele ultimului împărat, ale lui Traianus, au fost depuse la baza coloanei ridicate de acela în forumul său din centrul Romei.

Mausoleul lui Augustus se afla pe malul stâng al Tibrului şi în nordul Câmpului lui Marte. În replică, Hadrianus a ales pentru edificiul său malul drept al Tibrului, în faţa Câmpului lui Marte. Pentru legătura cu centrul Romei a iniţiat şi construirea unui pod de piatră peste râu, podul Aelius. Podul a fost terminat mai repede, încă pe timpul vieţii împăratului, în anul 135 e.N. Ambele construcţii au formă circulară, cilindrică, şi sunt considerate de inspiraţie etruscă, în principal.

Mausoleul este construit din cărămidă şi este aşezat pe o bază patrulateră cu latura de 84 de metri şi înălţimea de 15 metri. Această bază suportă un cilindru masiv din travertin, acoperit cu marmură, cilindru cu un diametru de 64 de metri şi o înălţime de 21 de metri. Această rotondă era acoperită de un tumulus din pământ şi adăpostea camera funerară pătrată cu latura de 8 metri. Deasupra se găsea o structură pătrată pe care era aşezată o quadrigă de bronz, condusă însuşi împăratul Hadrianus, figurat ca Soare şi de un boschet de arbori funerari. În mausoleu se pătrundea dinspre Podul Aelius, printr-un culoar rectiliniu. Se urma apoi o rampă elicoidală lată de 3 metri şi lungă de 125 de metri, prin interiorul rotondei şi care făcea un tur complet. Se ajungea la un culoar secund de acces spre camera funerară. Pereţii rampei elicoidale erau acoperiţi cu marmură, pavimentul cu mozaic (din care mai există unele urme), iar bolta era decorată cu stuc.

După moartea lui Hadrianus, Antoninus Pius a obţinut de la senat divinizarea defunctului. În anul 139 e.N. urna cu cenuşa înpăratului ctitor a fost prima depusă în mausoleu. Soţia lui Hadrianus, Sabina şi fiul său adoptiv, Lucius Aelius Verus, precum şi succesorii din dinastia Antoninilor, urmaţi de cei din dinastia Severilor, până la Caracalla (217 e.N), au fost aduşi să odihnească aici. Urnele cu cenuşa de la incinerare erau, probabil aşezate în Sala Tezaurului, după numirea actuală, în profunzimea edificiului.

Foarte curând a fost deturnat de la scopurile lui funerare, preluând pe cele militare. În anul 272 e.N, împăratul Aurelianus a început construirea unor ziduri de apărare ale Romei, în contextul unor posibile invazii barbare şi a faptului că vechile fortificaţii de la începutul Republicii, numite serviene, nu mai prezentau o garanţie în noile condiţii. Vechile ziduri îşi trăgeau numele de la cel de al patrulea rege etrusc, Sevius Tullius. Noile fortificaţii concepute şi începute de Aurelianus în anul 272 e.N s-au definitivat în anul 282 e.N, sub domnia lui Probus. În anii 401-403, împăratul Honorius a integrat mausoleul în sistemul de apărare aurelian, ca bastion avansat.

În anul 410 e.N, urnele din mausoleu au fost jefuite de vizigoţii conduşi de Alaric. A supravieţuit, ca raritate o bucată unghiulară dintr-o urnă, probabil a lui Hadrianus. Aceasta a luat drumul Vaticanului şi a fost „reciclată” într-un masiv baptiseriu stil Renaştere. Alte bucăţi de mormânt au fost spoliate în perioada post-romană. În sec.al 16-lea, Georgio Vasari a consemnat că pentru basilica Sfântul Petru s-au luat coloanele de piatră ale mormântului lui Hadrianus şi multe alte elemente de costrucţie.

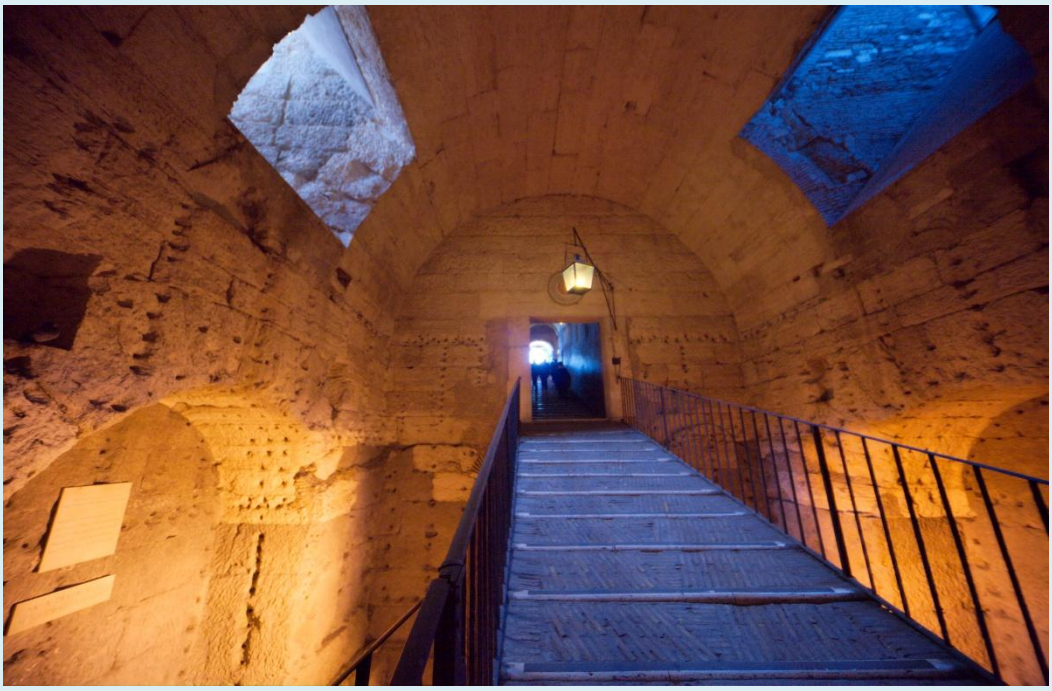

Când vizigotul Vitiges a atacat Roma, în 537, soldaţii au apărat castellum folosind statuile de bronz şi de marmură care-l decorau, precum şi alte decoraţiuni sau bucăţi de travertin. În 547, regele ostrogot, Totila, a inclus mausoleul într-o structură fortificată, menită să protejeze malul drept al Tibrului, pe timp ce trebuia să facă faţă ofensivei bizantine. Noul cartier a primit numele de Borgo. Impozanta structură a mausoleului a interesat, în continuare pe strategii militari.

De la sfârşitul sec.al 6-lea, edificiul a început a fi numit Castelul Sant Angelo, pornind de la legenda că, în anul 590, pe timpul unui pelerinaj papa Grigore I-ul a avut viziunea apariţiei Arhanghelui Mihail pe vârful castelului cu sabia scoasă din teacă, ceea ce a semnificat sfârşitul epidemiei de ciumă.

Drept recunoştinţă papa a ridicat o capelă pe mausoleu. Tot pentru a se comemora evenimentul, s-a ridicat pe monument o statuie a Arhanghelui Mihail, la început o lucrare din marmură a lui Raffaello da Montelupo, în 1544, şi apoi un bronz al lui Peter van Verschaffelt, în 1753.

Exista o veche tradiţie la Roma de a împodobi marile edificii cu fiinţe înaripate. Aproape toate edificiile din Forumul Roman erau împodobite cu Victorii înaripate. Statuia de marmură înlocuită poate fi văzută în curtea descoperită a castelului.

Aflându-se în afara zidurilor Romei, noul cartier Borgo, precum şi basilica Sfântul Petru, au suferit jafuri succesive ale sarazinilor, în cursul secolelor 8 şi 9. Barbarii debarcau la Porto, lângă Ostia şi devastau prin incendiere după jafuri. (incendiul din 847 a fost imortalizat de Raphael în fresca pictată în apartamentele din Vatican).

În anul 852, papa Leon al IV-lea a construit zidurile de la apus de Tibru, ziduri care i-au purtat numele. Atunci, în ziua de 27 iunie 852, papa a parcurs desculţ traseul viitoarelor ziduri, urmat de cler şi populaţie. Din acel moment, pentru un timp, cartierul nu mai fost considerat ca făcând parte din Roma, ci un oraş separat, Cetatea Leonină (Civitas Leonina), cu magistraţi proprii şi guvernator. Abia după şapte sute de ani, în 1586, pe timpul papei Sixtus al V-lea, Borgo a redevenit cel de al paisprezecelea cartier al Romei.

Zidurile lui Leon al IV-lea au încorporat pe cel al lui Totila, o porţiune existând şi astăzi între Vatican şi castel, porţiune care poartă numele de Passetto. Pe deasupra, papa Alexandru al VI-lea (1492-1503) a amenajat un pasaj. Acesta constituia o trecere, o cale, ce putea fi utilizată de papi, în caz de pericol, pentru a se refugia la adăpostul castelului.

După Leon al IV-lea, castelul a devenit închisoare şi patru papi din sec.al 9-lea au murit aici. Apoi castelul a trecut în posesia puternicei familii Crescenti (Castellum Crescentii).

În 998, Crescentius Nomentanus s-a baricadat aici în faţa împăratului german Otto al III-lea, dar în zadar, pentru că a sfârşit decapitat pe platforma citadelei. Pe timpul lungului război între papi şi împăraţi, dar şi al luptelor papalităţii cu familii nobile romane, castelul a devenit un veritabil castel fortificat şi refugiu pentru papi.

Grigore al VII-lea s-a retras aici, în 1083, pentru a rezita împăratului Henric al IV-lea, iar în 1227 papa Nicolae al III-lea a construit un culoar suspendat între castel şi Vatican, cale de fugă rapidă. În această perioadă, castelul, care aparţinea familiei Colonna, a trecut în posesia familiei Orsini, din care provenea papa Nicolae al III-lea.

Intrat în posesia papalităţii, castelul a trăit multe momente de luptă, distrugeri, asedii, refaceri şi adăugiri cu scopuri militare. Papa Nicolae al V-lea (1447-1455) a construit deasupra structurii antice un etaj din cărămidă şi donjoane (turnuri de apărare) în unghiurile incintei patrulatere. Alexandru al VI-lea (1492-1503) a adăugat bastioanele octogonale. În 1527, fugind de trupele lui Carol Quintul, papa Clement al VII-lea s-a refugiat în castel. Tot el a amenajat în castel apartamente papale, pa care le-a înfrumuseţat Paul al III-lea.

Papa Paul al III-lea (!534-1549) a avut răgazul să-l transforme castelul auster într-un adevărat palat pontifical. În paralel castelul nu şi-a pierdut calitatea de închisoare. Conform tradiţiei Benvenuto Cellini a fost închis aici, dar şi Beatrice Cenci, Giordano Bruno, sau Cagliostro. Papa Paul al III-lea, pe timp ce era numai cardinalul Alexandru Farnese, a fost şi el închis în castel de către papa Innocentius al III-lea. Castelul a servit papalităţii ca închisoare politică pe tot timpul cât s-a aflat în posesia acesteia.

În ziua de 21 iulie 1871, drapelul pontifical a fost ridicat pentru ultima dată pe castelul Sant Angelo, sub privirile armatei italiene, care l-a preluat şi l-a transformat în cazarmă şi închisoare militară. Din anul 1901 castelul nu a mai avut rol militar, astfel că s-a putut trece la amenajarea unui muzeu.

Pe parcursul unei vizite a castelului se va parcurge rampa elicoidală şi se vor vizita o serie de încăperi, încărcate fiecare de amintiri şi de evenimente, precum : curtea de onoare, sala lui Clement al VIII-lea, sala de justiţie, sala lui Apollo, sala lui Clement al VII-lea, curtea lui Alexandru al VI-lea, sala de baie a lui Clement al

VII-lea, Închisoarea, Rezervoarele de ulei pentru 22.000 de litri şi silozurile pentru 3700 de chintale de grâu, loggia lui Pius al IV-lea, loggia lui Paul al III-lea, loggia lui Iulius al II-lea, apartamentul pontifical, sala de consiliu (Sala Paolina), camera lui Perseu, camera Amor şi Psyche, biblioteca, sala mausoleului lui Hadrianus, sala delfinului, sala salamandrei, sala festoanelor, sala tezaurului şi arhivelor secrete, scara romană şi tersa de sub statuia statuia Arhanghelui, de unde se cuprinde o panoramă minunată asupra Romei.

Castle St. Angelo (Castel Sant'Angelo), Rome - photo

Castle Sant'Angelo

Castle Sant'Angelo view from the Tiber

Detail of façade

Façade by night

Sant'Angelo bridge

Sant'Angelo Bridge by night

© copyright ItalyGuides.it

© copyright ItalyGuides.it

© copyright ItalyGuides.it

© copyright ItalyGuides.it

© copyright ItalyGuides.it

© copyright ItalyGuides.it

© copyright ItalyGuides.it

© copyright ItalyGuides.it

Sant'Angelo Bridge: angel statue (Bernini)

© copyright ItalyGuides.it

© copyright ItalyGuides.it

Castel St. Angelo: The Hadrian's Mausoleum

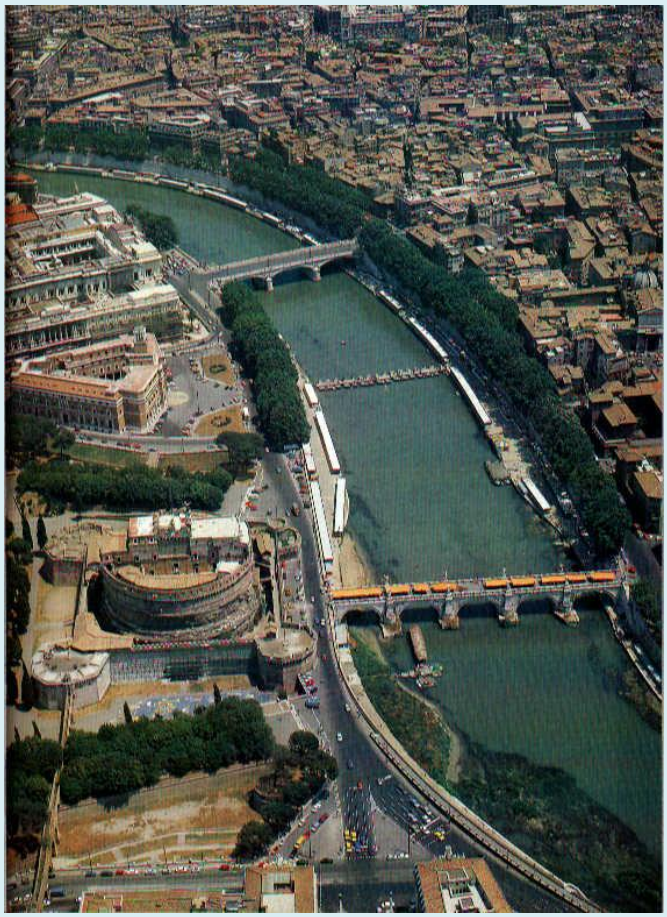

Castel St. Angelo (Hadrian's Mausoleum)
http://www.italyguides.it/us/roma/castle_st_angelo/castel_s_angelo.htm

Terrace of Castel Sant'Angelo
http://www.italyguides.it/us/roma/castle_st_angelo/entrance_castel_st_angelo.htm

Castel Sant'Angelo: Courtyard
http://www.italyguides.it/us/roma/castle_st_angelo/castel_st_angelo-courtyard.htm

Bridge of Castel St. Angelo
http://www.italyguides.it/us/roma/castle_st_angelo/bridge_of_castel_st_angelo.htm

Bridge of Castel St. Angelo from Tiber
http://www.italyguides.it/us/roma/castle_st_angelo/tiber_bridges_of_rome.htm

Castel Sant'Angelo: Corte interna.

Castel Sant'Angelo: veduta dell'interno.

Pierre Van Verschaffelt. Arcangelo Michele. 1753. Bronzo

Sfântul Arhanghel Mihail din Mantamados (Mandamad)

Prin secolele X-XI, când Imperiul Bizantin se afla la zenit, saracinii erau şi ei într-o perioadă foarte propice. Bântuiau insulele Mării Egee, jefuiau, ardeau şi luau oamneni în robie, pe care îi vindeau în târgurile din Orient.

Fiind bogată, insula Lesbos a devenit o ţintă preferată a piraţilor. În locul numit Lesbad, lângă Mandamad, există vechea localitate Stenaka, aproape de care se află o mănăstire închinată Sfinţilor Arhangheli, a cărei întemeiere se pierde în negura timpului.

Istoria acestei mănăstiri poate fi aflată din tradiţia orală, care s-a păstrat până astăzi.

Mănăstirea era întărită ca o cetate, cu ziduri şi turn de apărare, trezind interesul piraţilor, care şi-au pus în gând să o cucerească. Astfel că, într-o primăvară, Shiran,

căpetenia piraţilor, un uriaş negricios cu înfăţişare sălbatică, ce purta la mijloc sabie şi secure,şi-a adunat ceata de tâlhari şi le-a zis:

- De data aceasta nu îmi încape îndoială că o să intrăm în mănăstire. Eu vreau numai paharul de aur pe care îl folosesc călugării la slujbe, că beau vin din el. Restul e al vostru.

Shiran nu avea de gând să ia parte la asalt, pentru că socotea a fi un lucru prea mărunt pentru el.

Piraţii au aruncat ancora şi s-au îndreptat spre Lesbos.S-au apropiat de mănăstire în timpul nopţii şi s-au ascuns printre copaci.

Între timp, gândind că este iarnă încă şi nu îi paşte nici o primejdie, călugării nu au pus să se păzească zidurile cum trebuia.La un moment dat, a bătut toaca ce îi chema pe fraţi la Utrenie. Atunci corsarii s-au apropiat de mănăstire, ascunzându-şi zgomotul paşilor sub bătaia ritmică a toacei. În curând, s-a aşternut din nou liniştea.

Într-un moment anume,căpetenia a dat semnalul de atac. Unul dintre piraţi a aruncat un cârlig, a urcat zidul, a sărit înăuntru şi a deschis poarta cea mare a mănăstirii. Piraţii s-au năpustit atunci cu strigăte sălbatice în biserică. Până să-şi dea seama ce se întâmplă călugării au fost ucişi…
Un călugăr novice pe nume Gavriil,se afla în Altar. Fiind sprinten, a urcat repede până pe acoperişul bisericii. Piraţii s-au luat după el. Atunci însă, s-a auzit un vuiet şi acoperişul s-a prefăcut în chip minunat în mare cuprinsă de furtună. Pe valurile înspumate s-a arătat un soldat uriaş şi înfricoşător cu sabie de foc, ce s-a năpustit asupra piraţilor. Aceştia şi-au lăsat armele şi ce apucaseră să fure şi au fugit cuprinşi de groază.

Gavriil, singurul călugăr care a scăpat cu viaţă de pe urma acestei cumplite întâmplări, s-a dus la icoana Arhanghelului şi a început să se roage cutremurat de minunea care se făcuse cu el. Când şi-a venit în fire, şi-a ridicat ochii şi ce i-a fost dat să vadă! Cu toate că era zugrăvit, chipul Arhanghelului părea viu, privindu-l binevoitor. Atunci, el s-a rugat astfel:

-Sfinte Arhanghele, mijloceşte la Domnul pentru odihna fraţilor mei, iar pe mine lasă-mă să-ţi zugrăvesc cu vrednicie chipul cel sfânt.

După aceea, ca şi cum Arhanghelul i-ar fi spus ce să facă, a luat un burete, a şters

cu el sângele călugărilor, adunându-l într-un lighean, l-a amesteact cu pământ alb şi a început să închipuie o icoană în relief.

Încă de când a pornit lucrul, a simţit că Arhanghelul îl ajuta. Mâinile parcă îi erau mişcate de o putere nevăzută, alcătuind repede chipul îngerului lui Dumnezeu. Era acelaşi chip pe care îl văzuse pe acoperişul bisericii, plin de mânie cerească, dar şi de har dumnezeiesc.

În timp ce la mănăstire se petrecea această tragedie, în localităţile din jur, viaţa îşi urma liniştită cursul. Doar un ciobănaş, uitându-se înspre mare de pe un vârf de munte, a văzut vasele piraţilor îndreptându-se spre mănăstire.

Atunci a sărit pe cal şi a pornit în galop spre mănăstire, ca să îi înştinţeze pe călugări să se păzească. Dar, când a ajuns, era prea târziu. A văzut măcelul, căzând jos şi leşinând.

Când şi-a venit în fire, a pornit spre Alexe mai marele peste satul Stenaka, spunându-i ce se întâmplase. Acesta a luat în grabă cincizeci de călăreţi şi au plecat cu toţii spre mănăstire.

Când a intrat în biserică, Alexe a rămas înmărmurit. I-a văzut pe călugări tăiaţi, într-o baie de sânge, iar pe stareţ mort dinaintea sfintei Mese. Atunci a scrâşnit din dinţi şi a ieşit afară cu gând de răzbunare.
Au sărit toţi pe cai şi luând urma corsarilor, s-au apropiat de un povârniş.Brusc s-au oprit cu toţii. Priveliştea de dinainte lor era înfricoşătoare. Cei pe care îi urmărea zăceau morţi împrăştiaţi peste tot în jur. Fiecare dintre ei avea câte o tăietură de sabie care pornea de la frunte şi cobora până la pântece, spintecându-i în două. Fiecare trup avea aceeaşi tăietură.

Nici unul dintre călăreţi nu a întrebat cine făcuse aşa ceva. Cu toţii şi-au dat seama cine fusese cel care îi pedepsise pe răufăcători. Nu aveau nici cea mai mică îndoială.
- Mare este harul şi puterea ta Arhanghele! şi-au zis oamenii făcându-şi semnul crucii.

Între timp, doi piraţi, care rămăseseră pe ţărm aşteptându-şi tovarăşii, s-au neliniştit pentru că aceştia nu mai veneau, aşa că au urcat să vadă ce se întâmplase. Când au ajuns la acel deluşor şi au văzut priveliştea macabră, s-au întors iute înapoi, ducându-se spre corabie , unde îi aştepta căpetenia lor cu sufletul la gură. I-

au spus ce văzuseră, iar acesta ieşit din minţi, a bătut cu pumnul în masă, jurând răzbunare.

În anul următor şi-a pus în lucrare planul de a cucerii Stenaka. Într-o noapte, piraţii au coborât în linişte pe ţărm, pregătindu-se să atace în zori mică localitate, care era cufundată în somn, fără ca nimeni să bănuiască nimic.

În această clipă grea Arhanghelul şi-a arătat din nou puterea. Ştefan, fiul lui Alexe, l-a văzut dinaintea sa pe Arhanghel.

Era neînchipuit de frumos, îmbrăcat în armură de aur. Avea părul blond care se revărsa pe umeri, dând aripilor sale albe strălucire aurie. În mâna dreaptă ţinea o lance de aur, în vreme ce în mâna stângă era ridicată, cu degetul arătător întins. Arhanghelul a zâmbit şi aspus cu o voce caldă:

- Scoală-te, Ştefan. Du-te repede la tatăl tău şi spune-i să pregătească apărarea satului.Vin saracinii să vă nimicească. Dar să nu vă temeţi. De partea voastră vom fi eu şi Stăpânul vostru protector.

O să vă apărăm şi o să arătăm ce să faceţi. Piraţii sunt acum jos, sub cetate. Câţiva dintre ei vor urca zidul, ca să-l omoare pe străjer şi să deschidă porţile. Se vor năpustii asupra voastră la îngânarea zilei cu noaptea.

Aveţi mare grijă la poartă!

Totul s-a desfăşurat întocmai cum a spus Arhanghelul. Când piraţii s-au năpustit asupra cetăţii, oamenii erau pe metereze.

În acelaşi timp, câţiva oameni în frunte cu Ştefan au coborât pe ascuns pe ţărm şi au dat foc corăbiilor invadatorilor. Piraţii au văzut focul din depărtare şi au intrat în panică. Au început să alerge ca nebunii pe mare, urmăriţi de călăreţi, care i-au măcelărit.

O mână de piraţi, în frunte cu căpetenia lor, au izbutit să fugă, îndreptându-se înspre pădure. Însă i-au întâlnit în cale pe călăreţii care se duseseră să dea foc corăbiilor. Piraţii au fost înconjuraţi şi nu a durat mult până au pierit cu toţii.

Au mai trecut veacuri de atunci.

Mănăstirea a ajuns o ruină din cauza repetatelor atacuri din partea agarenilor. În

secolul al XVIII-lea, a fost ridicată o biserică nouă, mult mai mare, însă icoana Arhanghelului făcută cu sângele călugărilor uciși de piraţi s-a păstrat, existând de altfel şi în ziua de astăzi, aşa cum era odinioară.

Şi acum îşi păstrează prospeţimea, chiar dacă a fost sărutată de sute de mii de ori. Credincioşii lipesc pe frunte şi pe obraji monede care lasă semne, dar acestea dispar imediat. Ochii Arhanghelului sunt înlăcrimaţi, iar credincioşii îi şterg mereu lacrimile. La fel fac şi cu sudoarea, atunci când se întâmplă ca fruntea Arhanghelului să transpire.

Multe minuni cutremurătoare se săvârşesc şi astăzi pentru cei care se închină cu credinţă la icoana aceasta."

Ajutorul Arhanghelului Mihail la o operaţie

Una din minunile săvârşite de Arhanghelul Mihail la Mandamad, în insula Lesbos, a avut legătură cu vindecarea unui copil pe nume Vasilis Karastiris din Atena. În timp ce se juca, copilul a căzut şi s-a lovit foarte rău la cap. L-au dus la spital, unde medicii şi-au dat seama că a rămas orb şi paralizat.

Directorul spitalului i-a chemat pe părinţii băiatului la el în birou şi le-a spus:
- Starea copilului este gravă. Este nevoie de operaţie urgenţă, dar şansele de reuşită sunt aproape nule, să zicem 1-2%.Trebuie să vă hotărâţi acum, cât nu este prea târziu.

Mama a simţit că-i fuge pământul de sub picioare.Tatăl a întrebat:

- Nu este nici o altă speranţă?

- Din păcate, nu.

Atunci s-a aplecat şi dat semnătura pentru intervenţia chirurgicală.

Copilul a fost dus în sala de operaţii. În timp ce îl pregăteau, aşa cum a povestit el însuşi mai târziu, întunericul din ochii lui s-a risipit, având o vedenie plină de lumină.

S-a văzut dinaintea unei biserici cu arcade, zidită din piatră roşie. Pe uşa întredeschisă a bisericii ieşea o lumină orbitoare.

Copilul s-a apropiat de uşă şi a văzut înăuntru un tânăr frumos, scăldat de lumină, care a întins mâna spre el şi l-a chemat:

"Hai,Vasile, nu te teme.O să te faci bine. Eu voi îndruma mâna medicului care te v-a opera"

Copilul s-a apropiat, a îngenuncheat dinaintea lui, i-a cuprins picioarele în braţe, şi şi-a sprijinit capul de piciorul lui stâng. Atunci, tânărul a întins mâna şi l-a mângâiat pe creştet.

Până ca vedenia să se risipească, copilul a apucat să vadă în biserică o icoană înnegrită de vreme, în care se distingea un înger cu aripi.

Operaţia a reuşit. Copilul şi-a recăpătat vederea şi mişcarea membrelor. Doctorii au spus că nu putea să fie decât o minune.

Era 8 noiembrie, de ziua Arhanghelilor Mihail şi Gavriil….

Au trecut ani de zile de atunci.Vasile încerca în zadar să-şi dea seama de adevărata semnificaţie a vedeniei sale. Până într-o zi, când în mod cu totul nesperat, a văzut la televizor biserica în care intrase în timpul vedeniei sale.

Era biserica Arhanghelului Mihail din Mandamad. S-a dus apoi acolo să se închine şi să-i mulţumească Arhanghelului pentru însănătoşirea sa minunată.

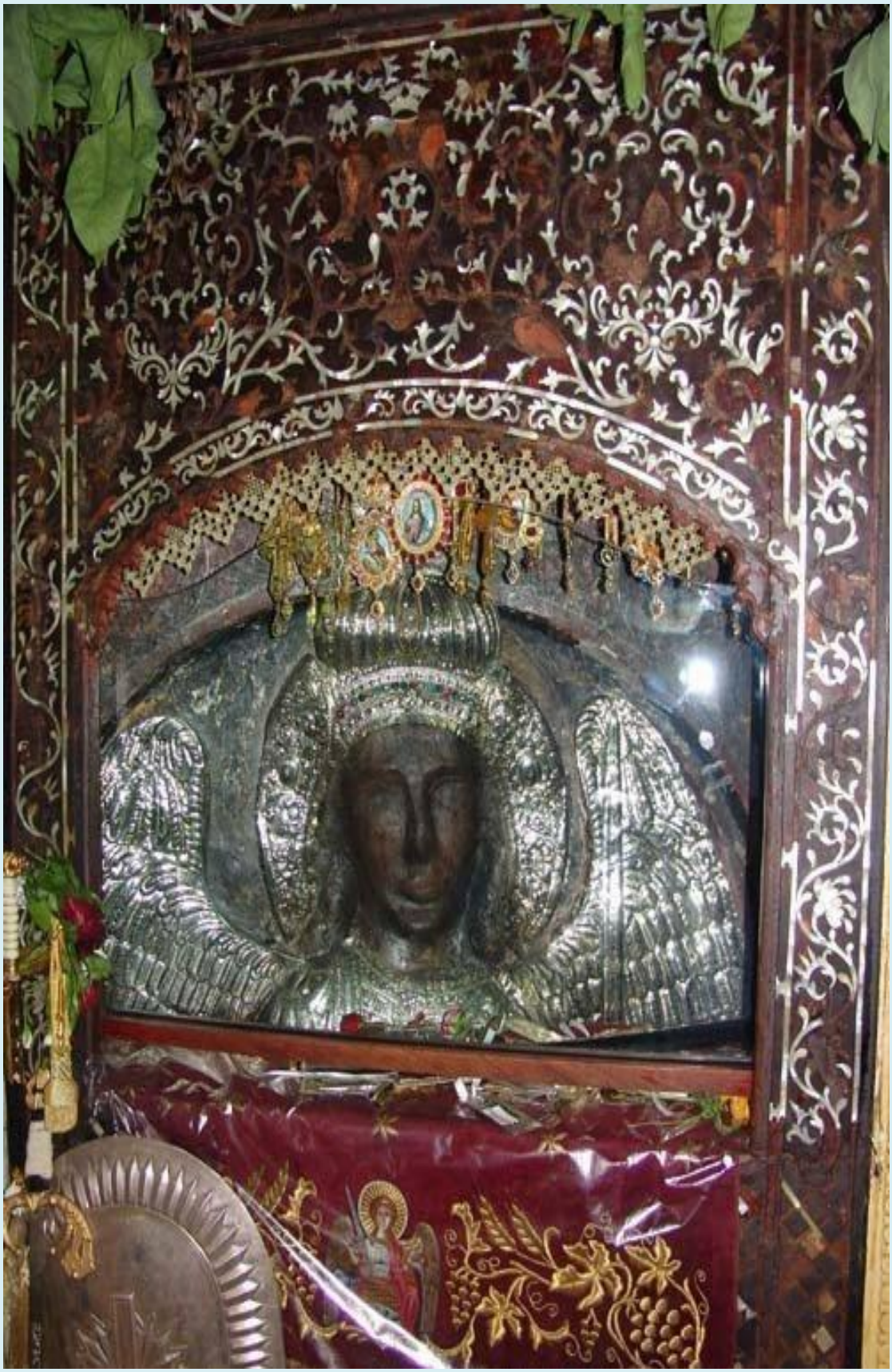

O imagine impresionantă a icoanei Sfântului Arhanghel Mihail

Icoana Sfântului Arhanghel Mihail ce şi-a deschis gura.

Mai sus puteţi vedea două fotografii cu aceeaşi icoană a Sfântului Arhanghel Mihail de la mănăstirea ce îi poartă numele, din satul Mandamados (Lesvos – Grecia). Între cele două este o mare diferenţă! În poza de sus, gura Arhanghelului este deschisă, în timp ce în poza de jos este închisă, aşa cum o văd zilnic şi pelerinii când vin să se închine în Sfânta biserică. Care este explicaţia?

Poza de sus a fost făcută acum aproape douăzeci de ani de către un pelerin care a mers să se închine la icoana Sfântului Arhanghel. În timp ce stătea la coadă aşteptându-şi rândul, lucru ce se întâmplă în fiecare zi din cauza mulţimii de oameni, o femeie din faţa lui se ruga cu lacrimi cerându-i ajutor Sfântului pentru o problemă cu care se confruntă. Deodată, toţi cei de faţă au rămas uimiţi văzând că gura Arhanghelului s-a deschis ca şi cum ar fi vorbit cu ea.

Pelerinul, având o cameră foto cu el, a imortalizat momentul făcând o poză. Aceasta a fost o minune a arhanghelului care i-a mişcat pe toţi pelerinii de faţă şi care continuă să îi uimească pe toţi cei care văd poza şi care aud despre minune.

Această icoană sfântă a Arhanghelului Mihail este lucrată în relief, din pământul şi sângele călugărilor sfârtecaţi de piraţii care au jefuit mănăstirea în 1462.

Imaginea cu cele două fotografii mi-a fost dată de un bun prieten şi frate în Hristos, dar nu am găsit-o decât abia acum câteva zile, de sărbătoarea Sfinţilor Arhangheli Mihail, Gavril şi Rafael undeva unde nu mă aşteptam, chiar în faţa mea. Întâmplarea? Să lăsăm pe fiecare să interpreteze asta aşa cum vrea. Ceea ce este important este să fac cunoscut acest eveniment minunat către întreaga lume: credincioşi, necredincioşi şi actori ai ateismului.

traducere şi adaptare: Lucian Filip
sursa: Mystagogy

Măcelul piraţilor

Ca şi când nu ar fi ajuns acest rău, s-a arătat dintr-o dată un bărbat imens şi a început cu sabia lui să taie, să taie... L-am văzut tăind pânzele mele fără milă, neputând să-l opresc. Cad atunci în genunchi şi-l rog să mă lase să trăiesc, pentru că am înţeles că nu o să o scot la capăt cu el, sabia lui scoţând foc. Cine este acest dumnezeiesc soldat al vostru? Vreau să mă închin lui!

Este miezul nopţii. În Scopelo, porţile cetăţii s-au închis după ce soarele a apus. Veşti proaste aduseseră cei doi oameni care abia ajunseseră din Volo: cinci fregate turceşti o să vină să prădeze insula. Mica populaţie este în picioare. Toţi locuitorii, închişi în biserici, Îl roagă în genunchi pe Dumnezeu şi pe arhanghelul Mihail să-i salveze.

În port cerul fluieră şi valul, încet, încearcă să distrugă toate lucrurile din jur. Norii, negri şi ameninţători, se pare că se întâlnesc cu înspumatul pescăruş.

- Născătoarea mea, arhanghelul meu, ajută-ne! se aud locuitorii insulei că se roagă cu voci subţiri.

La ora unu după miezul nopţii s-au auzit ţipete:
- Vin, Vin!

Erau santinelele care străjuiau ca pescăruşii. Toţi erau cu părul măciucă. Într-adevăr, corăbiile turceşti păreau să se bată cu cineva pe mare. Timpul trecea iar locuitorii aşteptau cu respiraţia tăiată să audă paşii grei ai necredincioşilor. Trecuse mult timp dar nu se auzea nimic. Rugăciunea s-a continuat până ce s-a arătat prima rază de soare şi vântul s-a oprit. Insularii priveau de departe cuminţi marea şi când ce să vadă: fregatele turceşti erau zdrobite în stânci cu tunurile pe ici pe colo şi plin peste tot de cufere! Numai un turc a urcat pe ţărm clătinându-se.

Au tras imediat zăvoarele, deschizând porţile. Cei mai îndrăzneţi au ieşit afară şi priveau la corăbiile distruse ale duşmanilor. Pe turc l-au primit şi l-au îngrijit.

Când şi-a revenit îndeajuns s-a uitat cu frică în jur şi a întrebat:
- Unde este comandantul vostru?

Insularii s-au uitat la el fără să înţeleagă. Atunci acela, care era comandantul armatei, a prins curaj şi a povestit întâmplarea lor:

- Pe când am intrat în portul vostru, marea cea furtunoasă a fost cât pe ce să ne înghită. Am văzut corăbiile mele că se strivesc de stânci, fără să pot face nimic. Ca şi când nu ar fi ajuns acest rău, s-a arătat dintr-o dată un bărbat imens şi a început cu sabia lui să taie, să taie... L-am văzut tăind pânzele mele fără milă, neputând să-l opresc. Cad atunci în genunchi şi-l rog să mă lase să trăiesc, pentru că am înţeles că nu o să o scot la capăt cu el, sabia lui scoţând foc. Cine este acest dumnezeiesc soldat al vostru? Vreau să mă închin lui!

Localnicii l-au condus pe corăbierul turc în biserică şi i-au arătat icoanele de argint din catapeteasma de aur. Acela a privit aici, acolo, dintr-o dată a îngenuncheat în faţa icoanei arhanghelului Mihail şi ascunzându-şi capul în pelerinele lui...

Acesta a fost salvatorul lor, arhanghelul, la care s-au rugat fierbinte toată noaptea scopeliţii.

Turcul, plin de recunoştinţă pentru salvarea lui, a donat bisericii arhanghelului un clopot mare de aur, care bate şi în ziua de azi, amintind recunoştinţa unui necredincios către salvatorul lui, Începătorul de oşti.

(Ion Andrei Ţârlescu, Minuni ale Sfinţilor Îngeri, Editura Bunavestire, Bacău, 2002, pp. 178-179)

Silviu Cluci - Minunea Sfântului Arhanghel Mihail de la Mănăstirea Dohiariu din Sfântul Munte (6 septembrie)

Mănăstirea Dohiariu din Sfântul Munte; (Foto: Silviu Cluci)

Pe 6 septembrie se face pomenirea minunii Sfântului Arhanghel Mihail de la Mănăstirea Dohiariu din Sfântul Munte.

Un tânăr oarecare şi-a pus în gând să vină şi să se închinovieze la Mănăstirea Dohiariu. A intrat în Sfântul Munte pe uscat, venind prin pădure. După rânduiala lui Dumnezeu a găsit o comoară. Acoperind cu grijă locul a venit în mănăstire şi a spus stareţului despre comoară. Atunci stareţul chemând doi călugări începători le-a spus cele despre comoară şi i-a trimis împreună cu tânărul să aducă comoara.

Luând o barcă, s-au dus pe mare pe lângă Sfântul Munte până în dreptul unde se afla comoara. După ce au luat-o, a intrat diavolul în inima lor şi şi-au pus în gând să-l omoare pe tânăr şi să păstreze comoară pentru ei. Deci, luând o piatră mare au legat-o cu o funie de gâtul tânărului şi neţinând seamă de lacrimile lui, l-au aruncat în mare. Apoi, ascunzând bine comoara, au venit în mănăstire.

Dar între timp ce se întâmplase? Când a intrat paracliserul în Sfântul Altar să aprindă candelele a aflat pe tânăr plin de apă şi cu piatra legată de gât. Înspăimântându-se, a chemat pe stareţ care l-a întrebat pe tânăr de cele întâmplate. Atunci tânărul cu lacrimi în ochi a spus: „După ce le-am arătat părinţilor comoara şi au luat-o, mi-au legat această piatră de gât şi m-au aruncat în mare. Neavând nici o nădejde de scăpare am strigat către Dumnezeu şi către Maica Lui cea Preasfântă. Atunci am văzut doi tineri luminoşi, în care am recunoscut pe Sfântul Arhanghel Mihail şi îngerul meu păzitor, care mi-au zis să nu-mi fie frică şi apucându-mă cu mâinile lor, într-o clipeală de ochi m-am aflat aici, în Sfântul Altar".

Auzind toate acestea, stareţul a poruncit călugărilor să păstreze în taină cele întâmplate, până vor veni cei doi călugări. Deci, ajungând ei în mănăstire, fără să ştie nimic de cele întâmplate, s-au dus la stareţ şi i-au spus că tânărul acela a fost un mincinos.

Atunci stareţul, văzând viclenia şi împietrirea lor, i-a luat şi i-a dus în biserică unde era adunată toată obştea şi arătându-le pe tânăr.

Când au văzut pe tânăr, cei doi au rămas fără de glas. După ce i-a mustrat bine, a trimis pe oarecare din fraţi împreună cu ei să aducă comoara pe care o ascunseseră nu departe de mănăstire. Apoi pe cei doi, pentru răutatea lor, i-a trimis din mănăstire la o chilie din apropiere unde s-au pocăit pentru păcatul lor până la sfârşitul vieţii.

Piatra de care a fost legat tânărul şi aruncat în mare se păstrează şi astăzi la Mănăstirea Dohiariu din Sfântul Munte Athos. Se spune că la început, mănăstirea a fost închinată Sfântului Ierarh Nicolae, dar datorită multor minuni făcute de Sfinţii Arhangheli, părinţii mănăstirii i-au schimbat prăznuirea, cinstindu-i pe aceştia.

O icoană care plânge a Sfântului Arhanghel Mihail din Rodos

http://www.youtube.com/watch?v=_uo-bixCAiU

Locuitorii din Rodos vorbesc despre o minune, petrecută sâmbătă dimineaţa (26 octombrie 2013), atunci când au curs lacrimi din icoana Arhanghelului Mihail aflată în biserica cu acelaşi hram din vechiul cimitir Ialyssos, Grecia.

La ora 14, Mitropolitul Chiril al Rodosului a mers la locul unde se află icoana, urmând povestirile credincioşilor, pentru a vedea dacă a fost vorba despre o minune sau de un eveniment obişnuit.

Mitropolitul, după ce a verificat ceea ce păreau a fi lacrimi vărsate de Sfântul Arhanghel, a cerut ca icoana să fie mutată din locul unde fusese aşezată.

A studiat cu grijă partea din spate a icoanei, precum şi peretele pe care fusese pusă pentru a vedea dacă nu cumva umezeala afectase icoana.

După ce s-a lămurit că acest lucru era imposibil, Mitropolitul Rodosului a afirmat că aceasta a fost o minune şi a cerut ca icoana să fie dusă în biserica cu hramul Adormirea Maicii Domnului din Ialyssos pentru a fi aşezată spre închinare, precum şi pentru a se vedea dacă schimbarea mediului va opri fenomenul.

O vom duce la biserica cea mare pentru a vedea dacă minunea continuă, le-a spus Mitropolitul Chiril credincioşilor adunaţi în biserică.

Primele persoane care au văzut icoana plângând au fost femeile care au deschis biserica sâmbătă dimineaţa şi care la rândul lor l-au anunţat pe preotul bisericii.

Părintele Apostolos ne mărturiseşte că icoana a fost pictată în 1896 şi că recent a fost restaurată de către departamentul arheologic.

Icoana continuă să izvorască lacrimi, chiar şi în noul său mediu, oprindu-se doar pentru scurt timp şi se spune că şi cu o a doua icoană a Arhanghelului Mihail de la aceeaşi biserică se petrece acelaşi lucru.

traducere şi adaptare: Lucian Filip
sursa: www.johnsanidopoulos.com

Pronia şi iubirea lui Dumnezeu

Arhanghelul Mihail, pentru că nu s-a supus poruncii lui Dumnezeu de a lua sufletul unei femei sărmane, care născuse două fetițe, a fost pedepsit să locuiască pe pământ, în chip de om, până ce va afla răspunsul la trei întrebări:

1) Ce este înlăuntrul oamenilor?
2) Ce nu știe omul?
3) Cum trăiesc oamenii?

Astfel, s-a pomenit deodată singur și gol în mijlocul drumului, într-un sat.

A trecut pe lângă el un om, care s-a milostivit, l-a acoperit și l-a luat la el. Acesta era un cizmar, numit Simion. Când l-a dus acasă, nevastă-sa a început să-l certe, dar la urmă i s-a făcut milă de Mihail și le-a dat să mănânce. Mihail a zâmbit.

Într-o seară a venit un om să comande niște ghete.

– Să mi le lucrezi bine, ca să mă țină un an de zile! Mihail a zâmbit a doua oară.

Peste vreo șase ani a venit o femeie cu două copile. A povestit că sunt orfane și că le crește ea și le iubește ca pe ochii din cap. Mihail a zâmbit a treia oară.

Atunci Simion l-a întrebat:
– Mihai, de ce, de când ești la noi, ai zâmbit doar de trei ori?

Atunci Mihail le-a povestit cine este și le-a dezlegat și sensul celor trei întrebări:

– Când am venit pe pământ și mi-era frig și foame, nu știam ce voi face. Atunci ai venit tu și m-ai acoperit și m-ai luat acasă. Aici, femeia ta s-a necăjit că m-ai adus, dar când i-ai pomenit de Dumnezeu, s-a luminat și ne-a dat să mâncăm. Atunci am înțeles prima întrebare: înlăuntrul omului este dragostea, și am zâmbit.

După un an de zile a venit omul acela și a comandat ghetele. Dar noaptea a murit. Atunci am înțeles ce nu-i e dat omului să știe: cât trăiește.

În sfârșit, după șase ani, a venit femeia cu copilele orfane: le-am recunoscut. Erau fetițele femeii căreia nu voisem să-i iau sufletul. Atunci am găsit răspunsul și la cea de-a treia întrebare: cum trăiesc oamenii. Toți cei care trăiesc, nu trăiesc numai prin ei, ci pentru că dragostea trăiește în om. Cel care trăiește în dragoste, trăiește în Dumnezeu și Dumnezeu trăiește în el. Căci Dumnezeu este dragoste.

Și, Mihail, în vâlvătaie de foc, se ridică la cer.

Prin ce sunt vii oamenii: https://www.youtube.com/watch?v=PY3kwS6CUJQ

Petru Movilă - Proloagele de la Pecerska. Minuni din secolul al XVII-lea - Ajutorul Sfântului Arhanghel Mihail

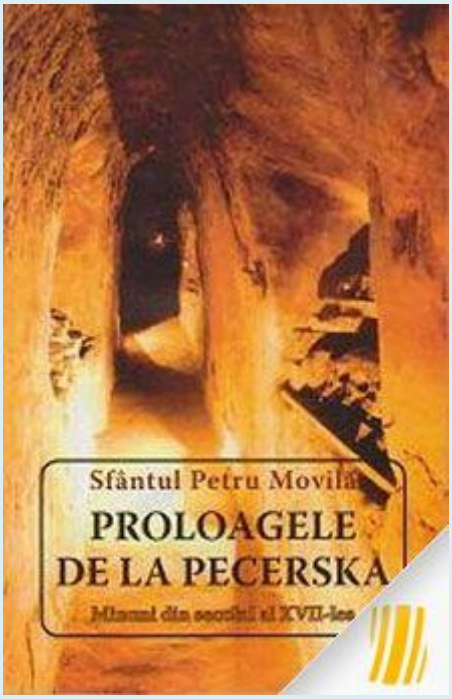

Ne-a spus unul dintre ostaşii zaporojeni care se numesc cazaci, pe nume Andrei Hulask Laguta, locuitor în Cerkassi, că “ după războiul cu turcii, care se zice de la Hotin, ne-am dus pe mare, după obiceiul nostru căzăcesc, pentru agonisire în ţara turcilor. Vătaf, adică mai marele nostru, era un moscovit pe nume Ivasa. După ce am prădat mai multe sate şi oraşe, am încărcat o corabie mare cu multe bogăţii şi am pornit înapoi, întorcându-ne de acum spre locurile zaporojene, şi găsindu-ne în mijlocul apelor, s-a ridicat un vânt aşa de puternic şi valuri potrivnice, că ni s-a umplut corabia cu apă şi dacă a început să se scufunde cu noi, am aruncat toate cele agonisite în mare, însă nici aşa n-am putut face nimica.

Şi văzând că de acum pierim, am început cu lacrimi şi cu strigăte puternice să-L rugăm pe Dumnezeu să ne izbăvească, cu rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu din Lavra Pecerska şi cu ale Sfântului Arhistrateg Mihail de la aşa pieire amarnică şi am jurat să slujim câtva timp în lăcaşul Maicii Lui. Şi pe când noi ne rugam şi-L chemam pe Dumnezeu - aoleu minune de toată mirarea - îndată a apărut de la fundul corăbiei un tânăr ca aurul la înfăţişare, strălucind pe un cal tot ca aurul şi luminos şi oprindu-se în mijlocul nostru ne-a privit cu chipul încruntat şi ne-a zis: “ Nu vă temeţi, bărbate ci rugaţi-vă cu sârg Domnului şi strigaţi către El, iar El o să vă izbăvească, fiindcă pentru asta m-a trimis pe mine”.

Şi pe când noi priveam şi ne rugam lui Dumnezeu cu glas tare (căci de acum eram cu toţii în apă până la brâu) acel tânăr luminos s-a ridicat pe scara corăbiei, s-a înălţat în văzduh şi s-a făcut nevăzut. Şi îndată vântul şi valurile au contenit şi fără de veste, s-a făcut linişte adâncă, iar corabia a rămas uscată pe dinăuntru ca şi cum n-ar fi fost vreodată apă în ea.

Iar noi, văzând aceasta, L-am slăvit pe Dumnezeu, Care ne-a scăpat, de moartea amară şi ne-am întors teferi, slăvindu-L pe Domnul şi mulţumindu-I şi Sfântului Arhistrateg Mihail, cu care ne-a scăpat Domnul de la înec în mare. Şi după cum am făgăduit am slujit fiecare în lăcaşul Maicii Domnului din Marea Lavră”

Şi am scris aceasta ca să ştiţi cât de milostiv este Dumnezeu nu numai cu cuvioşii Săi ci şi cu păcătoşii şi tâlharii care din toată inima strigă către El şi degrabă îi izbăveşte de nenorociri cu rugăciunile Maicii Sale Preciste şi ale Sfinţilor.

În anul 1629, ianuarie, ziua 26.

Sfântul Arhanghel Mihail „a operat” asupra mea!

Următoarea întâmplare i s-a petrecut părintelui Daniel Sapikas, locuitor din Atena, arhimandrit şi un fost medic ilustru.

Pe 22 aprilie 1944 am fost internat la spitalul Eugenides cu un empiem de 4,5 kg la plămânul drept, cu simptome de apnee absolută, un ritm cardiac slăbit, febră de 41,5 °C, după ce tocmai din senin suferisem un şoc diabetic.

Din cauza chinurilor foarte mari, ascultam şi vedeam ca prin ceaţă ce se petrecea în sala de operaţii . Ca medic, înţelegeam foarte bine cât de gravă era starea în care mă aflam.

Ştiam că rata statistică a morţii (mele) era de 95%. Şi nu m-am înşelat. De fapt, am fost indulgent în propria-mi judecată, deoarece echipa medicală, formată din John Belenis director al spitalului Evangelismou, profesorul Hrisostom Melessinos director al clinicii pulmonare, şi Irene Batalis, anestezist, s-au temut să mă anestezieze din cauza riscului ca inima să înceteze să mai bată din cauza greutăţii mele. Vorbeau tare crezând că nu-i pot auzi.

I-am auzit spunând că am 2% şanse să trăiesc!

Vom face tot ce putem, ziceau, căci şansa de viaţă este minimă, de 2%. Oricum, sorta îi e pecetluită!

În acel moment m-am simţit singur, complet singur. Cu mare greutate mi-am făcut cruce şi m-am rugat sfântului meu ocrotitor: Sfinte Arhanghele Mihaile,

arhistrategule, nu mă părăsi, nu mă lăsa. Numai pe tine te mai am şi viaţa mea ţie ţi-o încredinţez.

Un zgomot metalic mi-a întrerupt rugăciunea minţii. Mă temeam că mişcându-mi mâna să nu fi dărâmat vreun instrument al doctorilor şi am încercat să îmi întorc capul spre locul de unde venise zgomotul.

Şi atunci... Dumnezeule!

Arhanghelul Mihail, Arhistrategul, în armură şi cu sabia în mâna dreaptă, stătea lângă mine, viu şi zâmbind.

Sunt aici, Daniel, mi-a spus, nu te-am părăsit. Te voi ocroti eu. Te voi opera eu şi te vei vindeca. Nu te teme.

Spunând acestea şi-a pus sabia pe pieptul meu.

La scurt timp după aceea doctorul Belenis a intrat în cameră. Să ne rugăm împreună, părinte Daniel, mi-a spus şi cu ajutorul lui Dumnezeu totul va fi bine.

Şi cu adevărat aşa a fost!

Operaţia a fost un succes. Mâna doctorului a fost ghidată de Sfântul Arhanghel. Sunt sigur. M-a adus din nou la viaţă atunci când aceasta începea să mă părăsească.

traducere şi adaptare: Lucian Filip
sursa: www.johnsanidopoulos.com

Pr. Evstratie Dissos - Lacrimile Sfântului Arhanghel Mihail și minunea vindecării unei fetițe surdo-mute

Sfântul Arhanghel Mihail (icoană pictată de Rubliov)

Traducere și adaptare: Pr. Elisei Roncea

Sursa: ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΚΟΥΦΑΛΛΑΟΥ
ΠΑΙΔΙΟΥ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΑΞΙΑΡΧΗ

Era luni, într-o dimineață de iarnă. În biserica Sfinților Arhangheli se săvârșise Sfânta Liturghie. O tânără doamnă, ținând de mână o fetiță, s-a înfățișat cu multă evlavie să ia anaforă.

Sărutând mâna preotului, i-a spus aceluia în taină:
- Părinte, aș vrea să vă vorbesc puțin, se poate?
- Da. În puțin timp voi fi la birou. Veniți acolo.

Într-adevăr, peste puțin timp în birou intra o doamnă împreună cu soțul ei și copilul lor, însoțiți de un alt cuplu.

- Părinte, nu pot să mai țin în mine. Vreau să vorbesc. Cred că nu am făcut bine că nu am vorbit până acum. Însă simt înlăuntrul meu o greutate și vreau să fiu ușurată.

- Te ascult, copilul meu. Spune.

- Mă numesc Milona Eleni. Eu și soțul meu suntem militari. Pe 8 aprilie a venit din Germania sora mea împreună cu fetița ei, care fusese supusă unei operații pe inimă, în acea țară. Un efect nedorit al acestei intervenții asupra fetiței a fost că ea a rămas surdo-mută. Copilul avea atunci șase ani.

Sora mea citise despre Arhanghelul Mihail din Mantamados și despre minunata sa icoană. Credea în mijlocirea lui și a călătorit din Germania pentru el. Am venit imediat împreună aici, la biserică. Seara, după rugăciunea și paraclisul pe care le-am făcut în fața icoanei Arhanghelului, am urcat în camerele noastre.

Am rămas în cameră împreună cu nepoțica mea, Evghenula. Nu adormisem, pentru că se făcuse foarte frig și aveam grijă de micuța nepoată să nu se dezvelească, când am auzit pași grei pe scara de lemn a verandei. M-am temut, deoarece camera noastră era prima, numărul 1, exact lângă scară, o cameră cu 2 paturi. M-am ghemuit în păturile mele și așteptam... Pașii continuau să se audă, s-au oprit pentru puțin timp și după aceea s-au îndreptat spre camera noastră. M-am acoperit mai mult în pături și am lăsat în afara acestora doar ochii mei, pentru a vedea ușa.

Zăvorul ușii s-a mișcat și aceasta s-a deschis larg. Un tânăr, înalt, foarte frumos, îmbrăcat foarte bine, ce iradia în jurul lui o lumină puternică, a intrat în cameră.

A stat destul timp aplecat deasupra copilului. Camera se încălzise ca și cum ar fi fost vară și toate obiectele din cameră se vedeau erau ca și cum ai vedea un vis minunat. Cât timp a rămas tânărul acela nu pot să vă zic, parcă timpul nu curgea, ci s-a oprit.

Toată noaptea nu am dormit, ci m-am rugat. Nici nu îndrăzneam să ies și să merg în camera alăturată, la sora mea. Dimineața, Evghenula s-a trezit bucuroasă și bine dispusă. Sora mea, împreună cu toți cei din grupul ei, alături de fetița ei, au postit pentru a se putea împărtăși.

Am coborât în biserică și am participat la Sfânta Liturghie. La sfârșit, s-a împărtășit și nepoata mea, alături de ceilalți credincioși. Apoi, sfinția voastră ați încheiat slujba, închizând Sfintele Uși, când noi am mers înspre icoana Arhanghelului pentru a primi binecuvântarea lui și pentru a ne lua rămas bun.

Atunci, o, Dumnezeul meu, ce mi-a fost dat să văd! Fața Arhanghelului Mihail a luat forma, culoarea și vioiciunea unei fețe de om cu totul viu! În timp ce o duceam pe Evghenula să sărute icoana, din marii și expresivii ochi ai Sfântului Arhanghel au curs lacrimi! Am scos repede puțină vată din geanta mea și le-am șters. Mai apoi am strecurat vata în gura nepoțelei mele. Nu am avut timp să stăm, deoarece trebuia să plecăm.

Pe drum, Evghenula a început să audă și în puțin timp a început să strige tare:
- Maaaamaaaa!
Înțelegeți ce bucurie, ce surpriză și ce emoție ne-a cuprins! Am plâns, ne-am îmbrățișat și ne-am făcut semnul Sfintei Cruci. Evghenia noastră auzea și vorbea!

Când sora mea a ajuns în Germania, și-a dus fetița la spitalul unde făcuse operația atunci când era mai mică și unde rămăsese fără auz și fără glas. Acolo, medicul cardiolog grec Aramos a dus-o la consiliul chirurgilor, a arătat-o doctorilor și a subliniat:
- Această întâmplare minunată este o mărturie evidentă a puterii credinței noastre ortodoxe.

De atunci, fetița a început să se comporte și să trăiască normal, să audă și să vorbească. Acum este în vârstă de 12 ani și paradoxal este faptul că are și mari reușite la muzică. Se numește Evghenia Varuti și locuiește în Düsseldorf, Germania.

(Istoric poetic al bisericii și minuni ale Arhanghelilor din Mantamados, volumul IV, p. 116)

Poezie - Povaţă către Mihail!

Cine poartă pe pământ
Nume de Arhanghel sfânt
Trebuie ca şi prin fapte
Numele să şi-l arate.

Arhanghelul e mereu
Cu mintea la Dumnezeu
N-are altă bucurie,
Decât cu Hristos să fie
Se supune întru toate
Voii Lui prea minunate
Şi-are dragoste curată
Pentru omenirea toată.

În frumoasa lui icoană
Precum ai băgat de seamă,
Mai-marele Voievod
Al ceresculuі norod
Stă cu spada înainte
Şi cu mare luare-aminte
Ca să surpe la pământ

Pe vrăjmaşul cel de gând
Şi prin har să biruiască
Semeţia diavolească.

Pe lângă acestea toate,
Arhanghelul, zi şi noapte
Dă degrabă ajutor
Credinciosului popor;

Când primejdia-i mai mare
Mihail îndată sare
Şi cu darul lui Hristos
Tuturor e de folos
Mihail de te numeşti,
Astfel şi tu să trăieşti,
Ca să n-ai nume creştin
Doar aşa, în buletin...

Notă: Poezie preluată din cartea "Poezii cu iz de Filocalii " ediţie îngrijită de Mănăstirea Diaconeşti

Poveste - Minunea Arhanghelului Mihail în Colose

(6 septembrie)

În timp ce părinţii stăteau liniştiţi în bucătărie, mama strângând masa de seară, iar tatăl ajutând-o la spălat, copiii se jucau în sufragerie. Deodată, de acolo se aud ţipete (Dami, of…) şi plânsete (plânge Ana???). Deasupra gălăgiei încerca să se impună glasul Ecaterinei, care voia să facă linişte (terminaţi amândoi, că vă aud părinţii!).

Părinţii s-au grăbit spre cameră, să vadă ce s-a întâmplat şi nu mică le-a fost mirarea când, intrând, au văzut-o pe Ana ghemuită într-un colţ pe canapea, cu ochii roşii de plâns. Damian tremura de supărare, lângă fereastră, iar Ecaterina, în mijloc, încerca să menţină echilibrul.

- Ce se întâmplă aici? a întrebat, imediat, mama.

- V-am zis euuu… a şuierat Ecaterina.

- Haide, pâlăşte-mă, solă lea, a atacat Damian.

- Eu nu părăsc pe nimeni, a sughiţat Ana.

Apoi, dintr-odată, au început toţi trei. Din amestecarea vocilor, abia au reuşit părinţii să înţeleagă câteva cuvinte: televizor, biserică, dărâmată, Dumnezeu, poate, nu poate, ajutor, rău, bun…

- Pe rând, vă rog! a intervenit tatăl, liniştit, dar ferm. Ecaterina, explică-ne tu, te rog.

În timp ce licuricii cei mici se uitau cu ochi plini de nădejde la ea, Ecaterina a început să vorbească:

- Atunci când am venit în cameră, era televizorul deschis. Am văzut o emisiune cu poze vechi, alb negru. Vorbeau despre nişte biserici care au fost dărâmate şi de oameni închişi. Imaginile erau groaznice, nu ne venea să credem cum minunatele biserici se pot transforma în praf. Apoi, dintr-odată, Dami a început să ţipe că Dumnezeu nu a putut să le salveze, că oamenii au fost mai puternici decât Dumnezeu. Ana l-a contrazis şi s-au certat tare de tot.

- Ana, te-a lovit Dami? De ce plângi?
- Nu m-a lovit. Dar m-a întristat tare. Nu se poate să spună că oamenii au fost mai puternici decât Dumnezeu. Parcă l-am şi văzut pe îngeraşul lui cum se mâhneşte şi îşi pune faţa în mâini de supărare. Apoi, am început să ţip la frăţiorul meu şi l-am supărat şi eu pe îngeraş. Acum, din trei, doi plâng. Eu nu vreau să îl mai fac să plângă, a spus Ana, în timp ce ochii i se umpleau din nou de lacrimi.

- Ba să plângă, dacă vor, a spus Dami supărat, deşi se vedea cum şi în ochii lui joacă lacrimi. Nu au putut să îi oprească pe oamenii lăi…

În timp ce tata s-a dus să o mângâie pe Ana, să-i spună să nu mai plângă, că îngeraşii nu ţin supărare, mama a mers şi l-a luat pe Dami în braţe, mângâindu-l pe păr. Tot cu el în braţe s-a aşezat pe canapea, apoi a început să povestească:

- Tocmai despre asta voiam să vă vorbesc azi… într-un fel, de fapt. E adevărat că au fost câţiva ani când oameni foarte răi au închis şi au dărâmat biserici, e adevărat că oamenii buni au fost aruncaţi în închisori.

- Şi e adevălat că îngelii şi Doamne-Doamne nu au făcut nimic, a continuat, arţăgos şi trist, Damian.

- Ba nu e adevărat deloc. Doamne Doamne zidea pe vremea aceea biserici în sufletele oamenilor, iar cei care au fost aruncaţi în închisori, sunt sfinţi şi astăzi se roagă pentru ţara noastră.

Ecaterina asculta cu atenţie, la fel şi Ana, care mai sughiţa încă, din când în când, în braţele tatălui. Şi ochii lui Dami străluceau de bucurie. Ştia că mami o să îi arate că a greşit şi îşi dorea mult lucrul acesta. Aştepta dovada mămicii…

- Ca să vedeţi că Dumnezeu i-ar fi putut opri dacă ar fi vrut, vă voi povesti o minune care se pomeneşte chiar azi.

Cu mulţi ani în urmă, puţin după ce a murit Mântuitorul, unul dintre Apostolii săi, ajungând în Colose (departe, licuricii mei dragi) le-a spus oamenilor că în oraşul lor va veni Sfântul Arhanghel Mihail. Acest Sfânt, pe care îl ştiţi din icoane –e îngerul acela frumos, cu spadă de foc în mână – este numit şi „Prinţ al îngerilor”, este, se spune, şi portarul Raiului.

După spusele ucenicului Ioan, la puţină vreme a izvorât în acel oraş, din nimic, un izvor tămăduitor. Oameni mergeau acolo cu tot felul de probleme – cu boli, cu necazuri, cu dureri – şi acolo se vindecau de tot lucrul ce îi măcina. Ştiau cu toţii că pentru asta trebuie să mulţumească Sfântului Arhanghel Mihail, iar unul dintre ei, căruia Sfântul, cu ajutorul izvorului, i-a vindecat fetiţa bolnavă, a construit acolo o bisericuţă.

- Ce mulţumile flumoasă! a spus Damian, care uitase de supărarea sa, iar Ana i-a dat imediat dreptate.

După aproape 100 de ani, a venit în acea biserică un tânăr călugăr, Arhip, care slujea acolo. Era iubit de oameni şi de Sfântul Arhanghel, care făcea prin el multe minuni. Dar, după cum, din păcate, şi voi ştiţi, oamenii sunt răi şi curând s-au adunat unii care erau invidioşi pe tânărul cel iubit de Arhanghel. Mai mult, ei erau aşa de supăraţi pe el, încât s-au supărat şi pe Sfântul Arhanghel şi pe bisericuţă şi au hotărât să distrugă tot. Astfel, ei au vrut să mute cursul unui râu – lucru complicat şi anevoios, dar nu imposibil – peste biserică. Dacă ar fi făcut aceasta, atunci râul ar fi înghiţit Biserica şi, odată cu ea, şi pe Arhip şi izvorul şi icoanele Sfântului Arhanghel…

- Ce oameni răi! au strigat, într-un glas, licuricii.

- Da, erau foarte răi şi duşmănoşi, dar iată că Sfântul Mihail nu a vrut să se întâmple asta. Atunci, el a mers l-a Arhip, i s-a arătat şi l-a încurajat.

- Wow, înseamnă că Arhip a văzut un înger. Şi eu vleau! A spus Daminel, însă nimeni nu i-a răspuns… avea rost să îi amintească ce tocmai spusese despre îngeri?

Nu, toţi erau bucuroşi că nu mai e supărat şi Ana chiar l-a îmbărbătat:
- Dacă vei fi cuminte, sigur vei vedea şi tu!

Mama a continuat:
- Sfântul Arhanghel şi Arhip aşteptau râul, iar când acesta s-a apropiat, vuind, de biserică, Sfântul Mihail a lovit cu un toiag în piatră, iar aceasta s-a deschis şi a înghiţit râul. Se spune că şi astăzi se vede cum râul dispare, deodată, într-o piatră.

Ochii copilaşilor erau mari de uimire.
- Vedeţi, iubiţii mei, Dumnezeu şi Sfântul Arhanghel au oprit distrugerea bisericii pentru că oamenilor le era de folos să vadă minunea aceasta. În România, multe biserici au fost dărâmate, dar au şi rămas multe. În plus, eu cred tare că în locul fiecărei bisericuţe dărâmate, Dumnezeu şi Sfântul ei ocrotitor au zidit multe altele în sufletele oamenilor – aşa le-a fost lor de folos. Dami, să nu mai spui că Dumnezeu nu poate. Tu ştii foarte bine că El poate tot ce vrea, că e atotputernic.

- Nu mai spun, mami. Aşa e, ştiam luclul acesta, dal m-am întlistat şi eu de atâtea biselici flumoase cale au dispălut şi în cale nu mai putem să ne închinăm. Acum ştiu că le avem în suflet şi sunt buculos. O log pe Ana să mă ielte, ial deseală îi log şi pe îngelaşi să ne ielte pe toţi…

Radu Alexandru - O icoană inedită a Sfântului Arhanghel Mihail

Una dintre icoanele Sfântului Arhanghel Mihail, specifică perioadei post-bizantine, este cea în care acesta apare reprezentat biruitor şi psihopomp (călăuzitor al sufletului după moarte). Arhanghelul Mihail, în ţinută militară, reprezentat în picioare, îşi îndreaptă privirea asupra unui suflet reprezentat sub forma unui copil înfăşat, pe care îl poartă în mâna stângă. Ţine o sabie în cealaltă mână şi calcă în picioare un bătrân cu ochii închişi ce este acoperit numai parţial cu o pânză albă. Deasupra figurii alungite a bătrânului citim următorul text: "Văzând aceasta, te cutremură, o, suflete al meu". Acestea sunt caracteristicile unei reprezentări a arhanghelului Mihail reproduse în manieră fidelă în nu mai puţin de patru icoane de la sfârşitului secolului XVI şi începutul sec. XVII.

Una dintre aceste icoane, fără îndoială prima din această serie, este semnată de către Antoine Mitaras şi se găseşte în Institutul Elen din Veneţia; celelalte, fără semnături, sunt păstrate în cadrul colecţiei Lichacev.

Caracteristicile personajelor, postura insolită a adversarului Sfântului Arhanghel Mihail, ca de altfel şi epigrama, denotă pentru acest grup de opere, descendenţa incontestabilă dintr-un model comun, pe care îl putem identifica, fără nici o reţinere, cu icoana semnată de Mitaras şi care, potrivit criteriilor stilistice a lucrării din urmă, se înscrie pe linia Şcolii Cretane.

Grupul operelor inspirate din icoana lui Mitaras din Veneţia nu a încetat să se lărgească în secolele următoare. Astfel, întâlnim o astfel de icoană datând din

prima jumătate a sec. XVII, un portret al celor trei Arhangheli, aflat astăzi în Muzeul Antivouniotissa din Corfu. Escortat de Gavriil şi Rafail, Mihail, reprezentat în centru, se înscrie fără îndoială în acelaşi tip iconografic, în pofida câtorva deosebiri. De asemenea, o frescă din biserica Sfântul Nicolae a prinţesei Teologhina din Kastoria, datată la 1663, evocă în aceeaşi măsură această compoziţie, fără a o reproduce însă în mod fidel.

Unul dintre exemplele aceluiaşi tip iconografic al Sfântului Arhanghel Mihail, a fost atribuit lui Georges Klontzas, pictor cretan renumit din sec. XVI. Personajul aflat la picioarele Arhanghelului, o femeie în vârstă aflată deasupra mormântului şi, mai mult, sexul feminin al sufletului reprezentat în mâna Arhanghelului, în plus, scenele narative care îl însoţesc, marchează originalitatea acestei compoziţii unice ale cărei elemente nu au mai fost reproduse până în prezent. Ea se înscrie în rândul unor numeroase variante al tipului iconografic târziu al Arhanghelului Mihail biruitor şi psihopomp, care va cunoaşte în sânul iconografiei post-bizantine o amploare remarcabilă, până în sec XIX, când, multe din aceste compoziţii – picturi murale, icoane sau gravuri – au devenit de-a dreptul inedite.

După icoana din sec. XVII, semnată de Emmanuel Tzanes, un alt pictor cretan important, personajul de la picioarele lui Mihail este reprezentat mort. În unele reprezentări mai târzii, conţinutul moralizator al icoanei este accentuat, personajul

aflat la picioarele Arhanghelului Mihail putând fi identificat prin inscripţii nu numai ca “om de rând”, ci chiar tipul “bogatului”.

Sfântul Arhanghel Mihail psihopomp

Imaginea asociază două elemente distincte pe care trebuie să le tratăm pentru început: pe de o parte, Arhanghelul poartă în mâna stângă un suflet sub forma unui prunc înfăşat, ceea ce face trimitere la calitatea sa de psihopomp, iar pe de alta, el calcă peste un om, urmând schema iconografică tipică a biruinţei.

În teologia şi, prin urmare, în iconografia bizantină, îngerii sunt în mod profund legaţi de soarta sufletelor după moarte. În general, numeroşi şi anonimi, ei asistă la separarea sufletelor de trup, şi le călăuzesc în cer, iar la a doua venire, aceştia se luptă pentru ele împotriva demonilor, fiind de faţă la Judecată.

În numerose tipuri iconografice precum Adormirea Maicii Domnului, adormirea cuvioşilor şi drepţilor sunt reprezentaţi îngeri care călăuzesc sufletul.

Sufletul Născătoarei de Dumnezeu în marea majoritate a scenelor Adormirii prezintă tipul copilului înfăşat, ca de altfel şi sufletele pustinicilor şi ale sfinţilor, a căror adormire se înscrie în aceeaşi scheme iconografice.

O serie de ilustraţii ale vesrsetului 3-1 din Cartea lui Solomon: ”sufletele drepţilor sunt în mâna lui Dumnezeu”, este atestată în pictura monumentală începând cu epoca paleologilor. Bine integrat într-un context eshatologic, tipul iconografic al copilului înfăşat este aici rezervat Drepţilor ţinuţi de “mâna lui Dumnezeu”.

Sfântul Arhanghel Mihail biruitor

În această reprezentare Arhanghelul Mihail calcă peste un personaj aflat la picioarele sale, urmând o schemă foarte veche ce ilustrează biruinţa şi face referire explicită la ideea dominării şi umilirii adversarului. Această schemă este răspândită printre bizantini prin imagini pur simbolice, în care adversarii sunt personificări ale răului. De asmenea, mai sunt întâlnite şi în reprezentările legate de un contex istoric sau politic particular.

Ideea fundamentală a biruinţei asupra răului, privită simplu doar din perspectiva schemei victoriei, ia forme diferite în Occident. Imaginea în care Arhanghelul Mihail îl zdrobeşte pe satan sub forma unui monstru hibrid, se bucură de o mare popularitate. Aparent urmând aceeaşi schemă, o întreagă serie de sfinţi calcaă în picioare sau învinq monştri, balauri, simboluri ale răului sau ale unui adversar. Într-o manieră asemănătoare, tipul sfântului militar omorând dragonul, este larg răspândită în icoanele post-bizantine începând cu sec. XV.

Sfântul Gheorghe, Sfântul Teodor sau Sfântul Fanurie – sunt înfăţişaţi în astfel de ipostaze. În mod specific, într-o reprezentare a Sfântului Mercurie pe un triptic mobil (sec. XVII), ca adversar este reprezentat Iulian Apostatul.

Nici reprezentarea Arhanghelilor nu putea fi lipsită de această formulă triumfală. Aceasta se înscrie într-o vastă tradiţie iconografică ce lega Orientul de Occident şi care punea în valoare arhetipul biruinţei.

Pe cine biruieşte Arhanghelul Mihail?

Interpreţii acestui tip icoonografic au luat în considerare trei răspunsuri posibile acestei întrebări. Cu alte cuvinte, personajul pe care Arhanghelul Mihail îl calcă în picioare poate fi identificat cu Lucifer, îngerul căzut care, asemenea lui Mihail, are o natură spirituală şi este în mod curent considerat ca un vrăjmaş prin excelenţă;

personajul poate fi de asemenea un simplu om păcătos, al cărui suflet este înfăţişat în mâna Arhanghelului; în final, personajul poate fi identificat cu Hades, zeul lumii subpământene şi personificarea morţii, din cauza reprezentării sale ca bătrân, semi-nud, cu o musculatură pronunţată.

Lucifer

Lucifer, deşi împărtăşeşte aceeaşi natură spirituală cu Arhanghelul Mihail a devenit prin căderea în păcat contratipul acestuia. Apocalipsa Sfântului Ioan constituie singura referire scripturistică la faptul că acesta a fost alungat de către Arhanghelul Mihail din Cer.

Dacă îl recunoaştem pe satan ca fiind cel care se află la picioarele Arhanghelului, trebuie să vedem în această imagine, compoziţia diferitelor aspecte ale cultului Sfântului Arhanghel Mihail: psihopomp, biruitor asupra răului, militar (după costum) etc. Cu alte cuvinte, fiecare detaliu trebuie înţeles separat de celălalt. Acest gen de compilaţii de motive şi idei este conform eclectismului caracteristic creaţiei iconografice post-bizantine.

Totuşi, în cazul nostru, incoerenţa de temporalitate (căderea lui satan nu coincide cu moartea unui om, al cărui suflet să fie ţinut de Mihail), contribuie la o înţelegere fragmentară a icoanei.

Un om anonim

Însemnarea aflată pe icoană ne îndeamnă în mod firesc să identificăm adversarul Arhanghelului Mihai, ca fiind un om anonim al cărui suflet este purtat de către el. Aceasta este interpretarea pe care au adoptat-o cei mai mulţi bizantinişti ce au studiat acest tip iconografic. În acest sens, icoana are o profundă încărcătură morală. Personajul reprezintă figura generică a păcătosului. Cu alte cuvinte prezintă un contra-exemplu, unul ce trebuie evitat.

În favoarea acestei interpretări, pledează numele unei icoane de acest tip, din 1778, păstrată în Biserica Panagia Dexia din Tesalonic, anume "Moartea păcătosului". De asemenea, o altă icoană ce se înscrie în acelaşi tipar iconografic este numită "Arhanghelul Mihail luând sufletul bogatului".

Hades sau moartea personificată

Grupul de opere pe care le-am studiat care relevă fără îndoială un prototip comun, reproduc în manieră fidelă caracterele particulare ale adversarului Sfântului Arhanghel Mihail. Or, acest bătrân a fost considerat în concepţia unor interpreţi, ca manifestând un tip iconografic al lui Hades, de origine elenistică, însă rămas în vigoare în iconografia bizantină.

Interpreţii au în vedere asemănarea dintre acest personaj şi cel din scena Învierii Domnului, biruinţa asupra morţii, aflată în mănăstirea Daphni (sec. XI). Apropierea dintre imaginea noastră şi cea a Învierii stabileşte o legătură profundă între Arhanghel şi Mântuitorul, amândoi biruind asupra iadului şi a asupra morţii.

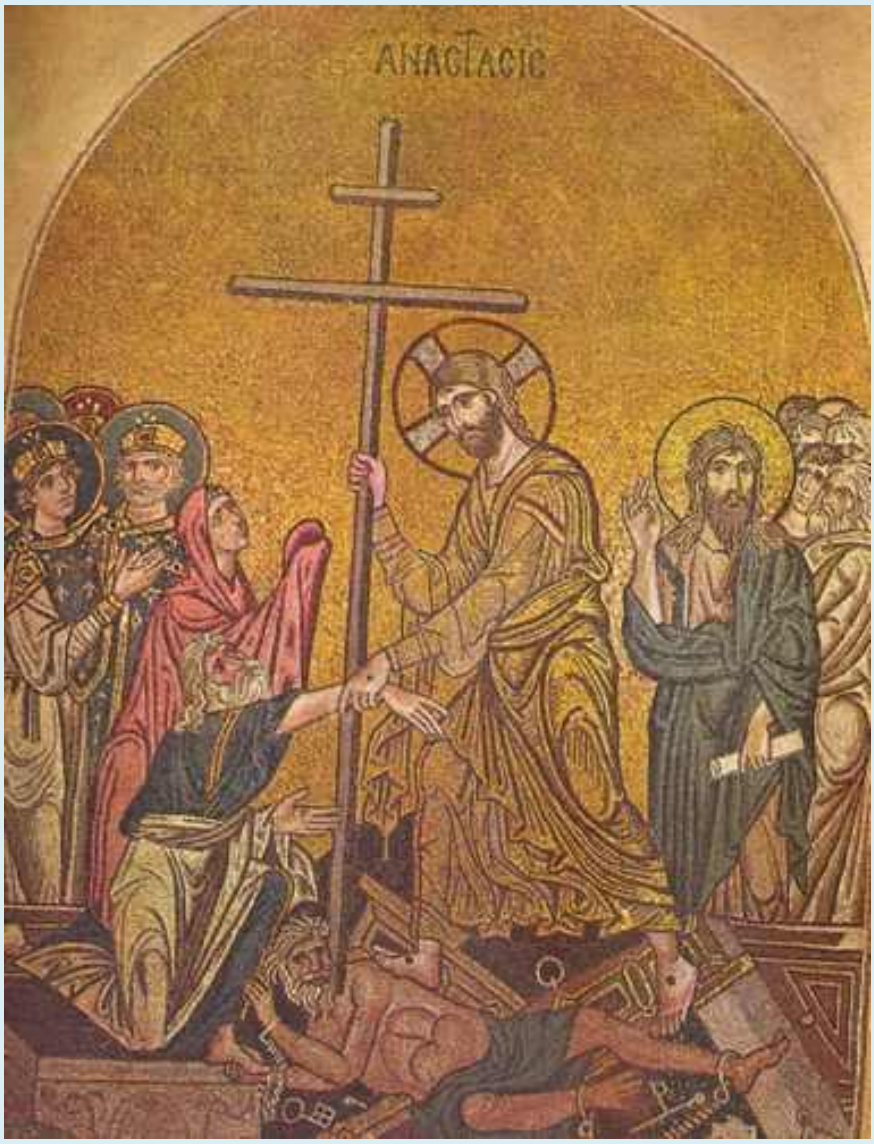

Potrivit acestei interpretări Arhanghelul Mihail este văzut ca îngerul Judecăţii de apoi. Din această perspectivă, textul moralizator ce însoţeşte icoana poate fi înţeles ca adresându-se în mod direct privitorului, ca făcând referire probabil la propriul suflet reprezentat ca un copil înfăşat, în mâinile Arhanghelului Mihail.

Astfel, privitorul poate înţelege imaginea în modul următor: “Văzând aceasta, te cutremură, o, suflete al meu, de cea de-a doua venire când Iadul va fi din nou învins şi tu te vei afla în mâinile Arhanghelului Mihail, cunoscând pe Judecătorul nemitarnic, Cel care decide soarta ta în veşnicie. ” Imaginea oferă aşadar un profund îndemn moral ce atinge privitorul într-o manieră precisă şi eficace.

Chiar dacă ultimele două ipoteze par mai ademenitoare, niciuna dintre ele nu poate fi respinsă. Această situaţie nu relevă incapacitatea pictorului de a fi clar şi precis, cât, din contră, mărturia unui procedeu creativ elaborat, care a putut asocia în mod conştient trei interpretări distincte propund privitorilor trei niveluri de lectură.

Mai mult decât să facă o singură alegere, pictorul propune o intrepretare combinată a icoanei, care ne permite integrarea tuturor aspectelor ale cultului Sfântului Mihail (militar, triumful asupra lui Satan, psihopomp, Arhanghel al Judecăţii de Apoi) şi unifică trecutul (căderea diavolului), prezentul (moartea păcătosului) şi viitorul (Judecata finală).

Fără îndoială având o poziţie particulară în rândul reprezentărilor iconografice ale Arhanghelilor, acest tip iconografic ce relevă tendinţa generală a artei icoanei post-bizantine caractrerizate de acest spirit "savant", ilustrează subtilitatea şi comple-xitatea pe care le-a putut atinge pictura religioasă a acelei epoci.

Leon Magdan - Semnificaţia numelui Mihai

Sfântul Arhanghel Mihail este conducătorul cetelor îngereşti, arhanghelul cu sabia de foc, pus de Dumnezeu să păzească intrarea în Rai. Numele Sfântului Arhanghel Mihail este invocat de bolnavi şi de cei aflaţi în suferinţă. În Apocalipsă, Arhanghelul Mihail conduce cetele îngereşti împotriva diavolului.

Mihai, Mihail - din ebraică: cine este ca Dumnezeu? cine se compară cu Domnul? acest nume fiind asemenea unei rugăciuni de slavă adusă Domnului, căci nimeni şi nimic nu se compară cu puterea lui Dumnezeu, cu dreptatea Sa şi mai ales, cu dragostea Sa care le cuprinde pe toate. - "Cine este Dumnezeu afară de Dumnezeul nostru ? ...Cel ce mi-ai dat scutul mântuirii mele şi dreapta Ta m-a sprijinit. Şi grija Ta m-a îndreptat până la sfârşit..." - Sfânta Scriptură, Psalmul XVII, 34, 39.

Derivate: Mihaela, Mihnea, Mihalache, Mihoc, Mihuţ, Miu ş.a.

Sfântul Arhanghel Mihail este conducătorul cetelor îngereşti, arhanghelul cu sabia de foc, pus de Dumnezeu să păzească intrarea în Rai. Numele Sfântului Arhanghel Mihail este invocat de bolnavi şi de cei aflaţi în suferinţă. În Apocalipsă, Arhanghelul Mihail conduce cetele îngereşti împotriva diavolului.

Soborul Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil este pe 8 noiembrie.

(Leon Magdan, Numele meu - mic dicţionar ortodox, Editura Corint Turism, Bucureşti, 2004, pp. 25-26)

Cristina Șveț - Reprezentarea arhanghelilor în icoane

Dumnezeu este Creatorul tuturor făpturilor văzute şi nevăzute, unde toate își găsesc împlinirea până la sfârșitul veacurilor. Dintre aceste făpturi nevăzute fac parte și Arhanghelii - mijlocitorii lui Dumnezeu pentru noi.

În icoană, arhanghelul are în mâna dreaptă un toiag, care simbolizează autoritatea pe care a primit-o de la Dumnezeu, ca mesager al Său. În mâna stângă este reprezentat cu un disc cu monograma „X”, care Îl desemnează pe Hristos.

Cu privire la acesta, Sfântul Simeon al Tesalonicului spune că este un simbol teologic care ne arată că, deși Hristos S-a întrupat, El nu are nici început, nici sfârșit în timp.

În icoanele moderniste, în locul discului cu monogramă, îngerii sunt reprezentați ținând sfere, care par să simbolizeze universul. Folosirea sferelor este probabil rezultatul unei înțelegeri greșite a discului din icoanele mai vechi.

Arhaghelul este înfățișat tânăr, cu păr cârlionțat, legat strâns cu o pânză împăturită, ale cărei capete se desfac ușor în cadrul aureolei - aceasta semnificând faptul că, așa cum părul este strâns, așa sunt și gândurile și simțirile lor, înfrânate, îndreptate către Dumnezeu, nefiind lăsate să se risipească. În acelaşi timp, capetele libere ale

pânzei în cadrul aureolei semnifică bunătatea îngerilor, care emană de la ei spre noi.

În iconografia bizantină, arhanghelii sunt cu două aripi. Acestea sunt de natură simbolică. Vechiul Testament și Noul Testament vorbesc despre îngeri care s-au arătat în viziuni, pur și simplu ca bărbați. Nu ni se spune că ar fi avut aripi. Sunt înfățișați cu aripi, ca să iasă în evidență apartenența lor la lumea cerească și faptul că ei sunt mesageri și slujitori iuți ai lui Dumnezeu, gata să-I împlinească voia. Îngerii au început să fie reprezentați cu aripi din secolul al V-lea.

Aceste ființe cerești apar în cinci dintre icoanele celor douăsprezece praznice împărătești: în cea a Bunei Vestiri, a Nașterii lui Hristos, a Botezului Domnului, a Înălțării și a Adormirii Maicii Domnului.

IC XC
NI KA
BOTEZUL
LUI HRISTOS
©doxologia.ro

IC
XC
©doxologia.ro

©doxologia.ro

(Foto) Acatistul Sfântului Arhanghel Mihail - fresce din Biserica „Sfântul Haralambie” - Flămânda din Bucureşti

VINDECAREA SLĂBĂNOGULUI
SF. M. EMILIAN
SF. M. TRIFON
CĂINTA LUI DAVID
NATAN
© doxologia.ro

DAVID. NEMĂRIND POPORUL
este pedepsit
© doxologia.ro

© doxologia.ro

ÎNGERUL LUI PETRU
SF. MIHAIL IZBĂVIND BISERICA SA DIN HONE
ARHANGHELUL MIHAIL
© doxologia.ro

Icoane

Ὁ ἈΡΧΩΝ
ΜΙΧΑΗΛ

Ὁ Ἀρ
Μι
χα
ήλ

Sp. Arh.
Mihail

Mihail

СТЫЙ АРХ МИХАИЛЪ

Ὁ Ἀ
ST.
ΜΙΧΑΗΛ
MICHAEL

SFINȚII
MIHAIL
PE CEI CE
INTRĂ CU
FRICĂ ÎNLĂ
UNTRU, ÎI
PĂZESC,
ÎI APĂR...
CRESTINORTODOX.RO

СВ
АРХАГ
МИ
ХА
ИЛ

SF. ARH.
MIHAIL

Ο ΑΡ
ΜΙ
ΧΑ
ΗΛ

Saint
Micheal
the
Archangel

Sfântul Arhanghel Mihail, icoană de Simon Uşakov, secolul al XVII-lea

Andrei Rublev's standalone depiction c. 1408

SFÂNTUL
MARE
MUCENIC
MINA
IC XC
SFÂNTUL
ARHANGHEL
MIHAIL

Arhanghelul Mihail, pictură, Santa Maria della Concezione, Roma

Michael tramples the devil. The Walters Art Museum

Icon of Michael at Trinoma chapel (Philippines)

Statue of Archangel Michael at the University of Bonn, slaying Satan as a dragon. Quis ut Deus is inscribed on his shield.

Arhanghelul Mihail, portalul bisericii Sfântului Mihail din Hamburg

Statuia Sfântului Arhanghel Mihail la Mont Saint-Michel

Archangel Michael statue Kiev, Ukraine, where he is the patron saint.
L'l'

Francesco Botticini - Michael (left) with archangels Raphael and Gabriel, by Botticini, 1470

Archangel Michael reaching to save souls in purgatory, by Jacopo Vignali, 17th century

6 Septembrie

Pomenirea minunii Sfântului Arhanghel Mihail în Colose

minuni canon
icoane rugăciuni articole

DOXOLOGIA.ro
Minunea
Sf. Arh. Mihail
în Colose

DOXOLOGIA.ro
Minunea
Sf. Arh. Mihail
în Colose

ΤΟΥΕΝ ΧΩΝΑΙΣ
ΘΑΥΜΑ
Ο ΑΓΙΟΣ
ΜΙΧΑΗΛ

ΤΟΥΕΝ ΧΩΝΑΙΣ
ΘΑΥΜΑ
Ο ΑΓΙΟΣ
ΜΙΧΑΗΛ

6 septembrie

A 12th-century icon of the Miracle at Chonae, from Saint Catherine's Monastery, Mount Sinai.

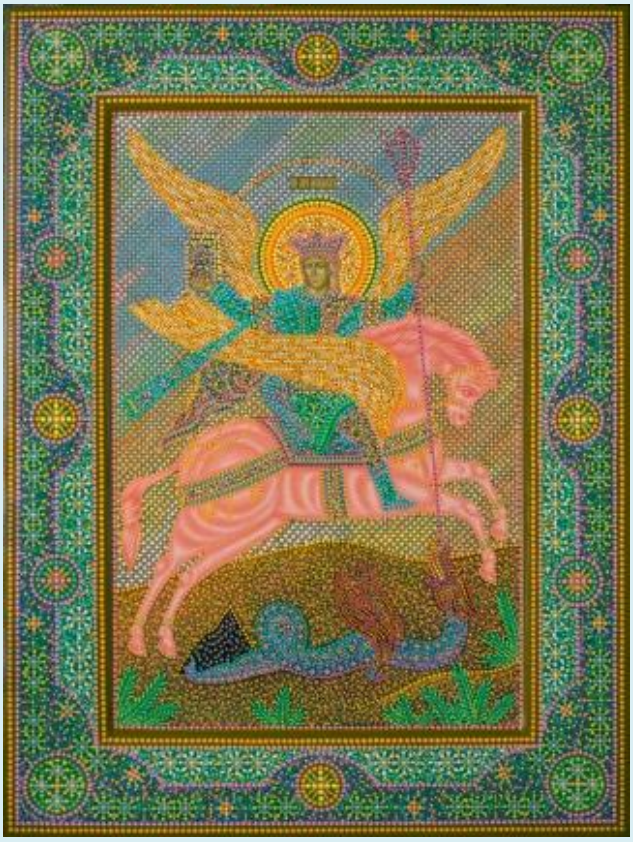

St. Michael
DEFEND US IN BATTLE!

Ο ΑΡΧΩΝ
ΜΙΧΑΗΛ
Ο ΠΑΝΟΡΜΙΤΗΣ
ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΑ

Ἅγιος
Μιχαήλ
Ὁ
Ἀρχάγγελος
doxakyriou

Ο ΑΡΧΩΝ
ΜΙΧΑΗΛ

СВ. АРХИСТ. МИХАИЛЪ

SF. ARH. MIHAIL

SF. ARH. MIHAIL

СВ.АРХИСТР.МИХАИЛЪ

Tropar la Sărbătoarea pomenirii minunii Sfântului Arhanghel Mihail în Colose

Glasul 4

Mai mare Voievodule al Oștilor Cerești, Mihaile, rugămu-te pe tine noi, nevrednicii, ca să ne acoperi

pe noi cu rugăciunile tale și cu acoperământul aripilor măririi tale celei netrupești. Păzește-ne pe noi cei ce cădem cu deadinsul și strigăm: mântuiește-ne din nevoi, ca un mai mare peste Cetele Puterilor celor de sus.

Tropar la Sărbătoarea pomenirii minunii Sfântului Arhanghel Mihail în Colose

Glasul 4

Mai mare Voievodule al Oștilor Cerești, Mihaile, rugămu-te pe tine noi, nevrednicii, ca să ne acoperi

pe noi cu rugăciunile tale și cu acoperământul aripilor măririi tale celei netrupești. Păzește-ne pe noi cei ce cădem cu deadinsul și strigăm: mântuiește-ne din nevoi, ca un mai mare peste Cetele Puterilor celor de sus.

Bucură-te, Sfinte Arhanghel Mihail, slujitor al legii!